

Giới thiệu Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi

Edit: Diệp Y Vi

Dịch: Chihiro

Thể loại: Ngôn tình, cổ đại, HE, Tình cảm, Tiên hiệp, Huyền huyền, Tu chân, Xuyên không, Ngọt sủng, " 1 chọi 1, tuyệt sủng "

Ở thế kỷ 21 thì Vân Hoàng là một nữ sát thủ chẳng may mất mạng, tới lần thứ hai mở mắt, thành tiểu thư dòng chính của tướng quân phủ người người khinh thường.

Vô linh căn, không thể tu luyện, căn cốt không tốt, không thể luyện võ, trời sinh phế vật?

Đúng là một đám mắt chó bị mù, nàng sở hữu toàn hệ linh sư, căn cốt tuyệt hảo, trên người mang không gian thần đình, công pháp đan dược, tiện tay liền tới!

Không có Khế Ước Thú?

Ngượng ngùng, nàng có một quân đoàn thú sủng làm tọa kỵ, không cần khế ước.

Trọng sinh mà đến, nàng muốn đem tất cả những người đã nhục nhã nàng tiến xuống địa ngục.

Hắn từ thiên cảnh thần bí mà đến, thân phận tôn quý, phong hoa vô song, trên mặt đạm nhiên kì thật phức hắc ngoan độc, duy đối với nàng ôn nhu triền miên.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Người không thuộc về thế giới này

Đông Hạ Quốc.

Thời tiết sáng sủa, vạn dặm không mây.

Gió nhẹ thổi qua, đem những thanh âm nữ tử nói chuyện trong đình viện thổi xa hơn.

"Tiểu tiện nhân, ngươi dám cản ta." Thiếu nữ mặc váy vàng nhạt trên tay cầm một cái roi tàn nhẫn quất vào trên người nữ tử thân thể yếu kém mặc y phục nha hoàn ngã trên mặt đất.

Nhìn kỹ, chiếc roi dùng trên người thiếu nữ có gai nhọn, mỗi lần dừng lại trên người thiếu nữ đều khiến quần áo cùng da thịt bị phá rách.

Ngồi ở bên ghế, nữ tử ăn mặc y phục thủy lam thêu trăm điệp vươn tay cầm lấy ly trà từ nha hoàn đưa tới, tinh tế nhấp một ngụm, lúc sau nàng buông chén trà, khoe miệng giơ lên một nụ cười, rũ mắt ưu nhã thường thức móng tay mình, "Tam muội, khí giận xả hết xong rồi là được, đừng đem người đánh chết."

"Hừ, đại tỷ, chẳng lẽ ngươi còn sợ đánh chết nàng?" Nữ tử y phục vàng nhạt đem roi đưa cho hạ nhân bên cạnh, lại dùng chân đạp lên thiếu nữ trên mặt đất, "Nàng ta mệnh lớn như vậy, sao có thể như vậy liền chết?"

"Trước kia, nàng chết hay không ta mặc kệ, nhưng hiện tại nhất định nàng không thể chết được, ta còn chờ xem nàng bị nhị hoàng tử từ hôn, bị người toàn vương thành nhạo báng, đến lúc đó, chính nàng cũng không muốn sống." Nữ tử từ trên ghế đứng lên, nhìn thoáng qua thiếu nữ trên mặt đất, nhẹ giọng cười cười, "Bộ dáng như vậy, đến cả con cầu cũng không bằng."

"Đại tỷ, ngươi nói sai rồi, nàng làm sao có thể cùng cầu so? So với lão thử cũng không khác biệt lắm." Nữ tử y phục vàng nhạt nói xong, đường hoàng nở nụ cười.

*Lão thử: trong 12 con giáp của Trung Quốc có nghĩa là con chuột.

"Ngươi nói vậy cũng đúng."

Ai đang nói chuyện, đầu đầu quá!

"Người cũng đã đánh rồi, chúng ta lát nữa còn phải ra ngoài đi dạo, đi thôi."

"Hảo. " Nữ tử y phục vàng nhạt nhìn thoáng qua thiếu nữ trên mặt đất, hừ lạnh một tiếng, nhìn về phía những nha hoàn, hạ nhân bên cạnh, "Chúng ta đi. "

Những nha hoàn cùng hạ nhân nghe vậy, lập tức đi theo hai vị chủ tử rời khỏi tiểu viện cũ nát.

Bên tai vang lên âm thanh bước chân ồn ào, khiến Vân Hoàng trên mặt đất mở mắt.

Nhìn những thân ảnh đi xa, trong mắt Vân Hoàng tràn ngập thần sắc khiếp sợ.

Đại não hết thảy không còn phản ứng, nhìn đến phục sức của những người kia, Vân Hoàng liền phát hiện nơi mình ở.

Cổ trang.....!

Từ trên mặt đất ngồi dậy, đau đớn xuyên tim nàng đều không rảnh quan tới, cẩn thận đánh giá bốn phía hết thảy.

Tiểu viện này tuy cũ một chút, nhưng hết thảy đều chỉnh tề.

Trong viện, không có đồ vật dư thừa, một vài cây ngô đồng, mấy chiếc ghế nhỏ, còn có một cái bàn nhỏ đặt mấy chiếc khăn tay, cùng với kim chỉ, còn có túi tiền và các đồ vật linh tinh.

Sân cửa gỗ mở rộng ra, đã không nhìn thấy những người khi nãy, nhưng mơ hồ có thể nghe thấy tiếng các nàng kia cười.

Này.... Là chuyện gì xảy ra?

Giờ khắc này, Vân Hoàng mới phản ứng được cơ thể chính mình đang truyền đến đau đớn rõ ràng.

Này hết thảy, đều chân thật như vậy.

Chân thật như vậy làm Vân Hoàng trong nháy mắt kinh ngạc.

Bởi vì nàng....

Hắn đã chết mới đúng!

Chết bởi những người kia truy kích.

Thân thể trong nháy mắt mất khống chế, không thể động đậy, làm nàng mất đi cơ hội nhảy xuống vực trở về, bị truy kích khiến thân thể bị pháo kích nổ tung.

(Vân Hoàng, người không thuộc về thế giới này.)

(Nếu một ngày kia người chết, không phải vì người không đủ năng lực, mà là bởi vì thời khắc của người đã tới.)

Bỗng nhiên, Vân Hoàng trong đầu hiện lên hai câu nói.

Một đêm bão táp, một nam nhân tóc dài màu đỏ, đứng dưới mưa to, đối nàng hai câu nói!

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Kết cục của nàng là tử vong

Cho nên, nàng đây là được trọng sinh sao?

Hơn nữa lại trọng sinh trong thân thể người khác!

Như thế nào lại phát sinh sự tình quý dị như vậy, Vân Hoàng tuy rằng kinh ngạc khiếp sợ, nhưng cũng chỉ giây lát, thân là sát thủ, Vân Hoàng rất nhanh tiếp nhận được chuyện trọng sinh này.

Không có gì khiếp sợ hơn so với việc nam nhân sống hai ngàn năm kia nói tới.

Vân Hoàng gơ tay, xoa xoa đầu mình, lại nhìn thấy trên tay có một miệng vết thương thật ghê người.

Nghĩ đến những người vừa rời rời đi, trong đầu Vân Hoàng tức khắc liền hiện ra rất nhiều ký ức, những ký ức đó đều không phải của nàng, mà là của chúa nhân thân thể này.

Nguyên chủ của thân thể này cũng kêu Vân Hoàng, phụ thân là Nhất phẩm Long kỵ tướng quân của Đông Hạ Quốc, sau hai năm Vân Hoàng sinh ra liền lĩnh quân đi trấn thủ biên cương Đông Hạ Quốc, cuối cùng chết ở chiến trường.

Sau khi Vân Hoàng sinh ra, hoàng đế kiêng kị phụ thân nàng tay cầm trọng binh, quyền hành to lớn liền yêu cầu ông lĩnh binh đi đánh giặc, vì uy quyền ngày một cao, hoàng đế sợ ông sinh ra hai lòng, lúc ấy hạ chỉ định hôn ước giữa Vân Hoàng cùng nhị hoàng tử của Kỳ Quý Phi vừa ra đời.

Đại lục này tên là Thiên Diệu đại lục, trên đại lục này phương diện chiến đấu phổ biến được chia làm hai loại.

Linh Sư cùng võ giả.

Linh sư, nếu muốn tu luyện cần phải có linh căn, trên đại lục này mỗi hai trăm ba mươi tuổi đều được tiến hành thí nghiệm linh căn.

Linh căn chia thành tam loại: Kim linh căn, Mộc linh căn, Thủy linh căn, Hỏa linh căn, Thổ linh căn, Phong linh căn, Lôi linh căn, Băng linh căn.

Phàm là những người có được một trong những linh căn này, đều có thể bắt đầu tu luyện, nếu đồng thời có được hai loại linh căn, là thiên tài.

Nếu đồng thời có ba loại, là thiên tài trong thiên tài.

Nếu đồng thời có bốn loại, kia sẽ là tuyệt đối thiên tài!

Đáng tiếc, Vân Hoàng cái gì cũng đều không phải, mà là một cái vô linh căn phế tài.

Nếu là vô linh căn, thân thể tốt liền có thể nỗ lực tu luyện trở thành võ giả, như vậy cũng không đến mức thành phế tài.

Nhưng lúc Vân Hoàng năm tuổi, sau khi phụ thân chết trên chiến trường, hoàng đế hạ lệnh cho nhị thúc nàng Vân Thiên Lương kế thừa chức tướng quân, khiến nàng đường đường là tiểu thư dòng chính phủ tướng quân từ đó về sau đều không bằng một hạ nhân, mỗi ngày trừ bỏ giặt quần áo, quét tước này nọ, còn phải vì nhóm nữ nhi của nhị thúc làm khăn tay, hầu bao.

Đây cũng là nguyên do mà Vân Hoàng năm nay mười bốn tuổi lại có thân thể giống một cây đậu giá, kém hơn cả da bọc xương.

Hơn nữa trên người lại có nhiều vết thương chưa liền.

Đến nỗi cái vị có hôn ước cùng nàng, Nhị hoàng tử, tới xem nàng hai lần, bắt quá hai lần nhìn thấy nàng đều hiện lên trong mắt sự chán ghét.

Vân Hoàng tuy rằng yếu đuối, lại tự mình hiểu được hiện tại nàng như thế nào cũng không xứng với Nhị hoàng tử, bởi vậy chưa bao giờ dám yêu cầu hắn vì có hôn ước mà giúp đỡ nàng, đến nỗi nói chuyện, cũng chưa bao giờ quá phận.

Hiện giờ tướng quân là nhị thúc của Vân Hoàng, vị hôn phu của nàng cùng đại nữ nhi Vân Lạc rất thân mật.

Cũng chính là người vừa rời ở chỗ này cùng nữ nhân kia đánh nàng.

Trong trí nhớ, khi Vân Hoàng còn là dòng chính tiểu thư của tướng quân phủ, nàng ta luôn khi dễ nàng.

Khi Vân Hoàng bốn tuổi, Vân Lạc đã từng đem nàng đẩy xuống hồ nước, tình cờ có nha hoàn đi ngang nhìn thấy mới đem nàng cứu lên.

Vân Hoàng lúc bảy tuổi, Vân Lạc lấy đồ ăn dư còn sót lại cho cầu ưỵ nàng ăn.

Lúc nàng mười hai tuổi, Vân Lạc bắt Vân Hoàng đi giặt quần áo nha hoàn.

Những hình ảnh đó nhất nhất hiện lên, thậm chí khi hồi tưởng lại những thời điểm đó, Vân Hoàng đều có phần nộ cùng không cam lòng.

Này.... không phải tâm tình của nàng, mà là nơi sâu thẳm trong ký ức của thân thể này.

Nguyên lai ở bên ngoài nàng yếu đuối như vậy, lại cất giấu hận ý vô tận!

Nữ nhân đánh nàng khi này kêu là Vân Thu Nguyệt, là tam nữ nhi của nhị thúc.

Nếu nói Vân Lạc là người trướccôn nhu, sau ngoan độc thì Vân Thu Nguyệt là người trước sau đều kiêu ngạo ương ngạnh.

Cùng Vân Lạc thường ngày giáo huấn Vân Hoàng bất đồng, Vân Thu Nguyệt chỉ cần không hài lòng hay mất hứng thú đều sẽ đánh Vân Hoàng.

Trong mắt Vân Thu Nguyệt, Vân Hoàng liền cả cầu cũng không bằng.

Mặc kệ khi nào nhìn đến Vân Hoàng, đều sẽ tức giận đánh mắng.

Hôm nay, Vân Lạc bồi Vân Thu Nguyệt tới chỗ nàng lấy hầu bao.

Nàng bởi vì không có thù tốt, Vân Thu Nguyệt liền sai người kẹp hai bàn tay nàng, hơn nữa còn dùng ngôn ngữ si nhục nàng.

Nếu là trước kia nói những lời kia nàng không tính, nhưng hôm nay, Vân Thu Nguyệt nói phụ thân nàng là một quỷ đoan mệnh, dưới sự giận dữ Vân Hoàng liền cắn Vân Thu Nguyệt một ngụm, sau đó nàng liền bị đánh đến sống dở chết dở.

Những lời này, không thể nghi ngờ là một mối thâm lừa cuối cùng.

Mười mấy năm qua trong lòng tích lũy phần hận, cùng câu nói kia khiến nàng phản kháng lại Vân Thu Nguyệt.

Mà nàng, dẫn đến kết cục là tử vong.

Đồng thời tiếp thu những kí ức này, Vân Hoàng có thể cảm nhận được từ chỗ sâu nhất trong lòng là phần nợ cùng hận ý!

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Ta cũng không lưu đồ Vật vô dụng

Vân Thu Nguyệt nguyên bản đánh chết Vân Hoàng đang sống sờ sờ.

Khóe miệng gọi lên một nụ cười, mang theo vài phần tà khí.

Vân Hoàng từ trên mặt đất đứng lên, nhìn thoáng qua miệng vết thương trên người, ngẩng đầu nhìn trời xanh, nhỏ giọng nỉ non, "Ta trước nay đều không phải người tốt, bất quá nếu đã dùng thân thể của ngươi, ta chắc chắn sẽ báo thù cho ngươi."

Tới đâu hay tới đó, đối với nàng mà nói, ở thế giới kia sinh hoạt đều không giống nhau.

Ở thế kỷ hai mươi hai, trừ nam nhân kia, nàng đều không có bất cứ ai được xưng là bằng hữu!

Nếu thật muốn nói bằng hữu, thì bằng hữu nàng không phải nhân loại mà là động vật!

Hai tròng mắt khẽ nhắm chặt, lại lần nữa mở ra, thế kỷ hai mươi hai cũng được, Thiên Diệu đại lục cũng thế, Vân Hoàng nàng, sẽ khiến cho những kẻ đã vũ nhục nàng phải trả giá đại giới!

Cúi đầu nhìn thoáng qua miệng vết thương trên người, Vân Hoàng đi đến cái bàn bên cạnh, cầm lấy kéo trên bàn hương trong phòng đi tới.

Cởi quần áo trên người, dùng khăn lông chà sạch sẽ xung quanh miệng vết thương, đem toàn bộ mặt lau chùi một chút, lấy ra một bộ quần áo sạch sẽ, cầm kéo cắt thành các loại hình dạng, bắt đầu băng bó miệng vết thương trên người.

Sau khi băng bó xong miệng vết thương, Vân Hoàng cầm quần áo mặc vào.

Làm xong hết thảy, Vân Hoàng hướng tới ngoài phòng mà đi.

Mới ra tới cửa, một con tiểu thú màu đen nhảy từ nóc nhà xuống, dừng ở trước mặt Vân Hoàng.

Toàn thân đen nhánh, nhưng cặp mắt kia, là kim sắc.

Một đôi mắt tròn vo, thẳng lẳng lẳng nhìn nàng.

Vân Hoàng đứng ở cửa, nhìn tiểu thú kia, nhượng mảy, thứ này.... là miêu hay là cầu?

Đầu tròn vo, lỗ tai hình tiêm, mũi, bốn chân, toàn thân đen, còn có một đôi con ngươi kim sắc!

Không đứng, thoát nhìn tuy rằng tương tự nhưng cả hai đều không giống.

Mặc kệ, xuất hiện vừa lúc, nàng vừa vặn cũng muốn tìm một con tiểu động vật.

Vân Hoàng hí nửa con ngươi, nhìn tiểu thú trước mắt, khóe miệng gọi lên một nụ cười, "Ngươi tên là gì?"

Tiểu thú kia hiển nhiên sừng sốt một chút, con ngươi kim sắc tràn đầy thần sắc kinh ngạc.

Nàng có thể cùng động vật nói chuyện?

"Nhìn dáng vẻ của ngươi, tựa hồ thực khiếp sợ ta có thể cùng ngươi nói chuyện đúng không?" Vân Hoàng thân thể nửa ngồi xổm xuống, ngón tay hướng tới tiểu thú màu đen ngoéo một cái, "Ta từ sáu tuổi liền có thể cùng động vật nói chuyện, ở nơi đó của chúng ta gọi cái này là dị năng, đương nhiên, khi còn nhỏ ta bị xưng là quái vật."

Tiểu thú màu đen liếc mắt nhìn Vân Hoàng một cái, nện bước ưu nhã đi đến bên người Vân Hoàng, vươn đầu lưỡi, liếm liếm ngón tay Vân Hoàng.

"Ta không có tên." Tiểu thú màu đen ngẩng đầu nhìn Vân Hoàng, "Tại đại lục này, thú chỉ có chủng loại, chỉ có cùng nhân loại khế ước thú, mới có thể được chủ nhân ban tên."

Tên đó là một loại trói buộc, là một bộ phận khế ước.

Đã từng, nó đã từng có một cái tên, nhưng hiện tại, nó không thể đề cập cái tên kia!

"Thú?" Vân Hoàng khoe miệng khẽ nhếch, lộ ra một mặt tràn ngập tà khí tươi cười, "ngươi nói ngươi là thú, nói cách khác, ngươi không phải động vật bình thường đúng không?"

"Ân." Tiểu thú màu đen gật đầu.

Vân Hoàng thường thức lỗ tai tiểu thú, con ngươi nửa眯 bên trong hiện lên một đạo ánh sáng, "Ngươi sẽ là cái gì?"

"Ngươi muốn biết ta sẽ là cái gì trước rồi mới suy xét nên hay không cùng ta khế ước?" Tiểu thú màu đen ngửa đầu nhìn Vân Hoàng.

"Ta cũng không lưu đồ vật vô dụng." Nói ra những lời này, Vân Hoàng khẽ cười ra tiếng, "Bất quá ngươi chỉ cần ngươi nguyện ý, ta liền sẽ cùng ngươi khế ước."

Trong trí nhớ của nguyên chủ, chỉ có thú càng cường đại thì mới có thể mở ra linh trí càng cao.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Lão thử nên có bộ dáng của lão thử

"Không cần ký khế ước, ta sẽ lưu lại bên cạnh ngươi." Tiểu thú màu đen liếm liếm móng vuốt chính mình, "Bất quá ta chỉ biết được tương đối nhiều thú mà thôi, cái khác không giúp được ngươi."

Biết được tương đối nhiều?

Cũng không phải không tốt lắm.

"Tùy ngươi." Nhẹ ném ra hai chữ, Vân Hoàng đứng lên, phui quần áo của mình một chút, xoay người hướng vào phòng.

Tiểu thú màu đen thấy vậy, bước bước chân đi theo.

Tiền vào trong phòng, Vân Hoàng tìm một ít đồ vật, đi tới gương.

Nhìn mình trong gương, Vân Hoàng có chút kinh ngạc, tuy rằng thân thể gầy ốm, nhưng làn da còn tính trắng, chỉ là thực thô ráp, làn da trên mặt so với trên người tốt hơn một chút, ngũ quan tinh xảo vẫn chưa hoàn toàn nảy nở.

Nếu nảy nở một chút, màu da tốt một chút, hẳn là một tuyệt sắc mỹ nhân.

Nguyên chủ ngày thường dùng nhiều đồ vật bôi lên trên mặt, hơn nữa đại đa số thời điểm gặp những người kia đều cúi đầu, tóc tán loạn mới khiến người khác không chú ý đến gương mặt nàng.

Thời điểm vừa rồi lúc nàng băng bó vết thương, những đồ vật được bôi lên mặt đã bị nàng lau đi một chút.

Ngắm lại có thể hiểu được, nếu để Vân Lạc cùng Vân Thu Nguyệt biết nàng lớn lên có dung mạo xinh đẹp, chờ đợi nàng chính là kết quả bị hủy dung.

Nhìn một hồi, Vân Hoàng ở trên mặt mình vẽ loạn một chút.

Ba mươi phút sau, Vân Hoàng mới ngừng lại.

Tiểu thú liếc mắt nhìn Vân Hoàng một cái, nhìn đến con ngói của nàng sau khi trang điểm, có chút phát ngốc!

Đôi mắt xinh đẹp đều bị họa ra những quần u xung quanh.

Vân Hoàng mân mê ngăn tủ một hồi, nàng liền đứng lên.

Nhìn thoáng qua cây trâm bạch ngọc trong tay, Vân Hoàng hơi hơi nhướn mày, hẳn là đủ rồi!

"Ta hiện tại muốn ra cửa một chuyến, ngươi nếu không muốn đi, có thể ở lại đây. " Vân Hoàng liếc nhìn tiểu thú một cái, bước nhanh hướng ra ngoài.

Tiểu thú nhìn bóng dáng Vân Hoàng đi xa, sâu kín thở dài một tiếng, xoay người đi đến một chiếc ghế, nhảy lên, ghé mặt vào gối.

Từ trong phòng đi ra, Vân Hoàng thấy được ở trên bàn khăn tay cùng hầu bao.

Nhìn thoáng qua cây trâm trong tay, Vân Hoàng đặt cây trâm vào lồng ngực, đi đến cái bàn trước mặt, đem những hầu bao cùng khăn tay đặt cùng nhau, toàn bộ đem đi.

Thời điểm Vân Hoàng đi ngang qua Hậu hoa viên hóng gió, liền nhìn thấy Vân Lạc cùng Vân Thu Nguyệt đang nói chuyện phiếm.

"Đại tỷ, ngươi nói, bộ dáng của tiểu tiện nhân kia hôm nay nếu bị Nhị hoàng tử thấy được, hẳn sẽ có biểu tình như thế nào? "

Vân Lạc nghe vậy, nâng chung trà lên khẽ nhấp một ngụm, cử chỉ hào phóng ưu nhã, từ xa nhìn lại, có vài phần cảnh đẹp ý vui.

Bất quá lời nói vừa ra, lại thật khó nghe.

"Nhị hoàng tử vốn chán ghét nàng, nhìn đến bộ dáng nàng hôm nay, phỏng chừng đồ ăn sáng đều sẽ nhỏ ra. "

"Ha ha, đại tỷ, ngươi nói thật là đúng, lão thử nên có bộ dáng của lão thử, hay là ngày mai chúng ta lại đến xem nàng. "

"Hảo. " Vân Lạc lên tiếng, cánh môi phấn hồng gọi lên, mang theo vài phần trào phúng, "Chờ tới lúc nàng bị nhị hoàng tử từ hôn, khiến nàng mang tai tiếng, nếu nàng không muốn tự mình lên đường, chúng ta liền tiễn nàng một đoạn. "

"Hảo. " Vân Thu Nguyệt không chút nào cố kỵ hoàn bốn phía lui tới, cười nói, "Đến lúc đó, muội từ mình động thủ. "

Vận gậy cổ lão thử, tuy rằng không được hưng phấn, bất quá tưởng tượng đến bộ dáng Vân Hoàng ăn nói khép nép, cầu xin nàng, nàng liền cao hứng.

Cái phế vật kia, đã sớm nên chết đi.

Vân Hoàng nhìn hai người đang cười nói, khóe miệng khẽ nhếch, gọi lên một độ cong lạnh lùng, mang theo vài phần tà khí, bởi vì trên mặt bị vẽ loạn, nhìn có điểm cực kì khủng bố.

Nếu muốn chơi, nàng nhất định sẽ phạt bồi các nàng hảo hảo chơi đủ!

Không có kinh động đến Vân Lạc cùng Vân Thu Nguyệt bên kia, Vân Hoàng lặng yên không tiếng động rời khỏi hậu hoa viên, đi ra từ cửa sau tướng quân phủ.

Ở gần tướng quân phủ, đều là một ít phủ đệ của người quyền quý.

Từ cửa sau đi ra, Vân Hoàng theo con đường nhỏ đi ra ngoài, dung nhập vào đường cái phồn hoa náo nhiệt của Đông Hạ vương thành.

Bởi vì trên mặt có một vòng thâm u, trên đường đi, nàng đưa tới không ít tầm mắt của mọi người.

Lúc đi ngang một tiệm cầm đồ, Vân Hoàng trực tiếp đi vào.

"Cầm đồ đồ vật sao? "Nghe tiếng bước chân, tiểu nhị đang tính sổ nhẹ hỏi một câu, tiếp đó khép lại sổ sách, ngẩng đầu lên.

Vừa nhắc đầu, nhìn thấy một tiểu nha đầu làn da trắng nõn, chỉ tiếc, mắt trái có một vòng lớn thâm u, nhìn có điểm dọa người.

"Cô, cô nương. " Tiểu nhị nhìn Vân Hoàng, đánh giá quần áo của nàng, "Cô nương, ngươi muốn cầm đồ gì? "

Khăn tay này đồ chỉ có thể đem đi bán, chỉ có cây trâm bạch ngọc kia là có thể cầm đồ.

"Cây trâm. "Vân Hoàng lờ đi ý nhiều, trực tiếp lấy ra từ trong lồng ngực cây trâm bạch ngọc.

Tiểu nhị nhận lấy cây trâm từ Vân Hoàng, xem kỹ một chút, cuối cùng mới nhìn về phía nàng, "Cô nương, cây trâm này không tồi, một quả đồng vàng. "

Thiên Diệm đại lục, tiền lưu thông đều là hắc tệ, đồng bạc, đồng vàng.

Phép tính nhân dân tệ cùng với thẻ ký hai mươi hai giống nhau.

Một quả đồng vàng, xem như không tệ.

"Đổi thành hắc tệ, chín đồng bạc cho ta, có thể chứ? "

Tiểu nhị nghe vậy, sững sốt một chút, sau đó gật gật, "Có thể. "

"Cảm ơn. "

Tiểu nhị đem cây trâm thu hồi, cầm một túi tiền đem mười hắc tệ cùng chín đồng bạc cho vào túi đưa đến cho Vân Hoàng.

"Tiền tệ đều ở chỗ này, cô nương mời xem qua. "

Vân Hoàng nhận lấy túi tiền, xoay người đi khỏi tiệm.

Sau khi có được tiền tệ, nàng dùng tám hắc tệ đi mua một bộ nam trang, mặc khác hai hắc tệ mua một chút vật nhỏ.

Tìm một địa phương ít người ra vào, Vân Hoàng lách mình đi vào, lần nữa đi ra, nào còn cô nương kia.

Chỉ có một công tử thân thể gầy yếu, vì thay đổi nam trang nên quần thâm trên mặt bị Vân Hoàng lau không còn một mảnh!

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Nàng không tin mình thật sự không có linh căn

Edit by: Diệp Y Vi

Sau khi chuẩn bị tốt hết thảy, Vân Hoàng dựa vào con đường trong trí nhớ đi đến hội quán thí nghiệm linh căn.

Mỗi thành ở Đông Hạ Quốc đều có hội quán thí nghiệm.

Mỗi lần thí nghiệm, chỉ cần một đồng bạc.

Vân Hoàng sờ dĩ đi hội quán thí nghiệm là vì nàng muốn xác nhận một chút, thân thể này có phải thực sự phế vật hay không.

Nếu thật, nàng sẽ tận lực điều dưỡng thân thể này, hiện tại tuy rằng thân thể khá gầy yếu nhưng căn cốt không tồi, luyện võ hoàn toàn không thành vấn đề.

.....

Một đường đi tới hội quán thí nghiệm, Vân Hoàng nhìn thấy mọi người xếp thành mười mấy hàng ngũ.

Những người đang đứng xếp hàng đây đều có gia cảnh lớn, có người ôm hài tử, có người nắm tay hài tử an ủi.

Đa số đều cầu nguyện hài tử của mình có thiên phú tốt.

Vân Hoàng đứng vào trong một hàng ngũ, bên người lại không có hài tử, có vẻ không hợp.

" Vị công tử này, người là vì hài tử nhà người xếp hàng sao?" Đằng sau Vân Hoàng, một phụ nhân ôm tiểu nam hài nhìn Vân Hoàng cười hiền lành.

Vân Hoàng nghiêng đầu liếc mắt nhìn phụ nhân, không nói gì.

Phụ nhân kia thấy thái độ Vân Hoàng lạnh lùng như thế, cũng không nói gì thêm.

Thực nhanh, những người phía trước đều đã thí nghiệm xong.

Có người bước ra, vẻ mặt vui vẻ, lại có người như bị mây đen bao phủ.

Đến lượt Vân Hoàng, người ký sự liếc mắt nhìn bên cạnh Vân Hoàng, không thấy hài tử, trong lòng có chút nghi hoặc, "Hài tử đâu?"

Vân Hoàng đem một đồng bạc phóng tới trên bàn người ký sự, "Người muốn thí nghiệm là ta."

"Người?" Người ký sự kinh ngạc nhìn Vân Hoàng, đem Vân Hoàng từ trên xuống dưới đánh giá, trong mắt tràn ngập khinh miệt, "Bản thân lớn như vậy, còn tới thí nghiệm?"

Cũng không cảm thấy mất mặt!

Đương nhiên, câu sau là lời nói trong lòng của người ký sự.

"Đồng Hạ Quốc có luật pháp quy định người lớn thì không thể thí nghiệm sao?" Vân Hoàng nhìn người ký sự, khẽ nhếch khóe miệng, mang theo vài phần tà khí, thanh âm lạnh băng.

Người ký sự nhủ mảy, Đồng Hạ Quốc sao có thể có luật pháp như này!

"Tên." Người ký sự thanh âm có chút bức bối, hiển nhiên là bị Vân Hoàng chọc tức.

"Hoàng Vân."

Người ký sự viết xuống tên Hoàng Vân lên trang giấy, cũng không ngần ngại nói, "Người trực tiếp đi vào thí nghiệm đi."

Vân Hoàng nâng bước, đi thẳng vào bên trong hội quán.

Tiến vào hội quán, Vân Hoàng nhìn thấy một tầng đá thật lớn, ở phía trên cục đá, có tám viên đá không lớn không nhỏ.

Những cục đá này đều giống nhau, không có ánh sáng.

Vân Hoàng biết, đây là dùng đá để thí nghiệm.

Thời điểm nàng ba tuổi đã thí nghiệm qua một lần.

Chẳng qua lần đó, không phải ở đây, mà là điện thí nghiệm chuyên dụng của hoàng cung.

"Như thế nào người lớn như vậy lại đến thí nghiệm?" Người bên trong hội quán nhìn Vân Hoàng, nhẩn nhẩn mảy, có chút không vui nói, "Đứng ở giữa tầng đá đi."

Lúc này, ở nội môn bên kia hội quán, một lão giả tóc trắng xóa mang theo hai thiếu niên từ trong đi ra, vốn tính trực tiếp rời khỏi, sau khi nhìn thấy Vân Hoàng, dừng bước chân.

Hội quán chưa từng có người nào lớn như vậy đến để chứng minh mình có hay không linh căn.

Vân Hoàng sau khi nghe những người ở hội quán nói, trực tiếp đi nhanh đến tầng đá lớn kia.

Khi đi đến tầng đá phía trước, Vân Hoàng dừng bước chân.

Đôi tay bên trong áo nắm thành quyền, Vân Hoàng mắt sáng như đuốc nhìn về phía những hòn đá nhỏ trôi nổi trên không trung.

Nàng không tin mình thật sự vô linh căn!

"Đi tới đi lui làm gì?" Người trong hội quán thấy Vân Hoàng đi đến trước tầng đá rồi còn dừng lại, có chút mất kiên nhẫn, "Còn không mau đi lên, phía sau còn có người chờ, đừng lãng phí thời gian."

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Toàn hệ linh sư

Edit by Diệp Y Vi

Đối với lời nói của người nọ, Vân Hoàng mắt diếc tại ngơ, lập tức dẫm lên tầng đá, hướng trung gian tầng đá đi đến. Sau khi đến trung gian, Vân Hoàng dừng bước chân, chờ đợi đáp án.

Tĩnh!

Hoàn toàn tĩnh mịch.

Ngay sau đó, những người phụ trách bên trong hội quán đều đồng thời cười ra tiếng.

"Ta nói, như thế nào lại có người trưởng thành như vậy còn tới thí nghiệm, chắc là trước kia biết chính mình không có linh căn, chờ lớn lên một ít lại đến thì nghĩ rằng chính mình sẽ có."

"Cười chết mất, những bọn trẻ đến hôm nay, yếu nhất cũng có linh căn, chỉ là linh căn không thuần mà thôi, hần thì ngược lại, cư nhiên là cái vô linh căn."

"Ta nói, người tốt nhất đừng cho chính mình hy vọng nữa, mau đi xuống đi."

Lão già thấy vậy, thở dài một tiếng, hần còn tưởng rằng người này sẽ có cái gì đặc biệt, không nghĩ tới là cái vô linh căn.

"Chúng ta đi thôi." Lão già không có hứng thú xem tiếp, nói một câu với người phía sau, nâng bước chuẩn bị rời đi.

Đối với kết quả này, Vân Hoàng trong lòng sớm đã có chuẩn bị, rốt cuộc trước kia đã thí nghiệm qua một lần.

Lần này tới, một là vì muốn xác định lại, hai là bởi vì không cam lòng.

Hiện tại nàng đã hết hy vọng.

Nhấc chân, thời điểm Vân Hoàng đang chuẩn bị rời đi, tám viên đá trên đỉnh đầu bỗng bộc phát ánh sáng kinh người. Những tiếng cười xung quanh đột nhiên im bặt.

Ngay cả lão già vốn chuẩn bị rời đi liền dừng bước chân quay đầu lại, trong mắt tràn đầy khiếp sợ.

Cùng lúc đó, người thí nghiệm thuần tinh cấp cùng thuần tịnh độ đột nhiên la lớn, "Kim linh căn, thuần tịnh độ 10 tinh mãn cấp, mộc linh căn, thuần tịnh độ 10 tinh mãn cấp, thủy linh căn, thuần tịnh độ 10 tinh mãn cấp, hỏa linh căn, thuần tịnh độ 10 tinh mãn cấp, thổ linh căn, thuần tịnh độ 10 tinh mãn cấp, phong linh căn, thuần tịnh độ 10 tinh mãn cấp!"

Sau khi người nọ la lên, trong hội quán, sớm đã không còn bất cứ thanh âm gì.

Mọi người, cả vị lão già kia đều khiếp sợ tột độ!

Thời điểm những người ở đây cho rằng đã kết thúc, người kiểm tra thí nghiệm lại đột nhiên la lớn, "Lôi linh căn, thuần tịnh độ 10 tinh mãn cấp, băng linh căn, thuần tịnh độ 10 tinh mãn cấp."

"Sao có thể?"

"Có phải hay không thí nghiệm thạch xuất hiện vấn đề?"

"Có được tám hệ linh căn còn chưa nói, cư nhiên thuần tịnh độ tất cả đều là 10 tinh cấp mãn tinh."

"Biến thái, quái vật!"

Phải biết rằng Đông Hạ Quốc xuất sắc nhất chính là Thái Tử điện hạ, cũng chỉ có tam hệ linh căn mà thôi, hơn nữa một hệ linh căn trong đó, thuần tịnh độ chỉ có năm sao.

Hiện tại lại xuất hiện một người biến thái như vậy. Có được toàn hệ linh căn không nói, thuần tịnh độ đều là mãn tinh!

"Tích tích tích tích tích tích tích!"

Thời điểm mọi người khiếp sợ không thôi, thạch biểu hiện tinh cấp liền vang lên tiếng báo động.

Đây là..... Thuần tịnh độ cao hơn 10 tinh. Cảnh báo!

"Phanh!"

Một thanh âm thật lớn vang lên, thạch biểu hiện tinh cấp nổ tung.

Vân Hoàng đứng ở trung gian tảng đá, tám đạo ánh sáng mãnh liệt lập loè đem nàng vây ở giữa.

Tám hệ linh căn, thuần tịnh vượt qua 10 tinh đỉnh.

Trong đầu Vân Hoàng có ký ức của đại lục này, nàng đương nhiên biết đây là đại biểu cho cái gì.

Nàng là toàn hệ Linh Sư, hơn nữa hệ thuần tịnh độ còn vượt quá 10.

Đông Hạ Quốc, thậm chí toàn bộ Thiên Diệu đại lục, chưa từng có xuất hiện Linh Sư vượt hệ!

Toàn hệ Linh Sư!

Kết quả này làm Vân Hoàng luôn luôn bình tĩnh cũng không nhận được kích động.

Cả người nàng phảng phất một loại hưng phấn chưa từng có.

Dù thế, Vân Hoàng trên mặt vẫn là một vẻ bình tĩnh, hoàn toàn không giống với nội tâm sóng gió mãnh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Quỷ tài duy nhất

Edit by Diệp Y Vi

Nàng không phải phế vật, Vân Hoàng nàng, có thể nghiền áp hết thấy những người khác, thiên tài Toàn Hệ Linh Sư!

Hít sâu một hơi để chính mình bình tĩnh lại, Vân Hoàng mặt không biểu tình đi xuống thí nghiệm thạch.

Vân Hoàng vừa ly khai thí nghiệm thạch, những ánh sáng trên viên đá đều dần trở nên âm đạm, cuối cùng trở lại như ban đầu, không có ánh sáng.

Giờ phút này những người làm việc trong hội quán đều dùng ánh mắt nhìn quái vật nhìn Vân Hoàng.

Không trách bọn họ, mà là do Vân Hoàng quá biến thái.

Thiên tài tính cái gì?

Thiên tài trong thiên tài tính cái gì?

Người này là quỷ tài, Thiên Diệu đại lục từ lúc bắt đầu đến bây giờ, chỉ có duy nhất một quỷ tài!

Quỷ tài này xuất hiện từ Đông Hạ Quốc, là Đông Hạ Quốc của bọn họ!

Vân Hoàng nhìn lướt qua biểu tình trên mặt những người kia, một câu cũng không nói liền trực tiếp hướng bên ngoài ly khai.

"Vị công tử này, chờ một chút." Lão giả thấy Vân Hoàng muốn đi, vội vàng lên tiếng.

Vân Hoàng dừng lại bước chân, nghiêng đầu nhìn lão giả, "Có việc?"

Lão giả nghe vậy, đi đến trước mặt Vân Hoàng, "Công tử, có thể nói chuyện cùng ta một chút không?"

Vân Hoàng nhìn thoáng qua những người bên trong hội quán, tuy rằng không biết lão nhân này muốn cùng nàng nói cái gì, Vân Hoàng vẫn là gật gật đầu.

"Thình công tử cùng ta tới." Lão giả nói xong, xoay người mang theo Vân Hoàng hướng nội môn đi tới.

Ở trước cửa nội môn, lão giả nhìn thoáng qua những người bên trong hội quán, "Sự tình hôm nay, các ngươi hẳn là biết nên làm như thế nào."

Những người đó vừa nghe, lập tức nói, "Trưởng lão yên tâm, chúng ta nhất định bao mật, một chữ đều sẽ không tiết lộ ra ngoài."

"Tốt nhất là như vậy, thủ đoạn của thiếu chủ, các ngươi chắc hẳn rất rõ ràng."

Nhắc tới thiếu chủ, người bên trong hội quán sắc mặt liền bị dọa đến tái nhợt. Không biết còn tưởng rằng bọn họ nhìn thấy quỷ.

Lão giả nhìn bộ dáng bọn họ vừa lòng gật gật đầu, lúc này mới tiến vào nội môn. Hai thiếu niên theo bên người lão giả liền đứng canh giữ cửa nội môn, không cho người tới gần.

Tầng đá khảo nghiệm thuần tịnh độ tinh cấp hồng rồi, kế tiếp cũng không có biện pháp thí nghiệm, người bên trong hội quán liền thông báo cho những người bên ngoài hai ngày nữa hẳn đến.

.....

Bên trong nội môn hội quán, lão giả nhìn Vân Hoàng cung kính nói, "Công tử mời ngồi."

Vân Hoàng lựa một chỗ thuận tiện ngồi xuống, lão già kêu người bên trong nội môn dâng trà, sau liền để những người đó lui xuống.

"Có chuyện gì có thể nói thẳng." Vân Hoàng nhìn lão già, âm thanh lạnh lùng nói, "Ta không thích quanh co lòng vòng, cũng không thích lãng phí thời gian." Kết quả thí nghiệm đã có, nàng cần nắm chặt thời gian tu luyện.

"Nếu công tử đã nói như vậy, kia lão phu cũng xin nói thẳng." Lão già ngồi xuống đối diện Vân Hoàng, "Công tử, hôm nay thí nghiệm kết quả, nói vậy người rất rõ ràng một khi tiết lộ đi ra ngoài sẽ mang đến hậu quả thế nào, hơn nữa công tử tuy rằng khí chất thanh lãnh vô song, nhưng này quần áo trên người, lại là vải dệt kém cỏi nhất, công tử làn da còn tính bạch, nhưng tay lộ ở bên ngoài lại rất thô ráp, nói vậy thường xuyên phải làm việc, công tử sinh hoạt không tốt, ta không biết công tử là bởi vì cái gì hiện tại mới tới thí nghiệm, nhưng chỉ cần công tử nguyện ý cùng chúng ta - Hách Liên gia tộc kết giao bằng hữu, chúng ta có thể hướng công tử cung cấp tiền tài, vũ khí, pháp thuật này đó bất cứ thứ gì, bao gồm có thể cho công tử tiến vào Đông Hạ học viện, công tử hiện tại thiếu nhất, chính là tài nguyên tu luyện, trong học viện Đông Hạ, có rất nhiều tài nguyên."

"Tục ngữ nói, vô công bất thụ lộc, người xác định chỉ là bằng hữu?" Vân Hoàng cười như không cười nhìn lão già trước mắt.

Vừa rồi này lão già nói tiết lộ hậu quả ra ngoài, nàng rất rõ ràng. Một khi những người đó không chiếm được nàng, liền sẽ nghĩ mọi cách hủy diệt nàng. Người như nàng, không thích hợp tồn tại!

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Đôi mắt của thế nhân đều mù

Edit by Diệp Y Vi

"Công tử thực thông minh, hẳn là biết ý tứ bằng hữu trong miệng lão phu là gì."

Hiện tại, Hách Liên gia có thể cho người che chở.

Tương lai, nếu Hách Liên gia gặp nạn, cũng hy vọng nàng vị "bằng hữu" này có thể vươn tay hỗ trợ.

Vân Hoàng tâm tư chuyển động, hôm nay lão già này cùng những người đó đều đã biết linh căn của nàng. Những người đó là người của lão già này, hơn nữa nghe tới vị thiếu chủ kia đều lộ rõ sợ hãi, hẳn là sẽ không tiết lộ ra ngoài.

Bất quá không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, những người bên ngoài đó, khẳng định sống không được. Nàng hiện tại thân thể, yêu cầu hảo hảo điều dưỡng.

Nếu bọn họ nguyện ý cung cấp vũ khí, pháp thuật, tiền tài này đó, nàng có thể kết giao bằng hữu này!

Thu hồi suy nghĩ trong lòng, Vân Hoàng cười tủm tỉm nhìn lão già, "Hảo, ta nguyện ý cùng Hách Liên gia giao bằng hữu."

"Một khi đã như vậy, liền thỉnh công tử nhận lấy cái này." Lão già từ trên tay chính mình gỡ xuống một chiếc nhẫn màu tím đưa cho Vân Hoàng, "Đây là nhẫn trữ vật của lão phu, bên trong có một ít dược liệu, vũ khí, cũng có mấy quyển pháp thuật cùng một ít đồng vàng, công tử có thể trước nhận lấy."

Nhẫn trữ vật?

Toàn bộ Đông Hạ Quốc chỉ có năm mươi cái nhẫn!

Cái này lão già cư nhiên tùy tiện liền đưa cho nàng, không khỏi cũng quá hào phóng đi?

Nheo neho mắt, Vân Hoàng nhìn lão già, "Lão tiên sinh, ta mới đáp ứng người liền đưa này đó cho ta, chẳng lẽ không sợ ta là người không tuân thủ lời hứa sao?"

Lão già nghe vậy, nhẹ giọng cười cười, "Công tử linh căn thuần tịnh độ đều vượt qua 10 tinh mãn cấp, tin tưởng bản chất của công tử không phải là một người không giữ chữ tín."

Nghe xong lão già nói, Vân Hoàng cười cười, chỉ là đôi mắt đen láy như cũ là một mảnh xa cách.

"Nhẫn thì không cần, ta hiện tại chỉ hy vọng được tiến vào Đông Hạ học viện, cái khác, ta sẽ chính mình xử lý."

"Còn chưa thỉnh giáo công tử đại danh."

"Không phải công tử, là cô nương." Vân Hoàng nhìn lão già, "Người thành tâm thành ý cùng ta giao bằng hữu, ta cũng không dấu diếm người, ta là nữ tử,

tên là Vân Hoàng."

Vân Hoàng?

Nghe hai chữ này, lão già đầu tiên là nhăn nhó, cảm thấy có chút quen tai.

Cuối cùng, lão già nghĩ tới. Con gái duy nhất của Long Kỳ tướng quân, Vân Hoàng!

Cũng là phế vật mềm yếu của Đông Hạ Quốc!

Phế vật?

Lão già giờ phút này chỉ nghĩ đem tin tức kia nói cho những kẻ kia biết, làm bọn hắn trợn to mắt chó thấy rõ ràng.

Người như vậy là phế vật mềm yếu vô năng?

Đều nói hổ phụ vô khuyển nữ, Vân Hoàng cô nương lưng đeo danh phế vật mười mấy năm, không ai nghĩ tới, cư nhiên là tuyệt thế quý tài!

Trước không nói đến linh căn, chỉ cần nhìn người này, liền thấy một khí chất thanh cao, đôi mắt lạnh băng vô song không chứa bất cứ tình cảm gì, nụ cười tà khí nguy hiểm vân đạm phong khinh, rốt cuộc thoát nhìn điểm nào mềm yếu vô năng?

Mù.

Đôi mắt thế nhân đều mù!

Lão già ở trong lòng thở dài một tiếng, sau đó nhìn về phía Vân Hoàng, "Vân cô nương, lão phu tên là Hách Liên Quân, là gia bôn trưởng lão của Hách Liên gia tộc, có chuyện gì cô nương chỉ cần cầm khối lệnh bài này tới cửa hàng của Hách Liên gia, đều có thể truyền tin tức tới chỗ lão phu, chỉ cần lão còn ở đây, nhất định sẽ tự mình gặp ngươi." Dứt lời, Hách Liên Quân từ nhẫn trữ vật bên trong lấy ra một khối lệnh bài hắc kim, mặt trên lệnh bài, hai chữ Hách Liên, khí phách mười phần, những hoa văn thật nhỏ trên đó đều xuất phát từ luyện khí sư tốt nhất của Hách Liên gia, người ngoài hoàn toàn không có khả năng bắt chước, muốn làm ra cái thứ hai y hệt tuyệt không có khả năng.

"Thứ này ta liền nhận lấy." Vân Hoàng nhận lấy lệnh bài từ trong tay Hách Liên Quân, "Bằng hữu, lệnh bài ta nhận, hôm nay ta liền đi về trước. "

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Nhấn rỉ sét loang lỗ

Edit by Diệp Y Vi, dịch: Chihiro

"Ta cho người tiền ngươi."

"Không cần phiền toái." Vân Hoàng trực tiếp cự tuyệt.

Thấy Vân Hoàng cự tuyệt, Hách Liên Quân cười cười, "Vân cô nương, nửa tháng nữa Đông Hạ học viện sẽ tuyển chọn tân học viên, đến lúc đó ta sẽ đem danh sách tiền cử của Hách Liên gia đưa cho ngươi, ngươi trực tiếp tiến vào Đông Hạ học viện, đi tìm một người kêu Từ Tranh Lão Nhân báo danh là được, hắn tuy rằng tính tình quái đản, nhưng ở Đông Hạ học viện, là cường giả đứng đầu, cũng là người của Hách Liên gia ta."

Vân Hoàng nghe vậy, cười như không cười nhìn Hách Liên Quân, "Cuối cùng cũng là nhờ một câu nói của trưởng lão ngươi?"

"Xem như vậy đi." Hách Liên Quân bật cười, "Vân cô nương thật sự thông minh, tiện nghi tên Nhị hoàng tử kia."

Nhị hoàng tử?

Thời điểm tiếp thu những ký ức về hắn, nàng đã sớm vút đến sau đầu.

Sẽ tiện nghi hắn?

Nhị hoàng tử kia không phải rất muốn cùng nàng từ hôn sao?

Nàng sẽ làm hắn được như ý nguyện, bất quá không phải hắn từ hôn nàng, mà là nàng từ hôn hắn!

"Cáo từ." Vân Hoàng nói hai chữ, đi khỏi cửa nội môn.

Từ trong trong môn mặt đi ra, Vân Hoàng nhìn thoáng qâ những người bên trong hội quán, nhanh chóng rời đi.

Lúc này đây, Vân Hoàng không có giống ban đầu lưu ý đường đi, mà là bằng tốc độ nhanh nhất về tới tướng quân phủ, đi đến tiểu viện của nàng.

Tiến vào phòng, Vân Hoàng nhìn thấy tiểu thú màu đen ghé vào trên bàn, trước mặt có một chiếc nhẫn ri sét loang lổ.

Trong căn phòng này có cái gì Vân Hoàng rất rõ ràng, nhẫn này, tuyệt đối không phải ở đây.

"Người đã trở lại." Tiểu thú ngẩng đầu nhìn về phía Vân Hoàng, dùng thú ngữ nói một câu.

Vân Hoàng đi đến trước mặt tiểu thú, ngón tay chỉ chiếc nhẫn ri sét loang lổ, "Đây là đồ vật của ngươi?"

"Ân." Tiểu thú gật đầu, "Đây là đồ vật ta muốn tặng cho ngươi. "

Đồ vật tặng cho nàng?

Không chờ Vân Hoàng hỏi chuyện, tiểu thú lại lần nữa nói, " Nhẫn này, ngươi mang lên liền sẽ biết chỗ tốt của nó."

" Vì sao ta phải mang?" Vân Hoàng hai tay ôm ngực, khóe miệng ngậm một nụ cười.

"Nó không có độc, ngươi mang nó sẽ không có việc gì." Tiểu thú nói xong, dùng móng vuốt chạm vào nhẫn, tỏ vẻ nó thật sự không có độc.

Vân Hoàng nhìn tiểu thú, như cũ không có động.

Hai bên đối mặt nhìn nhau hồi lâu, Vân Hoàng cuối cùng bại hạ trận.

Nàng có thể lạnh lùng ngoan độc giết người, nhưng lại đối động vật giữ lại một chút thiện tâm.

Cầm lấy nhẫn, Vân Hoàng đeo lên ngón áp út, bỗng thấy có điểm không đúng.

Cuối cùng, Vân Hoàng đem nhẫn mang ở ngón giữa tay phải.

Sau khi đeo nhẫn vào, Vân Hoàng rõ ràng cảm giác được, nguyên bản chiếc nhẫn còn lỏng so với ngón tay nàng bỗng buộc chặt, thật giống như thu nhỏ lại.

Thu nhỏ, bất quá.....

Vân Hoàng thử gỡ nhẫn xuống, thử rất nhiều lần, đều không gỡ được.

"Đây là có chuyện gì?" Nghiêng đầu nhìn về phía tiểu thú, Vân Hoàng trong mắt mang theo một mặt lạnh lẽo.

"Đem máu ngươi nhỏ xuống trên nhẫn, mở ra khe ước liền không thành vấn đề." Đối với lời tiểu thú nói, Vân Hoàng không quá tin tưởng.

Nhưng hiện tại nhẫn không lấy xuống được, chỉ có dựa theo lời nó thử xem.

Đem ngón tay trái cắn chảy máu, Vân Hoàng nhỏ máu xuống trên mặt nhẫn.

Một giọt máu nhỏ giọt, Vân Hoàng rõ ràng nhìn thấy chiếc nhẫn xảy ra biến hóa.

Nguyên bản chiếc nhẫn ri sét loang lổ lập loè ra nhàn nhạt ánh sáng ngân bạch.

Những điểm ri sét cũng nhanh chóng biến mất, lộ ra một chiếc nhẫn tinh xảo.

Trên mặt nhẫn có rất nhiều đồ án nhỏ, nhìn kỹ những đồ án đó, giống thú.

Bản thân nàng cũng không biết khoan nhẫn, vừa vặn tốt, những đồ án phía trên đều khắc sinh động như thật, giống như đúc, bóng loáng sạch sẽ.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Không gian tùy thân

Edít by Diệp Y Vi

Sờ lên hoàn toàn sẽ không cảm thấy mặt trên nhẫn này có điều khác gì.

Nhẫn không có trang trí dư thừa, chỉ là một hình tròn, sau đó mặt trên điêu khắc đồ án.

Thử vài lần, Vân Hoàng nhìn về phía tiểu thú, "Vẫn là không tháo xuống được."

Tiểu thú nghe vậy, nói, "Vốn dĩ chính là đồ vật của người, đương nhiên gỡ không được."

"Nhẫn này, cùng linh hồn người là một thể, người mở nhẫn ra, không gian tùy thân bị phong bế liền sẽ xuất hiện." Tiểu thú nhìn Vân Hoàng, kiên nhẫn giải thích, "Không gian tùy thân ngoại trừ thân thể người không thể tiến vào, còn lại những vật sống khác bao gồm cả thú đều có thể vào, bản thể không thể tiến vào, nhưng linh hồn có thể tiến vào không gian tùy thân tu luyện, linh hồn ở không gian tùy thân tu luyện, bản thể người có thể nghỉ ngơi, ngủ, làm bất cứ chuyện gì, bao gồm việc bản thể ở bên ngoài tu luyện đều có thể, không có bất luận cái gì khác biệt."

Nghe tiểu thú nói xong, Vân Hoàng trong lòng có chút kinh ngạc.

Nhìn tiểu thú suy tư một hồi, Vân Hoàng mới mở miệng, "Nói cách khác, ta có thể đồng thời tu luyện, tốc độ tu luyện gấp đôi?"

Tiểu thú gật đầu, "Chính là như vậy."

"Ta đây hiện tại làm linh hồn tiến vào không gian tùy thân nhìn thử xem."

"Ân, tâm tùy ý động liền có thể."

Dựa theo tiểu thú nói, Vân Hoàng tâm vừa động, liền thấy được một mảnh đất diện tích rộng lớn.

Còn có nhiều dãy núi liên miên.

Ngoài ra, còn có một cái đàn đỉnh đỏ như máu cùng hai cuốn hắc thư đặt dưới đất, không còn cái gì khác nữa.

Chỉ là, Vân Hoàng lại như nhặt được trân bảo.

Bởi vì không gian nhẫn trữ vật của hiện tại chỉ có thể chứa đựng một ít vật chết, vật còn sống hoàn toàn không có cách nào đưa vào.

Chiếc nhẫn này có thể thu vật còn sống, còn có thể đem linh hồn tiến vào tu luyện, quả nghịch thiên.

Về sau chậm rãi tìm hiểu thêm.

Thấy được không gian, Vân Hoàng liền để linh hồn chính mình tu luyện linh khí, sau đó nhìn tiểu thú hỏi, "Bảo vật nghịch thiên như vậy làm sao người có được? Vì sao lại tặng cho ta?"

Tiểu thú nhìn Vân Hoàng, "Có một số việc ta hiện tại không thể trả lời người, bởi vì chính ta cũng không nhớ rõ, bất quá ta có thể xác định nói cho người biết, ta sẽ không tổn thương tới người."

Chính mình cũng không nhớ rõ?

Từ lúc bắt đầu, Vân Hoàng liền cảm thấy tiểu thú này có điểm kỳ quái.

Rõ ràng là thú, thân thể lại nhỏ như vậy, nhưng linh trí lại rất cao.

Nàng không làm khó người khác.

"Vậy chờ người nhớ lại nói cho ta, bất quá người không có tên, ta phải kêu người như thế nào?"

"Vậy người cho ta một cái tên đi."

"Người không phải nói chỉ có chủ nhân ký khế ước mới có thể ban tên sao?"

"Lấy tên không thành vấn đề, không ký kết khế ước cũng có thể."

Vân Hoàng: ".....!" Nói như kiểu nàng thực sự hi vọng cùng nó ký khế ước vậy.

Bất quá nó đã nói như vậy, Vân Hoàng cũng nghiêm túc suy nghĩ.

"Hắc cầu thể nào?"

"Người có thể nghĩ cái tên khác đứng đắn hơn không?" Tiểu thú vỗ trán, tâm thực mệt.

"Tiểu hắc?"

"....."

"Vây..... Dạ, thế nào?" Vân Hoàng nhìn tiểu thú, khóe miệng gọi lên một nụ cười, "Ngươi lông mao màu đen tỏa sáng, giống đêm tối, ta không quá am hiểu cách đặt tên, nếu ngươi thật sự không thích, có thể tự mình nghĩ."

Điểm này có chút kỳ quái.....

Linh trí như vậy cao, hoàn toàn có thể tự mình đặt tên!

Đêm tối sao? (Dạ: 1. (Danh) Đêm, ban đêm, buổi tối. ◎Như: "dạ dĩ kế nhật" 夜以繼日 suốt ngày đêm, "túc hưng dạ mị" 夙興夜寐 sớm dậy tối ngủ.)

Cùng cái tên kia, chỉ kém một chữ.

Tuy rằng vẫn hơi kì quái, nhưng so với hắc cầu, tiểu hắc thì tốt hơn nhiều.

Tên như vậy cũng được, nó hiện tại cũng không hy vọng được cái tên tốt gì.

"Liên cái này đi." Dạ nhìn Vân Hoàng, "Vừa rồi còn có chuyện quên nói, linh căn chỉ cần Linh Sư không bộc phát ra, bất luận kẻ nào đều nhìn không được, nhưng cường giả lợi hại có thể nhìn thấy cấp bậc tu luyện, bất quá nhãn này có thể che dấu cấp bậc tu luyện."

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Đậ hủ nóng thì không nên ăn vội

Edit by Diệp Y Vi

Có thể che dấu cấp bậc tu luyện?

Nói như thế, những người kia sẽ không nhìn thấy cấp bậc tu luyện của nàng?

Giả heo ăn hổ, quả thực tốt.

Cái nhãn này, nàng thích, bất quá bí mật nhiều nhất, hiển nhiên không phải nhãn, mà là tiểu thú này.

Nó đem vật tốt như vậy cho nàng, nhất định là có ý đồ.

Một khi đã như vậy, nàng cùng nó đều là quan hệ lợi dụng lẫn nhau.

Nhãn này nàng gỡ không ra, liền tâm an nhận lấy vậy.

"Ngươi ở chỗ này nghỉ ngơi, ta đi tu luyện thử một lát."

"Ân." Dạ ứng một câu, ghé vào trên bàn tiếp tục nghỉ ngơi.

Vân Hoàng ngồi ở trên giường, đưa linh hồn vào trong không gian tu luyện, chính mình dựa theo phương pháp trong trí nhớ hấp thu linh khí.

Linh khí tiến vào gân mạch, ở gân mạch đi một vòng liền tiếng vào đan điền.

Thực nhanh, Vân Hoàng liền cảm giác được một cỗ nhiệt lưu.

Linh khí được hấp thu càng nhanh, càng ngày càng nhiều, Vân Hoàng rõ ràng thấy được bên trong đan điền một mạt hồng.

Đây là tượng trưng cho linh căn hỏa hệ.

Mạ hồng kia tuy khá nhạt, nhưng Vân Hoàng lại rất cao hứng.

Nguyên chủ đã từng thử tu luyện rất nhiều lần, đừng nói hấp thu linh khí, cảm thụ linh khí cũng đều không được.

Không lâu sau, bên trong đan điền bắt đầu xuất hiện nhiều màu sắc khác nhau.

Nhưng những màu sắc kia xuất hiện đều bị kia mặt lửa hồng cắn nuốt.

Cắn nuốt những màu sắc kia, trong nháy mắt ngọn lửa lớn mạnh hơn nhiều.

Cảm thấy được điểm này, Vân Hoàng xoát một chút mở mắt.

Sau khi dừng việc hấp thu linh khí, Vân Hoàng không có phát hiện những linh khí kia tự động tiến vào thân thể của nàng.

Dạ mở mắt ra nhìn về phía Vân Hoàng, "Làm sao vậy?"

Vân Hoàng môi mím, trầm mặc một chút mới mở miệng, "Ta là toàn hệ Linh Sư, sở hữu linh căn tu luyện, nhưng vừa rồi những linh căn tượng trưng khác xuất hiện đều bị hòa hệ linh căn cắn nuốt."

"Đậu hủ nóng không nên ăn nóng vội" Dạ đánh ngáp một cái, có chút lười biếng, "Một lần không có khả năng tu luyện tám hệ linh căn, hiện tại tu vi ngươi vừa mới bắt đầu, trước sau đều phải củng cố một linh căn trước, mới có thể tu luyện những linh căn khác, hiểu chưa?"

Toàn hệ Linh Sư, đại biểu ngươi có thể tu luyện bất luận hệ linh căn gì, mỗi một hệ đều có thể tu luyện nhưng không đại biểu rằng ngươi có thể một lần liền tu luyện ra toàn hệ linh căn.

Vân Hoàng chớp chớp mắt, nhìn Dạ gật gật đầu, "Ta hiểu được."

Nếu tu luyện ra chính là hòa hệ linh căn, trước nàng liền tu luyện hòa hệ.

Thấy Vân Hoàng là thật sự minh bạch, Dạ liếc Vân Hoàng một cái, tiếp tục ngủ.

Thời gian tiếp theo, Vân Hoàng một khắc đều không nghỉ ngơi, vẫn luôn tu luyện.

Bên trong đan điền tốc độ tăng trưởng của mặt hồng rất nhanh, bành trướng rất lớn.

Trong trí nhớ của nàng có một chút ký ức liên quan đến việc này.

Linh căn bên trong đan điền hình dạng bành trướng như đám mây mới đại biểu cho người kia có thể tu luyện.

Càng về sau, tu vi càng cao, hình dạng linh căn sẽ càng nhỏ.

Sáng sớm hôm sau, Vân Hoàng dừng việc tu luyện, điều động linh khí ở trong thân thể, cảm thụ một chút.

Linh Sư nhị cấp.

Biết được điểm này, Vân Hoàng trên mặt lộ ra một nụ cười.

Linh hồn cùng thân thể cùng tu luyện quả thật rất nhanh chóng.

Vân Thu Nguyệt từ ba tuổi thí nghiệm linh căn qua đi đến bây giờ mười ba tuổi.

Tu luyện suốt mười năm, còn có đan dược phụ trợ, bất quá cũng mới Linh Sư nhị cấp.

Nghĩ đến đan dược, Vân Hoàng ý niệm vừa động, liền thấy được đan đỉnh trong không gian.

Dạ nói phải củng cố linh căn trước lúc sau mới có thể tu luyện linh căn khác.

Luyện khí sư yêu cầu hòa hệ cùng kim hệ. Nàng vừa vặn, tu luyện ra đầu tiên chính là hỏa hệ.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Người vừa rồi kêu ta là cái gì?

Vũ khí đều giống nhau. Cái loại vũ khí này có thể mua, cũng không phải thực quý. Huống chi, Hách Liên gia tộc nơi đó, tùy tiện lấy một món vũ khí cũng thật hoàn hảo.

Nhưng đan dược không giống vậy, một viên hạ phẩm đan dược liền quý giá.

Vũ khí chỉ cần một món, đan được lại cần rất nhiều.

Trở thành luyện được sư yêu cầu phải có được linh căn hòa hệ cùng một hệ. Chờ sau khi nàng củng cố linh căn hòa hệ sẽ đầu tư luyện một hệ linh căn.

Chỉ là phương diện tinh thần lực cũng yêu cầu nhiều trong tu luyện.

Nguyên chủ trước kia tuy rằng yếu đuối bị khi dễ, nhưng phụ thân nàng từng là nhất phẩm Long Ky tướng quân của Đông Hạ Quốc. Thời điểm trước 5 tuổi, nguyên chủ là dòng chính tiểu thư của tướng quân phủ. Tuy rằng bị khi dễ, nhưng vẫn có học tập.

Sinh hoạt của nguyên chủ biến đổi, là từ năm 5 tuổi ấy bắt đầu. Bởi vì năm đó, nàng cha chết trận sa trường.

Nương nàng, trong trí nhớ chỉ có một câu, nương nàng lúc sinh nàng vì khó sinh đã chết. Đây hẳn là phụ thân nguyên chủ nói.

Xoa xoa ấn đường, thời điểm Vân Hoàng chuẩn bị tắm gội, lỗ tai giật giật, nghe được một bộ rất thanh âm rất nhỏ.

Người đến không nhiều lắm, mười hai người.

Bước chân tán loạn có 6 tiếng tương đối nặng, chỉ có hai tiếng tương đối nhẹ.

Bốn nha hoàn, sáu gia đình, còn có hai tiếng chân phân biệt là Vân Lạc cùng Vân Thu Nguyệt.

Nghĩ đến ngày hôm qua khi đi ngang qua Hậu hoa viên, Vân Lạc cùng Vân Thu Nguyệt nói chuyện với nhau, Vân Hoàng khòe miệng gọi lên một mặt như có như không tươi cười, trong mắt hiện lên một mặt hàn quang, đứng đây.

Tôi thật sớm, nhìn dáng vẻ các nàng gấp không chờ nổi để khi dễ nàng.

Chỉ là lúc này đây, nàng sẽ không như các nàng mong muốn.

Vân Hoàng đi đến trước gương mặt, đem dây cột tóc gỡ xuống, làm tóc rơi rụng xuống dưới. Lấy khăn lau sạch hầu hết nơi cổ nàng làm ra. Ngay sau đó đem khăn tay túi tiền cùng tám đồng bạc dư lại trên người ném vào trong không gian. Cởi nam trang trên người, đi vào trong phòng, Vân Hoàng từ trong ngăn tủ cầm một bộ y phục nữ thay.

Tiếng bước chân càng lúc càng lớn, Vân Hoàng động tác ưu nhã nhanh chóng, một chút đều không loạn.

Thất xong đai lưng, "Phanh" một thanh âm vang lên, cửa phòng Vân Hoàng trực tiếp bị đá văng.

Vân Hoàng nghiêng đầu, liền nhìn hai gã gia đình đứng ở cửa, đá cửa không phải người khác, đúng là hai người bọn họ.

Cặp mắt đen trong nháy mắt trở nên sâu thẳm, phảng phất sâu như hồ nước không thấy đáy, hàn khí tràn ngập, làm người không rét mà run.

Hai gia đình bất giác ánh mắt như vậy, đều có chút sợ hãi.

Sao lại thế này, phế vật cư có loại ánh mắt đáng sợ như vậy.

Thời điểm hai gia đình nhìn lại, đôi mắt Vân Hoàng một mảnh đạm nhiên yên lặng, so với lúc trước, tuy thiếu yếu đuối nhất gan, nhưng không có giống như vừa rồi đáng sợ như vậy,

Tuy rằng như thế, hai gã gia đình vẫn cảm thấy kỳ quái. Dĩ vãng này phế vật nhìn thấy bọn họ, đều là cúi đầu. Giờ phút này nàng thẳng tắp đứng ở nơi đó không nói, cũng không thấy bộ dáng yếu đuối nhất gan ngày xưa.

Bộ dáng như vậy, có vài phần của một tiểu thư danh môn.

Chỉ tiếc, là cái phế vật.

"Tiểu tiện nhân, còn không mau lăn ra đây cho ta." Vân Thu Nguyệt đứng ở cửa, không cảm thấy được Vân Hoàng biến hóa, kiêu ngạo nói, "Khăn tay ta kêu ngươi thu đâu?"

Vân Hoàng nghe vậy, cặp hắc mâu hiện lên một mặt u quang, nhìn về phía Vân Thu Nguyệt, khẽ động khòe miệng, lộ ra một nụ cười, "Tam muội, muốn khăn tay ngươi có thể chính mình thu, tới tìm ta làm cái gì?"

"Ta tới tìm ngươi, đương nhiên là.....!"

"Ừ ừ." Vân Thu Nguyệt kể tiếp không nói gì, nhìn về phía Vân Hoàng, sắc mặt có chút khó coi, "Tiểu tiện nhân, ngươi vừa rồi kêu ta là gì?"

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Phế vật đánh bay tam tiểu thư

Edit by Diệp Y Vi

Không chờ Vân Hoàng nói chuyện, Vân Thu Nguyệt tiếp tục nói, "Ai cho người lá gan kêu ta là Tam muội? Tiệp nhân nhà người, không cha không mẹ, ai là Tam muội của người?"

"Tiệp nhân không biết xấu hổ."

Đối với Vân Thu Nguyệt một ngum một tiếng tiệp nhân, Vân Hoàng cũng không sinh khí, nhìn Vân Thu Nguyệt, khóe miệng ý cười gia tăng, "Đúng vậy, người đương nhiên không phải Tam muội ta, rốt cuộc cha mẹ ta chỉ có một mình ta, người là nữ nhi của nhị thúc, chỉ là đường muội ta, còn dám kêu ta là tiệp nhân.....!"

Vân Hoàng ánh mắt tối sầm lại, cầm lấy cái ly trên bàn liền hướng tới Vân Thu Nguyệt ném đi.

Vân Hoàng ra tay nhanh, tốc độ cái ly thật mau, Vân Thu Nguyệt còn không kịp phản ứng, đã bị cái ly đập vào trán.

"Bang."

Sau khi đập vào trán Vân Thu Nguyệt, cái ly rơi xuống trên mặt đất, vỡ tung.

Vân Thu Nguyệt bị ly đập vào trán, máu liền theo miệng vết thương chảy ra, hai gia đình thấy một màn như vậy, đều tròn tròn mắt.

Bọn họ không có nhìn lầm đi? Phế vật luôn luôn yếu đuối nhất như chuột lấy cái ly ném vào tam tiểu thư?

Cái trán có chút đau, Vân Thu Nguyệt duỗi tay sờ, liền sờ thấy một chất lỏng sền sệt.

Lấy tay xuống, phát hiện trên tay chính mình dính máu.

Nháy mắt nhìn thấy màu đỏ tươi, Vân Thu Nguyệt mắt không chế hướng về phía Vân Hoàng hô to, "Tiểu tiệp nhân, cư nhiên dám ném ta, ta đánh chết người."

Không để gia đình động thủ, Vân Thu Nguyệt trực tiếp đi vào trong phòng.

Đứng ở bên ngoài Vân Lạc thấy một màn như vậy, nhướn mày, có chút kinh ngạc, cũng không có ngăn cản Vân Thu Nguyệt nổi điên.

Thu nguyệt là Linh Sư tu vi nhị cấp, Vân Hoàng là một phế vật, hoàn toàn không thể so sánh.

Chỉ là nàng có chút kinh ngạc tính tình của Vân Hoàng.

Ngày hôm qua là do Thu Nguyệt nổi dậy về cha nàng, kích thích nàng, nàng mới cắn Thu Nguyệt một ngum.

Hôm nay Thu Nguyệt cái gì cũng chưa nói, nàng lại ném cái ly vào Thu Nguyệt trước. Rốt cuộc là thế nào?

Trong phòng, truyền đến tiếng vang.

Hai gia đình nhìn tình huống bên trong, đều kinh ngạc há to miệng.

Vân Lạc nhìn hai gia đình liếc mắt một cái, trong lòng có chút tò mò, thời điểm đang chuẩn bị nâng bước hướng tới cửa đi đến, cửa lại bay ra một người.

Vân Lạc dưới chân vừa động, nghiêng người hướng bên cạnh tránh đi.

Phanh!

Người nọ rơi xuống đất, phát ra một tiếng vang.

"A." Cùng với đó, một đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Vân Lạc vừa thấy, mới phát hiện bay ra không phải Vân Hoàng, mà là Vân Thu Nguyệt.

Giờ phút này Vân Thu Nguyệt ngã trên mặt đất, ngũ quan nhắm lại vì đau, khóe miệng còn có máu tươi đỏ tràn ra, hoàn toàn nhìn không ra bộ dáng kiêu ngạo ngày nào.

Như thế nào bị đánh bay ra không phải Vân Hoàng tiện nhân kia mà là Thu Nguyệt?

"Sao lại thế này?" Vân Lạc nhìn về phía hai gia đình ở cửa, sắc mặt có chút khó coi.

"Tam..... Phế vật.....!" Gia đình nói lấp nửa ngày, mới nói ra một câu hoàn chỉnh, "Phế vật đánh bay tam tiểu thư."

Vừa rồi tam tiểu thư vọt vào đi, trực tiếp một chưởng đánh phế vật kia.

Phế vật kia không biết làm sao, né tránh công kích của tam tiểu thư không nói, còn dễ như trở bàn tay bắt được tam tiểu thư, một chưởng vỗ vào ngực tam tiểu thư.

Cố tình phế vật kia bắt lấy tay tam tiểu thư, tam tiểu thư bị đánh một chưởng, hoàn toàn không có biện pháp tránh thoát.

Đang muốn phản kháng, phế vật lại đánh tam tiểu thư vài quyền.

Cuối cùng thời đánh tiếp một quyền, phế vật buông lỏng tay, tam tiểu thư bị phế vật kia một quyền cuối cùng đánh vào trên bụng, cả người đều bay ra.

Bọn họ muốn đỡ cũng không đỡ kịp.

Tam tiểu thư liền như vậy rơi xuống mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Nàng thật sự là phế vật kia sao?

Edit by Diệp Y Vi

Gia đình nói ngắn gọn một câu, làm Vân Lạc nhăn lại mặt mày.

Tu vi của Thu Nguyệt là Linh Sư nhị cấp. Vân Hoàng bắt quả chi là một phế vật.

Nàng lại đánh bay Thu Nguyệt, chẳng lẽ nàng không phải phế vật?

Nghĩ vậy, Vân Lạc lập tức nhìn về phía bốn gia đình, "Các người đem nàng bắt lại cho ta."

Gia đình không phải là Linh Sư, nhưng lại có luyện võ.

Tuy rằng không có lợi hại bằng Linh Sư nhưng nhiều người như vậy hẳn sẽ bắt được nàng.

Những gia đình kia nghe được Vân Lạc nói như vậy, lập tức tiến lên, cùng hai gia đình đứng ở cửa cùng nhau tiến vào phòng, không nói hai lời liền đánh tới Vân Hoàng.

Nhìn những gia đình kia, Vân Hoàng khóe miệng gọi lên một mặt cười lạnh.

Những tên cầu này ngày thường đi theo Vân Thu Nguyệt cùng Vân Lạc khi dễ Vân Hoàng, hôm nay nàng sẽ khiến cho bọn họ trả giá đại giới.

Một người gia đình hướng đến trước mặt Vân Hoàng, nhanh chóng ra quyền. Nhưng quyền của gia đình kia còn chưa đánh xuống đã dừng lại giữa không trung, không gây thương tổn gì tới Vân Hoàng được nửa phần.

Thời điểm hắn muốn thu hồi tay chính mình, lại bị Vân Hoàng bắt lấy. Vân Hoàng bắt lấy tay gia đình, trở tay uốn éo.

Một thanh âm vang lên, răng rắc, gia đình kia tức khắc kêu lên thảm thiết.

Vân Hoàng bóp chặt cổ gia đình, ánh mắt tối sầm lại, đang chuẩn bị vặn gãy cổ, khác hai người khác đồng thời đánh tới.

Vân Hoàng cười lạnh một tiếng, không có tránh né, đem gia đình nàng bắt lấy che trước người, chưởng tay của hai gia đình kia liền dừng trên người của tên đó.

"Phốc"

Trúng hai quyền, gia đình bị Vân Hoàng bắt lấy hộc ra một ngụm máu tươi.

Hai gã gia đình hiển nhiên không nghĩ tới sẽ như vậy, kinh ngạc vô cùng. Vân Hoàng lại hướng tới hai gia đình, nhanh chóng ra chân, đạp một người một cước.

Hai người bị đá văng ra, va phải ba gia đình còn lại.

Cùng lúc đó, Vân Hoàng tay một cái dùng sức, bóp cổ gia đình kia, trực tiếp tiến hẳn xuống Diêm Vương.

Vứt bỏ thi thể, một chân đạp lên thi thể trên đất, Vân Hoàng ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía những gia đình kia, "Người tiếp theo."

Trong phòng, lúc này an tĩnh vô cùng.

Những gia đình kia nhìn Vân Hoàng, đôi mắt trừng lớn, thật giống như nhìn thấy quỷ.

Phế vật..... phế vật kia cư nhiên giết người?

"Các ngươi nếu không động thủ, ta đây liền động thủ." Vân Hoàng câu môi cười, một chân đá thi thể kia, thi thể gia đình liền bay tới những cái đó gia đình kia.

Nhìn thấy thi thể bay đến, một gia đình trong đó theo bản năng duỗi tay tiếp được.

Mới tiếp được thi thể, Vân Hoàng liền xuất hiện ở trước mặt hắn.

Giơ tay, Vân Hoàng hai ngón tay không chút do dự đâm thẳng vào mắt tên gia đình kia.

"A!"

"Đôi mắt của ta."

Đôi mắt bị ngón tay đâm vào, đau đớn kia làm gia đình hoảng sợ kêu to lên.

Vân Hoàng rút ngón tay ra, nhìn gia đình trước mặt che lại hai mắt, lộ ra một nụ cười.

Hai gia đình vừa rồi đánh nằng, một kẻ chết, một kẻ bị mù. Còn lại bốn gia đình tròn tròn mắt.

Nhìn Vân Hoàng trước mắt, một cổ hàn khí từ lòng bàn chân dâng lên.

Đầu tiên là giết người không chút lưu tình. Sau đó trực tiếp dùng ngón tay chọc đôi người đang sống sờ sờ.

Nàng..... Nàng thật là phế vật kia sao?

Vân Hoàng nhìn thoáng qua máu trên ngón tay mình, nâng bước hướng tới bốn gia đình còn lại.

Một màn vừa rồi, quá mức đáng sợ, nhìn thấy Vân Hoàng đi tới bọn họ. Bốn gia đình kia liền sợ hãi thối lui ra sau.

Vân Lạc nghe được tiếng kêu thảm thiết, đang chuẩn bị tiến lên xem thử, lại nhìn thấy bốn gia đình từ trong phòng chạy ra.

"Các ngươi chạy ra làm gì?"

Nhìn bốn người bọn họ chạy khỏi phòng, Vân Lạc có chút không vui.

Người còn chưa bắt được liền chạy ra đây, bắt một cái phế vật khó khăn vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Lui về phía sau làm gì?

Edit by Diệp Y Vi

wattpad.com/user/VillVill

Bốn tên gia đình nghe được Vân Lạc nói, trong đó một gia đình quay đầu lại, nhìn Vân Lạc, "Đại..... Đại tiểu thư, phế..... phế vật giết người."

Giết người?

Phế vật kia giết người?

Vân Lạc nhả lại mày đẹp, đi đến phía sau bốn gia đình, từ giữa bọn họ cách một khoảng cách nhìn về phía trong phòng.

Vân Hoàng giờ phút này đang từ trong phòng đi ra, ở phía sau Vân Hoàng, một gia đình vẫn không nhúc nhích, còn một cái gia đình đôi tay bịt mắt, thông khổ rên rỉ.

Này..... Thật là phế vật kia làm?

Vân Hoàng hướng bên ngoài đi, bốn gia đình liền lui ra phía sau.

Vân Lạc đứng ở phía sau gia đình, đám gia đình lui, không thể không lui cùng họ.

Vân Hoàng từ trong phòng ra tới, nhìn về Vân Lạc phía sau gia đình, cười khẽ một chút.

"Vân Lạc, lui về phía sau làm gì?"

Không phải muốn cho gia đình bắt nạt sao?

Gia đình không được, nằng ta có thể chính mình tới.

Vân Lạc nhìn ánh mắt khiêu khích của Vân Hoàng, trong lòng dâng lên một cỗ lửa giận.

"Các ngươi còn đứng đó làm cái gì, bắt lấy nằng."

Nằng không tin, nhiều gia đình như vậy bắt không được nằng.

Nhớ lại Vân Hoàng không chút lưu tình người khi này, những gia đình đó có chút sợ hãi, rồi lại không thể nề hà.

Bọn họ là hạ nhân bên trong tướng quân phủ, phải nghe lệnh chủ nhân.

Hiện tại Đại tiểu thư liền đứng ở phía sau bọn họ, nếu bọn họ bởi vì sợ hãi lựa chọn lùi bước, Đại tiểu thư cũng sẽ giết bọn họ.

Hiện tại bọn họ có bốn người, đối phó phế vật này vẫn có thể có cơ hội thắng.

Sau khi bốn gia đình nghĩ thông suốt, trực tiếp động thủ, hướng tới Vân Hoàng công kích.

Bốn gia đình đều là võ giả, không phải Linh Sư.

Vân Hoàng tu luyện cả đêm, là Linh Sư nhị cấp.

Dù không nói đến tu vi Linh Sư, thì thân thủ của Vân Hoàng, cũng không phải những người này có thể so sánh với.

Bốn người từ bốn phương hướng khác nhau công kích tới Vân Hoàng, Vân Hoàng thân thể động một cái, bắt lấy một chân của một gia đình đá tới.

Bắt lấy chân gia đình kia, Vân Hoàng đôi tay uốn éo, răng rắc, một thanh âm vang lên, gia đình ngã ở trên mặt đất.

Không để gia đình có cơ hội gì nữa, Vân Hoàng một chân dẫm lên ngực gia đình. Gia đình kia miệng phun máu tươi, đôi mắt mở to, liền như vậy ngã trên mặt đất, không nhúc nhích.

Mặt khác ba người thấy một màn như vậy, đồng thời tốc độ nhanh hơn, tay có thể bắt được cái gì liền hướng đánh tới trên người Vân Hoàng.

Vân Hoàng thân thể động đưa mấy cái, dễ như trở bàn tay tránh đi công kích của ba gia đình.

Tránh đi công kích của bọn họ, Vân Hoàng nhanh chóng ra tay, ba gia đình còn chưa kịp phản ứng, đã bị Vân Hoàng đánh trúng điểm yếu.

Ba người ngã xuống đất không dậy nổi, thông khổ rên rỉ.

Vân Lạc khiếp sợ nhìn một màn trước mắt này, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng.

Nằng.....

Nằng thật là cái phế vật kia sao?

Sao có thể như vậy?

Lúc này Vân Thu Nguyệt cũng đã đứng lên, nhìn thấy những gia đình trên đất kia, Vân Thu Nguyệt kinh ngạc không thôi.

Vân Hoàng không để ý đến những gia đình trên mặt đất, nàng bước hướng tới Vân Lạc cùng Vân Thu Nguyệt đi đến.

Thời điểm những nha hoàn thấy Vân Hoàng không chút lưu tình nào dẫm lên ngực gia đình, liền bị dọa thối lui về một bên.

Vân Thu Nguyệt cùng Vân Lạc nhìn Vân Hoàng hướng các nàng đi tới, theo bản năng lui về sau mấy bước.

"Đại tỷ, người là Linh Sư tam cấp, người ra tay, tiện nhân này nhất định đánh không lại người." Vân Thu Nguyệt đỡ vòng eo vừa rồi bị quăng ngã đau nhức nhìn về Vân Lạc, trên mặt hận ý làm ngu quan năng cực độ vận vẹo, nhìn qua tựa như một kẻ điên.

Vân Lạc môi mím lại, không nói gì.

Sáu gia đình đều là võ giả, Thu Nguyệt là Linh Sư nhị cấp.

Đều thua trong tay Vân Hoàng.

Dù nàng là Linh Sư tam cấp, cũng không nhất định có thể thắng được Vân Hoàng.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Ta thấy người là không muốn sống nữa

Edit by Diệp Y Vi

Hiện tại mấu chốt nhất, là rời khỏi nơi này.

Vân Hoàng như vậy không phải người các nàng có thể đối phó.

Vân Lạc ánh mắt lóe lóe, ngẩng đầu nhìn về phía Vân Hoàng đang đi tới, "Vân Hoàng, người muốn làm cái gì?"

Chuyện tới bây giờ, Vân Lạc không giống như Vân Thu Nguyệt kêu tiện nhân nàng là tiện nhân.

Vân Hoàng nghe vậy, khóe miệng gợi lên một nụ cười, mang theo vài phần tà khí. Nàng muốn làm cái gì?

Ngày hôm qua lúc đi ngang qua hậu hoa viên, nghe các nàng nói lão thử nên có bộ dáng của lão thử.

Nàng muốn làm, tự nhiên là làm cho các nàng có bộ dáng của lão thử.

Vân Hoàng nhìn về phía Vân Lạc cùng Vân Thu Nguyệt, đôi mắt nguy hiểm nheo lại, "Ta chỉ nghĩ đem toàn bộ sự tình các người đối với ta mấy năm nay, toàn bộ trả lại."

Vân Thu Nguyệt cùng Vân Lạc sửng sốt, đều không nghĩ đến Vân Hoàng sẽ nói như vậy.

Trước kia các nàng đối với Vân Hoàng làm rất nhiều chuyện.

Chẳng lẽ Vân Hoàng thật sự chuẩn bị từng cái một hoàn trả cho các nàng sao?

Vân Lạc còn chưa nói chuyện, Vân Thu Nguyệt đã tiến lên một bước, nhìn Vân Hoàng hung tợn nói, "Tiện nhân, ta thấy người là không muốn sống nữa, cha biết, tuyệt đối sẽ không bỏ qua người."

Vân Thiên Lương?

Hắn không nên kêu Vân Thiên Lương, mà là hắn là kêu táng tận thiên lương.

"Chờ ta làm xong sự tình, người có thể đi, ta không ngăn cản người." Vân Hoàng cười lạnh nói xong, bước nhanh hướng tới Vân Thu Nguyệt đi đến.

Vân Thu Nguyệt đứng ở trước mặt Vân Lạc, Vân Hoàng tốc độ cực nhanh đi tới. Vân Thu Nguyệt tránh cũng không thể tránh.

Mắt thấy Vân Hoàng liền đến trước mặt Vân Thu Nguyệt, Vân Lạc ánh mắt chợt lóe, ngưng tụ linh lực ở trong tay, giờ tay một đoàn ngọn lửa bay về phía Vân Hoàng.

Nhìn ngọn lửa bay tới, Vân Hoàng mũi chân khễ điểm, nháy mắt lui về phía sau vài bước.

Vân Hoàng lui về phía sau là lúc Vân Lạc lại lần nữa phóng xuất ra hai luồng ngọn lửa.

Vân Hoàng ánh mắt tối sầm lại, lúc tránh né, nhặt trên mặt đất mảnh nhỏ của chén trà.

Thả người nhảy tránh thoát công kích của Vân Lạc, Vân Hoàng trực tiếp đem mảnh nhỏ chén trà trong tay bắn đi ra.

Mảnh nhỏ bay ra đi tốc độ cực nhanh, hướng thẳng phía Vân Thu Nguyệt.

Thời điểm Vân Thu Nguyệt phản ứng, mảnh nhỏ đã tới trước mặt nàng.

Mảnh nhỏ kia, ở trên mặt Vân Thu Nguyệt tạo ra một miệng vết thương rồi rơi xuống trên mặt đất.

Vân Hoàng nghiêng đầu, nhìn miệng vết thương trên mặt Vân Thu Nguyệt, lạnh nhạt gọi lên cánh môi.

Vân Lạc đang đối phó Vân Hoàng, hoàn toàn không rảnh lo Vân Thu Nguyệt thế nào.

Lúc sau Vân Thu Nguyệt sờ đến miệng vết thương trên mặt, liền hét lên.

Vân Hoàng tránh né một hồi, lại nhặt lên hai khối mảnh nhỏ.

Hơn nữa đều rất hào phóng tặng cho Vân Thu Nguyệt.

Bất quá một hồi, Vân Thu Nguyệt trên mặt liền có ba đạo miệng vết thương.

Trên mặt nhiều ra ba đạo miệng vết thương, tất cả đều chảy máu, Vân Thu Nguyệt tức muốn học máu sử dụng pháp thuật hóa hệ công kích Vân Hoàng.

Dưới tình huống khó thở, những người khác đều có thể nhìn thấy, Vân Hoàng hướng nơi nào tránh, Vân Thu Nguyệt liền hướng nơi đó công kích.

Hoàn toàn không chú ý tới nơi Vân Hoàng tránh thoát có Vân Lạc, còn không thì chính là có những thương gia đình bị thương hoặc là nha hoàn.

Thời điểm Vân Thu Nguyệt ngừng công kích, thương gia đình bên trong bị thương có hai người chết. Nha hoàn có ba người bị thương.

Vân Lạc tu vi cao, mới không có việc gì.

Nhìn một mảnh sân hỗn loạn, Vân Lạc trong lòng lửa giận cháy lan ra đồng cỏ, hướng về phía Vân Thu Nguyệt la lớn, "Đủ rồi, dừng tay cho ta."

Nơi này hôm nay xảy ra quá nhiều chuyện.

Đầu tiên là Vân Hoàng đánh người.

Lại đến gia đình bị chết cùng một mảnh sân hỗn loạn.

Vân Lạc kêu một tiếng, mang theo thanh âm tức giận cực đại.

Vân Thu Nguyệt nghe được thanh âm của Vân Lạc, thật sự ngừng lại.

Vân Hoàng mỉm cười đứng ở một bên, đôi tay ôm ngực, cũng không nói lời nào.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Ta để cho các người đi rồi sao?

Edit by Diệp Y Vi

Nàng giết hai người gia đình, trọng thương một người.

Bất quá Vân Thu Nguyệt so với nàng tàn nhẫn hơn, giết hai gia đình, làm bị thương ba nha hoàn.

Vân Lạc chỉ chỉ những nha hoàn, lại chỉ chỉ những gia đình, cuối cùng chỉ vào Vân Thu Nguyệt, "Người nhìn xem bộ dáng của chính người, nhìn lại người đã làm cái gì?"

Công kích tìm không thấy phương hướng phải không?

Đôi mắt mù nhìn không thấy người?

Người của chính mình cũng công kích?

Những nha hoàn giờ phút này cùng nhau tránh một bên, ba nha hoàn bị thương còn lại ngã trên mặt đất.

Trong đó một cái nghiêm trọng nhất, bị ngọn lửa của Vân Thu Nguyệt bỏng rất nặng, hiện tại nửa bên mặt đều là huyết nhục mơ hồ.

Sau khi Vân Thu Nguyệt thấy rõ ràng tình huống trong sân, có chút kinh hãi.

Đặc biệt thời điểm nàng nhìn đến hai gia đình đã chết kia cùng những nha hoàn bị thương.

Này..... Đều là nàng làm?

Không..... Nàng chỉ là muốn công kích Vân Hoàng.

Nàng không phải cố ý muốn công kích những người này.

Sau khi nhìn đến Vân Hoàng khỏe miệng một bên ngậm nụ cười, Vân Thu Nguyệt lớn tiếng nói, "Đại tỷ, không thể trách ta, đều là tiểu tiện nhân này, nếu không phải nàng né tránh khắp nơi, ta không có khả năng công kích bọn họ, nói nữa, bọn họ nhìn thấy công kích không biết tránh sao? chính bọn họ bị vậy là xứng đáng."

Những nha hoàn nghe được Vân Thu Nguyệt nói như vậy, đều cắn cánh môi cúi đầu.

Các nàng đều là nữ tử yếu đuối, ở tướng quân phủ làm việc, cũng không có thời gian luyện võ.

Tam tiểu thư là Linh Sur, nàng công kích nhanh như vậy, các nàng như thế nào trốn được?

"Chê cười, người công kích ta, ta không né chẳng lẽ đứng bất động cho người công kích?" Vân Hoàng nhìn về phía Vân Thu Nguyệt, cánh môi hơi xốc, "Trừ phi người đầu óc có bệnh, thật sự cho rằng ta sẽ đứng tại chỗ để người công kích."

"Người....."

"Người cầm miệng cho ta." Vân Lạc nhìn Vân Thu Nguyệt, hận không thể tát Vân Thu Nguyệt một cái.

Bị Vân Lạc rống như vậy, Vân Thu Nguyệt không có nói nữa, chỉ là hung tợn nhìn Vân Hoàng.

Vân Lạc nghiêng đầu nhìn về phía Vân Hoàng, chịu đựng lửa giận trong lòng, âm thanh lạnh lùng nói, "Chuyện hôm nay không tính toán."

Dứt lời, Vân Lạc nhìn về phía những nha hoàn, "Chúng ta đi."

Những nha hoàn vừa nghe, lập tức hướng bên người Vân Lạc đi đến.

"Đi?" Vân Hoàng lạnh nhạt cười, dưới tình huống Vân Lạc còn chưa phản ứng kịp, đã xuất hiện ở trước mặt Vân Lạc.

Ngăn ở trước mặt Vân Lạc, đôi mắt Vân Hoàng lạnh như hàn băng, lập lòe hàn mang.

"Ta để người đi rồi sao?"

"Người còn muốn thế nào?" Vân Lạc nhìn Vân Hoàng, lạnh giọng hỏi.

Bởi vì sinh khí, Vân Lạc khuôn mặt thoát nhìn có chút vận vẹo.

"Ta vừa rồi có nói qua, các người đã từng đối với ta làm cái gì, ta sẽ nhất nhất trả lại cho các người." Vân Hoàng nhìn Vân Lạc, đôi mắt nửa眯, "Ta nhớ rõ, người bắt ta giặt quần áo nha hoàn."

Vân Lạc ngẩn ra, nghi hoặc nhìn Vân Hoàng.

"Nhìn dáng vẻ của người, tựa hồ không nhớ rõ." Vân Hoàng câu môi cười, "Hào tâm nhắc nhở người một chút, đó là chuyện năm ta mười hai tuổi."

Cũng chính là hai năm trước.

Lúc ấy, Vân Lạc cho nha hoàn đánh đập nàng, bắt nàng đi giặt quần áo của bọn họ.

Nguyên chủ đau khổ cầu xin, các nàng ở một bên tươi cười đầy mặt. Lấy việc nàng xin tha giỡn giỡn làm niềm vui.

Hôm nay, nàng sẽ khiến cho Vân Lạc nếm thử một chút cái loại cảm giác này.

Sự tình Vân Hoàng mười hai tuổi năm ấy?

Vân Lạc nhấp cánh môi, ánh mắt lộ ra một mặt kinh hoàng.

Nàng nghĩ tới.

Đó là hai năm trước mùa đông.

Thời điểm Vân Hoàng giặt quần áo, nàng mang theo nha hoàn tới, kêu nha hoàn đó đưa quần áo của chính mình cùng hạ nhân cho Vân Hoàng giặt.

Lúc đó mùa đông giá rét, chỉ để nàng mặc một bộ áo lót cùng quần lót bất nàng giặt quần áo hạ nhân.

Chẳng lẽ Vân Hoàng muốn đối với nàng như vậy?

Không..... Nàng không dám làm như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Không nghĩ tới người còn có một sở thích như vậy

Edit by Diệp Y Vi

Nhìn trong mắt Vân Lạc đầy kinh hoàng, Vân Hoàng lộ ra một nụ cười, "Nhìn dáng vẻ của người hẳn là nhớ rồi?"

"Vân Hoàng, người nếu dám đụng đến ta, Nhị hoàng tử cùng cha ta đều sẽ không bỏ qua cho người." Vân Lạc lạnh lùng nói.

Trước kia Vân Lạc nhìn thấy Vân Hoàng, chưa bao giờ sẽ sợ hãi.

Nhưng giờ phút này nhìn Vân Hoàng trước mặt, Vân Lạc là thật sự sợ hãi.

"Ta vừa rồi đã nói qua, chờ ta xử lý xong, người có thể nói cho bọn họ biết."

Vân Lạc trong lòng cả kinh, đang chuẩn bị nói cái gì đó, Vân Hoàng đã ra tay, chế trụ yết hầu Vân Lạc.

Mạch máu bị chế trụ, Vân Lạc không dám sử dụng linh lực.

Sợ Vân Hoàng dùng sức một chút, trực tiếp cắt đứt cổ nàng.

Vân Hoàng ánh mắt dừng ở trên quần áo Vân Lạc, duỗi một bàn tay khác, cời bỏ quần áo Vân Lạc.

"Vân..... Vân Hoàng, người dám." Vân Lạc hai tay che chở quần áo, sợ hãi nhìn Vân Hoàng.

Nàng là thật sự làm.

Nàng thật sự muốn cời quần áo nàng.

Vân Hoàng ở trong lòng cười lạnh một tiếng, không nói gì.

Nàng đã ở chỗ này rồi, Vân Lạc còn hỏi nàng có dám hay không, là bị nước vào đầu hay cửa kẹt?

Vân Lạc hai tay che chở quần áo, Vân Hoàng đôi mắt nửa眯, tay bóp cổ Vân Lạc chậm rãi buộc chặt.

Hô hấp trở nên khó khăn, Vân Lạc không rảnh lo quần áo, vron hai tay bắt lấy tay Vân Hoàng, muốn cho Vân Hoàng buông ra.

Chẳng qua tay Vân Hoàng giống như là thiết vách, gắt gao bóp cổ Vân Lạc, Vân Lạc có gãy giữa như thế nào, Vân Hoàng đều thờ ơ.

Hai tay Vân Lạc bắt lấy tay Vân Hoàng, quần áo liền không có che chở.

Lỗ tai giật giật, có người tới.

Trong đó năm người bước chân tương đối nhẹ, còn có bốn đạo hơi thở che giấu, cùng với tiếng bước chân khác tương đối tán loạn.

Có người tới. Vậy thì càng vui!

Những hoàn cảnh nhìn thấy thân thể Vân Lạc, Vân Lạc có thể giết người diệt khẩu. Những người bên ngoài tới đây, chỉ sợ không phải người Vân Lạc có thể diệt khẩu được.

Cười cười, Vân Hoàng bắt lấy quần áo Vân Lạc, tay trực tiếp dùng sức, xé rách.

Vân Hoàng sức lực rất lớn, thời điểm Vân Hoàng xé lần thứ ba toàn bộ liền rơi xuống đất.

Chỉ còn lại có quần lót cùng yếm.

Da thịt bại lộ ở trong không khí, Vân Lạc liền liều mạng giãy dụa. Cảm thấy được quần áo của mình không còn, Vân Lạc lập tức hai tay ôm ngực, muốn che khuất cơ thể chính mình.

Những nha hoàn cùng một gia đình bị thương nhìn thấy một màn này, đều mở to hai mắt nhìn.

Hiển nhiên không nghĩ tới Vân Hoàng thật sự lột quần áo đại tiểu thư.

Thời điểm những người này kinh ngạc không thôi, một con tiểu thú màu đen từ trên nóc nhà nhảy xuống, ba bước nhảy tới trên vai Vân Hoàng.

Dạ nhảy đến ngồi trên vai Vân Hoàng, nhìn thoáng qua Vân Lạc, mới nhìn về phía Vân Hoàng. "Không nghĩ tới ngươi còn có sở thích này?"

Vân Lạc nghe không hiểu Dạ nói gì, nhưng Vân Hoàng lại nghe hiểu.

Sau khi nghe Dạ nói, Vân Hoàng khoe miệng trừu một chút.

"Ta đối với nàng không có bất luận cái gì hứng thú."

Dứt lời, Vân Hoàng quay người lại, trực tiếp đem Vân Lạc ném tới trên mặt đất.

Vì phòng ngừa Vân Lạc chạy, Vân Hoàng một chân dẫm lên trên người Vân Lạc.

Rõ ràng chỉ là một người gầy yếu, một chân đạp vào sức lực sẽ không có bao nhiêu lớn.

Nhưng Vân Lạc lại cảm thấy, đạp lên người nàng không phải là một chân, mà đồ vật thật nặng.

Vân Hoàng đem Vân Lạc đạp dưới chân, khoe miệng gọi lên một mặt cười lạnh, khẽ đếm, "3, 2, 1....."

Vừa đếm xong, một đám người liền xuất hiện ở sân.

Lúc sau nhìn thấy người tới, Vân Hoàng trên mặt ý cười gia tăng, mà Vân Lạc bị Vân Hoàng đạp trên người nhìn thấy người tới, liền hét lên.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Không nghĩ tới người cư nhiên là võ giả

Editby Diệp Y Vi

wattpad.com/user/VillVill

Người tới viện môn không phải ai khác, chính là Nhị đệ của Vân Lạc Vân Chính Thiên, vị hôn phu trên danh nghĩa của Vân Hoàng, Đông Hạ Quốc Nhị hoàng tử Đông Viêm Duệ, nam nhân còn lại là Đông Hạ Quốc Tam hoàng tử Đông Mộc Thu.

Những người khác, là thị vệ cùng gia đình tướng quân phủ.

Chỗ tới cất dấu bốn đạo hơi thở, hẳn là ám vệ bảo hộ Đông Viêm Duệ cùng Đông Mộc Thu.

Vân Lạc cùng Đông Viêm Duệ tương đối thân, nhị thúc nàng cũng muốn đem nữ nhi chính mình gả cho Đông Viêm Duệ.

Hiện tại bộ dáng này của Vân Lạc, bị nhiều người như vậy thấy được, nhị thúc nàng hẳn là hết hy vọng đi?

Người ở viện môn nhìn thấy cảnh tượng quỷ dị trong phòng, đều瑟瑟 ở tại chỗ. Là bọn họ tiến vào phương thức không đúng hay là bọn họ nhìn lầm?

Vì sao bọn họ lại nhìn thấy phế vật yếu đuối của tướng quân phủ lại đập đại tiểu thư tướng quân phủ dưới đất.

Đại tiểu thư quần áo bất chỉnh..... Không đúng, hẳn là không có quần áo. Tam tiểu thư trên mặt đều là máu, trên mặt đất còn có thi thể của gia đình?

Vân Chính Thiên lập tức phản ứng hướng tới Vân Hoàng vọt qua.

Tới trước mặt Vân Hoàng, Vân Chính Thiên không nói hai lời, giờ tay liền muốn giáng một cái tát xuống Vân Hoàng.

Vân Hoàng thân hình nhoáng lên, dễ như trở bàn tay tránh đi tay Vân Chính Thiên, tay nhỏ giữ chặt tay phải Vân Chính Thiên, Vân Hoàng nhẹ giọng cười cười, "Như thế nào, còn tưởng rằng ta là Vân Hoàng trước kia đứng để cho các người đánh?"

Quả nhiên là người tốt bị ức hiếp, ngựa tốt bị người chê. Ai đều cũng có thể đánh nàng?

Tưởng bở.

Vân Hoàng gắt gao giữ chặt tay Vân Chính Thiên, cho dù Vân Chính Thiên là Linh Sư tu vi tứ cấp cũng không thể tránh thoát khỏi tay Vân Hoàng.

Đông Viêm Duệ thấy một màn như vậy, nhần nhần mảy, "Làm nàng buông tay."

Đông Viêm Duệ lời nói vừa rơi xuống, chỗ tối, một đạo chưởng phong đánh úp lại.

Nháy mắt chưởng phong xuất hiện, Vân Hoàng liền phát hiện.

Chỉ tiếc, nàng tốc độ chậm một bước, không thể tránh đi, bị chưởng phong đánh trúng trước ngực, thân thể gầy yếu lão đảo lui về phía sau vài bước.

Linh Sư tu vi thất cấp.

Máu tươi từ trong miệng tràn ra, Vân Hoàng duỗi tay lau máu tươi ở khóe miệng, nhìn

Đông Viêm Duệ châm chọc cười cười, "Nguyên lai Nhị hoàng âm thầm xuống tay với người khác."

Đông Viêm Duệ nhìn Vân Hoàng, chán ghét trong mắt không hề che dấu.

"Hôm nay ngươi đã khiến ta phải lau mắt mà nhìn."

"Nhị hoàng tử, nàng thực ác độc, Nhị hoàng tử, người nhất định không thể buông tha nàng, nàng huỷ hoại dung mạo của ta, giết gia đình, còn tự mình xé quần áo đại tỳ." Một bên Vân Thu Nguyệt nhìn thấy Vân Hoàng bị thương, lập tức bùm bùm nói lên.

"Nàng không phải phế vật sao?" Đông Viêm Duệ quét mắt nhìn tất cả mọi người trong viện một cái, mới lạnh lùng học ra một câu.

Lời này vừa nói ra, những gia đình kia hai mặt nhìn nhau.

Ngày hôm qua phế vật này còn bị đại tiểu thư cùng tam tiểu thư giáo huấn qua một lần, như thế nào hôm nay liền đem đại tiểu thư cùng tam tiểu thư biến thành như vậy?

"Nàng không phải." Vân Thu Nguyệt lớn tiếng nói, "Nàng là võ giả, Nhị hoàng tử, nếu ngươi không tin, có thể hỏi người ở đây."

Đông Viêm Duệ nghe vậy không nói gì, chỉ lạnh nhạt nhìn về phía những nha hoàn kia.

Những cái đó nha hoàn thấy đông viêm duệ nhìn qua, liền cung kính gật đầu.

Tuy rằng các nàng là bị tam tiểu thư đã thương không sai, nhưng chuyện Vân Hoàng không phải phế vật mà là võ giả, chuyện này cũng không sai.

Thấy những nha hoàn đó đều gật đầu, Đông Viêm Duệ nhìn về phía Vân Hoàng, "Không nghĩ tới ngươi cư nhiên là võ giả."

Bất quá là võ giả thì như thế nào?

Đông Viêm Duệ hẳn muốn cười nữ tử, phải là Linh Sư, dung mạo thượng thừa.

Nhìn xem nàng, tâm địa ngoan độc, chỉ là một võ giả, làn da còn tinh bạch, nhưng lại thô ráp, còn trên mặt kia chỗ trắng chỗ đen là cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Tiểu thú màu đen kia rất kì quái

Edit by Diệp Y Vi

Hắn sờ đi cùng Vân thân thiết, chính là bởi vì Vân Lạc là nữ nhi của tướng quân.

Năm ấy mười sáu tuổi Vân Lạc đã là Linh Sư ba cấp, là thế gia nữ tử xuất sắc, dung mạo khuynh quốc khuynh thành, ôn nhu xinh đẹp, tri thư đạt lý.

Vân Hoàng cùng Vân Lạc so sánh, để xách giày cho Vân Lạc cũng không xứng.

Thời điểm Vân Hoàng đang nói chuyện, Vân Chính Thiên đã sớm cởi đi áo ngoài của mình khoát lên người Vân Lạc, đồng thời kêu tới mấy nha hoàn, kê các nạng đỡ Vân Lạc rời đi.

Lúc thấy Đông Viêm Duệ, Vân Lạc hàm răng cắn chặt cánh môi, nước mắt ở bên trong hốc mắt đảo quanh, còn chưa mở miệng, nước mắt liền hạ xuống, bộ dáng kia, thật là nhìn thấy mà thương.

Quả nhiên, Vân Lạc không cần mở miệng, Đông Viêm Duệ liền nhìn Vân Lạc ôn nhu nói, "Người trước cùng nha hoàn đi sửa sang lại một chút, ta sẽ thay người báo thù."

Vân Hoàng nghe thế, ở trong lòng nở nụ cười. Báo thù?

Hôm nay sợ là không được, hắn chỉ có thể lần sau.

Vân Hoàng lui ra sau mấy bước lúc mọi người nhìn chăm chú, nâng chân bay lên trên nóc nhà.

Này không phải Linh Sư mới làm được mà nàng nguyên bản là thi triển khinh công. Đại đa số võ giả cũng đều làm được.

Đứng ở trên nóc nhà, Vân Hoàng nhìn những người phía dưới gọi lên một mặt cười lạnh, "Nhị hoàng tử, người muốn báo thù thay Vân Lạc, chỉ có thể chờ lần sau, hôm nay ta không rảnh cùng người chơi."

"Thiên Nhất, Thiên Nhị, bắt lấy nàng." Đông Viêm Duệ đứng ở trong viện, nhìn Vân Hoàng trên nóc nhà, không chút để ý nói một câu.

Vân Hoàng nhìn Đông Viêm Duệ, đen nhánh trong mắt hiện lên một mặt hàn mang, sau đó xoay người rời đi.

Thiên Nhất cùng Thiên Nhị đuổi theo, lúc sắp tới gần Vân Hoàng, Dạ nhảy xuống, dùng tốc độ nhanh như tia chớp ở trên mặt Thiên Nhất cùng Thiên Nhị cào vài cái, cuối cùng biến mất ở nóc nhà.

Đông Viêm Duệ nhìn địa phương tiểu thú biến mất, đôi mắt nguy hiểm nheo lại.

Tiểu thú màu đen kia rất kỳ quái.

Rõ ràng không có linh lực dao động, tốc độ nó lại rất nhanh, đến cả Thiên Nhất cùng Thiên Nhị đều không phản ứng kịp.

Đây là có chuyện gì?

Thiên Nhất cùng Thiên Nhị bị thương, chỗ tới, Thiên Tam cùng Thiên Tứ lập tức thay thế bọn họ, hai người đuổi theo.

...

Ra khỏi viện, Vân Hoàng che dấu hơi thở chính mình, lặng yên không một tiếng động từ cửa sau ra khỏi tướng quân phủ.

Dạ theo sát sau đó, đuổi theo Vân Hoàng.

Ngồi ở trên vai Vân Hoàng, Dạ dùng cái đuôi quét quét mặt Vân Hoàng, "Nhìn không ra, người năng lực che dấu tốt như vậy."

Vân Hoàng không có trả lời Dạ, chỉ là nhanh chóng từ đường phố vắng vẻ đi ra đường náo nhiệt.

Nàng là sát thủ, bản lĩnh che dấu tự nhiên sẽ không kém.

Bất quá trên người nàng có mùi máu tươi, hai ám vệ lại là Linh Sư ti vi thất cấp trở lên, nàng phải chạy nhanh đến địa phương có nhiều người, nếu không bọn họ rất nhanh sẽ đuổi tới.

Vân Hoàng mới nghĩ, liền cảm thấy được phía sau động tĩnh.

Nhanh như vậy liền đuổi tới?

"Người chạy trước, ta đi cản bọn họ một chút. " Dạ liếm liếm móng vuốt, bên trong đồng tử kim sắc hiện lên một tia lãnh mang.

"Người?" Vân Hoàng nhìn thoáng qua thân thể nhỏ bé của Dạ, "Tiểu hắc, người có thể?"

Dạ liếc mắt nhìn Vân Hoàng một cái, "Ta có thể hay không, một chút người sẽ biết."

"Được rồi, người đi đi." Vân Hoàng nói xong, trực tiếp bắt lấy Dạ, đem nó ném đi ra ngoài, chính mình gia tăng tốc độ nhanh hơn bay đi.

Dạ bị quăng ra ngoài: "....."

Mới vừa rồi còn hoài nghi nó được không, nếu hoài nghi, dứt khoát đem vứt nó như vậy là ý tứ gì?

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Tôn quý, thần bí

Edit by Diệp Y Vi

Dạ ưu nhã nhảy lên một bên nóc nhà, hoàn toàn không có ý tứ giúp Vân Hoàng cản người đuổi theo.

Vân Hoàng quay đầu lại nhìn thoáng qua, trong lòng như hoa bồng bị bứt.

Đây là nó nói giúp nàng cản một chút?

Nhìn thoáng qua đường phố phía trước, Vân Hoàng thờ dài một tiếng, tính, nàng vẫn phải dựa vào chính mình.

Trước mắt chính là cuối đường phố tĩnh đi thêm tiếp sẽ ra được đường phố nhộn nhịp.

Chỉ cần chạy đến trên đường phố đông đúc, nàng nắm chắc có trăm phần trăm chạy thoát.

Nghĩ đến đây, Vân Hoàng sờ sờ hộp trong lòng ngực.

Đây là đồ vật nàng dùng hai văn tiền mua, một hộp rất kém cỏi chứa son phấn không tốt.

Mở hộp ra, Vân Hoàng đem son phấn toàn bộ rải ra ngoài, hơn nữa hướng về phía sau hô, "Độc phấn, không sợ chết thì đuổi theo."

Ném xuống những lời này, Vân Hoàng bằng tốc độ nhanh nhất chạy về phía trước mắt.

Thiên Tam cùng Thiên Tứ sững sờ trong nháy mắt, ngay sau đó nhanh chóng đuổi theo.

Vốn dĩ bọn họ cùng Vân Hoàng khoảng cách rất gần.

Nhưng trog nháy mắt bọn hắn vừa mới sững sờ, Vân Hoàng lại lần nữa kéo ra khoảng cách.

Đường cái gần ngay trước mắt, Vân Hoàng cố gắng chạy ra ngoài thật nhanh.

Thiên Tam cùng Thiên Tứ ám đạo một tiếng không tốt, nhanh chóng đẩy nhanh tốc độ đuổi theo.

Vân Hoàng từ bên trong đường phố chạy ra, không màng mọi người nhìn chăm chú, bay nhanh hướng tới phía trước.

Phía trước, một chiếc xe ngựa chạy tới, người đánh xe mang theo khăn che mặt, che khuất dung mạo, toàn thân trên dưới đều ăn mặc một thân đen.

Xa phu như vậy, ở ban ngày ban mặt, so với Vân Hoàng đều khiến mọi người chú ý.

Cái gọi là khác người, chọc người chú ý, chính là cái dạng này.

Vân Hoàng xác thật bởi vì xa phu khác người mà liếc mắt nhiều một cái, nhưng hấp dẫn nàng nhất, không phải xa phu, mà là mùi máu tươi.

Trong xe ngựa này, có thực nùng liệt hương vị máu.

Thực tốt, hai người đuổi theo sau nàng nàng còn không phải là dựa vào mùi màu tươi trên người nàng truy lại đây sao?

Cái này xem bọn họ như thế nào truy.

Nghĩ đến đây, Vân Hoàng cơ hồ là đi gần xe ngựa, cùng xe ngựa cộ qua.

Trên giường trong xe ngựa, nguyên bản nam nhân tóc bạc nhắm mắt nghỉ ngơi, thời điểm Vân Hoàng tới gần xe ngựa, trong nháy mắt mở mắt.

Cặp mắt đen sâu thẳm, tựa như đêm tối.

Tà phi nhập tán mây kiếm, mắt phượng hẹp dài mê người nửa híp, mũi cao thẳng, cánh môi khác hẳn với người thường, giống như là vừa mới uống qua máu tươi.

Ngũ quan đường cong sắc bén, tựa như một bút ti mi điêu khắc mà thành, không nhiều lắm một phân, không ít một phân, như họa trung trích tiên, tự cửu thiên mà đến, tuyệt sắc khuynh thành, phong hoa vô song.

Chớp mũi truyền đến hương thơm máu tươi, làm con người đen nhánh nam nhân trở nên có chút đỏ sạm, tăng thêm vài phần yêu dã, tôn quý thần bí.

Vừa rồi mới áp chế độc xuống, bây giờ lại ở trong thân thể khuấy động.

“Đi tìm hiểu quá khứ người vừa rồi.” Nam nhân nằm ở trên giường nệm, thanh âm trầm thấp giàu có từ tính.

“Là.” Trong xe ngựa không có những người khác, nhưng lại vang lên một đạo thanh âm lạnh nhạt.

...

Chạy hai con phố, Vân Hoàng mới ngừng lại được.

Sau khi chạy hết một con phố, Vân Hoàng liền đem hơi thở chính mình hoàn toàn ẩn tàng.

Chạy một con phố phố, bắt quá là vì bảo toàn tính mạng.

Tìm một chỗ ngồi xuống, Vân Hoàng nhìn thoáng qua đôi tay chính mình.

Mặt trên ống tay áo sớm đã có máu.

Miệng vết thương trên tay đã bắt đầu kết vảy.

“Hà tất phải đem chính mình chặt vật như vậy?” Dạ từ chỗ khác vừa đi tới, nện bước ưu nhã, tốt không thích ý.

Vân Hoàng nghiêng đầu nhìn Dạ, đôi mắt híp lại, “Người vừa rồi không phải nói giúp ta cản một chút hai người kia sao?”

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Trục giác của nàng từ trước đến nay đều đúng

Edit by Diệp Y Vi

Dạ nghe vậy, liếc mắt nhìn Vân Hoàng một cái, “Người không phải hoài nghi ta sao?”

Bởi vì nàng hoài nghi nó, cho nên nó liền xem diễn?

“Người còn không có trả lời vấn đề ta.” Dạ nhìn Vân Hoàng, kim sắc đồng tử có một tia biến hóa, cực kỳ giống đồng tử của xà.

“Ta có thể ẩn nhẫn không phát, khinh nhục các nàng, cũng có thể âm thầm xuống tay, giết các nàng, nhưng những việc này đều không phải ta muốn, các nàng quang minh chính đại khinh nhục ta nhiều năm như vậy, ta tự nhiên muốn quang minh chính đại đòi lại, ẩn nhẫn không phát để các nàng tiếp tục khi dễ thì đó không phải ta.” Vân Hoàng dựa lưng vào vách tường, trong đầu chợt hiện ra một đầu tóc đỏ, nam nhân tên Lăng.

Hắn dạy nàng, thợ săn muốn nhắm chuẩn con mồi chính mình, phải vận sức chờ phát động, không tiếc hết thấy giết chết con mồi chính mình.

Thợ săn tốt nhà là giấu người ở trong bóng đêm, làm con mồi không chút nào cảm giác được, thời điểm con mồi thả lỏng, lại cho con mồi một đòn trí

mạng.

Đáng tiếc, nàng không đem Vân Lạc cùng Vân Thu Nguyệt xem như con mồi.

Chỉ là đem các nàng chậm rãi tra tấn sau đó giết chết.

Hai nàng khinh nhục nguyên chủ nhiều như vậy, nàng không có khả năng cho các nàng nhẹ nhàng chết.

Tuy rằng hôm nay nàng cũng bị thương, nhưng thân thể Vân Lạc bị những người đó nhìn thấy, tự nhiên sẽ truyền đi ra ngoài.

Mặt Vân Thu Nguyệt, chỉ sợ phải khiến cho Vân Thiên Lương móc ra một ít đan dược tới trị liệu.

Ít nhất, khiến các nàng đều trả giá đại giới.

Này chỉ là một chút lợi tức, phía sau mới là thu nợ.

“Vậy ngươi cảm thấy, ngươi hiện tại còn có thể trở về tướng quân phủ sao?” Dạ nhìn Vân Hoàng, ở trong lòng thở dài một tiếng.

“Đương nhiên có thể.” Vân Hoàng đứng lên, vỗ vỗ tro bụi trên người, “Bất quá không phải hiện tại, ta hiện tại phải tìm một chỗ an tĩnh tu luyện.”

“Đi theo ta.” Dạ nhìn Vân Hoàng liếc mắt một cái, xoay người hướng tới chỗ vừa nảy đi tới.

Vân Hoàng nhìn chăm chăm Dạ một hồi, đi theo.

Cuối cùng, Dạ mạng Vân Hoàng tới một phủ đệ cũ nát.

Phủ đệ vị trí hẻo lánh, nhìn ra được rất lâu không có người đến, nhưng không biết vì sao, Vân Hoàng tổng cảm thấy này phủ đệ tốc độ bị hư hỏng nhanh một chút.

“Nơi này bị thú tập kích?” Vân Hoàng nhìn thoáng qua bốn phía, cuối cùng ra một cái kết luận.

Dạ nện bước vào trong, quay đầu lại nhìn Vân Hoàng, “Đừng động những cái đó, nơi này linh khí nồng đậm, hơn nữa an tĩnh, thích hợp tu luyện, ngươi có thể ở chỗ này tu luyện.”

Vân Hoàng nhìn thoáng qua bốn phía, xác thật là địa phương không tồi.

Nhưng không biết vì sao, nàng tổng cảm thấy sau lưng có một cỗ lạnh lẽo.

Thật giống như có thứ gì nhìn chăm chăm nàng.

Nhưng nàng hướng bốn phía nhìn lại, không thấy bất cứ thứ gì.

Tuy rằng như thế, trực giác cho Vân Hoàng biết nơi này có cái gì đó.

Trực giác bâng từ trước đến nay đều chuẩn xác.

Nhưng Dạ nếu đem nàng mang đến nơi này, đã nói lên nơi này cùng Dạ nhận thức.

Nàng tạm thời không cần nghĩ nhiều như vậy, vẫn là trước an tâm tu luyện mấy ngày.

Còn có nửa tháng, chính là kỳ tuyển nhận tân học viên của Đông Hạ học viện.

Nàng phải trước năm ngày trở về tướng quân phủ.

Để tránh đến lúc đó Hách Liên gia cho người đưa danh sách tiến cử cho nàng lại tìm không thấy người.

Nghĩ thế, Vân Hoàng nhìn chung quanh một vòng, cuối cùng tìm một vị trí tương đối sạch sẽ ngồi xuống, bắt đầu chuyên tâm tu luyện.

Dạ thấy Vân Hoàng nhanh như vậy an vị bắt đầu tu luyện, khóe miệng trừu động một chút.

Nó không tin Vân Hoàng không cảm giác được nơi này có cái gì.

Cảm giác được, lại nhanh như vậy tiến vào trạng thái tu luyện, là bởi vì tin tưởng nó hay là tin tưởng đồ vật nơi này không gây thương tổn cho nàng?

Nhìn Vân Hoàng liếc mắt một cái, Dạ lặng yên không một tiếng động rời đi nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 23: Nhân loại kia là chủ nhân của ta

Edit by Diệp Y Vi

Bên trong một góc tường, một con măng xà toàn thân đen nhánh.

Cùng măng xà khác không giống nhau, măng xà này đỉnh đầu có một cự giác.

Toàn thân đen nhánh, duy chỉ cự giác kia là màu ngân bạch.

Dạ thông thả ung dung xuất hiện ở trước mặt măng xà, đồng tử kim sắc hơi hơi co rút lại, măng xà liền sợ hãi hướng trong bóng tối thối lui.

“Đừng lo lắng, ta sẽ không giết ngươi.” Dạ nhìn măng xà, âm thanh lạnh lùng nói, “Bất quá ta cảnh cáo ngươi, ở chỗ này nhân loại kia là chủ nhân của ta, lúc ta không ở đây, ngươi bảo vệ tốt nàng, nếu ngươi dám đánh chủ ý đến nàng, ta sẽ khiến ngươi vĩnh viễn phải hối hận, hiểu chưa?”

Trong bóng đêm, măng xà ngoan ngoãn gật gật đầu, tỏ vẻ nó đã biết.

Nếu Vân Hoàng ở đây, nhất định sẽ kinh ngạc.

Không phải kinh ngạc măng xà sợ hãi Dạ, mà kinh ngạc Dạ nói câu kia “Ở chỗ này nhân loại kia là chủ nhân của ta”

Bởi vì Vân Hoàng không có cùng Dạ ký kết khế ước.

Dạ nhìn măng xà liếc mắt một cái, xoay người rời đi.

Măng xà nhìn bóng dáng Dạ rời đi, phun ra lưỡi rắn, một đôi đỏ rực mắt tròn trũng.

Nơi này nguy hiểm như vậy, nó dường như thương tốt, vẫn là nên chạy trước.

Thú sùng nếu không có mở ra linh trí, hoàn toàn nghe không hiểu nhân loại nói cái gì đó, chúng nó chỉ biết bản năng công kích nhân loại.

Nhưng thú sùng cùng thú sùng chi gian, lại có thể giống nhân loại cùng nhân loại chi gian nói chuyện.

Chúng nó tựa như nhân loại, có thể phân rõ thú loại mạnh hay yếu.

Đối với măng xà mà nói, Dạ so nó mạnh hơn vô số lần.

Cho nên nó chỉ cần nhìn đến Dạ, liền sợ hãi.

Sau khi Dạ trở về, không có đi nơi khác.

Ngày đầu tiên, ngày hôm sau, ngày thứ ba, Dạ rời đi một hồi, nhưng lại thực mau trở lại.

Ngày thứ tư, ngày thứ năm, thứ sáu thiên, Dạ lại rời đi một hồi.

Thời điểm ngày thứ chín, Dạ lại lần nữa rời đi một lần.

Ngày thứ mười đã đến, thời điểm Dạ canh giữ ở bên người Vân Hoàng, Vân Hoàng mở mắt.

Vân Hoàng mở to mắt trong nháy mắt, Dạ giật giật thân thể của mình, ngược mắt nhìn Vân Hoàng liếc mắt một cái, “Linh Sư tứ cấp, không tồi.”

Mười ngày trước vẫn là Linh Sư nhị cấp, tu luyện mười ngày liền đến Linh Sư tứ cấp, tốc độ tu luyện thực nhanh.

Nếu để Vân Lạc biết, từ ba tuổi bắt đầu tu luyện, ngày thường còn có cơ hội được đan dược phụ trợ, đến mười sáu tuổi mới Linh Sư ba cấp.

Mà Vân Hoàng dùng mười ngày liền đến Linh Sư tứ cấp, tuy rằng còn có không gian tu luyện giúp đỡ, nhưng tốc độ tu luyện này vẫn là thực biến thái.

Đối mắt với Dạ, Vân Hoàng khóe miệng trừu trừu, không nói gì.

“Tướng quân phủ ở phái người tìm ngươi, còn bêu cho ngươi mấy cái danh, tỷ như ác độc, giết người như ma.” Dạ đứng lên, run lên thân thể của mình.

Thời điểm hắn đi ra ngoài tìm đồ ăn liền biết được.

Ác độc, giết người như ma?

Vân Hoàng câu môi cười lạnh một tiếng, từ này hình dung nàng thực chính xác.

“Nếu bọn họ tìm chúng ta, chúng ta hiện tại liền trở về.” Đã qua đi mười ngày, người Hách Liên gia hẳn là sắp đến.

“Ân.” Dạ theo tiếng, đi đến Vân Hoàng bên chân, “Ta lần trước cùng ngươi đã nói, ngươi không gian có thể phóng thú sủng đi vào, ngươi thử đem ta bỏ vào đi.”

Vân Hoàng nhìn Dạ liếc mắt một cái, đối với Dạ ý niệm vừa động, Dạ liền biến mất ở tại chỗ.

Vân Hoàng lại vừa thấy, ở không gian chính mình nháy mắt thấy được Dạ.

Hơn nữa Dạ ở trong không gian, cũng có thể trực tiếp cùng Vân Hoàng câu thông nói chuyện.

Vân Hoàng cùng Dạ nói nói mấy câu, liền trực tiếp rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 24: Người cũng muốn biến thành người mù?

Edit by Diệp Y Vi

Vân Hoàng từ phủ đệ nát rời đi, trực tiếp về tới Tướng quân phủ.

Cửa sau tướng quân phủ gỗ đóng chặt, Vân Hoàng trực tiếp bay qua tường cao, tiến vào phủ.

Chỉ là lúc này đây, Vân Hoàng vừa mới tiến vào tướng quân phủ, đã bị phát hiện.

Nhìn lão nhân trước mắt, Vân Hoàng mặt không biểu tình vỗ vỗ quần áo của mình.

Linh Sư cửu cấp, Vân Thiên Lương là muốn đem nàng lột da rút gân, mới thỉnh ra trưởng lão Vân gia đi?

"Đại tiểu thư, tướng quân cho mời." Lão giả nhìn Vân Hoàng, thanh âm bình tĩnh như nước, trên mặt một mảnh đạm nhiên.

Hắn xưng hô Vân Hoàng một tiếng đại tiểu thư, làm Vân Hoàng có chút kinh ngạc.

Từ năm năm tuổi kia, sau khi cha nguyên chủ chết ở trên chiến trường, bên trong phủ đệ, liền không còn có nha hoàn gia đình xưng hô nguyên chủ là đại tiểu thư.

Đơn giản đều là kêu phế vật, tiện nhân gì đó.

Không ngờ tới, ở bên trong phủ đệ này, còn có người tôn xưng nàng một tiếng đại tiểu thư.

Lão giả trước mắt, Vân Hoàng có chút kỳ ức.

Vân gia có ba trưởng lão, đây là út chù bài bảo hộ Vân gia.

Trong đó một người, là so với lão nhân trước mắt này còn muốn lớn tuổi hơn, là Vân gia đại trưởng lão.

Một người khác, thời điểm Vân Thiên Lương tiếp nhận chức tướng quân có xuất hiện qua một lần, cũng thực lão.

Người trước mắt này, là Vân gia tam trưởng lão, một trong ba trưởng lão, tu vi thấp nhất.

Nhưng hắn chịu kêu nàng một tiếng đại tiểu thư, chứng minh hắn cùng đám người Vân Thiên Lương rõ ràng chênh lệch.

Vân Hoàng nhìn lão giả, cánh môi cong cong, "Nhị thúc tìm ta làm cái gì?"

Vân Kha nhìn Vân Hoàng trước mắt, ở trong lòng thở dài một tiếng.

Tuy rằng bọn họ ba vị vẫn luôn bế quan tu luyện, nhưng sau khi tướng quân chết, đại tiểu thư sinh hoạt biến thành cái dạng gì, bọn họ có điều nghe thấy.

Chỉ là không nghĩ tới nhị lão gia quá phận tới loại tình trạng này.

Nhìn đại tiểu thư thân thể gầy ốm, như thế nào giống người mười bốn tuổi?

"Tướng quân tìm người là vì chuyện gì, lão phu cũng không biết được, bất quá đại tiểu thư người không cần sợ, lão phu ở đây, tướng quân sẽ không dám đối với người thế nào."

Hắn ở đây, nhị thúc nàng sẽ không dám đối nàng thế nào?

Nếu thật là như thế, nguyên chủ sẽ không phải chết.

"Đi thôi." Vân Hoàng lạnh nhạt lên tiếng, đi thẳng đến phía trước.

Vân Kha nhìn thân ảnh Vân Hoàng đi qua, trong lòng có chút nghi hoặc.

Đại tiểu thư xác thật so với trước kia hắn nhìn thấy không giống nhau.

Nhưng thật sự giống Nhị lão gia nói như vậy ngoan độc, giết người như ma sao?

Lúc Vân Hoàng đi theo Vân Kha hướng tướng quân phủ chính sảnh đi tới, nhận được không ít ánh nhìn chăm chú.

Có thể là mười ngày trước phát sinh sự tình gì những nha hoàn gia đình đều đã biết, giờ phút này nhìn Vân Hoàng trong ánh mắt không có như trước kia khinh miệt, ngược lại mang sự sợ hãi.

Đường phía trước không dài, nhưng cũng không ngừng, Vân Hoàng một câu cũng chưa nói.

Cái này làm cho Vân Kha đi theo sau Vân Hoàng có chút kinh ngạc.

Đại tiểu thư chẳng lẽ một chút đều không sợ hãi sao?

Thời điểm hai người tới chính sảnh, chính sảnh bên trong một người đều không có.

Vân Kha nhìn về phía một gia đình, nói, "Đi thỉnh tướng quân, liền nói đại tiểu thư đã trở lại."

Đại tiểu thư?

Gia đình nhìn Vân Hoàng liếc mắt một cái, trong mắt có khinh thường. Cho dù là trưởng lão còn xem nàng là đại tiểu thư. Liên tính là có vài phần lợi hại, chỉ sợ cũng sống không quá hôm nay.

Thời điểm gia đình nhìn Vân Hoàng như vậy, Vân Hoàng xoay một chút quay đầu đi tới nhìn về phía gia đình.

Nhìn thẳng vào gia đình, Vân Hoàng đôi mắt mị mị, "Như thế nào, người cũng muốn biến thành người mù?"

Nghe được Vân Hoàng nói như vậy, gia đình đột nhiên nghĩ tới mười ngày trước gia đình bên trong phủ đệ biến thành cái kia.

Hắn không tận mắt nhìn thấy nên không biết, nhưng gia đình kia chính miệng nói, đôi mắt hắn là bị Vân Hoàng dùng ngón tay chọc mù.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Đối với Vân Hoàng dâng lên cảnh giác cực lớn

Edit by Diệp Y Vi

Tam trưởng lão Vân Kha nghe được Vân Hoàng nói như vậy, kinh ngạc một chút.

Đại tiểu thư nàng..... Chẳng lẽ thật sự giống Nhị lão gia nói ngoan độc như vậy?

Gia đình có chút nghĩ mà sợ, không dám lại nhìn Vân Hoàng, chạy đi ra ngoài.

Vân Hoàng tìm một vị trí ngồi xuống, một tay chống đầu, suy tư sự tình.

Đã đến nơi đây hơn mười ngày, trừ bỏ Dạ, nàng còn không có động vật khác để thử qua năng lực trên người.

Nhưng nơi này dùng nhiều nhất chính là thú, nàng phải ở trên người thú thực nghiệm một chút.

Nơi này cách núi Đông Hạ một đoạn đường, nếu tiến vào Đông Hạ học viện, hẳn là có cơ hội đi ngang qua núi này.

Nếu không có, vậy chờ tu vi cao một chút, nàng sẽ tới đó.

Nghĩ không sai biệt lắm, Vân Hoàng vừa quay đầu lại, liền nhìn thấy Vân Kha chính nhìn chằm chằm nàng.

"Trên mặt ta có chữ viết?" Vân Hoàng nhìn Vân Kha nhướn mày.

"Ngạch....." Vân Kha thu hồi tầm mắt chính mình, ho khan hai tiếng, "Đại tiểu thư, người trên mặt không có viết chữ."

Chỉ là có một ít đồ vật đen nhánh thôi.

Vừa rồi đại tiểu thư chuyên chú như vậy suy nghĩ sự tình gì?

Vân Hoàng ngồi ở vị trí của mình, nghĩ chuyện chính mình, không để ý đến Vân Kha.

Hơn mười phút sau, bên ngoài vang lên tiếng bước chân, Vân Hoàng nghe những thanh âm vang vọng trong tai, khóe miệng gọi lên một mặt cười lạnh.

Nhìn dáng vẻ Vân Thiên Lương là tính toán ở trước mặt mọi người chỉ trích tội lỗi nàng, kêu người Vân gia tới gần như đông đủ.

Cũng tốt, hôm nay nàng liền cùng bọn họ nói rõ ràng.

Người tới thực mau liền đến bên ngoài chính sảnh.

Tiến vào chính sảnh, Vân Thiên Lương liếc mắt một cái liền thấy được Vân Hoàng ngồi ở ghế, giờ phút này cười như có như không nhìn bọn họ.

Đối mặt với ánh mắt của Vân Hoàng trong nháy mắt, Vân Thiên Lương chỉ cảm thấy một cổ hàn ý từ lòng bàn chân dâng lên, làm Vân Thiên Lương trong nháy mắt có chút không thể động đậy.

Vân Hoàng nhìn Vân Thiên Lương liếc mắt một cái, sau đó không chút để ý dời đi tầm mắt.

Sau khi Vân Hoàng dời đi tầm mắt, Vân Thiên Lương mới cảm giác được cổ hàn ý kia biến mất.

Vốn dĩ muốn cấp Vân Hoàng một cái ra oai phủ đầu, nào biết còn chưa có tới gần Vân Hoàng, đã bị nàng ra oai phủ đầu.

Vân Thiên Lương có thể trở thành tướng quân, cũng có thực lực.

Vừa rồi cổ hàn ý kia làm Vân Thiên Lương đối với Vân Hoàng dâng lên cảnh cực lớn.

Nguyên bản tính toán nói ra, cũng nhin nuốt trở vào.

Vân Thiên Lương đem những lời này đó nuốt xuống, không đại biểu người phía sau cũng sẽ đem những lời này đó nuốt xuống.

Chính thể của Vân Thiên Lương, cũng chính là chủ mẫu tướng quân phủ hiện tại, Chu Mai.

Chu Mai vừa tiến vào chính sảnh, liền hướng về phía Vân Hoàng mà đi.

Tới trước mặt Vân Hoàng, Chu Mai giờ tay liền muốn tát Vân Hoàng.

Vân Hoàng mặt không biểu tình nâng lên chân, trực tiếp đá, liền đem Chu Mai đạp ra ngoài.

Hai tay ôm ngực, Vân Hoàng nhìn Chu Mai, thanh âm lạnh như hàn băng, "Nhìn dáng vẻ, người là đều cùng nữ nhi người giống nhau."

Chu Mai thân là chính thể Vân Thiên Lương, có một nhi một nữ. Nữ nhi là Vân Lạc, nhi tử là Vân Chính Thiên.

Vân Lạc cùng Vân Chính Thiên tu vi không tầm thường, Chu Mai ở trong phủ bởi vậy mà cũng cố được vị trí chủ mẫu này lâu như vậy.

Những phu nhân theo sau tiến vào thấy cảnh này, thu hồi ý định muốn tìm Vân Hoàng phiền toái.

Chủ mẫu tướng quân phủ cũng dám đá, các nàng liền càng không nói đến.

Lúc sau Vân Thiên Lương phản ứng lại, nhìn Vân Hoàng tức giận nói, "Vân Hoàng, người vì sao đá nhị thẩm người?"

"Nhị thúc, mắt người mù sao?" Vân Hoàng nhìn Vân Thiên Lương, "Nếu không phải nhị thẩm một câu không nói liền xông lên muốn đánh ta, ta sẽ đá

nàng?"

"Nhị thẩm ngươi đánh ngươi, có nguyên nhân, cho dù là không có nguyên nhân, nhị thẩm ngươi là trưởng bối của ngươi, đánh ngươi, ngươi cũng nên chịu, sao lại có thể đá nhị thẩm ngươi, nàng là trưởng bối của ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Bản lĩnh nói dối của Vân đại tiểu thư thật giỏi

Edit by Diệp Y Vi

"Ta nên chịu?" Vân Hoàng nhìn Vân Thiên Lương nở nụ cười, "Dựa vào cái gì ta nên chịu? Cha ta chưa bao giờ đánh qua ta, nàng là trưởng bối nên ta phải cho nàng đánh ta?"

Không chờ Vân Thiên Lương nói chuyện, Vân Hoàng tiếp tục nói, "Dựa theo ngươi nói như vậy, có phải hay không thân là trưởng bối các ngươi muốn giết ta, ta cũng không thể phản kháng, nên chịu?"

"Ngươi....." Vân Thiên Lương nhìn Vân Hoàng, thế nào đều không có nghĩ đến Vân Hoàng cư nhiên còn sẽ suy một ra ba phản bác hần.

Đánh người chịu đây là không thành vấn đề.

Giết người, cái này, ai sẽ chịu?

"Ta vừa rồi đã nói qua, nhị thẩm ngươi muốn đánh ngươi, là có nguyên nhân."

"Nga?" Vân Hoàng nhướn mày, cười như không cười nhìn Vân Thiên Lương, "Thỉnh nhị thúc nói rõ, nhị thẩm có nguyên nhân gì đánh ta."

Vân Thiên Lương vừa nghe, đang muốn nói chuyện, Vân Chính Thiên trực tiếp mở miệng, "Vân Hoàng, mười ngày trước ngươi làm sự tình gì, chính ngươi trong lòng hiểu rõ."

"Mười ngày trước?" Vân Hoàng suy tư một chút, mới nhìn Vân Chính Thiên nói, "Ngươi là nói ta lột quần áo Vân Lạc, để mọi người nhìn thấy nàng trong bộ dáng kia?"

Bên trong sảnh, Vân Lạc nghe được Vân Hoàng như thế nói trắng ra, sắc mặt trắng bệch một chút.

Cặp mắt hạnh nhìn Vân Hoàng, trong mắt tràn ngập hận ý.

Trong phòng những người khác nghe vậy đều không có nói chuyện, nhưng có mấy người, vẫn là lặng lẽ nhìn Vân Lạc liếc mắt một cái.

Những ánh mắt như vậy nhìn Vân Lạc, làm Vân Lạc càng thêm tức giận.

"Đều là tỷ muội, người như thế nào có thể ngoan độc như thế?" Vân Chính Thiên nhìn Vân Hoàng, vẻ mặt vô cùng đau đớn, "Ngươi có biết, ngươi làm như vậy có bao nhiêu quá phận?"

"Đúng vậy, như vậy thật sự thực quá phận."

"Thu nguyệt cũng bị hủy dung, tuy rằng ăn đan dược, hiện tại trên mặt còn có vết thương."

"Nàng đã đem đại tiểu thư hại thảm."

Mọi người ngơ ngác một câu ta một câu nói, thanh âm ồn ào bên tai làm Vân Hoàng nhăn lại mày đẹp.

Thấy những người đó hoàn toàn không có ý tứ dừng lại, Vân Hoàng xoa xoa ấn đường, giây tiếp theo, lạnh lùng nói, "Câm miệng."

Vân Hoàng thanh âm không lớn, lại rõ ràng truyền tới trong tai mỗi người.

Những người đang nói chuyện bị thanh âm Vân Hoàng làm hoảng sợ, quả thực ngừng lại.

Mọi người, đều không nói chuyện, tầm mắt lại thẳng lăng lăng nhìn Vân Hoàng.

Thời điểm mọi người nhìn chăm chú, Vân Hoàng thông thả ung dung đứng lên, kéo lên ống tay áo, lộ ra cánh tay chính mình.

Đề lộ cánh tay, lộ ra những miệng vết thương, những vết thương đáng sợ kia làm mọi người không khỏi nhìn nhìn.

"Ta quá phận?" Vân Hoàng nhìn mọi người, cười lạnh nói, "Nếu ta như vậy gọi là quá phận, vậy hành động của Vân Lạc cùng Vân Thu Nguyệt trước kia gọi là gì?"

Mọi người nghe vậy, đều không có nói chuyện.

Vân Hoàng từ năm tuổi, bị hành hạ như thế nào, các nàng đều biết.

Phụ thân chết ở trên chiến trường, nương nàng lại không biết ở nơi nào.

Vân Hoàng chịu nhục, mọi người xem ra là chuyện thường ngày, chỉ là tất cả mọi người không nghĩ tới.

Sau khi Vân Hoàng bùng nổ sẽ không lưu tình, ngoan độc như vậy.

Vân Lạc hàm răng cắn chặt môi mỏng, "Ngươi gạt người, chúng ta căn bản là không có khi dễ ngươi."

"Một tháng không thấy, Vân đại tiểu thư bản lĩnh nói dối thật giỏi a." Vân Lạc lời nói vừa rơi xuống, chính sảnh bên ngoài, vang lên một đạo thanh âm nói chuyện.

Trong phòng mọi người nghe vậy, đồng thời xoay người nhìn lại, liền nhìn thấy một người nữ tử dung mạo xinh đẹp, mang theo bốn nha hoàn đi đến.

Vân Thiên Lương đang nhìn thấy người tới, lập tức khom lưng hành lễ, "Thần bái kiến Tứ công chúa."

Vân Thiên Lương thi lễ, chính sảnh bên trong, ngoại trừ Vân Hoàng cùng Vân Kha đều thi lễ.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Tính toán giúp người một phen

Edit by Diệp Y Vi

Đối với tu vi hiện tại của Vân Kha, không cần hành lễ.

Vân Hoàng lại hoàn toàn không có hành lễ.

Tứ công chúa?

Vân Hoàng nhăn nhó mày, trong đầu liền hiện ra tin tức của Tứ công chúa này.

Đông Vũ, cùng Đông Hạ Quốc Thái Tử Đông Khải đều là Hoàng Hậu sinh ra.

Nhưng Đông Vũ này là một người rất kì quái, nàng tuy rằng cùng chúng hoàng tử đều không hợp, nhưng lại cùng ca ca chính mình quan hệ thực tốt, cứ việc như thế, nàng lại so với những công chúa ở hoàng cung được sủng ái nhiều hơn, bởi vì nàng được xưng là thiên tài, là một người luyện được sư.

"Không cần đa lễ." Đông Vũ khi nói chuyện nhìn Vân Hoàng liếc mắt một cái, nâng bước tiến vào chính sảnh.

Vân Thiên Lương mấy người liếc nhau, trong lòng đều có chút nghi hoặc.

Năm ngày trước vị Tứ công chúa này vừa trở về, như thế nào hôm nay lại tới Tướng quân phủ?

Tứ công chúa Đông Vũ tiến vào chính sảnh, nhìn Vân Lạc, "Bản công chúa ít nhất nhìn thấy ngươi khi dễ Vân Hoàng ba lần, mới vừa rồi ngươi lại nói căn bản không có khi dễ Vân Hoàng, điểm này, làm bản công chúa có chút đề ý, Vân đại tiểu thư, là ngươi đang nói dối, hay là bản công chúa nhìn lầm rồi?"

Người bên trong chính sảnh nghe vậy, trong lúc nhất thời đều ngây ở tại chỗ.

Tứ công chúa là tới giúp Vân Hoàng?

Vân Hoàng khi nào nhận thức Tứ công chúa?

Bọn họ như thế nào cũng không biết?

Đừng nói đám người Vân Thiên Lương, ngay cả Vân Hoàng cũng có chút kinh ngạc.

Nguyên chủ hình như cùng vị này công chúa không thân,

Nàng liền không nói, hôm nay lần đầu tiên nhìn thấy vị công chúa này.

"Tại sao không nói lời nào?" Đông Vũ nhìn Vân Lạc, "Là bản công chúa thanh âm không đủ lớn, người nghe không được sao?"

Vân Lạc vừa nghe, vội vàng lắc đầu, "Không phải."

"Nếu không phải, vậy trả lời vấn đề bản công chúa."

Vân Lạc cắn chặt môi mỏng, trong lúc nhất thời không biết nên nói chút cái gì. Công chúa tự nhiên không có nhìn lầm, nhưng nàng vừa rồi mới ở trước mặt mọi người nói các nàng căn bản không có khi để Vân Hoàng, nếu hiện tại thừa nhận nàng là đang nói dối, nàng nên như thế nào gặp người?

Người trong nhà biết là một chuyện, chính mình thừa nhận lại là một chuyện.

Huống chi, ở chỗ này còn có một vị trưởng lão.

Trưởng lão trước kia đều là đi theo tên phụ thân đoán mệnh của Vân Hoàng, tự nhiên sẽ giúp đỡ Vân Hoàng.

Cha lần này đem hấn thỉnh ra tới, cũng chỉ là thỉnh hấn bắt lấy Vân Hoàng.

"Bản công chúa kiên nhẫn có hạn, Vân đại tiểu thư xác định muốn cùng bản công chúa như vậy dây dưa một hồi?" Đông Vũ nhìn Vân Lạc, trên mặt nhàn nhạt tươi cười.

Vân Lạc cắn chặt hàm răng, rơi vào đường cùng, đành phải lên tiếng, "Công chúa không có nhìn lầm, là ta nói dối."

Lời này vừa nói ra, Vân Kha sắc mặt thay đổi, ngược mắt nhìn Vân Thiên Lương liếc mắt một cái, hừ lạnh một tiếng không nói gì.

Vân Thiên Lương sắc mặt cũng có chút khó coi.

Vốn định giải quyết Vân Hoàng, Vân Hoàng khó đối phó còn chưa tính, hiện tại còn chạy ra một cái Tử công chúa.

"Nếu các người có thể khi dễ Vân Hoàng, Vân Hoàng tự nhiên cũng có thể khi dễ lại, mười ngày trước phát sinh sự tình kia, bản công chúa tuy rằng không ở vương thành, nhưng cũng hỏi thăm rõ ràng, so với những năm gần đây các người khi dễ làm những chuyện như vậy, chuyện Vân Hoàng đối với các người, không đáng giá nhắc tới." Đông Vũ nói xong, xoay người nhìn Vân Hoàng liếc mắt một cái, "Vân tiểu thư, phụ thân người đã từng là Đông Hạ Quốc nhất phẩm Long Kỳ tướng quân, vì Đông Hạ Quốc lập công lao to lớn, cuối cùng chết trận sa trường, trước kia bản công chúa không giúp người, thật sự là bởi vì người yếu đuối làm bản công chúa trong lòng khinh thường người, hậu nhân Vân đại tướng quân không nên có đáng về kia, sau khi bản công chúa trở về nghe xong chuyện của người, nếu người đã thay đổi, bản công chúa liền tính toán giúp người một phen.

Cũng coi như là báo đáp Vân tướng quân đã từng đã cứu nàng một mạng ân tình.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Người còn muốn ta phải làm thế nào?

Edit by Diệp Y Vi

Vân Hoàng nhìn Đông Vũ, trên mặt nhàn nhạt, không có biểu tình gì.

Tính toán hỗ trợ?

Vô công bất thụ lộc.

Có một câu tục ngữ nói rất đúng, chồn cấp gà chúc tết, không có hảo tâm.

Sau khi nàng từ cửa sau tướng quân phủ trở về, không bao lâu nàng ta liền xuất hiện.

Có thể nghĩ, nàng phái người ở bốn phía quan sát.

Bằng không chính là trong tướng quân phủ có người của nàng, sau khi nàng trở về nàng ta mới có thể lập tức thu được tin tức.

Hơn nữa Tứ công chúa này nhất định không ở trong hoàng cung.

Nếu từ trong hoàng cung đi tới nơi này như nàng ta nói, ít nhất phải ba mươi phút.

Nàng trở về đến bây giờ, chưa đến hai mươi phút.

Nơi nàng ta ở gần đây, lại không bị Vân Thiên Lương biết đến, liền chỉ có một.

Đương kim Hoàng Hậu nhà mẹ đẻ, Lan phủ.

Lan phủ cách tướng quân phủ không xa, thời gian đi đến, hoàn toàn đủ.

Tứ công chúa này giúp nàng, nhất định có ý đồ.

Mà nàng, thích bên ngoài giao dịch, không thích loại người khác lợi dụng nàng có ý đồ giao dịch.

Khỏe miệng khê nhếch, Vân Hoàng nhìn về hướng Đông Vũ, trên mặt hiện ra một nụ cười, “Tứ công chúa, đa tạ hảo ý của ngươi, bắt quá chuyện nhà luôn phải đóng cửa lại xử lý.”

Nghe được Vân Hoàng nói như vậy, Vân Thiên Lương sững sốt một chút, hiển nhiên không nghĩ tới Vân Hoàng sẽ nói như vậy.

Đông Vũ cả người cũng sững sốt, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

Vân Hoàng này đầu có vấn đề đi?

Đổi lại một người khác, hiện tại có nàng chống lưng, đều sẽ dính lấy.

Nàng lại hảo, chẳng những không dính lấy nàng, còn cự tuyệt.

Tứ công chúa Đông Vũ động động cánh môi, dùng ánh mắt ngu ngốc nhìn Vân Hoàng liếc mắt, sau đó nói, “Nếu ngươi nói đây là gia sự, bản công chúa liền không quấy rầy.”

Dứt lời, Tứ công chúa Đông Vũ liền xoay người hướng tới con đường từng đi qua đi đến.

Lúc đi ngang bên người Vân Thiên Lương, Tứ công chúa Đông Vũ dùng ánh mắt cảnh cáo nhìn Vân Thiên Lương liếc mắt một cái.

Một thị nữ bên người nàng tới gần Vân Thiên Lương, dùng thanh âm cực nhỏ nói, “Công chúa chúng ta muốn nàng tồn tại.”

Ngắn gọn một câu, làm Vân Thiên Lương sắc mặt khê biến.

Thị nữ lại như là không thấy, bởi Tứ công chúa Đông Vũ nghênh ngang rời đi.

Có thị nữ cảnh cáo, Vân Thiên Lương hung tợn nhìn Vân Hoàng liếc mắt một cái, lại không dám thật sự muốn mạng Vân Hoàng.

Nhưng nếu như vậy buông tha Vân Hoàng, hẳn lại không cam lòng.

Nghĩ nghĩ, Vân Thiên Lương dùng ánh mắt hung ác nhìn Vân Hoàng, “Chuyện trước hết, ngươi ở trong sân đóng cửa ăn năn ba ngày, không được ra cửa, không được ăn bất cứ thứ gì.”

Vân Hoàng nhướng mày, không thể tưởng được Vân Thiên Lương sợ hãi Tứ công chúa kia như vậy.

Nàng ta muốn nàng tồn tại, hẳn liền thật sự không dám động tới nàng.

Cười lạnh một tiếng, Vân Hoàng không nói thêm gì, trực tiếp đứng dậy hướng tới bên ngoài chính sảnh đi.

Thấy Vân Thiên Lương cho Vân Hoàng rời đi như vậy, Vân Lạc có chút không cam lòng, “Cha, chẳng lẽ ngươi liền như vậy buông tha nàng?”

Vân Thiên Lương xoay người trừng mắt nhìn Vân Lạc liếc, “Tứ công chúa tới chào hỏi qua, ngươi còn muốn ta phải làm thế nào?”

Nghĩ đến Tứ công chúa Đông Vũ, Vân Lạc cắn chặt môi mòng, không có nói nữa.

Ỗ vào chính mình là muội muội của Thái Tử điện hạ ghê gớm sao?

Ỗ vào chính mình luyện được sư ghê gớm a.

Vân Lạc trong lòng cực độ không cam lòng, nếu không phải Tứ công chúa kia chạy tới đây, tiện nhân kia hôm nay khẳng định sẽ bị cha thu thập.

Càng nghĩ, Vân Lạc càng không cam lòng, cố tình Vân Thiên Lương còn ngay lúc này nói, “Gần đây an phận chút cho ta, đừng quên Tứ công chúa không đơn giản là công chúa, còn là đồ đệ của điện chủ Dược Vương điện Đông Hạ Quốc.”

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Nhìn xem nàng tiếp cận ta rốt cuộc là vì cái gì

Edit by Diệp Y Vi

Tứ công chúa Đông Vũ là luyện dược sư, hơn nữa là đồ đệ của điện chủ phân điện Dược Vương điện Đông Hạ Quốc.

Điểm này, làm bá tánh Đông Hạ Quốc đều lấy làm tự hào.

Đây cũng là nguyên nhân mà trong cung những công chúa kia không thể cùng so sánh với Tứ công chúa Đông Vũ.

Vân Hoàng chưa đi xa, đem những lời Vân Thiên Lương nói nghe rành mạch.

“Dạ, đi theo nữ nhân vừa rời đi kia, nhìn xem nàng tiếp cận ta rốt cuộc muốn làm cái gì.”

Đi đến chỗ khuất, Vân Hoàng đem Dạ từ trong không gian mặt gọi ra.

Dạ nhìn Vân Hoàng liếc mắt một cái, “Chờ tin tức của ta.” Dứt lời, Dạ liền biến mất tại chỗ.

Vân Hoàng không có dừng lại cái gì, về tới bên trong đình viện chính mình, bắt đầu tu luyện.

Người Hách Liên gia không có khả năng quang minh chính đại tới tìm nàng, mấy ngày nay sẽ đến, nhưng hẳn là ở buổi tối.

Thời gian ban ngày vừa lúc dùng để tu luyện.

Thực nhanh, Vân Hoàng liền tiến vào trạng thái tu luyện.

...

Từ tướng quân phủ ra tới, bởi vì Lan phủ cũng không xa, đoàn người Tứ công chúa Đông Vũ không có ngồi xe ngựa, mà là đi bộ.

“Công chúa, nô tỳ không rõ, công chúa vì cái gì muốn giúp Vân Hoàng kia?” Một người thị nữ đi theo phía sau Đông Vũ, về mặt nghi hoặc.

Đông Vũ nghe vậy, dừng lại bước chân, thương thức chiếc nhẫn trên tay.

“Bản công chúa tìm nàng, là bởi vì biết được tin tức, trước đó không lâu ở vương thành có một vị công tử phái người tìm nàng, vị công tử kia là người mà sư phụ ta phải lấy lòng, bản công chúa muốn nhìn một chút, Vân Hoàng hay không cùng vị công tử kia có quan hệ, nếu có, đối với Vân Hoàng tốt, đến lúc đó tự nhiên có thể gần vị công tử này một chút, nếu vị công tử kia tìm Vân Hoàng vì cần gì khác, đến lúc đó chúng ta đem Vân Hoàng hiến cho vị công tử kia, mặc kệ điểm nào, đều có thể cùng vị công tử đó kết giao, kể từ đó, cũng coi như là giúp sư phụ, dẹp cả đôi đường.”

Một vị nam tử đã từng cứu nàng.

Bất quá hẳn thân là thần, cứu nàng chuyện hẳn nên làm.

Nói nữa, loại chuyện này đều là chuyện rất lâu về trước.

“Thì ra là thế.” Thị nữ kia hơi hơi mỉm cười, “Điện chủ biết, nhất định sẽ thật cao hứng.”

Sư phụ biết tự nhiên sẽ cao hứng.

“Được rồi, chúng ta đi thôi.” Đông Vũ đạm mạc nói một câu, sau đó tiếp tục hướng tới phía trước đi đến.

Dạ đứng ở một chỗ góc, sau khi đem đoạn đối thoại của các nàng nghe lọt vào tai, xoay người lặng yên không một tiếng động rời đi.

Lúc Dạ trở lại tướng quân trong phủ, Vân Hoàng đang tu luyện.

Không có tiến vào phòng đi quấy rầy Vân Hoàng, Dạ ghé vào cửa.

Thời gian từng ngày qua đi, Vân Hoàng vẫn luôn tu luyện, trừ bỏ lúc Dạ đi ăn cái gì đó thì sẽ rời đi, thời điểm khác đều canh giữ ở cửa.

Mấy ngày nay, bởi vì Vân Thiên Lương ra lệnh, cũng không có ai tới nơi này quấy rầy.

Buổi tối ngày thứ tư, Vân Hoàng cảm giác thời gian không sai biệt lắm, liền đình chỉ tu luyện.

Sau khi dừng lại tu luyện, Vân Hoàng kiểm tra tu vi chính mình một chút.

Linh Sư ngũ cấp.

Trước đó tấn chức một bậc.

Sau khi tấn chức, tu luyện sẽ càng ngày càng khó khăn.

Bốn ngày tấn chức một bậc, tốc độ tu luyện coi như thực nghịch thiên.

Vân Hoàng nhìn một chút chính mình hỏa hệ linh căn, trải qua mấy ngày nay tu luyện, đã hoàn toàn củng cố.

Kế tiếp, có thể bắt đầu tu luyện một hệ linh căn.

Bốn ngày hơn nữa trước đó mười ngày, suốt mười bốn ngày không có tắm gội.

Vân Hoàng hiện tại ý tưởng đầu tiên chính là tắm gội.

Nghĩ đến đây, Vân Hoàng đứng lên đi đến cửa phòng, mở ra, thời điểm một chân đang chuẩn bị dẫm đi ra ngoài, thấy được ngoài cửa một khối đen.

“Dạ.” Vân Hoàng ngồi xổm xuống, dùng ngón tay chọc chọc tiểu thân thể của Dạ.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Hách Liên gia?

Edit by Diệp Y Vi

Dạ mở to mắt, nhìn Vân Hoàng liếc mắt một cái, lại nhắm hai mắt lại.

"Thời điểm ngươi dừng lại tu luyện ta liền phát hiện, hiện tại không cần cùng ta nói chuyện, mau đi đem chính mình tắm rửa sạch sẽ."

Đối với sự ghét bỏ của Dạ, Vân Hoàng chỉ là bĩu môi.

Đứng lên, Vân Hoàng thở dài một tiếng, "Ta trước tắm gội."

Dạ nghe vậy, không nói gì, nhắm mắt lại tiếp tục ngủ.

Vân Hoàng lấy nước, sau khi dùng linh lực hỏa hệ linh căn đem nước đun nóng, tiến vào thùng tắm.

Ba mươi phút sau, Vân Hoàng tắm gội xong, trở lại phòng ngày thường nghỉ ngơi.

Dạ còn ghé vào cửa nghỉ ngơi, Vân Hoàng sờ sờ đầu tóc ướt đầm dề, đi đến bên người Dạ, còn chưa nói chuyện, lại cảm giác được một cỗ hơi thở tới gần.

Đột nhiên xoay người, Vân Hoàng nhìn về phía sân, "Ài?"

Trong đêm đen, một người nam nhân mặc hắc y từ sân bên ngoài phi thân tiến vào, dừng ở trong viện.

Vân Hoàng nhìn người tới, hơi hơi nhướng mày, "Hách Liên gia?"

Nam nhân kia liếc mắt đánh giá Vân Hoàng một cái, từ trong lòng lấy ra một phong thư.

"Đây là đồ vật trưởng lão kêu ta mang đến đưa cho tiểu thư."

Hách Liên Quân cho người mang đến cho nàng, đó chính là học sinh tập đề cử tuyển chọn của Hách Liên gia.

Vân Hoàng đứng ở tại chỗ không nhúc nhích, hướng tới nam nhân vẫy vẫy tay.

Nam nhân thấy vậy, mặt không biểu tình đi tới.

Chờ nam nhân đi đến trước mặt, Vân Hoàng từ trong tay nam nhân lấy phong thư.

Mở ra phong thư, Vân Hoàng cầm lấy một chiếc huy chương.

Đó là một chiếc huy chương vàng ròng, huy chương mặt trên khắc tên Vân Hoàng cùng đặc thù hai chữ Đông Hạ.

Đông Hạ học viện, huy chương chia làm ba cấp bậc, màu đen, màu trắng, kim sắc.

Màu đen đại biểu thân phận người bình thường, nếu tu vi đủ cao, sẽ thăng màu trắng.

Màu trắng đại biểu thân phận tôn quý cùng tinh anh học sinh. Mà kim sắc này, chỉ có thân phận người đặc thù, mới có thể có được.

Vân Hoàng nhìn huy chương, khóe miệng gọi lên một mặt mỉm cười.

Không nghĩ tới Hách Liên Quân vì nàng chuẩn bị học sinh tập là cấp bậc cao nhất.

Bất quá nàng nếu tiến vào Đông Hạ học viện, dùng này kim sắc học sinh tập này, chỉ sợ sẽ đem ánh mắt mọi người đều hấp dẫn lại.

Nàng muốn chính là an tĩnh tu luyện, không phải làm bất cứ chuyện gì đều bị người nhìn chăm chăm.

Nhìn nam nhân trước mắt, Vân Hoàng môi mỏng khẽ mở, "Trường lão các người hẳn là còn kêu gọi mang theo một phong thư khác."

Nàng không muốn làm cái gì đều bị người nhìn chăm chú vào, Hách Liên Quân tự nhiên cũng sẽ không muốn cho nàng làm cái gì đều bị nhìn chăm chú vào.

Chuyện nàng là toàn hệ Linh Sư, Hách Liên quân sẽ dấu diếm.

Một khi bị người khác biết, không nói đến người sẽ cùng Hách Liên gia cướp đoạt nàng, cũng sẽ mang đến cho nàng vô tận phiền toái.

Nam nhân sững sốt một chút, ngay sau đó cung kính từ trong lòng lấy ra một phong thư khác.

Mở ra, Vân Hoàng cầm lấy một chiếc huy chương màu đen.

Đem huy chương kim sắc bỏ vào phong thư đưa cho nam nhân, Vân Hoàng cười khẽ nói, "Cầm nó trở về phục mệnh."

Nam nhân nhìn thoáng qua kim sắc huy chương trong tay, cánh môi giật giật, muốn nói cái gì đó, cuối cùng vẫn là cái gì đều không có nói, phi thân rời đi.

Sau khi ra khỏi viện, nam nhân nhìn huy chương trong lòng có chút khó hiểu, vì cái gì nàng tình nguyện muốn huy chương tượng trưng thân phận bình thường, cũng không cần kim sắc huy chương này.

Dạ ghé vào cửa, đem hết thấy đều thu vào trong mắt, con người có nhãn nháy ý cười.

Vân Hoàng đem huy chương để vào không gian, xoay người khom lưng đem Dạ từ trên mặt đất ôm lên.

"Ngày mai liền phải đi học viện báo danh, buổi tối hôm nay chúng ta hảo hảo nghỉ ngơi một chút."

Dạ nghe vậy, ngửa đầu nhìn Vân Hoàng, "Người không muốn biết nữ nhân kia vì cái gì giúp người?"

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Không thể nghĩ thì không cần suy nghĩ

Edit by Diệp Y Vi

Ôm Dạ tiến vào phòng, Vân Hoàng đem Dạ đặt ở trên bàn, chính mình dùng hỏa linh căn linh lực đem tóc hong khô.

"Nói đi, nữ nhân kia vì cái gì giúp ta."

Nghe ngữ khí Vân Hoàng nhẹ nhàng băng quơ, Dạ có chút bất đắc dĩ, đem chuyện chính mình nghe được nói toàn bộ đúng sự thật nói cho Vân Hoàng.

Nghe xong Dạ nói, Vân Hoàng trong lòng có chút nghi hoặc.

Đông Vũ giúp nàng, là bởi vì có một vị công tử tìm nàng?

Công tử cái gì?

Nàng hoàn toàn không biết, cũng không có gặp gỡ cái gì công tử a.

Dạ vốn đang muốn hỏi Vân Hoàng, có phải hay không chộc phải người nào.

Nhưng giờ phút này xem Vân Hoàng vẻ mặt nghi hoặc, Dạ liền biết, rốt cuộc có hay không chộc phải người nào, Vân Hoàng chính mình cũng không biết.

"Không thể nghĩ được thì không cần suy nghĩ, trước tiên ngủ đi." Dứt lời, Dạ đánh ngáp một cái, chính mình trước nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

Vân Hoàng nhìn Dạ liếc mắt một cái, đem Dạ thu vào không gian, ngay sau đó nằm ở trên giường.

Nhìn trường đình, Vân Hoàng trong lòng vẫn là có chút nghi hoặc.

Sau khi đến nơi này, không có gặp được bất cứ người nào đặc thù.

Hơn nữa Đông Vũ chính mình cũng nói, là mới đến vương thành.

Cũng không phải do nguyên chủ trước kia chộc phải.

Nhưng nàng thật sự không biết còn có người nào.

Như thế nào cũng không thể nghĩ ra, Vân Hoàng cuối cùng dứt khoát không nghĩ nữa, mà là nhắm hai mắt lại nghỉ ngơi.

Thân thể nghỉ ngơi, Vân Hoàng linh hồn lại ở trong không gian không ngừng tu luyện.

Sáng sớm hôm sau, sau khi Vân Hoàng tỉnh lại, từ từ quần áo bên trong lấy ra một bộ y phục miễn cưỡng có thể mặc.

Lần trước cầm cây trăm bạch ngọc kia, còn dư lại chín đồng bạc.

Đội lát nữa đi ra ngoài, vẫn là đi mua một bộ quần áo ra dạng.

Vân Hoàng tuy rằng không có đi qua Đông Hạ học viện, nhưng đối với quy củ Đông Hạ học viện vẫn là biết đến.

Lặng yên không một tiếng động từ cửa sau tướng quân phủ rời đi, Vân Hoàng đi trước mua một bộ y phục bình thường, ngay sau đó nghỉ tới mặt chính mình.

Lúc trước mua phấn mặt coi như độc phần đem dọa hai cái ám vệ truy đuổi nàng. Trên mặt muốn che dấu một chút đều không có biện pháp.

Roi vào đường cùng, Vân Hoàng lại dùng một đồng bạc mua một ít phấn mặt bình thường.

Ở trên mặt che dấu một chút, Vân Hoàng mới hướng tới Đông Hạ học viện mà đi.

Đông Hạ học viện ở bên trong vương thành, Vân Hoàng từ tướng quân phủ đi tới, mua đồ vật trì hoãn một ít thời gian, cứ việc như thế, lúc Vân Hoàng đi tới, thời gian vẫn còn rất sớm.

Thời điểm Vân Hoàng dường như không có việc gì đi vào bên trong học viện, một nam nhân thanh y đi tới.

"Vân Hoàng tiểu thư, đợi đã lâu." Thanh y nam nhân nhìn Vân Hoàng, trên mặt đạm nhiên, lại ở trong lòng thở dài vài thanh.

Bộ dáng người này, thật sự rất khó coi.

Cũng không biết bốn gia trưởng lão Hách Liên gia rốt cuộc là cộng dây thần kinh nào không đúng, cư nhiên muốn giúp Vân Hoàng phế vật yếu đuối mọi người đều biết.

Vân Hoàng con người sâu thẳm nửa neho lại, lạnh nhạt liếc mắt nam nhân, khước miệng gọi lên một nụ cười, "Đội thì không dám, ta xem người thật ra chờ rất không kiên nhẫn."

Nhìn dáng vẻ, chuyện nàng là toàn hệ Linh Sư, Hách Liên Quân giấu rất nhiều người.

Không phải người Hách Liên gia, hẳn là không có người khác biết.

"Đẫn đường." Thấy nam nhân đứng ở tại chỗ bất động, Vân Hoàng lạnh nhạt nói một câu.

Đối với thái độ Vân Hoàng, nam nhân trong lòng cực kỳ không vui, nhưng nghĩ đến Hách Liên gia người bên kia công đạo, nam nhân đành phải áp xuống không vui trong lòng, cung kính nói, "Vân Hoàng tiểu thư, xin theo ta."

Vân Hoàng nhìn nam nhân liếc mắt một cái, không nói thêm gì, đi theo nam nhân cùng nhau hướng tới bên trong Đông Hạ học viện.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Đông Hạ học viện

Edit by Diệp Y Vi

Từ cổng lớn Đông Hạ học viện tiến vào, đó là quảng trường thật lớn.

Quảng trường kéo dài ra nhiều con đường, dẫn tới các viện khác nhau.

Trong Đông Hạ học viện, phân ra bốn viện lớn. Phân biệt là đông, tây, nam, bắc.

Ở trong mỗi viện lớn, lại phân sáu viện nhỏ. Sáu tiểu viện này, chính là nơi học viên đi học.

Sáu tiểu viện, học sinh bình thường hai tiểu viện, học sinh trung đẳng ba tiểu viện, học sinh cao cấp một tiểu viện.

Học sinh bình thường huy chương học sinh tập là màu đen, học sinh trung đẳng học sinh tập là màu trắng, học sinh tập của học sinh cao cấp, chính là kim sắc huy chương trước đó Vân Hoàng không cần.

Sở dĩ học sinh cao cấp chỉ có một tiểu viện, là bởi vì học sinh cao cấp rất ít.

Đối với học sinh cao cấp yêu cầu, chia làm hai điểm.

Một là thân phận đặc thù.

Hai là có được hai loại linh căn trở lên.

Chỉ cần có được hai điểm trong đó một chút, liền có thể tiến vào học viện cao cấp.

Vân Hoàng cảm chính là huy chương bình thường, nam nhân mang theo Vân Hoàng đi đến đệ nhất tiểu viện.

Đệ nhất tiểu viện cùng đệ nhị tiểu viện đều là nơi học sinh bình thường học.

Tiến vào tiểu viện, bởi vì là đang là thời gian kỳ tuyển nhận học sinh, trong tiểu viện cũng không quanh quẩn, ngược lại còn thực náo nhiệt.

Phương diện này học sinh đều là một ít người bình thường, đại gia lẫn nhau nói chuyện với nhau, cũng không có nói này đó chói tai, có vẻ thực hòa hợp.

Sau khi Vân Hoàng tiến vào tiểu viện, liền tìm một góc vị trí ngồi xuống.

Vân Hoàng ngồi xuống sau đó không lâu, trong tiểu viện mọi người đều nhìn về phía Vân Hoàng.

Người người trong mắt có khinh thường, có chán ghét, còn có ghét bỏ cùng trào phúng.

Đem những ánh mắt này nhất nhất thu vào trong mắt, Vân Hoàng dưới đáy lòng cười lạnh một tiếng.

Liền tính là người bình thường, cũng không thể khi dễ nằng nết.

Vân Hoàng tự nhiên không cho rằng bọn họ đang khinh thường nàng, vì căn bản họ không biết nàng là Vân Hoàng phệ vật trong lời đồn.

"Người..... Muốn hay không đổi một vị trí?" Lúc Vân Hoàng còn đang suy tư sự tình, bên tai vang lên một đạo thanh âm thật nhỏ.

Vân Hoàng nghiêng đầu nhìn lại, thấy được một khuôn mặt nhỏ non nớt,

Ngũ quan chưa hoàn toàn mở ra, thân thể gầy ốm thực đơn bạc, khuôn mặt trắng nõn, ngũ quan tinh xảo, thoát nhìn có điểm giống nữ hài tử, chỉ là cặp mắt kia.....

Vân Hoàng liếc mắt một cái, liền biết thiếu niên trước mắt nhìn không thấy. Là một người mù.

Khó trách người người đều nhìn nàng như vậy. Chắc là bởi vì nàng cùng cái người mù này ngồi ở cùng nhau.

Không chờ Vân Hoàng nói chuyện, thiếu niên nhỏ giọng nói, "Người nếu cùng ta ngồi ở cùng nhau, sẽ bị đại gia bài xích."

Bài xích?

Chờ sau khi bọn họ nghe được tên nàng, nàng mặc kệ ngồi nơi nào, đều cũng sẽ bài xích.

TPMedia

"Mặt sau an tĩnh, ta ngồi ở đây." Vân Hoàng nhìn thiếu niên liếc mắt một cái, ngữ khí đạm mạc bình tĩnh.

Thiếu niên nghe vậy sững sốt một chút, sau đó trên mặt hiện ra một nụ cười.

Tuy rằng nhìn không thấy, nhưng hân cười lộ lên lại có vẻ rất đẹp.

Vân Hoàng nhìn thoáng qua hân tươi cười, nghĩ thầm, đại khái chính hân cũng không biết chính mình cười lộ lên rất đẹp.

Tuy rằng là người mù, nhưng khuôn mặt cùng làn da đều thực tmagws, chẳng lẽ là một thiếu gia?

"Ta kêu Thập Thất, người kêu gì?" Thiếu niên cười nói ra tên của mình.

Vân Hoàng nhìn thiếu niên liếc mắt một cái, nói cái gì cũng chưa nói. Nàng trời sinh lạnh nhạt, thời điểm thế kỷ 21 cũng vậy.

Nàng chỉ có một bằng hữu là Lăng, trừ lần đó ra, nàng sẽ không cùng bất luận kẻ nào trở thành bằng hữu.

Thập Thất chờ không thấy Vân Hoàng trả lời, không có lại tiếp tục hỏi, mà là an tĩnh ngồi ở vị trí chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Tại sao người không gọi là Thập Bát?

Edit by Diệp Y Vi

Vẫn luôn nhìn chăm chú vào Vân Hoàng cùng Thập Thất, những người nọ thấy một màn như vậy, đều nở nụ cười.

Trong đó, thậm chí có một người đem một quyển pháp thuật thư trong tay ném đến Thập Thất.

"Người mù, lại bị ghét bỏ đi?"

"Tuy rằng nữ nhân kia bên cạnh người lớn lên thực xấu, nhưng nhân gia thấy đôi mắt lại rất được, mới không ngốc cùng tên mù như người kết làm bằng hữu."

"Chính là, còn nói chính mình gọi là gì, Thập Thất, tại sao người không gọi là Thập Bát?"

"Thập Bát, chết đi?"

"Ha ha, tên này rất thích hợp với hân."

"Uy, người mù, bằng không người liền đổi tên thành Thập Bát đi, dù sao người cũng không có họ."

"Đúng vậy, Thập Bát có thể so với Thập Thất thích hợp hơn nhiều."

Lời nói chói tai một câu tiếp một câu, Vân Hoàng vốn không muốn phản ứng, chỉ là đám người này càng nói càng hăng say, quấy rầy suy nghĩ của nàng.

Cứ việc như thế, Vân Hoàng cũng không có lập tức lên tiếng, mà là nhìn về phía Thập Thất bên cạnh.

Thiếu niên hơi cúi đầu, mi mắt che khuất đôi mắt, trầm mặc ngồi ở vị trí chính mình, không nói một tiếng.

Bộ dáng này, giống như là sớm đã quen với tình huống như vậy.

Nhìn thấy kẻ yếu không phản kháng, có chút người sẽ dừng lại khi dễ, bởi vì sẽ cảm thấy không có ý tứ.

Cũng có chút người sẽ càng ngày càng hăng say.

Tỷ như..... Nam tử ngay từ đầu dùng cuốn thư pháp thuật ném đến Thập Thất.

Giờ phút này nam tử kia đi đến bên người Thập Thất, trên cao nhìn xuống Thập Thất, "Uy, người mù, giúp ta đem thư nhặt lên."

Thập Thất mím môi, không nói gì, chỉ là đem ghế dựa phía sau kéo ra một ít, sau đó ngồi xổm trên mặt đất sờ soạng.

Nhìn thấy Thập Thất trên mặt đất sờ soạng, nam tử trên mặt ý cười gia tăng, ngay sau đó nắm thành nắm tay đánh lên đầu Thập Thất.

Vân Hoàng nhăn nhăn mày, nhắm hai mắt lại, mắt không thấy tâm không phiền.

Thập Thất không có tránh được nắm tay của nam tử, sau khi bị nam tử đánh một quyền, đầu lại đụng vào ghế dựa của Vân Hoàng.

"Ha ha ha."

"Xem bộ dáng hần."

Một quyền của nam tử kia lực đạo không nhỏ, Thập Thất đầu lại đánh vào trên ghế Vân Hoàng, nội thương thêm ngoại thương, máu tươi từ khóe miệng cùng trên đầu chảy xuống.

Chớp mũi ngửi được mùi máu tươi, làm Vân Hoàng không kiên nhẫn mở mắt.

Nam tử động thủ đánh Thập Thất, sau khi thấy Thập Thất đổ máu, cũng không có ý tứ dừng lại. Giơ tay lên, chuẩn bị lại lần nữa hướng tới Thập Thất đánh xuống.

Vân Hoàng thấy vậy, ánh mắt tối sầm lại, tay trái nhanh chóng vươn lên, bắt được tay nam tử.

Nhìn thấy Vân Hoàng đột nhiên ra tay, nam tử cùng học viên trong tiểu viện đều có chút kinh ngạc.

"Xấu nữ nhân, ngươi làm gì, buông tay lão tử ra." Nam tử nhìn Vân Hoàng, tức giận nói.

Vân Hoàng nhìn nam nhân, không nói gì, chỉ là tay bắt lấy nam tử càng ngày càng dùng sức, rốt cuộc, răng rắc..... Thanh âm xương cốt vỡ vụn cùng với tiếng kêu thảm thiết của nam tử cùng vang lên.

Tiếng kêu thảm thiết vang vọng toàn bộ tiểu viện, học viên ở đệ nhất tiểu viện cùng đệ nhị tiểu viện đều nghe được.

Bóp gãy xương tay nam tử, Vân Hoàng vẻ mặt ghét bỏ ném nam tử ra.

Cái ném này, Vân Hoàng dùng hai tầng lực, trực tiếp đem nam nhân quăng văng ra ngoài.

Sau khi đụng ngã ghế dựa, cả người ngã ngồi ở trên mặt đất.

Vân Hoàng đứng lên, duỗi tay đem Thập Thất từ trên mặt đất xách lên. Thập Thất từ trên mặt đất đứng lên, có chút không rõ tình huống lắm.

Trong tiểu viện ngoại trừ nam tử bị bẻ gãy xương tay đang kêu thống khổ, tất cả mọi người đều không nói gì, hảo an tĩnh.

"Đổi vị trí, người ngồi bên trong, ta ngồi bên ngoài." Vân Hoàng lạnh lùng nói ra.

Thập Thất nghe vậy, có chút nghi hoặc hỏi, "Vì cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Nhìn dáng vẻ, các người không muốn cánh tay của mình nữa?

Edit by Diệp Y Vi

Vì cái gì?

Hắn ngồi bên trong, người nào còn có thể lướt qua nàng để đánh hắn?

"Bởi vì ngươi bị đánh ngăn cản ta đi, ta ra không được." Vân Hoàng lạnh lùng nói ra.

Thập Thất nghe vậy, cúi đầu, nhỏ giọng nói, "Thực xin lỗi, ta.....!"

Câu nói kế tiếp còn chưa nói ra, thân thể Thập Thất liền hướng tới phía trước ngã xuống.

P phía trước là cái bàn, nếu Thập Thất liền như vậy ngã xuống, đầu khẳng định lại sẽ bị thương.

"Thật phiền toái." Vân Hoàng ni non một câu, duỗi tay ngăn cản thân thể Thập Thất, lúc này mới tránh cho đầu hắn đụng vào bàn.

Thời điểm Vân Hoàng đang chuẩn bị giúp Thập Thất bắt mạch một chút, một lão sư đi đến.

Thấy rõ tình huống trong tiểu viện, lão sư sắc mặt lập tức biến đổi.

"Đây là chuyện gì xảy ra?"

Lão sư hỏi chuyện, học viên này đó lập tức đem sự tình nói ra.

Chỉ là chuyện bọn hắn nói ra, cùng thực tế hoàn toàn không giống nhau.

Bọn họ nói, Vân Hoàng cùng Thập Thất liên thủ đối phó nam tử kêu Lý Dũng đang kêu đau thống khổ trên mặt đất, còn đem xương tay Lý Dũng bóp gãy.

Bọn họ lại không có nói Lý Dũng đã thương Thập Thất trước, tạo thành chuyện Thập Thất hôn mê.

Thời điểm học viên kể lại, Vân Hoàng một câu đều không có nói, chỉ là yên lặng nghe.

Trong lòng lại đem những lời này ghi nhớ.

Thực hảo, bọn họ không có đem chuyện Thập Thất hôn mê vu hãm lên nàng. Nếu bọn họ muốn vu hãm nàng, vậy đừng trách nàng mang thù cùng những người này.

Nghe xong học viên nói, lão sư cho hai người trước đỡ Lý Dũng đi trị liệu, ngay sau đó kêu Vân Hoàng đi theo, còn muốn mang theo Thập Thất.

"Khâu lão sư." Vân Hoàng đỡ Thập Thất, nhìn lão nhân phía trước âm thanh lạnh lùng nói, "Người hiện tại đã hôn mê, người kêu những người khác mang Lý Dũng đi trước trị liệu, chẳng lẽ không nên cũng kêu người dẫn hắn đi trị liệu? Hay là nói lão sư ngày đầu tiên, liền muốn truyền ra tin tức học viên bị người hại chết?"

"Người.....!" Khâu Văn nghe xong Vân Hoàng nói, sắc mặt đỏ lên, sau đó ngón tay hướng hai cái học viên, "Các người trước mang tên tiểu tử mù đi trị liệu." Dứt lời, lại nhìn về phía Vân Hoàng, "Người đi theo ta."

Một người đệ tử, còn dám chống đối hắn.

Hắn nhất định phải hảo hảo giáo huấn nàng một chút.

Thời điểm Vân Hoàng nghe Khâu Văn nói ba chữ tiểu tử mù, ánh mắt tối lại.

Lão nhân biết Thập Thất là người mù, chứng minh Thập Thất không phải tân học viên, mà là học viên cũ.

Người nào như thế nào khi dễ Thập Thất, lão nhân kia không có khả năng không biết.

Cho nên hắn liền tính là rõ ràng biết Thập Thất mới là bị khi dễ, cũng chỉ nghe học viên này nói?

A, thật không biết người như vậy làm sao trở thành lão sư.

Hai học viên bị Khâu Văn điểm danh tuy rằng không muốn, nhưng vẫn là tiến lên đi đỡ Thập Thất.

Hai học viên liếc nhau, Thời điểm Vân Hoàng sắp thu hồi tay chính mình, bọn họ cũng thu lại tay mình.

Hai bên đều thu hồi tay, Thập Thất là khẳng định sẽ ngã trên mặt đất.

Hai người họ nguyên bản nghĩ như vậy.

Sờ dĩ nói nguyên bản nghĩ như vậy, là bởi vì sau khi hai người thu lại tay chính mình, Thập Thất cũng không có ngã xuống.

Hai người vừa thấy, liền nhìn thấy một tay Vân Hoàng bắt lấy Thập Thất.

Vân Hoàng ánh mắt cực lạnh nhìn hai người, giống như hàn băng, lạnh đến xương.

Nhìn tay hai người, Vân Hoàng khoe miệng khẽ nhếch, gọi lên một nụ cười, "Nhìn đáng vẻ, các ngươi không muốn cánh tay của mình nữa?"

Hai người vừa nghe, đều có chút sợ hãi.

"Đem người đỡ đi." Vân Hoàng nhìn hai người, âm thanh lạnh lùng nói, "Trên đường ngàn vạn đừng " một không cẩn thận " buông lỏng ra, vạn nhất người mà chết, chính là các ngươi chịu trách nhiệm."

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Thân phận Vân Hoàng ngươi có biết?

Edit by Diệp Y Vi

Hai người nghe được Vân Hoàng nói như vậy, không dám lại xằng bậy, cúi đầu, đỡ Thập Thất rời đi tiểu viện.

Nhìn Thập Thất bị đỡ rời đi, Vân Hoàng trong mắt lạnh lẽo chưa từng tan.

Nhìn thoáng qua Khâu Văn đứng ở cửa tiểu viện, Vân Hoàng nâng chân đi đến.

Thấy Vân Hoàng đi tới, Khâu Văn hừ lạnh một tiếng, đi ra sân bên ngoài. Vân Hoàng không nói một tiếng đi theo.

Đại viện phía Đông có sáu tiểu viện trong đó hai cái là sân cho người bình thường, ba cái là sân cho học viên thân phận trung đẳng.

Cao cấp sân có một cái, người bên kia ít khi xuất hiện ở bên này.

Nhưng hôm nay lại không giống nhau.....

Vân Hoàng đi theo Khâu lão sư từ trong viện nhỏ ra tới, thời điểm hướng tới sân nghỉ ngơi, đụng phải đoàn người tiến đến.

Người cầm đầu Vân Hoàng lại rất quen thuộc Đông Viêm Duệ, Đông Vũ, Vân Lạc cùng Vân Thu Nguyệt, cùng với Tam hoàng tử Đông Mộc Thu.

Nhìn thấy năm người này đi cùng nhau, Vân Hoàng ở trong lòng lạnh nhạt cười.

Năm ngày trước, Đông Vũ ở Vân gia khiến Vân Lạc khó xử, Vân Lạc lại còn đi cùng nàng nói cười, nàng thật là xem thường năng lực ẩn nhẫn của Vân Lạc.

"Vân Hoàng?" Vân Thu Nguyệt nhìn Vân Hoàng, kinh ngạc không thôi, "Ngươi như thế nào lại ở chỗ này?"

Đừng nói Vân Thu Nguyệt cảm thấy kỳ quái, ngay cả Đông Vũ đều nhìn không được hai mắt nhìn nhiều lần về phía Vân Hoàng.

Đông Viêm Duệ cùng Đông Mộc Thu không nói gì, chỉ là lẳng lặng nhìn Vân Hoàng.

Trong học viện, thân phận tôn quý, cũng chỉ là học viên, ngoại trừ những lão sư có ý lấy lòng khi nhìn đến hoàng tử công chúa thì sẽ hành lễ, còn lại lão sư đều sẽ không hành lễ.

Hiển nhiên, Khâu Văn chính là loại lão sư có ý lấy lòng.

Nhìn thấy ba người Đông Viêm Duệ, Khâu Văn cười nói, "Nhị hoàng tử, Tam hoàng tử, Tứ công chúa, các ngươi tới sớm như vậy?"

"Thời gian này không còn sớm." Đông Viêm Duệ nhìn Vân Hoàng, trong ánh mắt mang theo tìm tòi nghiên cứu, "Lão sư, thân phận Vân Hoàng ngươi có biết?"

Khâu Văn quay đầu lại nhìn Vân Hoàng liếc mắt một cái, hiển nhiên không biết thân phận Vân Hoàng.

Quay đầu lại nhìn Đông Viêm Duệ, Khâu Văn lắc đầu, "Lão phu không biết."

"Ha ha." Một bên Vân Thu Nguyệt nghe được Khâu Văn nói như vậy, lập tức nở nụ cười, "Khâu lão sư, người sao có thể không biết, phụ thân nàng đã từng là Đông Hạ Quốc nhất phẩm long kỵ tướng quân, chỉ tiếc, phụ thân là tướng quân, chính mình lại là phế vật."

Tướng môn chi nữ, không có linh căn, không thể tu luyện linh lực còn chưa nói.

Liền võ giả tu luyện đều không thể, mười phần là phế vật.

Lúc ấy ở vương thành nào loạn không ít chê cười.

Cũng chính là lúc ấy bắt đầu, Kỳ Quý Phi liền muốn từ hôn.

Chỉ là hoàng mệnh khó trái, huống chi, lúc ấy tướng quân còn chưa chết, nếu biết Vân Hoàng là phế vật lúc sau liền từ hôn, bá tánh vương thành sẽ nghĩ về hoàng gia thế nào, tướng quân anh dũng nơi chiến trường sẽ thấy thế nào, bởi vậy hôn ước đến bây giờ, còn chưa được giải trừ.

Khâu Văn ngay từ đầu thật sự nghĩ không ra, nhưng Vân Thu Nguyệt vừa nói như vậy, Khâu Văn liền nghĩ tới.

"Nàng không phải phế vật sao?" Khâu Văn hoàn toàn không để ý tới Vân Hoàng đang đứng ở phía sau hắn, nói, "Học viện như thế nào lại để một cái phế vật tiến vào?"

Điểm này, không chỉ Khâu Văn tò mò, mấy người Vân Thu Nguyệt cũng rất tò mò.

Đông Vũ nhăn nhó, tuy rằng lúc trước Vân Hoàng không cho nàng mặt mũi, nhưng nàng vẫn phải ở trước mặt biểu hiện ra mình thật sự có thành ý giúp đỡ nàng.

Nghĩ đến đây, Đông Vũ nhìn Khâu Văn, thanh âm lạnh lùng, "Lão sư, học viện thỉnh người tới dạy dỗ chúng ta, không phải để người dạy chúng ta không tôn trọng người, Vân Hoàng đã có học sinh tập, mặc kệ Vân Hoàng như thế nào tiến vào học viện, bây giờ nàng ấy là học viên của học viện, thỉnh lão sư không cần quá phận."

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Một lời đã định

Edit by Diệp Y Vi

Đông Vũ là học viên cao cấp của học viện, có được hỏa hệ linh căn cùng mộc hệ linh căn, là luyện được sư thân quý, hơn nữa thân phận công chúa, học viện có không ít lão sư đều đối với nàng thực tôn kính.

Nếu không phải bởi vì Đông Vũ đã có sư phụ, đại đa số lão sư ở học viện còn muốn nhận Đông Vũ làm đồ đệ.

Giờ phút này Đông Vũ mở miệng, Khâu Văn cười gượng hai tiếng, vội vàng nói, "Công chúa nói rất đúng, là lão phu thất lễ."

Một bên Vân Thu Nguyệt cùng Vân Lạc trên mặt đều treo nhợt nhạt tươi cười.

Tứ công chúa tuy rằng vì Vân Hoàng cầu tình, nhưng Tứ công chúa cũng nói, mặc kệ Vân Hoàng như thế nào tiến vào học viện, chính là học viên của học viện.

Những lời này, nói rõ là nói Vân Hoàng dùng thủ đoạn không sạch sẽ.

Vân Thu Nguyệt đều có thể nghe ra ra, càng đừng nói Vân Hoàng.

Nhìn Đông Vũ, Vân Hoàng nhớ tới sự tình mà Dạ đã nói, trên mặt lộ ra một mặt châm chọc tươi cười, "Tứ công chúa vẫn là không cần vì ta cầu tình tương đối tốt hơn, miễn cho càng cầu, người khác càng hiểu lầm."

Vân Hoàng nói chuyện một chút không lưu tình, một bên Đông Mộc Thu nghe vậy, tiến lên hai bước, hẹp dài trong mắt lóe hàn quang, nhìn Vân Hoàng, từng chữ từng chữ nói, "Vân Hoàng, người đừng quá phận, Tứ muội hảo tâm thay người cầu tình, đừng không biết điều."

"Tam hoàng tử làm hai điểm." Vân Hoàng tiến lên một bước, cảm giác rét lạnh đột ngột tản ra làm Đông Mộc Thu lui về sau một bước, Vân Hoàng đứng ở vị trí hần vừa rồi, "Thứ nhất, ta cũng không có quá phận, thứ hai, ta không có nhờ Tứ công chúa thay ta cầu tình, dù ta là phế vật hay là cái gì cũng được, không cần các người tới xen vào việc người khác."

Cười cười, Vân Hoàng ánh mắt lạnh lẽo đảo qua mấy người, "Các người khả năng còn không biết ta vì cái gì đi theo phía sau lão sư, muốn biết, các

ngươi có thể hỏi lão sư."

Đông Viêm Duệ không nói gì, ánh mắt lạnh nhạt nhìn về phía Khâu Văn.

Thấy Đông Viêm Duệ nhìn qua, Khâu Văn lập tức nói, "Vừa rồi nàng ở trong tiểu viện bóp gãy xương tay của một học viên, ta mang nàng ra đây, là muốn cho nàng chịu trừng phạt."

Bóp gãy xương tay?

Vân Thu Nguyệt cùng Đông Vũ có chút sai biệt, Vân Lạc còn lại là cúi đầu.

Nàng là Linh Sư ba cấp, cùng Vân Hoàng giao thủ, không phải đối thủ của Vân Hoàng.

Đông Viêm Duệ cùng Đông Mộc Thu ngày đó cũng thấy được thực lực của Vân Hoàng, lúc này trăm mặc không nói gì.

Liền Linh Sư ba cấp Vân Lạc đều không phải đối thủ của Vân Hoàng, Vân Hoàng hiện tại đã không tính là phế vật.

Đông Viêm Duệ nhấp môi cười cười, hẳn đột nhiên rất muốn biết, Vân Hoàng tu vi võ giả rốt cuộc có bao nhiêu cao.

"Vân Hoàng, bốn hoàng tử thấy ngươi có một chút tu vi liền cao ngạo, không bằng cùng bốn hoàng tử tỷ thí một chút thế nào?"

Vân Hoàng nhìn về phía Đông Viêm Duệ, ở trong lòng cười lạnh một tiếng.

Cái gọi là tỷ thí, không có khả năng không có lợi thế, Đông Viêm Duệ muốn không phải lợi thế, mà là một yêu cầu.

Hắn nếu thắng, liền muốn nàng tự nguyện đáp ứng từ hôn.

Kể từ đó, sẽ không bị bá tánh khinh thường, hoàng đế nơi đó cũng sẽ có một công đạo.

"Nhi hoàng tử, tỷ thí như vậy không thú vị, không bằng thêm một yêu cầu." Vân Hoàng nhìn Đông Viêm Duệ, cười khê nói, "Nếu người thua, phải đáp ứng người thắng một cái yêu cầu, bất luận yêu cầu gì."

Bất luận yêu cầu gì?

Đông Viêm Duệ cười lạnh một tiếng, "Ngươi gan thật lớn, bất quá ngươi xác định?"

"Tự nhiên xác định." Nàng nói như vậy, chẳng lẽ là nói giỡn.

Huống chi, nàng yêu cầu một cơ hội từ hôn hắn.

Đông Viêm Duệ nếu muốn từ hôn nàng, nàng sẽ cho mọi người thấy, nàng từ hôn hắn.

"Một khi đã như vậy, một lời đã định." Đông Viêm Duệ nhìn Vân Hoàng, trầm tư một hồi mới mở miệng nói, "Một tháng sau có luận võ đại tái, định ở ngày đó thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Nàng sẽ nhất nhất đáp lễ bọn họ

Edit by Diệp Y Vi

"Không thành vấn đề." Vân Hoàng nhìn thoáng qua không trung xanh thẳm, khóe miệng khê nhếch, "Liền định ở ngày đó đi."

Đông Viêm Duệ hiện tại là Linh Sư ngũ cấp.

Nàng ngày hôm qua cũng tấn chức tới Linh Sư ngũ cấp.

Liền tính là lập tức tỷ thí, nàng cũng sẽ không thua cấp Đông Viêm Duệ.

Huống chi còn có một tháng thời gian tu luyện.

Đông Viêm Duệ Vân Hoàng, khi nhìn đến nàng đậm mặc tươi cười, Đông Viêm Duệ có chút sùng sờ.

Tươi cười kia, đậm mực xa cách, lại mực danh hấp dẫn người.

Đặc biệt là cặp con ngươi đen sâu thẳm, tựa như màu đen trên châu, xinh đẹp mê người.

Chỉ là giây tiếp theo, sau khi nhìn đến mặt Vân Hoàng, Đông Viêm Duệ liền thu hồi tầm mắt chính mình.

Đôi mắt lại xinh đẹp mê người, mặt trưởng thành đáng vẻ kia cũng không có gì đẹp.

Thu hồi suy nghĩ chính mình, Đông Viêm Duệ ho khan hai tiếng, bình đạm nói, "Nếu ngươi đã đáp ứng rồi, chúng ta không có sự tình khác."

Dứt lời, Đông Viêm Duệ trực tiếp hướng phía trước đi đến.

Vân Lạc mấy người nhìn thấy Đông Viêm Duệ rời đi, cũng lập tức theo sau.

Duy chỉ sau khi Đông Vũ rời đi, nhìn nhiều Vân Hoàng liếc mắt một cái.

Cái liếc mắt này, đại khái là bởi vì Đông Vũ không nghĩ ra Vân Hoàng vì cái gì phải đáp ứng luận võ.

Đối với đoàn người rời đi, Vân Hoàng nhìn đều không nhìn một cái, nhưng Khâu Văn, cười đem người tiễn đi, liền kém không có cúi đầu khom lưng.

Đoàn người Đông Viêm Duệ sau khi rời khỏi, Khâu Văn hung tợn nhìn Vân Hoàng liếc mắt một cái, nói, "Ngươi đi theo ta."

Vân Hoàng nhìn Khâu Văn liếc mắt một cái, nói cái gì cũng không nói, đi theo Khâu Văn rời đi.

Ở bên kia sân nghỉ ngơi của mấy lão sư, Vân Hoàng bị Khâu Văn răn dạy một hồi.

Đối với Khâu Văn răn dạy, Vân Hoàng căn bản lười đến giải thích.

Khâu Văn răn dạy Vân Hoàng một hồi lúc sau, hả giận, liền kêu Vân Hoàng về tới tiểu viện bên kia.

Chỉ là trên đường trở về, Vân Hoàng phát hiện học viên mây đó đều dùng ánh mắt khinh thường cùng ghét bỏ nhìn nàng.

Tuy rằng những người này nói rất nhỏ, nhưng Vân Hoàng vẫn là nghe rõ ràng.

Cái gì không từ thủ đoạn không biết dùng biện pháp gì tiến vào học viện.

Cái gì phé vật, xấu linh tinh.

Dùng ngón chân đầu nhĩ, Vân Hoàng đều biết đây là do Vân Thu Nguyệt rải rác.

Chỉ có Vân Thu Nguyệt mới có thể chịu đựng không nổi khí, nhưng mấy người ở bên kia cùng Vân Thu Nguyệt đều biết được.

Bọn họ biết, không có ngăn trở, cũng không có tham dự, liền tính là nàng muốn tìm người tính sổ, muốn tìm cũng chỉ là Vân Thu Nguyệt.

Thật tò mò Vân Thu Nguyệt trong đầu chứa cái gì, chính mình bị đưa ra làm bình phong chắn gió lại hồn nhiên bất giác.

Đối với lời nói được truyền đi khắp học viện, Vân Hoàng cũng không để ý, trở lại trong tiểu viện, ngồi ở vị trí của Thập Thất.

Buổi sáng lão sư chỉ là tới một chút đi ngang qua, buổi chiều lão sư mới là tới để dạy.

Vân Hoàng bị Khâu Văn hô qua đi răn dạy một chút, thời điểm lão sư này đó tới dạy, đa số đều nhìn nhiều về phía Vân Hoàng, chỉ là trong mắt đều mang theo nồng đậm ghét bỏ cùng khinh thường.

Đối với thái độ của lão sư này đó, Vân Hoàng cũng không có tức giận.

Đây không phải chuyện đáng giá để nàng tức giận.

Nhưng cũng không đại biểu nàng sẽ liền như vậy bỏ qua.

Dù sao còn có một tháng, mặc kệ là lão sư hay là học viên đều sẽ biết nàng rốt cuộc có phải hay không phé vật.

Đến lúc đó, nàng sẽ nhất nhất đáp lễ bọn họ!

Nàng Vân Hoàng trước nay đều không phải người dễ khi dễ.

Trong Đông Hạ học viện, học viên đều ở lại trong viện nhỏ.

Mỗi học sinh ở tiểu viện, đều sẽ phân chia một phòng.

Thời điểm Vân Hoàng nhận được phân phối biểu, ánh mắt tối sầm rất nhiều, người ngồi ở phía trước Vân Hoàng, có thể rõ ràng cảm giác được khí cực lạnh lẽo đang lan tràn.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Người cùng hấn ở cùng một chỗ cũng không có gì

Edit by Điệp Y Vi

Đứng lên, Vân Hoàng đi đến trước mặt lão sư đang phát phân phối biểu, tay cầm phân phối biểu, nhìn lão sư lạnh giọng hỏi, "Có thể giải thích một chút ta vì sao cùng Thập Thất một phòng sao?"

Trong học viện, địa phương nam nữ đều tách ra.

Mà nàng cố tình cùng Thập Thất ở bên nhau.

Mặc kệ Thập Thất có phải hay không người mù, nàng một nữ cùng một nam ở tại một viện, khẳng định có người giờ trò quý.

Mà người giờ trò quý này, không phải Đông Mộc Thu thì chính là Đông Vũ.

Vân Lạc cùng Vân Thu Nguyệt không có năng lực này.

Đông Mộc Thu hôm nay bị nàng phản bác qua một lần, rất có khả năng.

Đông Viêm Duệ người kia tương đối cao ngạo, nếu muốn cho nàng ăn khổ, đương nhiên liền cho, bên người hấn còn có hai cái ám vệ.

Đến nỗi Tứ công chúa Đông Vũ kia, trên mặt không có gì nhưng trong lòng lại vẫn là sẽ nghĩ cách cho nàng chịu khổ.

Nếu nàng đoán không sai, sau khi nàng ta biết chuyện này, nhất định sẽ đến an ủi nàng gì đó.

Lấy hai lần nàng ta cùng nàng tiếp xúc, Đông Vũ chắc chắn sẽ cho rằng nàng không cần nàng ta hỗ trợ.

Thật buồn cười.

Nàng có nên hay không trực tiếp nói cho Đông Vũ, nàng căn bản là không quen biết cái vị công tử này nọ?

Tính, nói lại nhiều, loại người như Đông Vũ cũng sẽ không tin tưởng.

"Cái này....." Lão sư nhìn Vân Hoàng, ánh mắt hơi hơi lập loè, cuối cùng đứng lý hợp tình nhìn Vân Hoàng, "Này một kỳ mới tới học viên có rất nhiều, cái khác phòng đều đã đầy, chỉ có phòng Thập Thất là trống không, người cùng hấn ở cùng một chỗ, chỉ có các người hai người, thực rộng thênh thênh, tuy rằng Thập Thất là nam, nhưng hấn là người mù, nhìn không tới bất cứ thứ gì, người cùng hấn ở cùng một chỗ cũng không có gì."

Không có gì?

Vân Hoàng thu hồi phân phối biểu, cười như không cười nhìn lão sư, "Đông Hạ học viện đối với lão sư dạy dỗ hấn là còn không có hoàn thành đi, hay là nói Đông Hạ học viện chỉ có thể dạy dỗ ra loại lão sư như người?"

"Cái gì gọi là lão sư như ta?" Nghe được Vân Hoàng nói như vậy, lão sư khí sắc mặt đỏ lên, "Đây cũng là bởi vì phongg đã đầy, không có biện pháp mới an bài như vậy. "

"Phải không?" Vân Hoàng nhìn lão sư, hơi hơi nghiêng đầu, mắt đen bên trong lộ ra một mạt sát ý, giây lát lướt qua.

"Đương nhiên là." Lão sư trả lời có chút miễn cưỡng.

Vân Hoàng nhìn hấn một cái, không hề nói thêm cái gì, cầm phân phối biểu trả lời vị trí chính mình.

Có phải hay không cùng Thập Thất ở cùng một chỗ, nàng một chút đều không thêm đề ý.

Nếu nàng ta muốn chơi, nàng liền tiếp được.

Thấy Vân Hoàng không hỏi nhiều nữa, lão sư lúc này mới thở ra một hơi.

Phân phối sau khi chấm dứt, không có sự tình khác, học viên đều rời đi tiểu viện, hướng tới phòng chính mình mà đi.

Vân Hoàng dựa theo phân phối biểu viết tìm được tiểu viện nàng ở, lạnh nhạt cười cười.

Tiểu viện trước mắt so với tiểu viện nàng ở trong Tướng quân phủ nhìn qua có vẻ tinh xảo một ít, nhưng vị trí này lại tương đương hẻo lánh.

Thập Thất rõ ràng là người mù, lại bị phân phối tới một chỗ như vậy,

Xem ra cũng có một ít nguyên nhân.

Đi đến cửa viện môn, Vân Hoàng trực tiếp đẩy cửa ra, đi vào.

Sân so tưởng tượng sạch sẽ hơn.

Vân Hoàng rất rõ ràng sân là do học viên quét tước, lúc trước lão sư nói qua, Thập Thất là một người ở.

Hắn cũng không giống như là mang theo nha hoàn cùng gia đình tới.

Viện này đều là chính hắn quét tước đi.

Đi vào sân, mở cửa phòng ra, Thập Thất liền xuất hiện trong tầm mắt Vân Hoàng.

Rõ ràng nhìn không thấy, sau khi nghe cửa phòng mở ra, Thập Thất đối diện phương hướng viện môn cười nói, "Là người a."

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Từ nhỏ liền ở trên tay ta

Edit by Diệp Y Vi

Vân Hoàng nhìn Thập Thất đứng ở cửa, trên trán hắn quần quanh băng gạc.

Trầm mặc hồi lâu, Vân Hoàng mới nhìn Thập Thất hỏi, "Người thấy được ta?"

Nàng nhìn kỹ qua đôi mắt hắn, là thật sự nhìn không thấy.

Nhưng sau khi nàng tiến vào, hắn lại nói một câu "là người a".

Nàng không nói gì, hắn tự nhiên không có biện pháp dựa vào thanh âm mà phán đoán là nàng.

Kia hắn là làm sao mà biết được?

"Nhìn không thấy." Thập Thất ngưng ngưng cười cười, cúi đầu, nhỏ giọng nói, "Người trên người có một cổ mùi hương, mùi hương nhàn nhạt, nhưng là rất dễ ngửi, ta có thể nhận biết được do mùi hương."

Cho nên hắn mới biết được là nàng.

Ở tiểu viện bên kia, thời điểm nàng lần đầu tiên tới gần hắn, hắn đã ngửi thấy rồi.

Mùi hương?

Vân Hoàng nhú mày, nàng nhưng không ngửi được chính mình trên người có cái gì mùi hương.

"Từ hôm nay trở đi ta sẽ ở nơi này." Vân Hoàng nhìn Thập Thất, đạm mạc nói, "Chuyện quét tước có thể giao cho ta."

"Không cần phiền toái." Nghe được Vân Hoàng nói như vậy, Thập Thất vội vàng nói, "Ta từ nhỏ liền ở địa phương này lớn lên, đối với cái sân này rất quen thuộc, tuy rằng nhìn không thấy, nhưng ta biết vài thứ kia bày biện, ta có thể quét tước, người không cần phiền toái."

Từ nhỏ ở địa phương này lớn lên?

Vân Hoàng nửa híp mắt nhìn về phía Thập Thất, "Người nói người ở địa phương này lớn lên?"

Thập Thất sững sốt, mới phản ứng lại lời mình không nên nói.

Trầm mặc một hồi, Thập Thất xoay người tiến vào phòng, thời điểm trở ra, bưng một bộ trà cụ đi đến.

Cẩn thận đi đến bàn đá trong viện, Thập Thất đem trà cụ đặt ở trên bàn đá, sau đó bắt đầu pha trà.

Một bên pha trà, một bên nói, "Trước ngồi xuống đi."

Vân Hoàng nhìn nhìn hắn, lặng yên không một tiếng động đi qua, ngồi xuống.

Sau khi Thập Thất pha trà xong, đưa Vân Hoàng một ly.

Tay áo sau chảy xuống một chút, lộ ra trên cổ tay trắng nõn một cái vòng tay màu ngân bạch.

Nhìn đến vòng tay kia, Vân Hoàng trong đầu hiện lên một bức hình ảnh, rất nhanh Vân Hoàng không kịp thấy rõ liền biến mất không thấy, cùng lúc đó, đại não một trận đau đớn.

Đại não đột nhiên đau đớn, làm cho Vân Hoàng bưng chén trà tay buông ra, chén trà rớt ở trên bàn đá, không có vỡ, nhưng nước trà đều đổ ra.

Nước trà có chút nóng, một ít nước trà văng vào trên tay Thập Thất, làn da trắng nõn lập tức hiện ra hồng.

Không rảnh lo mu bàn tay chính mình, Thập Thất thần sắc có chút hoảng loạn hỏi, "Người thế nào, có hay không bị phỏng?"

Vân Hoàng đột nhiên lắc lắc đầu, bắt lấy tay Thập Thất, ánh mắt sâu thẳm nhìn vào tay ngân bạch trên cổ tay phải, mày đẹp nhíu chặt, "Vòng tay trên tay người từ đâu mà có?"

Thập Thất nghe vậy, tay trái sờ soạng một chút vòng tay trên cổ tay phải chính mình, trên mặt hiện ra một mặt ôn nhu tươi cười, "Ta không biết vòng tay này là ai tặng cho ta, nhưng từ nhỏ liền ở trên tay ta."

Từ nhỏ liền ở sao?

Vân Hoàng mím môi, buông lỏng tay Thập Thất, "Người năm nay bao nhiêu tuổi?"

"Mười ba." Thập Thất dùng ống tay áo chính mình xoa xoa nước trà trên bàn, một lần nữa lấy chén trà cấp Vân Hoàng đổ một ly, "Ta là cô nhi, Đông Hạ học viện có một vị lão sư nhặt được ta lúc vẫn còn là trẻ con, đem ta mang về học viện, dốc lòng chiều cù ta, chẳng qua hai năm trước, thời điểm nàng ra ngoài mang học sinh rèn luyện, vì từ trong miệng linh thú cứu học sinh, qua đời, trước kia ta cùng nàng cùng nhau ở nơi này, sau khi nàng rời đi, ta liền một mình ở nơi này, nơi này, cũng không phải địa phương học sinh được phân phối đến, người vừa rồi xuất hiện ở chỗ này, ta có chút kinh ngạc."

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Giống như người thân

Edit by Diệp Y Vi

Địa phương không phải nơi học viên được phân phối đến?

Khó trách hèn lảnh như vậy.

Đứng lên, Vân Hoàng đang chuẩn bị rời đi, nghe được động tĩnh Thập Thất cũng đứng lên.

"Tuy rằng nơi này không phải địa phương học viên phân phối ở, nhưng người bị phân phối đến nơi đây, khẳng định có nguyên nhân, nếu người không chê, có thể tạm thời ở chỗ này, nơi này khả năng không có học viên ở, nhưng rất an tĩnh, ta ngày thường sẽ không làm phiền người, quét tước gì đó ta đều sẽ làm, ta cũng sẽ nấu cơm, chỉ là hương vị khả năng không phải thực ngon."

Thập Thất liên tiếp nói rất nhiều, Vân Hoàng không có mở miệng, chỉ là lẳng lặng nhìn hắn.

"Nghe người nói nhiều như vậy, đem chuyện biết được đều nói ra, chính là hy vọng ta ở nơi này?" Vân Hoàng nhìn Thập Thất, "Cho ta một nguyên nhân."

"Ta muốn có người để nói chuyện." Thập Thất then thừng cười cười, có chút ngượng ngùng nói, "Người nếu không muốn nói chuyện cùng ta cũng được, trong viện ít người, e là người sẽ tức giận, hơn nữa ta thực thích người, tuy rằng người có thể là người lạnh như băng, nhưng không biết vì cái gì, tôi gần

ngươi, ta có một cỗ cảm giác thực an tâm, giống như người thân."

Tức giận, giống như người thân?

Vui đùa cái gì vậy, nàng là sát thủ, làm sao lại tức giận sinh khí.

Người thân liền càng không có thể.

Bất quá có một chút hấn nói không sai, nơi này an tĩnh.

Hơn nữa có một chút nàng thực đề ý. Vòng tay ngân bạch trên tay hấn.

Vừa rồi nhìn đến trong nháy mắt, đầu rất đau, còn hiện lên một bức hình ảnh, tuy rằng nhanh nàng cái gì đều không có thấy, nhưng nàng tổng cảm giác giống như ở địa phương nào đã gặp qua chiếc vòng tay ngân bạch này.

"Ngươi đã nói như vậy, ta liền ở tạm nơi này." Vân Hoàng nhìn thoáng qua trên bàn trà cụ, "Việc dọn dẹp mỗi người một nửa đi, nếu ngươi không có ý kiến gì, ta trước đi sửa sang lại phòng."

"Phòng Hạ lão sư vẫn luôn sạch sẽ, ngươi có thể trực tiếp ở đó." Thập Thất nhìn Vân Hoàng, nói, "Chỉ là không có đệm chăn, nếu ngươi không chê, có thể trước dùng đệm chăn của ta, ngày mai ta lại đi tìm lão sư xin."

Loại đồ vật này còn cần xin?

Vân Hoàng nhìn thoáng qua y phục Thập Thất, chất lượng cũng không tồi, hơn nữa cũng thực vừa người, rõ ràng là gần nhất mới làm được.

Nhưng đệm chăn cần phải xin, trên người hấn khẳng định không có tiền, hơn nữa từ nhỏ sinh hoạt ở chỗ này, đi ra ngoài cũng không biết làm sao bây giờ.

Chẳng lẽ là có người chiếu cố hấn?

"Cho ta hỏi một câu, trong học viện có phải hay không có người sẽ ngẫu nhiên tới xem ngươi?"

Nghe được Vân Hoàng hỏi như vậy, Thập Thất có chút kinh ngạc, "Ngươi như thế nào sẽ biết?"

Muốn biết cái này căn bản không phải cái gì việc khó.

"Hạ lão sư lúc trước vì cứu một người đệ tử qua đời, học viên kia cách một đoạn thời gian sẽ đến xem ta, cũng sẽ cho ta đưa một ít quần áo."

Thì ra là thế, thời điểm lão sư kia còn ở đây, xác thật đem hấn chiếu cố thực tốt, nếu không cũng sẽ không thoát nhìn giống như thiếu gia.

"Đúng rồi, ta còn không biết tên của ngươi." Thập Thất nói ra, xấu hổ cười cười.

Người bình thường ngay từ đầu liền sẽ vấn danh tự, hấn cùng nàng hàn huyên một hồi, lại không biết tên nàng.

Có thể nào không xấu hổ.

Nhìn chằm chằm Thập Thất một hồi, Vân Hoàng mở miệng, "Ta kêu Vân Hoàng."

Bốn chữ, kiên định hữu lực, lại làm Thập Thất có chút kinh ngạc, con ngươi bên trong đột nhiên liền có nước mắt.

Thấy như vậy một màn, Vân Hoàng nhéo nhéo ấn đường, "Ngươi khóc cái gì?"

Nàng chỉ là nói tên của mình, hấn lại một bộ dáng muốn khóc, tên nàng có dọa người như vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Các ngươi không được khi dễ nàng

Edit by Diệp Y Vi

"Không biết." Thập Thất cũng biết chính mình thất lễ, cúi tay đi lau lau nước mắt, một bên vừa lau một bên nói, "Nghe được hai chữ Vân Hoàng, không biết vì cái gì, chính là đột nhiên cảm thấy rất muốn khóc."

Ngách, nàng lần đầu tiên phát hiện tên của mình còn có loại công năng này.

"Được rồi, đừng khóc, ta đi trong phòng nhìn xem, người trước tiên ở nơi này ngồi một hồi."

"Ân, ta đã biết."

Vân Hoàng nhìn Thập Thất liếc mắt một cái, xoay người hướng tới sân bên cạnh đi đến.

Sân này, chính là tiêu chuẩn tiểu viện, có hai chỗ để người ở, một là tiểu viện đối diện môn phòng, Thập Thất ở, mặt khác là một gian ở tiểu viện môn bên trái.

Bên phải bên kia, chính là phòng bếp cùng địa phương giặt quần áo.

Vân Hoàng tiến vào phòng nhìn một chút, giống như Thập Thất nói, thực sạch sẽ.

Tuy rằng không có đệm chăn, trên người nàng còn có bảy đồng bạc, còn có thể mua đệm chăn, trước hết nghĩ biện pháp kiếm ít tiền.

Khi chưa có làm rõ ràng vòng tay trên tay Thập Thất khiến nàng vì cái gì cảm giác đã nhìn thấy qua trước đó, nàng sẽ xem trọng hẳn.

"Uy, người mù, Vân Hoàng xấu nữ kia ở địa phương nào?" Thời điểm Vân Hoàng xem phòng, bên ngoài vang lên thanh âm.

Vừa nghe thanh âm kia, Vân Hoàng trong đầu liền hiện ra diện mạo nam nhân kêu Lý Dũng.

Xem ra, chỉ là một đoạn xương tay rớt, không đủ để cho hắn giáo huấn.

Mím môi, Vân Hoàng đi tới cửa, đang chuẩn bị kéo ra, lại nghe thấy Thập Thất mở miệng nói, "Vân Hoàng không nơi này, nếu các người tìm nàng, là bởi vì chuyện buổi sáng, đó là do ta tạo thành, các người tìm ta trúc giã là được, không cần khó xử nàng."

Nghe xong Thập Thất nói, Vân Hoàng nhéo nhéo ấn đường, tên gốc này, thiện tâm như vậy, khó trách những người đó tóm được hắn khi dễ.

Nháy mắt tiếp theo, trong viện liền vang lên thanh âm chén trà rơi xuống đất quăng ngã toái.

Vân Hoàng ánh mắt lạnh lùng, mở cửa phòng.

Nghe được thanh âm, người trong viện đều nhìn về phía gian phòng bên trái.

Vân Hoàng từ trong phòng đi ra, từng bước một, cặp mắt đen sâu thăm giờ phút này che kín hàn ý, lãnh đến xương.

Khóe miệng ngậm một nụ cười, bảy phần lạnh nhạt, ba phần tà khí, làm người nhìn liền nhin không được sợ hãi.

Nhìn thấy Vân Hoàng, Lý Dũng nghĩ tới tay chính mình, còn tốt đúng lúc đưa đi trị liệu.

Luyện được sư trong học viện nói qua, người xuống tay lại nặng một chút, liền hoàn toàn không cứu được.

Hiện tại chỉ có thể dựa vào đan dược chậm rãi khôi phục.

Trong học viện đan dược quý như vậy, lại không phải miễn phí, hắn căn bản không có tiền, bất quá nghe nói Vân Hoàng này là dòng chính tướng quân phủ, tuy rằng so với hạ nhân đều không bằng, nhưng hoặc nhiều hoặc ít khẳng định vẫn là có tiền riêng.

Là nàng bóp gãy xương tay hắn, đương nhiên là phải bồi thường.

"Người như thế nào ra đây." Thập Thất đi loạn xạ tới trước mặt Vân Hoàng, trên mặt mang theo lo lắng, ngay sau đó xoay người, đối với những người đó nói, "Các người không được khi dễ nàng."

Vân Hoàng: "....."

Trong viện những người khác thấy một màn như vậy, đều phá lên cười.

"Người mù, người là mất mù, không phải nào gốc, người nói chúng ta không được khi dễ nàng? Người đầu cũng đâu có vấn đề, người nói không được liền không được sao?" Trong đó một người cười đi tới, đứng ở trước mặt Thập Thất, cười nói, "Ta càng muốn khi dễ nàng, người có thể làm gì ta?"

"Hắn xác thật không thể bắt người làm gì." Vân Hoàng đem Thập Thất kéo ra, trong lúc nam nhân kinh ngạc, nhấc chân, một chân đá vào bụng nam nhân.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Ăn bọn họ

Edit by Diệp Y Vi

Vân Hoàng lực đạo rất lớn, nam nhân trực tiếp bị đá bay đi ra ngoài.

Nhìn nam nhân bay đi, Vân Hoàng cong cong khóe miệng, "Hắn không thể, ta có thể."

Nam nhân bay ra ngã trên mặt đất, trực tiếp học ra một ngụm máu tươi.

Đối với sự cường hãn của Vân Hoàng, Lý Dũng buổi sáng đã lĩnh giáo qua, cho nên vừa rồi tới tìm Vân Hoàng, mang theo nhiều người như vậy tới.

Hắn không tin Vân Hoàng có thể đồng thời đối phó nhiều người như vậy.

Nhìn thấy Vân Hoàng đem người đá bay, Lý Dũng khoát tay, "Đều lên cho ta."

Hôm nay không chính một chút Vân Hoàng này, nàng không biết hấn lợi hại.

Những người đó đều là người ngày thường cùng Lý Dũng quan hệ tốt, có người ở tiểu viện nhất, cũng có tiểu viện nhị.

Giờ phút này những người đó toàn bộ hướng tới Vân Hoàng công kích

Cái gì hỏa cầu, thủy cầu không ngừng lộ ra, Vân Hoàng đều không đem đặt ở trong mắt.

Thân hình một cái di động liền đến giữa những người đó, đồng thời bóp chặt cổ hai người, Vân Hoàng tay dùng sức đem hai người chạm vào, đầu cả hai đánh vào nhau, ngã xuống.

Khom lưng né tránh người phía sau công kích, Vân Hoàng phản chân một đá, đá vào trên đùi người nọ.

Răng rắc một tiếng, đầu gối khuy xuống, người nửa quỳ ở trên mặt đất.

Vân Hoàng xoay người, nhìn cũng chưa nhìn người nọ liếc mắt một cái, trực tiếp cho hắn một quyền.

Oanh!

Nam nhân nửa quỳ, sau đó ngã xuống trên mặt đất, đôi mắt mờ to, nằm trên mặt đất vẫn không nhúc nhích.

Vân Hoàng dừng lại công kích, nhìn thoáng qua người nọ trên mặt đất ngã xuống, lắc lắc tay chính mình, "Đã chết? Nhìn dáng vẻ ta lực độ vẫn là năm chắc không phải thực tốt, cần luyện tập nhiều hơn."

Những người khác cũng ngừng lại, nghe được Vân Hoàng lầm bầm lâu bầu nói ra, nhin không được thối lui ra sau.

Lực độ năm chắc không tốt, còn cần luyện tập nhiều hơn?

Này căn bản không phải máu chót đi, máu chót là nàng đánh chết người rồi.

Học viện không cấm học sinh đánh nhau, nhưng cấm nháo ra mạng người.

Vân Hoàng cư nhiên trực tiếp liền như vậy đem người đánh chết.

Vân Hoàng nghiêng đầu nhìn về phía những người khác, cười nói, "Ai còn muốn tới bồi ta luyện tập một chút?"

Đối với chính mình lực độ năm chắc, Vân Hoàng rất rõ ràng.

Nhưng nếu là không cho bọn họ sợ hãi, sẽ lại đến.

Nàng có chút lười, không muốn thường xuyên xử lý phiền toái. Đương nhiên, có thể không xử lý phiền toái thì càng tốt.

Những người đó nghe được Vân Hoàng nói như vậy, đều sợ hãi không dám tiến lên, người ban đầu bị Vân Hoàng đánh bay đi ra ngoài vội vàng đứng lên, hướng ra phía ngoài bỏ chạy.

Nhìn bóng dáng người nọ, Vân Hoàng khóe miệng gọi lên một mặt cười lạnh, từ trong không gian đem Dạ phóng thích ra.

Đem Dạ ôm vào trong ngực, Vân Hoàng cười nói, "Ta nhớ rõ ngươi chưa có ăn cơm, có muốn ăn những người này?"

Một câu rơi xuống, những người đó khiếp sợ nhìn Vân Hoàng, trong mắt tràn ngập sợ hãi.

Ăn cơm?

Nàng mjoons đem bọn họ lấy tới uy động vật ăn?

Vui đùa cái gì vậy!

Dạ kim sắc đồng tử co rút lại một chút, nhìn những người đó liếc mắt một cái, nói, "Ta đối với đồ ăn không có bất bẻ, người cùng thú đều có thể."

Bất quá cơ bản là ăn thú, ngẫu nhiên mới có thể ăn một người.

Dạ nói chính là thú ngữ, chỉ có Vân Hoàng mới nghe hiểu được, những người khác cái gì đều nghe không hiểu.

"Nơi này có bảy người, có thể ăn xong?"

"Bảy mươi cái cũng không có vấn đề gì."

"Tốt, ăn bọn họ." Vân Hoàng buông Dạ ra, mỉm cười nói, "Bất quá phải nhanh một chút, còn không thể lưu lại vết máu, bởi vì thực nhanh sẽ có người tới nơi này."

Dạ nghe vậy, không có trả lời Vân Hoàng, chỉ là biến lớn thân thể, hướng tới những người đó.

Thân thể Dạ trở nên lớn, cũng là bộ dáng cũ, chỉ là thân thể biến lớn mà thôi.

Vân Hoàng nhìn thân thể Dạ, rõ ràng biết, bất quá đây chỉ là bề ngoài Dạ nguy trang, vốn dĩ hình thù của hắn, không phải cái dạng này.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Chúng ta chờ xem đi

Edit by Diệp Y Vi

Những người đó nhìn thấy tiểu thú trước mắt bỗng biến lớn, đều sợ hãi hét lên.

"Chúng ta biết sai rồi, ngươi bỏ qua chúng ta đi."

"Chúng ta cũng không dám nữa."

"Cầu xin ngươi, buông tha chúng ta đi."

Từng tiếng xin tha ở bên tai vang lên, Vân Hoàng trên mặt không có bất luận biểu tình gì dư thừa, thật giống như con rối không có cảm tình.

"Vân Hoàng, buông tha bọn họ đi." Thập Thất bất lấy cánh tay Vân Hoàng, cầu xin nói, "Tất cả mọi người đều là đồng học, đừng như vậy, giáo huấn một chút là được."

Nếu thật để cho thú ăn, này quá tàn nhẫn.

Vân Hoàng nghiêng đầu nhìn về phía Thập Thất, một đôi mắt đen sâu thẳm, tựa như nhìn không tới đáy hồ sâu.

"Thập Thất, hôm nay ta buông tha bọn họ, ngày nào đó bọn họ chưa chắc sẽ bỏ qua chúng ta, ngươi hãy nghe cho kỹ, người thiện lương có thể, nhưng thành thích hợp, ngươi đối bọn họ thiện lương, không đành lòng xem bọn họ bị ăn, nhưng thời điểm bọn họ khi dễ ngươi, có nghĩ tới cái gọi là thiện lương?"

Những người đó nghe được Vân Hoàng nói như vậy, lập tức lớn tiếng nói, "Chúng ta cũng không dám nữa, ngươi bỏ qua chúng ta đi, chúng ta bảo đảm, sẽ không khi dễ Thập Thất nữa, cũng sẽ không dám đối với ngươi thế nào, chúng ta bảo đảm, chúng ta thật sự sẽ không."

"Thật sự, cầu ngươi buông tha chúng ta đi."

"Chúng ta thật sự biết sai rồi."

Thanh âm xin tha không dứt bên tai, Vân Hoàng nhú mày, nghiêng đầu nhìn về phía những người đó, "Đều cảm miệng cho ta."

Ồn chết người.

Những người đó nghe được Vân Hoàng nói như vậy, đều sợ hãi ngậm miệng lại.

"Người xem, bọn họ thật sự biết sai rồi, sẽ không dám đến, người buông tha bọn họ đi." Thập Thất bắt lấy cánh tay Vân Hoàng, thần sắc nôn nóng, "Bọn họ bản tính không xấu."

"Bọn họ bản tính không xấu?" Vân Hoàng chậm chọc cười, tay đè lại miệng vết thương trên đầu Thập Thất, "Người ngu ngốc sao? Bọn họ bản tính không xấu, miệng vết thương trên đầu người làm sao có?"

Thập Thất mím môi, trầm mặc một hồi mới mở miệng, "Tính ta cầu xin người, người buông tha bọn họ đi."

Nhìn tiểu tử làn da tinh xảo lại có chút tái nhợt, Vân Hoàng trong lòng một bụng hỏa, lại không biết vì cái gì, một chút đều phát không ra.

"Dạ, trở về." Vân Hoàng hô một tiếng, đem cánh tay chính mình từ trong tay Thập Thất rút ra, âm thanh lạnh lùng nói, "Hôm nay người muốn ta thả bọn họ, ta thả, Thập Thất, không phải mỗi người đều giống người thiện lương như vậy, bọn họ tâm dơ bẩn, hôm nay ta buông tha bọn họ, bọn họ không chắc sẽ không lại trả thù chúng ta, chúng ta chờ xem đi." Dứt lời, Vân Hoàng trực tiếp từ bên người Thập Thất đi qua.

Dạ làm thân thể của mình thu nhỏ, bốn năm bước nhảy tới trên vai Vân Hoàng.

Quay đầu lại nhìn Thập Thất liếc mắt một cái, kim sắc trong mắt Dạ hiện lên một mặt quang.

Người này, nó giống như đã từng gặp qua.....

Đáng chết, nó hiện tại chỉ nhớ rõ một ít đoạn ngắn, cái khác sự tình đều không nhớ rõ.

Nhưng nhìn hắn, có một loại cảm giác rất quen thuộc.

Vân Hoàng tiến vào phòng chính mình, rầm một tiếng, đem cửa phòng đóng lại.

Thập Thất quay đầu lại, rõ ràng nhìn không thấy, nhưng Thập Thất lại có thể cảm nhận được, Vân Hoàng vừa rồi nhất định thực tức giận, cũng thực thất vọng.

Nhưng nghĩ đến bọn họ sẽ bị thú ăn, hắn thật sự không đành lòng.

Thở dài một tiếng, Thập Thất theo phương hướng có âm thanh nhìn lại, "Các người rời đi đi, nhớ kỹ chính mình vừa rồi nói qua, nếu bằng không, tiếp theo ta cũng không giúp được các người."

Lý Dũng hung tợn nhìn Thập Thất liếc mắt một cái, ngay sau đó đứng dậy, cùng những người khác rời khỏi.

Bọn họ tới đây chín người, vừa rồi một người chạy đi, còn một người đã chết, lần này, liên tính là bọn họ không tìm Vân Hoàng gây phiền toái, lão sư cũng sẽ không bỏ qua cho Vân Hoàng.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Người sẽ vì sự lương thiện của mình mà trả giá đại giới

Edit by Diệp Y V i

Trong phòng, Vân Hoàng tuy rằng sinh khí, nhưng cũng biết bên ngoài còn có một khối thi thể phải xử lý.

Dạ đã ở trước mặt bọn họ bại lộ, liên tính là nàng đem thi thể giấu đi, những người đó cũng sẽ nói là do Dạ ăn, đến lúc đó, nhất định sẽ nháo cho toàn bộ người trong học viện đều biết.

Xem ra, phải phiền toái vị lão sư người của Hách Liên gia ở trong học viện rồi.

Nghĩ đến đây, Vân Hoàng từ trong không gian lấy ra lệnh bài Hách Liên Quân lúc trước đưa cho nàng, nhìn về phía Dạ trên vai, "Một chút nữa những

người đó sẽ tới, ta lưu lại nơi này giữ chân những lão sư kia, người mang theo khối lệnh bài này đi tìm một người kêu Từ Tranh lão sư."

"Không đi." Dạ phe phẩy đuôi chính mình, "Ta không có quen biết người người nói kia, như thế nào tìm?"

Chuyện này đều là gia hỏa bên ngoài kia gây ra.

Vừa rồi đem người ăn là được rồi.

Tuy rằng đem những người đó ăn nó có khả năng sẽ bị tiêu chảy.

"Người xác định?" Vân Hoàng cười như không cười nhìn Dạ, nhưng trong con ngươi, ý cười lại không đến đáy mắt.

Dạ nhìn Vân Hoàng liếc mắt một cái, nội tâm có chút loạn.

"Ta đi." Dạ ngoan lấy lệnh bài trong tay Vân Hoàng, "Chờ ta một hồi, ta sẽ mau chóng trở lại."

"Ân."

Dạ cắn lệnh bài, từ cửa sổ nhảy đi ra ngoài.

Sau khi Dạ rời khỏi, Vân Hoàng ra khỏi phòng.

Từ trong phòng ra tới, Vân Hoàng liền nhìn thấy Thập Thất ngồi ở bên cạnh thi thể, bộ dáng có điểm không biết phải làm cái gì.

Vân Hoàng tự nhận mình lạnh nhạt vô tình, nhưng nhìn đến dáng vẻ của Thập Thất, không biết vì cái gì, tổng cảm thấy không có biện pháp mặc kệ.

Nghĩ nghĩ, Vân Hoàng vẫn là hướng tới Thập Thất bên kia đi qua.

Nghe được thanh âm, Thập Thất quay đầu lại, giật giật cánh môi, muốn nói cái gì đó, rồi lại không biết nên nói như thế nào.

Vân Hoàng đứng ở trước mặt Thập Thất, trên cao nhìn xuống, ngữ khí lạnh như hàn băng, "Sớm hay muộn có một ngày, người sẽ vì sự thiện lương của mình trả giá đại giới."

Rất nhanh, người liền biết, quá mức thiện lương, chỉ có hại chính mình.

Nghe được Vân Hoàng nói như vậy, Thập Thất cúi đầu, không nói gì.

"Đứng dậy." Thấy Thập Thất còn ngồi dưới đất, Vân Hoàng mày đẹp nhíu chặt, "Chờ một lát những người đó tới, người vào trong phòng đi."

Thập Thất đứng lên, đứng ở bên người Vân Hoàng "Ta ở bên ngoài bồi người."

"Không có gì phải bồi, đi vào."

Hắn bồi ở chỗ này, đợi lát nữa những người đó tới, khẳng định thêm phiền.

"Ta....."

"Đừng cho ta nói lần thứ ba." Vân Hoàng nhấp môi, thần sắc lạnh nhạt.

Thập Thất ngẩn ra, cuối cùng vẫn là xoay người hướng tới phòng đi đến.

Tuy rằng Vân Hoàng ngữ khí thật khó chịu, nhưng Thập Thất đều mỉm cười.

Nàng kêu hắn về trong phòng, chỉ là không muốn làm hắn bị liên lụy mà thôi.

Sau khi Thập Thất tiến vào phòng, Vân Hoàng nhìn thoáng qua thi thể trên mặt đất, xoay người đi đến bàn đá trong viện ngồi xuống, cấp chính mình đồ một ly trà.

Nhưng đợi một hồi lâu, cũng chưa có người tới.

Thời điểm Vân Hoàng cho rằng sẽ không có người tới, viện môn bên ngoài vang lên tiếng bước chân.

Ngay sau đó, ba người xuất hiện ở cửa viện môn.

Trong đó hai hai nam tử thanh niên là trong hộ vệ trong học viện còn có một người, là một lão nhân.

Nói lão, nhìn qua cũng bất quá năm mươi tuổi, hẳn cả người tràn đầy tinh thần, nhưng thực tế tuổi tuyệt đối đã hơn năm mươi.

Hai nam tử thanh niên tiến vào sân, đến trước mặt Vân Hoàng, không nói hai lời liền đem cổ thi thể trên mặt đất dùng túi phủ lại, khiêng đi.

Toàn bộ quá trình không nhìn Vân Hoàng, cũng không có nói một lời.

Vân Hoàng nhướng mày, nhìn về phía lão nhân trong viện, nếu nàng đoán không sai, người này chính là người mà Hách Liên Quân kêu nàng tới tìm, Từ Tranh.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Cũng không phải đèn cạn dầu

Edit by Diệp Y Vi

Đứng lên, Vân Hoàng đi đến trước mặt Từ Tranh, "Từ lão sư, sự tình hôm nay, cảm ơn người."

Những người đó không có tới, chứng minh chuyện này đã xử lý.

Đến nỗi Từ lão sư vì sao lại xuất hiện, Vân Hoàng đại khái có thể nghĩ đến.

Hách Liên Quân kêu nàng tới tìm hắn, khẳng định cũng cùng Từ Tranh nói nàng muốn tới học viện, nàng hôm nay không đi tìm Từ Tranh, Từ Tranh cũng sẽ tới tìm nàng, trùng hợp đụng phải chuyện này.

"Tiểu nha đầu." Từ Tranh nhìn Vân Hoàng trước mắt, khuôn mặt xuất hiện một tia nghi hoặc, "Ta có chút tò mò, người rốt cuộc có chỗ gì hơn người, cư nhiên làm Hách Liên Quân cái lão bất tử kia coi trọng như vậy, luôn muốn ta nhất định phải hộ người chu toàn."

Nghĩ đến mấy ngày trước lão bất tử kia đi tìm hắn, liên tục nhắc đi nhắc lại, Từ Tranh liền đau đầu.

Không phải một nha đầu gan lớn sao, hắn có cần coi trọng như vậy không?

Ở bên tai hắn lại nhai như niệm kinh, phiền đến chết người.

Bất quá tiểu nha đầu này cũng không phải đèn cạn dầu, ngày đầu tiên tới, ngày đầu tiên a, liền hại chết một người.

Bất quá, chuyện này cũng chứng minh những tin tức hắn nghe được về nha đầu này không giống nhau.

Cái gì yếu đuối phế vật, nhất như chuột, hắn nhưng một cái cũng không nhìn thấy.

Vân Hoàng vốn tưởng rằng hắn là lão sư nghiêm túc, nhìn hắn đi vào, nàng cho rằng hắn sẽ hỏi nàng vì cái gì muốn giết người, không nghĩ tới cư nhiên hỏi cái này.

Khóe miệng run rẩy một chút, Vân Hoàng trên mặt hiện ra một mặt nhàn nhạt ý cười, "Lão sư, kỳ thật ta không có chỗ gì hơn người."

Hách Liên Quaab không có đem chuyện nàng là toàn hệ Linh Sư nói cho Từ Tranh, chứng minh hắn có suy tính.

"Đánh rắm." Vân Hoàng mới nói xong, Từ Tranh liền phun ra một câu, "Hách Liên Quân lão bất tử kia nhưng cùng ta nói, chờ thêm một đoạn thời gian, ta tự nhiên liền sẽ biết người có chỗ gì hơn người."

Tiểu nha đầu này còn lừa hắn.

"Nếu Hách Liên trưởng lão đã nói như vậy, lão sư, người cũng đừng hỏi nhiều, khẳng định một đoạn thời gian nữa sẽ biết." Vân Hoàng có chút vô ngữ.

"Lão phu hiện tại liền muốn biết."

Vân Hoàng nhìn Từ Tranh, dùng đôi tay che khuất miệng mình, tỏ vẻ nàng sẽ không nói.

Từ Tranh nhìn bộ dáng của Vân Hoàng, trong lúc nhất thời dở khóc dở cười.

"Được rồi, người không muốn nói ta cũng không hỏi nhiều." Từ Tranh nhìn Vân Hoàng, xoa xoa râu chính mình "Sự tình hôm nay ta hiểu biết, có chút người nên giáo huấn, bất quá người phải nhớ kỹ, trong học viện cho phép đánh nhau, nhưng cấm nháo ra mạng người, sự tình hôm nay sẽ không có người truyền ra, người an tâm đi học."

"Lão sư, chỉ cần không nháo ra mạng người liền có thể?" Vân Hoàng nhìn Từ Tranh, trong mắt có nhàn nhạt ý cười.

Từ Tranh vừa nghe Vân Hoàng nói lời này, liền biết ý tứ Vân Hoàng hỏi như vậy gật đầu nói, "Chỉ cần không chết, thiếu cánh tay thiếu chân cũng không có vấn đề gì."

"Hào, ta đã biết." Vân Hoàng lên tiếng, trong lòng đã có tính toán.

Nếu lần sau còn có người tới, vậy nửa chết nửa sống hảo.

"Nha đầu, bộc lộ mũi nhọn cũng phải lựa chọn thời gian." Từ Tranh ý vị thâm trường nói.

Nha đầu này nếu là người Hách Liên Quân coi trọng, có chút lời nói, hẳn nên nhắc nhở.

"Lão sư, ta minh bạch." Vân Hoàng nhìn Từ Tranh, biết Từ Tranh nhắc nhở nàng là vì tốt cho nàng, cho nên ngữ khí tuy rằng như cũ thanh lãnh, lại nhu hòa một ít.

"Một khi đã như vậy, lão phu liền không nói nhiều, bắt quá mười ngày nữa, tân học viên phải đi núi Đông Hạ rèn luyện, đến lúc đó, chính ngươi chú ý nhiều hơn."

Đi núi Đông Hạ?

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Nàng phải cùng hắn duy trì khoảng cách

Edit by Diệp Y Vi

Vân Hoàng mắt sáng rực lên.

Thật tốt quá, nàng trước tiên muốn đi núi Đông Hạ, nàng muốn thử xem chính mình có thể hay không không chế linh thú.

Hiện tại rốt cuộc có thể đi.

"Nha đầu, ngươi thoát nhìn tựa hồ thật cao hứng?" Từ Tranh thấy Vân Hoàng cặp mắt đen bóng sáng lên, cười hỏi một câu.

"Có thể đi rèn luyện, ta thật cao hứng."

"Nha đầu, cao hứng là có thể cao hứng, nhưng ngươi đừng quên, bên trong núi, linh thú đông đảo, nguy hiểm vô cùng."

"Lão sư, ta sẽ chú ý." Vân Hoàng đương nhiên biết núi non nguy hiểm, nhưng địa phương càng nguy hiểm, mới càng có thể huấn luyện.

Giống như thời điểm ở thế kỷ 22, không có huấn luyện nào không nguy hiểm.

Từ Tranh thấy Vân Hoàng đã rõ ràng, cũng không có nói thêm cái gì, cùng Vân Hoàng nói vài câu, liền rời đi tiểu viện.

Từ Tranh đi rồi, Vân Hoàng đem sân thu thập một chút, mới từ phòng bếp bên kia ra tới, Vân Hoàng liền thấy được Dạ nằm trên bàn đá.

Chỉ thấy Dạ dùng đầu lưỡi không ngừng liếm lệnh bài, cái đuôi nhỏ lắc lắc.

Vân Hoàng dùng giẻ lau lau chùi tay, hướng tới bàn đá đi qua đi.

"Dạ, ngươi đang làm cái gì?" Vân Hoàng đứng ở trước bàn đá, nhìn Dạ hỏi.

Dạ ngẩng đầu, nhìn Vân Hoàng, vẻ mặt nghiêm túc, "Lệnh bài vừa rồi không cẩn thận rớt trên mặt đất, bị dơ, ta đem nó liếm sạch sẽ đưa cho ngươi."

Vân Hoàng hai tay ôm ngực, cười như không cười nhìn Dạ "Ngươi xác định là lệnh bài bị rớt nên dơ chứ không phải nước miếng ngươi dính đầy lệnh bài?"

Dạ nhìn Vân Hoàng, một giây, hai giây, ba giây.....

Ba giây qua đi, Dạ rải khai chân liền chạy, nháy mắt biến mất khỏi tầm mắt Vân Hoàng.

Vân Hoàng: "....." Cho nên nó thật là đem nước miếng nhà khắp lệnh bài!?

Ngón tay xoa xoa ấn đường, Vân Hoàng nhắc nhở chính mình nhất định phải bình tĩnh.

Hít sâu một hơi, Vân Hoàng cảm lấy lệnh bài, dùng giẻ lau trong tay chùi.

...

Thời gian từng ngày qua đi, thời gian đi núi Đông Hạ chỉ còn cách một ngày.

Trong phòng, sau khi Vân Hoàng tu luyện xong, kiểm tra tu vi chính mình một chút.

Linh Sư lục cấp, lúc trước là ngũ cấp, tấn chức một bậc.

Lúc trước năm ngày tấn chức một bậc, lần này mười ngày tấn chức một bậc, quả nhiên là càng về sau tấn chức càng khó.

Sáng mai, liền phải xuất phát, Vân Hoàng tính toán buổi tối hảo hảo nghỉ ngơi một chút.

Đi đến cửa phòng, mở ra, Vân Hoàng liền nhìn thấy Thập Thất ngồi ở ngoài cửa.

Nhìn đến Thập Thất, Vân Hoàng còn chưa nói chuyện, Thập Thất liền nhanh một bước nói, "Ngươi xong việc rồi?"

Vân Hoàng nhìn Thập Thất, hơi hơi nhướn mày, "Có việc?"

Thập Thất nhấp môi cười cười, "Ta đã làm xong, ngày mai phải đi rèn luyện, cho nên buổi tối ngươi nhất định phải ăn nhiều một chút."

Vân Hoàng nhìn Thập Thất, trong mắt hiện lên một mặt không vui.

Thập Thất có thể ảnh hưởng nàng, điều này đối với nàng không phải một chuyện tốt.

Nhưng mỗi lần nhìn đến hán cái dạng này, muốn nói lời vô tình, đều khó có thể nói ra.

Nhìn dáng vẻ, sau khi kết thúc rèn luyện trở về, nàng lại phải phiền toái Từ Tranh lão sư một lần, đi đến viện của học viên ở.

Nàng phải cùng hán duy trì khoảng cách.

Thêm một người có thể ảnh hưởng nàng, liền đại biểu cho, nàng lại nhiều một phần nguy hiểm.

Đặc biệt là, người có thể ảnh hưởng nàng, còn thiện lương vô cùng.

Này quả thực chính là song trọng nguy hiểm.

Thở dài một tiếng, Vân Hoàng nhìn Thập Thất nói, "Đi thôi."

Thập Thất nghe vậy, lập tức hướng tới phía trước đi đến, trên mặt tràn đầy tươi cười, vui vẻ giống như hài tử được cho kẹo.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Vô luận thế nào đều không thể tiến vào núi

Edit by Diệp Y Vi

Ngày thứ mười đã đến, sáng sớm, người trong học viện đều đã tập hợp.

Học viên trong học viện, là dựa theo tu vi phân loại, mà không phải tuổi.

Học viên Linh Sư một bậc đến Linh Sư ngũ cấp, là ở Đông viện bên này, chỉ có qua Linh Sư ngũ cấp, mới có thể bị phân phối đến Nam viện.

Mà mặc kệ là học viên bình thường, hay là học viên thân phận trung đẳng, trừ bỏ học viên cao cấp ở ngoài, đều phải tiến hành rèn luyện.

Này liền đại biểu cho, Vân Lạc, Vân Thu Nguyệt các nàng cũng phải rèn luyện.

Vân Hoàng giờ phút này nghĩ, chính là ngàn vạn đừng gặp gỡ các nàng.

Tất nhiên không phải sợ hãi các nàng, chỉ là nàng nói qua, muốn chậm rãi tra tấn chết các nàng.

Núi non cây cối đông đảo, một hệ linh khí nồng đậm, rèn luyện là lúc, nàng muốn tu luyện một linh căn, không nghĩ lãng phí thời gian đi giải quyết phiền toái.

Bất quá không gặp phải hiển nhiên là không có khả năng, bởi vì viện học viên trung đẳng cùng viện học viên bình thường là cùng nhau xuất phát.....

Sau khi học viên rời đi Đông Hạ học viện liền lên đường đi đến núi Đông Hạ.

Dựa theo tốc độ của học viên, yêu cầu năm ngày thời gian đến núi Đông Hạ.

Sau đó rèn luyện mười ngày, trở về năm ngày, vừa vặn hai mươi ngày, hơn nữa phía trước mười ngày, thời điểm trở về, chính là thời điểm học viện luận võ bắt đầu.

Năm ngày sau, đa số học viên đều tới bên ngoài núi Đông Hạ.

Dãy núi xanh ngắt liên miên phẳng phồng, nhìn từ bên ngoài, những dãy núi nối tiếp nhau tựa như những toà thành liên miên, đồ sộ xinh đẹp.

Lão sư đứng ở phía trước học viên, giảng giải yêu cầu rèn luyện duy nhất, đó là thời điểm mỗi học sinh rèn luyện kết thúc, yêu cầu một viên thú hạch linh thú cấp ba làm thành tích nộp lên.

Linh thú cấp ba, tu vi tương đương với nhân loại Linh Sư lục cấp, một người căn bản không có biện pháp đối phó, bởi vậy rèn luyện là lúc có thể tổ đội.

Học sinh tốp năm tốp ba tổ đội tiến vào núi, Vân Hoàng từ lão sư nơi đó lãnh một thanh kiếm, đi đến trước mặt Thập Thất, có chút bất đắc dĩ nói, "Nếu ngươi không cần tham gia rèn luyện, vì cái gì còn đi theo tới?"

"Ta ở bên ngoài chờ ngươi." Thập Thất cười cười, nhỏ giọng nói, "Ngươi yên tâm đi, cùng lão sư ở bên nhau, ta sẽ không có việc gì."

"Vân Hoàng, nên đi vào." Một người lão sư hướng về phía Vân Hoàng hô.

"Hảo." Vân Hoàng đáp lại lúc sau, nhìn trước mặt Thập Thất nói, "Vô luận thế nào đều không thể tiến vào núi."

"Ân." Thập Thất gật đầu, "Ta biết, ngươi yên tâm đi, ta sẽ không đi vào."

Nhìn Thập Thất liếc mắt một cái, Vân Hoàng không có nói cái gì nữa, bước nhanh rời đi, tiến vào núi non.

Tiến vào núi, đại đa số người tổ đội đi trước, vì tránh đi đám người Vân Thu Nguyệt cùng Vân Lạc, Vân Hoàng đi vào một con đường nhỏ.

Bên ngoài núi rất an toàn, bởi vì hàng năm có người, linh thú sẽ không ra bên ngoài, đều chỉ ở bên trong.

Vân Hoàng một đường hướng bên trong núi mà đi, cảm thụ được chung quanh nồng đậm một hệ linh khí, mím môi.

Thời gian cấp bách, nàng trước tìm một chỗ thử một lần có thể hay không triệu hoán linh thú cùng không chế linh thú.

Nếu có thể, nàng sẽ không đối với linh thú xuống tay.

Vân Hoàng đi phía trước thâm nhập, ngay từ đầu còn đụng tới vài người, Thời điểm Vân Hoàng đi đến buổi chiều, đã hoàn toàn nhìn không thấy người, chỉ có cây cối, hỗn độn vài cục đá.

Không có lại đi về phía trước, Vân Hoàng ở phụ cận tìm một chỗ, ngừng lại, chờ đợi trời tối.

Cách trời tối còn có một đoạn thời gian, Vân Hoàng liền ở nơi đó ngồi xuống, bắt đầu tu luyện.

Địa phương này một hệ linh khí nồng đậm, thực nhanh, Vân Hoàng liền nhìn thấy bên trong đan điền có một mặt lục lập loè.

Lúc này đây, màu xanh lục kia không có bị hỏa linh căn cắn nuốt.

Ở bên trong núi tu luyện, Vân Hoàng không dám toàn thân tâm đầu nhập, vẫn là chú ý chung quanh hết thảy.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Quả nhiên không thay đổi

Edit by Diệp Y Vi

Hoàng hôn biến mất, đêm tối tiến đến.

Gió lớn nổi lên, thổi lá cây xung quanh sàn sạt rung động.

Vân Hoàng mở to mắt, không có lại tiếp tục tu luyện, mà là duỗi tay tiếp được một mảnh lá cây bị thổi rơi xuống.

Nhìn lá cây trong tay Vân Hoàng trầm tư một hồi, mới đưa tới trong miệng thổi lên.

Lá cây thổi ra âm thanh, tuy rằng so ra kém sáo ngọc thổi ra thanh âm dễ nghe, lại cũng không kém.

Trong đêm đen, thanh âm như gió mềm nhẹ bị thổi đến rất xa, một ít linh thú, hướng tới âm thanh tới gần.

Bên tai vang lên tiếng bước chân, cũng không có làm Vân Hoàng dừng lại.

Dần dần, tiếng bước chân nhiều lên, nhưng những tiếng bước chân cách Vân Hoàng địa phương hai mét liền ngừng lại.

Một khúc kết thúc, Vân Hoàng mở mắt, nhìn chung quanh bảy con linh thú câu môi cười cười, "Thanh âm truyền không xa, quả nhiên chỉ có thể khiến cho linh thú phụ cận tiến đến."

Sau khi Vân Hoàng dừng lại thổi, một con lộc mai hoa tuyết trắng hướng tới Vân Hoàng tới gần, ở trước mặt Vân Hoàng dừng lại, dùng mặt cọ mặt Vân Hoàng.

Linh thú thể trạng này, một cọ này, thiếu chút nữa đem Vân Hoàng trực tiếp áp đảo ngã.

"Dừng làm nũng." Vân Hoàng dùng tay vỗ vỗ mặt lộc mai hoa, quay đầu nhìn về phía những linh thú còn lại, "Ta kêu Vân Hoàng."

Những linh thú sau khi nghe được lời nói của Vân Hoàng, đều chạy tới bên người Vân Hoàng.

Nhìn chung quanh linh thú, Vân Hoàng thờ dài một tiếng.

Quả nhiên không thay đổi a, chỉ là nàng đưa tới đều là linh thú, không có động vật.

Nhìn đáng vẻ, nàng không có biện pháp cùng động vật nguyên thủy câu thông, chỉ có thể cùng linh thú câu thông.

Có thể cùng linh thú câu thông, nàng liền không có biện pháp xuống tay.

Không có biện pháp xuống tay, liền không có biện pháp hoàn thành cái nhiệm vụ thú hạch kia.

Nghĩ đến nhiệm vụ kia, Vân Hoàng thần sắc nghiêm túc rất nhiều.

Những linh thú kia thấy thần sắc Vân Hoàng biến hoá, quay chung quanh bên người Vân Hoàng, giống như muốn để cho chủ nhân vui vẻ.

"Ha ha." Vân Hoàng quay đầu, duỗi tay vỗ vỗ mặt một con báo đốm, "Dừng liếm."

Liếm mặt nàng đầy nước miếng, nàng lại không phải đồ ăn nó.

"Hào." Vân Hoàng nhìn linh thú trước mắt, nói, "Hôm nay có rất nhiều người tiến vào núi, bọn họ mục đích là muốn thú hạch linh thú cấp ba, đại đa số là tổ đội, thực lực linh thú ba cấp mau trốn đi, tránh đi nhân loại, mình bạch sao?"

Những linh thú sau khi nghe Vân Hoàng nói, ngơ ngác nhìn xem ta, ta nhìn xem ngơ ngác, báo đốm càng là trực tiếp nổi giận gầm lên một tiếng.

"Dừng nóng giận, ta biết ngơ ngác tu vi cao." Vân Hoàng duỗi tay nhẹ nhàng vuốt ve mao báo đốm, "Ngũ cấp xác thật rất cao, nhưng nhân loại số lượng nhiều, đừng đi khiêu khích chúng nó, các ngươi quá đơn thuần, vì bắt các ngươi, bọn họ sẽ dùng hết biện pháp, mình bạch sao?"

Báo đốm ngao kiêu gật gật đầu, tỏ vẻ nó đã biết.

Ngay sau đó, Vân Hoàng nằm trên mặt đất, nhìn không trung điểm đầy sao, trên mặt hiện lên nhàn nhạt tươi cười.

Tươi cười tuy rằng nhàn nhạt, nhưng lại là phát ra từ nội tâm.

"Quả nhiên chỉ có không trung như vậy, mới có thể nhìn thấy trời đầy sao."

Không trung thế kỷ 22 đã không có khả năng nhìn thấy cảnh đẹp trời đầy sao như vậy.

Những linh thú thấy Vân Hoàng nằm trên mặt đất, cũng ngồi xuống.

Báo đốm ghé vào bên người Vân Hoàng, thường thường dùng móng vuốt chụp một chút Vân Hoàng, sau khi khiến cho Vân Hoàng chú ý, lại ngao kiêu quay đầu đi.

Vân Hoàng vô ngữ, muốn nàng sờ nó có thể nói thẳng, có thể đừng ngao kiêu như vậy không?

Sáu linh thú khác nhìn thấy báo đốm muốn được Vân Hoàng để ý, đều nhẹ nhàng nhìn báo đốm, nề hà trong số linh thú ở đây, tu vi cao nhất là báo đốm.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Cùng nhau đi

Nếu không phải bởi vì Vân Hoàng ở đây, mấy linh thú chúng nó căn bản không có khả năng xuất hiện ở trước mặt báo đốm.

Thời điểm chúng nó xuất hiện trước mặt báo đốm, rất có khả năng sẽ trở thành đồ ăn cho báo đốm.

Trên mặt đất nằm một hồi, Vân Hoàng mới nhìn về phía những linh thú, "Hào, đã cùng các người chào hỏi qua, mau trở về đi thôi, ta cũng muốn chuẩn bị tu luyện."

Lộc mai hoa nghe được Vân Hoàng nói như vậy, dùng thú ngữ nói, "Chỗ sâu trong núi có một chỗ đỉnh núi, mặt trên có rất nhiều thảo trân quý, nơi đó linh khí thực nồng đậm, so với nơi này càng thích hợp tu luyện."

Nghe xong lộc mai hoa nói, báo đốm nhìn về phía lộc mai hoa, "Người nhỏ yếu như vậy, như thế nào lại biết chỗ sâu trong núi có địa phương như vậy?"

Vừa mới nghe Vân Hoàng nói, nhân loại muốn bắt linh thú thực lực cấp ba.

Lộc mai hoa tuy rằng hoảng loạn cũng không nhanh trốn tránh.

"Người đừng coi thường chúng ta." Lộc mai hoa có chút sợ hãi nhìn báo đốm, "Ta..... Chúng ta là thực thảo thú, tuy rằng tu luyện so với linh thú ăn thịt các người chậm hơn, nhưng chúng ta..... Chúng ta nhất tộc bên trong cũng có lợi hại."

Chúng nó mới sẽ không giống báo đốm, thường xuyên đánh nhau không nói, thời điểm tìm không thấy đồ ăn còn sẽ công kích đồng loại chính mình.

Linh thú ăn thịt đều khùng bô.

"Phải không?" Báo đốm đứng lên, đi lại vòng quanh lộc mai hoa, đôi mắt ánh vàng rực rỡ, giờ phút này nhìn lộc mai hoa giống như là nhìn đồ ăn chính mình.

"Ở trước mặt ta cầm đánh nhau, càng cầm thấy huyết." Vân Hoàng thông thả ung dung nói một câu, ngay sau đó đứng dậy, vỗ vỗ vai cộng cò cùng bunn đất dính trên y phục.

Thú loại có cách sinh tồn của chính mình, linh thú ăn thịt linh thú khác, bằng không chính là ăn thịt người.

Nàng tuy rằng có thể cùng linh thú câu thông, nhưng sẽ không phá hư cách sinh tồn của thú loại.

Nếu báo đốm muốn ăn lộc mai hoa nàng sẽ không ngăn trở, nhưng..... Không cần ăn ở trước mặt nàng.

"Hừ." Báo đốm ngao kiêu hừ lạnh một tiếng, "Tính người vận khí tốt."

Lộc mai hoa liền lui lại phía sau.

"Đừng ngao kiêu." Vân Hoàng chụp đầu báo đốm, "Nếu chúng nó nhỏ yếu, vậy người muốn hay không cùng ta đi chỗ sâu trong núi?"

"Không thành vấn đề."

"Chúng ta cũng đi." Mặt khác linh thú nhìn Vân Hoàng, "Chỗ sâu trong núi chúng ta không dám đi, nhưng là chúng ta có thể đem người đưa đến địa phương chúng ta có thể đi."

Vân Hoàng nghiêng đầu nhìn những linh thú kia, thấy chúng nó một bộ dáng nàng không đáp ứng cũng muốn đi theo, Vân Hoàng cười cười, "Hào, cùng nhau đi thôi."

Cùng thú ở bên nhau, so với cùng nhân loại ở bên nhau còn muốn tốt hơn nhiều.

Ít nhất sẽ không có những lục đục với nhau.

Lăng trước kia đã nói qua, nàng có thể đối với nhân loại vô tâm thậm chí là ngoan độc, lại đối với thú thiện lương rất nhiều.

Xác định muốn đi vào chỗ sâu trong núi, Vân Hoàng liền mang theo bảy linh thú xuất phát.

Ban đêm là thời điểm núi linh thú không an toàn nhất, linh thú ban ngày trốn tránh sẽ chạy ra kiếm ăn.

Đối với những người khác, hiện tại là lúc nguy hiểm nhất.

Nhưng đối với Vân Hoàng mà nói, hiển nhiên không phải.

Chỉ là một đường đi qua, Vân Hoàng không có cùng những linh thú nói chuyện, những linh thú khác tuy rằng cảm thấy ngạc nhiên, lại cũng không có dám đi lên phía trước, nhìn thấy đội ngũ kia của Vân Hoàng bọn nó cũng không có khả năng tiến vào đoạt nàng làm đồ ăn.

Thời điểm trời tờ mờ sáng, Vân Hoàng ngừng lại, để những linh thú tại chỗ nghỉ ngơi, chính mình từ trong không gian lấy ra một bộ quần áo bình thường thay, lại nguy trang, nguy trang thành một nam tử, lại xé xuống một khối vải, làm khăn che khuất mặt.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Còn không mau đi

Edit by Diệp Y Vi

Nàng mang theo nhiều linh thú như vậy, không sợ vạn nhất, chỉ sợ nhất vạn, đến lúc đó nếu thật sự bị những người khác thấy, sự tình sẽ tương đối phiền toái, vẫn là nguy trang một chút tương đối hảo.

Thời điểm Vân Hoàng lại lần nữa trở về, những linh thú tuy rằng nhìn bộ dáng Vân Hoàng thay đổi, nhưng đều rõ ràng biết, người trước mắt này chính là người cùng chúng nó thân cận khi này.

Bởi vì chỉ có ở bên người nàng, chúng nó sẽ nhận không được muốn đến gần.

Báo đốm đứng lên, đi đến trước mặt Vân Hoàng, "Ngươi kêu chúng nó rời đi đi, như vậy hành tẩu quá chậm, ngươi chỉ có thời gian mười ngày, hiển nhiên không đủ thời gian đi đến chỗ sâu trong núi, ta mang ngươi đi địa phương có được liệu."

Nghe xong báo đốm nói, Vân Hoàng nhìn về phía những linh thú, dưới tình huống chúng nó không buông tha, vẫn là mở miệng kêu chúng nó trở về.

Những linh thú tuy rằng không muốn rời đi Vân Hoàng, nhưng Vân Hoàng đã nói như vậy, những linh thú đó không thể không rời đi.

Thời điểm rời đi, những linh thú đều lưu luyến mỗi bước đi.

Báo đốm ngạo mạn nhìn những linh thú, nâng lên móng vuốt, cảnh, "Nếu không đi, ta liền ăn các ngươi."

Những linh thú đó hung tợn nhìn báo đốm liếc mắt một cái, đồng thời nhanh chóng rời đi nơi này.

Vân Hoàng thấy vậy, bắt đầu xoa xoa ấn đường.

"Ngồi ở trên lưng ta, ta mang ngươi đi." Báo đốm đắc ý nhìn Vân Hoàng.

"Hảo." Vân Hoàng lên tiếng, thân thể nhảy an vị ở trên lưng báo đốm.

Sau khi Vân Hoàng ngồi xuống trên lưng nó, báo đốm liền rải khai chân chạy đi, tốc độ cực nhanh.

Thời điểm Hoàng hôn tiến đến, báo đốm thả chậm tốc độ, "Liền ở gần đây."

Nghe báo đốm nói như vậy, Vân Hoàng đang chuẩn bị trả lời, đột nhiên vang lên một đạo thanh âm hồ hồ gầm.

Thanh âm kia tuy rằng rất lớn, lại mang theo phần nộ, hơn nữa có loại cảm giác lực bất tòng tâm.

Trong tình huống bình thường, lực bất tòng tâm chỉ xuất hiện khi thời điểm bị thương.

" Báo con, chúng ta đi qua nhìn xem." Vân Hoàng nhú mày nói, "Rất có khả năng là nhân loại tấn công."

Nếu chỉ là hai linh thú đánh nhau, không có khả năng chỉ có thanh âm hồ gầm.

Linh thú đánh nhau nằng sẽ không quan, nếu là nhân loại, kia nằng liền không thể mặc kệ.

Báo đốm sau khi nghe Vân Hoàng nói, không nói hai lời quay đầu liền hướng tới nơi phát ra thanh âm hồ gầm mà đi.

Báo đốm tốc độ rất nhanh, nơi phát ra thanh âm cách chỗ Vân Hoàng cũng không xa, ba phút sau, Vân Hoàng liền thấy được tình huống phía trước.

Có sáu người vây công một con Bạch Hồ

Bạch Hồ giờ phút này đã bị thương, máu đỏ tươi không ngừng từ miệng vết thương chảy ra, nhiễm hồng lông mao màu trắng.

Vây công Bạch Hồ, Vân Hoàng không nghĩ đến lại là đoàn người Vân Thu Nguyệt.

Báo đốm nhìn thấy Bạch Hồ bị thương, tuy rằng ngày thường sẽ tàn sát, nhưng nhìn thấy nhân loại công kích Bạch Hồ, lửa giận lập tức liền nổi lên.

Mở miệng ra, bay thẳng đến đám kia người học ra một đoàn ngọn lửa.

Bạch Hồ đã không còn sức lực, đoàn người Vân Thu Nguyệt vốn định động thủ lấy ra thú hạch, không nghĩ đến còn không có tới gần, chính là một đoàn ngọn lửa bay tới.

Cũng may sáu người lui về phía sau rất nhanh, mới không có bị ngọn lửa của báo đốm thương đến.

Nhìn báo đốm đột nhiên xuất hiện, sáu người sắc mặt đồng thời biến tái nhợt.

Ngũ cấp linh thú, tương đương với nhân loại Linh Sư thập cấp a.

Liền tính là bọn họ sáu cá nhân liên thủ, cũng không phải đối thủ của nó.

Bất quá sau khi nhìn đến Vân Hoàng trên lưng báo đốm, sáu cá nhân thờ dãi nhẹ nhõm một hơi.

Nguyên lai là linh thú có chủ a.

Có chủ liền tốt, tuy rằng không biết hẳn vì cái gì kêu báo đốm công kích bọn họ, nhưng hẳn hẳn là không đến mức giết bọn họ.

Vân Hoàng ngồi ở trên lưng báo đốm, trầm giọng, nhìn về phía Bạch Hồ một bên, "Còn không mau đi."

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Giống như trước kia cũng làm qua chuyện như vậy

Edit by Diệp Y Vi

Đối với lời nói Vân Hoàng nói cho Bạch Hồ, Bạch Hồ có thể nghe hiểu.

Nhìn Vân Hoàng liếc mắt một cái, Bạch Hồ miễn cưỡng đứng dậy, quay đầu rời đi.

"Uy....." Nhìn thấy Bạch Hồ rời đi, Vân Thu Nguyệt tức muốn học máu nhìn Vân Hoàng, "Người làm gì thả nó chạy?"

"Thu Nguyệt." Vân Lạc giữ chặt Vân Thu Nguyệt, thần sắc cảnh giác nhìn Vân Hoàng liếc mắt một cái, ở bên người Vân Thu Nguyệt nhỏ giọng nói, "Chớ chọc hắn."

Người nam nhân này linh thú là ngũ cấp linh thú, bọn họ nơi này người có nhiều lên đều không phải đối thủ của hắn.

Nếu chọc giận hắn, hậu quả không dám tưởng tượng.

Vân Hoàng gờ tay, vốn định giáo huấn một chút vài người phía trước, chỉ là trong nháy mắt, Vân Hoàng nghĩ tới đồ vật trên tay chính mình, chiếc nhẫn.

Lúc trước cùng Vân Thu Nguyệt Vân Lạc động thủ, hẳn không có che giấu, nếu hiện tại lộ ra, chẳng khác nào ngụy trang uống phí.

Cố tình nhử kia lại không có cách nào gỡ xuống.

Xem ra trở về về sau phải làm một cái bao tay, để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.

Đem tay bao phủ ở bên trong ống tay áo, Vân Hoàng ánh mắt lạnh lẽo đảo qua phía trước sáu người, thanh âm trầm thấp mà lại tràn ngập sát ý, "Lăn ra khỏi núi, lúc này đây buông tha các người, nếu để ta nhìn thấy các người công kích linh thú, ta liền lấy mạng các người."

Như là phối hợp cùng Vân Hoàng, sau khi lời nói Vân Hoàng rơi xuống, báo đốm hướng về phía đám người Đông Viêm Duệ nổi giận gầm lên một tiếng, linh lực tản ra tới làm sáu người có chút ăn không tiêu.

"Lăn." Vân Hoàng nhìn mọi người quát lên một tiếng.

Vân Thu Nguyệt nhìn Vân Hoàng, lại không dám lên tiếng, bị đoàn người Đông Viêm Duệ lôi đi.

Nhìn bóng dáng bọn họ rời đi, Vân Hoàng ánh mắt tối sầm hơn nhiều.

"Chúng ta đi." Sau khi chờ bọn họ đi ra ngoài một khoảng cách, Vân Hoàng vỗ vỗ đầu báo đốm.

Báo đốm không nói thêm gì, mang theo Vân Hoàng rời đi.

Báo đốm mang theo Vân Hoàng đi được một khoảng, thấy được Bạch Hổ tránh vào một thân cây phía trước.

Nó ghé vào nơi nào, trên người miệng vết thương liền đổ máu.

Nếu không quan tâm, mùi máu tươi thực nhanh liền sẽ đưa tới ma thú khác, liền tính là vận may không có ma thú tới nơi này, cũng sẽ đổ máu mà chết.

Miệng vết thương linh thú có năng lực tự lành nhưng lại rất chậm, giống như là ở hiện đại những động vật đứt tay đứt chân không có bác sĩ trị liệu cũng sẽ sống sót.

"Qua đó nhìn xem." Nghĩ nghĩ, Vân Hoàng vẫn là tính toán ra tay giúp nó.

Rốt cuộc nàng vừa rồi đã ra tay giúp nó, giúp nó một lần nữa cũng không có gì.

Lúc này Vân Hoàng không nghĩ tới, nàng giúp Bạch Hổ, ba ngày sau, Bạch Hổ vì cứu nàng mà chết.....

Bạch Hổ trọng thương, sau khi Vân Hoàng đi đến trước mặt nó, hữu khí vô lực nức nở hai tiếng.

Vân Hoàng nhìn thoáng qua miệng vết thương của Bạch Hổ, từ trong không gian lấy ra một bộ y phục cũ, cấp Bạch Hổ đem miệng vết thương bao lại, kêu báo đốm trông coi Bạch Hổ, chính mình đi ngắt thảo dược cầm máu cho Bạch Hổ.

Cẩn thảo dược, thời điểm Vân Hoàng đem thảo dược hướng miệng vết thương Bạch Hổ đắp lên, trong đầu đột nhiên xuất hiện một hình ảnh, tình huống cùng lần trước ở trên tay Thập Thất nhìn thấy vòng tay giống nhau, nàng chưa kịp thấy rõ ràng cái gì, hình ảnh liền biến mất.

Nhưng trong lòng có một loại cảm giác, thật giống như, nàng trước kia cũng làm qua chuyện như vậy.

Sao có thể!

Nhìn nhìn miệng vết thương Bạch Hổ, Vân Hoàng áp xuống trong lòng nghi hoặc, cấp Bạch Hổ băng bó.

Sau khi cấp Bạch Hổ băng bó, Vân Hoàng đứng lên, nhìn báo đốm nói, "Chúng ta đi thôi."

Nàng có thể giúp nó, chỉ có như vậy.

Ngồi trên lưng báo đốm, báo đốm mang theo Vân Hoàng rời đi, khi màn đêm buông xuống, báo đốm mang theo Vân Hoàng đến một chỗ trên đỉnh núi.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Người nam nhân này quá tuấn mỹ tà ác

Cùng báo đốm nói giống nhau, đỉnh núi, cũng có một ít được liệu, tuy rằng không phải rất nhiều, nhưng đều là một ít được liệu không tối, đỉnh núi linh khí nồng đậm, ở chỗ này tu luyện, so ở dưới chân núi tu luyện muốn tốt hơn nhiều.

Sau khi báo đốm rời khỏi, Vân Hoàng ngắt lấy một ít được liệu để vào không gian, an vị ngồi xuống một chỗ đất trống tu luyện.

Sau khi Vân Hoàng bắt đầu tu luyện, linh khí thiên địa giống như tìm được một cái cửa vào, điên cuồng hướng tới thân thể Vân Hoàng.

Sau khi Báo đốm ăn xong, liền tới địa phương vừa rồi, cấp Vân Hoàng hộ pháp.

Thời điểm có báo đốm, Vân Hoàng liền sẽ hoàn toàn tiến vào trạng thái tu luyện.

Báo đốm không ở, Vân Hoàng liền sẽ vừa tu luyện vừa quan sát xung quanh.

Ngày thứ ba đã đến, một hệ linh căn trong thân thể Vân Hoàng đã ổn định.

Ầm vang.....

Lúc Vân Hoàng tu luyện, đỉnh núi sấm sét ầm ầm.

Vân Hoàng mở to mắt, nhìn trên bầu trời lôi điện, nín thở.

Hiện tại có lôi điện xuất hiện, khẳng định sẽ mang đến một ít lợi hệ linh khí.

Nàng có thể thử tu luyện một chút.

Nghĩ đến đây, Vân Hoàng không để ý đến trời sắp lâm mưa to, như cũ ngồi ở tại chỗ tu luyện.

Thời điểm báo đốm trở về, nhìn thấy Vân Hoàng vẫn tu luyện, liền tìm một chỗ nằm sắp xuống.

Ầm vang, sấm sét ầm ầm không ngừng, mưa to tí tách rơi xuống.

Cuồng phong bí mật mang theo mưa to, Vân Hoàng ngồi tại chỗ, chuyên tâm tu luyện.

Thời điểm nhìn thấy đan điền bên trong xuất hiện một mặt màu tím, Vân Hoàng bình tĩnh trên mặt mới lộ ra một nụ cười.

Bão táp từ buổi sáng đến buổi tối mới dừng lại, sau khi mưa đã tạnh, Vân Hoàng dừng lại tu luyện, lau chùi một chút mặt chính mình, dùng linh lực hong khô quần áo cùng tóc.

Báo đốm thấy hết mưa rồi, lúc này mới đứng dậy rời đi đi vào núi.

Hôm nay buổi sáng đột nhiên trời mưa to, cũng chưa kiếm được đồ ăn.

Vân Hoàng cởi bỏ dây cột tóc, làm tóc rối tung ở sau người, sau đó ngồi ở tại chỗ lại lần nữa tu luyện.

Báo đốm không ở đây, Vân Hoàng liền nheo tu luyện vừa để ý xung quanh.

Đột nhiên, trong đêm đen một mặt hơi thở cường đại từ xa tới gần.

Hơi thở kia quá mức cường đại, Vân Hoàng nhanh chóng mở to mắt, mới vừa đứng dậy liền nhìn thấy một người từ trong trời đêm đứng ở trước mặt nàng.

Áo đen tùy ý kiêu ngạo ở trong gió bay phất phới, đầu tóc ngân bạch cùng áo đen hình thành đối lập, màu kiếm tà tứ, một đôi con ngươi đỏ như máu tựa như tuyết thể đá quý màu đỏ, nhưng khi ánh mắt chuyển động, trong mắt lập loè hàn mang làm người không rét mà run, chỗ sâu trong linh hồn dâng lên một cỗ sợ hãi, mắt phượng hẹp dài nửa mí, một con ngươi nhìn thấu thể gian, thâm thúy mê người, làm người vô pháp không kèm chế, mũi cao thẳng, cánh môi đỏ khê nhếch, gợi lên một mặt tà nịnh tươi cười, cùng với cặp mắt đỏ như máu, tà khí mui phần, tựa như tà thần từ địa ngục mà đến, thần bí tôn quý, tuyệt sắc vô song.

Hắn từ không trung rơi xuống, làm một phương trời đất đen tối phảng phất có ánh sáng, không hề hắc ám như ban đầu.

Người nam nhân này quá tuấn mỹ tà ác.

Vân Hoàng khiếp sợ đồng thời cũng lui về phía sau.

Người nam nhân trước mắt này, mặc kệ là dung mạo tuyệt sắc vô song, hay là hơi thở tà khí mui phần nguy hiểm, hoặc là mặt khác hết thảy, đều làm người khiếp sợ, nhưng đồng thời khiếp sợ, nàng cũng cảm nhận được từ trong nguy hiểm.

Chạy!

Nếu không chạy, sẽ chết ở trong tay người nam nhân này.

Thân thể phản ứng so đại não càng nhanh chóng, Vân Hoàng xoay người liền chạy.

Vân Hoàng tốc độ nhanh, nam nhân đứng ở phía trước Vân Hoàng tốc độ càng nhanh.

Một đạo tàn ảnh hiện lên, nam nhân đã xuất hiện ở trước mặt Vân Hoàng.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Đôi mắt của người thật xinh đẹp

Edit by Diệp Y Vi

Nam nhân ra tay nhanh như tia chớp, ngón tay khớp xương thon dài rõ ràng bóp lấy cổ Vân Hoàng.

Thân thể đi về phía trước một bước, nam nhân liền đem Vân Hoàng đè ở trên mặt đất.

Kia cường đại uy áp áp chế toàn thân Vân Hoàng, năm ngón tay muốn động một chút đều khó khăn cực kỳ.

Lần đầu tiên, đi vào thế giới này, Vân Hoàng lần đầu tiên cảm nhận được tử vong uy hiếp.

Muốn phá tan uy áp áp chế kia, cũng mặc kệ thế nào, Vân Hoàng đều không thể phá, ngược lại là làm chính mình bị nội thương, khóe miệng tràn ra máu đỏ tươi.

Nam nhân bóp cổ Vân Hoàng, sau khi nhìn thấy Vân Hoàng khóe miệng tràn ra máu đỏ tươi, nam nhân giống như hải tử nhìn thấy kẹ, hơi hơi gục đầu xuống, vrun đầu lưỡi, mềm nhẹ liếm máu tươi chảy ra từ khóe miệng nàng.

"Hảo ngọt." Nam nhân nhìn Vân Hoàng, thanh âm khàn khàn mà lại trầm thấp, tràn ngập từ tính, dễ nghe cực kỳ.

Không phá được uy áp, không riêng ngón tay không thể động đây, liền nói một lời đều khó khăn không được.

Đây là lực lượng uy áp thuộc về tuyệt đối cường giả sao?

Nam nhân con người đỏ rực nhìn chăm chăm mặt Vân Hoàng một hồi, khi nhìn đến Vân Hoàng cặp mắt đen sáng ngời không cam lòng cùng phần nộ, khóe miệng gợn lên một nụ cười, cổ tay bóp chặt cổ Vân Hoàng buông ra, che khuất đôi mắt Vân Hoàng, nghiêng đầu ở bên tai Vân Hoàng thấp giọng nói, "Đôi mắt của người thật xinh đẹp, nhưng ta không thích người nhìn ta như vậy."

Bởi vì con mồi này trong ánh mắt không có sợ hãi.

Chỉ có phần nộ cùng không cam lòng.

Đôi mắt bị che khuất, không thể nói chuyện, thân thể không động đây, cái này làm cho Vân Hoàng bất đắc dĩ đồng thời lại thống hận chính mình không đủ cường đại.

Nàng so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng ý tứ của bốn chữ cường giả vi tôn.

Nàng hôm nay sẽ bị người nam nhân này đè ở dưới thân không thể động đây, chỉ vì nàng không đủ cường đại, không có nguyên nhân khác.

Loại cảm giác này, làm Vân Hoàng nghĩ tới trong nháy mắt bản thân bị giết chết trước kia.

Lúc ấy, nàng chỉ cần nhảy xuống huyền nhai, liền sẽ không chết.

Trong nháy mắt nàng chuẩn bị nhảy vực, thân thể của nàng không nghe sai sử, không thể động đây, cùng hiện tại giống nhau.

Một lần không thể động đây làm cho nàng tử vong.

Lúc này đây, có thể hay không cũng là kết quả giống nhau?

Thời điểm Vân Hoàng nghĩ như vậy, một đạo đau đớn truyền khắp toàn thân, đôi mắt bị che khuất đột nhiên trợn to.

Phần cổ phía bên phải đau đớn quét toàn thân, Vân Hoàng lại không cách nào phát ra bất luận cái gì thanh âm, thân thể liên động đều không thể động một chút.

Vân Hoàng rõ ràng cảm giác được, nam nhân đè ở trên người nàng, đang uống máu nàng.

Đột nhiên, Vân Hoàng nghĩ tới chuyện vừa rồi người nam nhân này.

Huyết, khoe miệng nàng tràn ra máu, cũng là người nam nhân này liếm.

Hắn là quỷ hút máu sao?

Như thế nào sẽ uống máu người?

Phần cổ chỗ đau, rõ ràng vô cùng, Vân Hoàng trước nay cũng không biết, bị nhân loại cắn một ngụm, cũng sẽ đau như vậy.

Khi nam nhân uống máu Vân Hoàng, một đạo thân ảnh nhào tới.

Nam nhân ngừng đầu đi, liền nhìn thấy một con Bạch Hổ xông lại đây.

Thân thể vừa động, nam nhân liền rời đi thân thể Vân Hoàng.

Bạch Hổ dừng ở bên người Vân Hoàng, khi nhìn đến Vân Hoàng phần cổ lưu lại máu đỏ tươi, lập tức phát ra một tiếng phần nộ, hướng tới nam nhân công kích.

Thanh âm hổ gầm phần nộ truyền ra đi rất xa, báo đốm đang ngậm đồ ăn cùng đồng hành với một con bạch xà vừa nghe, lập tức vứt bỏ đồ ăn, chạy nhanh hướng tới đỉnh núi mà đi, bạch xà thấy báo đốm đồ ăn đều từ bỏ, nghĩ có thể hay không là báo đốm nói người kia có nguy hiểm, cũng nhanh chóng theo sau.

Thời điểm Bạch Hổ phần nộ công kích tới nam nhân, Vân Hoàng từ trên mặt đất đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Thật sự có một người như vậy tồn tại

Edit by Diệp Y Vi

Nhìn Bạch Hổ, Vân Hoàng la lớn, "Người không phải đối thủ của hắn, đi mau."

Nàng bị hắn áp chế liên nhúc nhích còn không được, Bạch Hổ vốn là có thương tích trong người, sao có thể là đối thủ của nam nhân kia.

Bạch Hổ quay đầu lại nhìn Vân Hoàng liếc mắt một cái, trong mắt mang theo khẩn cầu ý bảo Vân Hoàng chạy mau.

Vân Hoàng thấy vậy, chuẩn bị tiến lên, nhưng một cái đuôi đột nhiên đánh úp lại, quán quanh eo Vân Hoàng.

Ngay sau đó, cái đuôi kia đem Vân Hoàng đặt ở trên lưng báo đốm.

Báo đốm nhìn thoáng qua Bạch Hổ đang gắt gao đối chọi với nam nhân, mang theo Vân Hoàng quay đầu rồi đi.

Vân Hoàng ngồi ở trên người báo đốm, quay đầu lại nhìn lại, nhìn thấy Bạch Hổ bị người nam nhân kia một chiêu đánh bay, ngã xuống trên mặt đất.

Một khắc kia, Vân Hoàng tay nắm chặt thành quyền, hàm răng cắn chặt cánh môi, hắc máu tràn ngập phần nộ cùng sát ý.

Báo đốm mang theo Vân Hoàng, một khắc không dám dừng lại hướng về phía trước chạy tới, bạch xà theo sát sau đó.

Nam nhân đứng ở tại chỗ, nhìn hai linh thú mang theo Vân Hoàng rời đi, nguyên bản hai tròng mắt đỏ như máu dần dần nổi lên biến hóa, cuối cùng khô phục thành màu đen thâm thúy.

Bạch Hổ ngã trên mặt đất, động đậy hai lần, liền không có động tĩnh.

Nhưng vào lúc này, trên không trung, sáu con Hòa Kỳ Lân lôi kéo xe ngựa từ xa tới gần, cuối cùng dừng ở trên đỉnh núi.

Điều khiển xe ngựa, Phong Nhất lập tức từ trên xe ngựa nhảy xuống, cùng Phong Nhị chạy đến nam nhân một đầu tóc bạc phía trước.

Sau khi nhìn thấy khỏe môi nam nhân có máu đỏ tươi, Phong Nhị lập tức hỏi, "Chủ nhân, độc của người lại phát tác?"

"Sao có thể." Phong Nhất nhăn nhó, "Ngày thường lúc chủ nhân độc phát tác, cho dù là uống máu cũng yêu cầu hai canh giờ mới giảm bớt."

Bọn họ phát hiện chủ nhân biến mất không thấy liền đuổi tới nơi này, còn chưa tới nửa canh giờ.

Liên tính là độc phát tác bất được người để uống máu, cũng không có khả năng nhanh như vậy liền bình phục.

Dĩ vãng chủ nhân nếu độc phát, đều sẽ đem chính mình lẫn lộn thành trọng thương.

Hiện tại chủ nhân nhưng hảo hảo đứng ở chỗ này.

"Có thể.....!" Phong Nhị còn nghĩ giao biện, lại phát hiện chủ nhân chính mình nhìn lại, lập tức ngậm miệng lại, không nói chuyện nữa.

Đế Mặc Trần đứng ở giữa hai người, nghiêng đầu nhìn thoáng qua thi thể Bạch Hổ bên cạnh, thanh âm lạnh nhạt vô tình tự trong miệng tràn ra, "Không cần tìm hỏa huyết thạch."

Đứng ở bên người Đế Mặc Trần, Phong Nhất cùng Phong Nhị vừa nghe, đồng thời lộ ra thần sắc nghi hoặc.

"Chủ nhân, như thế nào không cần?"

"So hỏa huyết thạch còn phải có đồ vật hiệu quả hơn xuất hiện." Nghĩ đến con người tràn ngập phần nộ cùng không can lòng, Đế Mặc Trần trong mắt hiện lên một mặt ý cười, ngay sau đó xoay người hướng tới xe ngựa đi đến, lưu lại Phong Nhất cùng Phong Nhị về mặt nghi hoặc.

"Vừa rồi rốt cuộc phát sinh sự tình gì?" Phong Nhị nhìn phong Nhất.

Phong Nhất vừa nghe, trắng mắt nhìn Phong Nhị liếc mắt một cái, "Người hỏi ta, ta hỏi ai?"

Dứt lời, phong Nhất không lại để ý tới Phong Nhị, đi tới bên cạnh xe ngựa, cung kính nói, "Chủ nhân, chúng ta tới nơi này chính là vì tìm kiếm hỏa huyết thạch, hiện tại thật sự không cần sao?"

Hỏa huyết thạch kia có thể giảm bớt thống khổ của chủ nhân, bọn họ tìm thật lâu, mới tìm tới nơi này.

Hiện tại chủ nhân như thế nào đột nhiên liền nói không cần?

"Trước rồi đi nơi này." Trong xe ngựa, Đế Mặc Trần lạnh nhạt nói một câu, liền nhắm hai mắt lại nghỉ ngơi.

Nguyên lai, thật sự có một người như vậy tồn tại.

Một người có thể khiến cho hán khi độc phát tác không hề thống khổ.

Độc hán trúng không phải độc dược của thế gian, mà là độc của một con thượng cổ ma thú, máu nàng, vì sao có thể áp chế độc của thượng cổ ma thú?

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Ta tạm thời không cần linh thú

Edit by Diệp Y Vi

Báo đốm mang theo Vân Hoàng chạy một đoạn thời gian, cuối cùng tiến vào một cái sơn động.

Lúc này đây, không có chờ đuôi bạch xà đem nàng mang xuống, Vân Hoàng liền chính mình xoay người từ trên lưng báo đốm xuống.

Roi trên mặt đất, Vân Hoàng dựa vách tường sơn động hướng phía trước đi một đoạn, cuối cùng ngồi xuống địa phương có lá khô.

"Tiểu Vân Hoàng, người đừng khó chịu, Bạch Hổ nó....." Báo đốm đi đến trước mặt Vân Hoàng, thấy Vân Hoàng có chút khó chịu, vốn định an ủi một chút Vân Hoàng, nhưng báo đốm lại không biết nên nói như thế nào.

Chẳng lẽ muốn nó nói, nếu không phải nàng cứu Bạch Hổ, Bạch Hổ ba ngày trước đã chết?

Lời này báo đốm nói không nên lời, cũng không thể nói.

"Ta không có việc gì." Vân Hoàng dựa vào vách tường, nhắm mắt lại, khi mở mắt ra, cảm xúc trong mắt tiêu tán vô tung vô ảnh, đồng thời càng thêm thanh minh, cặp mắt kia cũng càng thêm lạnh nhạt.

Thấy Vân Hoàng cái dạng này, báo đốm ở trước mặt Vân Hoàng nằm sấp xuống, "Không có việc gì liền hảo, ngươi đem miệng vết thương xử lý một chút đi."

Nghe báo đốm nhắc tới miệng vết thương, Vân Hoàng mới để ý cổ chính mình còn có một đạo miệng vết thương.

Đem y phục từ trong không gian lấy ra, Vân Hoàng xé xuống một miếng vải, đem miệng vết thương băng bó.

Sau khi băng bó tốt miệng vết thương, Vân Hoàng nhìn về phía báo đốm cùng bạch xà, "Ta không có việc gì, các ngươi không cần lo lắng."

Báo đốm không nói gì, một đôi con ngươi ánh vàng rực rỡ đôi mắt nhìn chăm chăm Vân Hoàng.

Bạch xà bò tới bên người Vân Hoàng, nhìn chăm chăm Vân Hoàng, "Ta nghe báo đốm nói ngươi còn sáu ngày nữa liền phải rời đi, bằng không mang chúng ta rời đi đi, chúng ta có thể bảo hộ ngươi, cũng không cần khế ước."

Nghe được bạch xà nói như vậy, Vân Hoàng có chút kinh ngạc nhìn bạch xà liếc mắt một cái, ngay sau đó lắc đầu, "Không được, các ngươi lưu tại trong núi đi, ta tạm thời không cần linh thú."

Bên người nàng bây giờ còn có Dạ.

Tuy rằng Dạ không có cùng nàng khế ước, nhưng nàng tạm thời cũng không có nghĩ tới khế ước linh thú khác.

Vân Hoàng vừa nói như vậy, bạch xà thân thể liền mềm xuống dưới.

Hảo không thú vị, còn tưởng đi theo nàng đi ra ngoài nhìn xem.

Kế tiếp, Vân Hoàng không có nói thêm cái gì, lẳng lặng ngồi ở tại chỗ.

Sáng sớm hôm sau, Vân Hoàng liền ra sơn động, lại lần nữa tìm một chỗ tu luyện.

Lúc này đây, bởi vì có bạch xà cùng báo đốm thay phiên trông coi, Vân Hoàng hoàn toàn nhập tâm vào trạng thái ở tu luyện.

Một ngày, hai ngày, ba ngày, thực mau năm ngày qua đi.

Ngày thứ năm qua đi, bởi vì phải rời khỏi núi Đông Hạ, Vân Hoàng dừng tu luyện.

Mở to mắt, con ngươi hắc mâu thanh lãnh vô song lập loè sáng ngời quang.

Cánh môi khẽ nhếch, gọi lên một nụ cười.

Linh Sư thất cấp.

Trước khi tiến vào núi là Linh Sư lục cấp, tấn chức một bậc, hơn nữa một hệ linh căn cũng đã củng cố, nàng có thể bắt đầu luyện được.

Duy nhất không có củng cố chính là lõi hệ linh căn.

Mặc kệ thế nào, một chuyến này thu hoạch không nhỏ.

Đứng lên, Vân Hoàng búng tro bụi cùng lá rụng trên y phục, đi tới báo đốm đang nằm ở một bên.

Duỗi tay sờ sờ mao báo đốm, Vân Hoàng nhìn báo đốm nói, "Ta phải rời khỏi nơi này, ngươi không cần đưa ta, cùng bạch xà nói một tiếng, cảm ơn ngươi mấy ngày nay giúp ta trông coi."

Mấy ngày nay nếu không phải bạch xà cùng báo đốm thay phiên giúp nàng trông coi, mấy ngày này nàng cũng không có biện pháp chuyên tâm tu luyện.

Báo đốm gật đầu, cùng Vân Hoàng nói vài câu, liền đứng dậy rời đi.

Báo đốm sau khi rời khỏi, Vân Hoàng tìm một chỗ đem nguy trang trên người tháo xuống, đổi trở về váy áo mặc trên người lúc trước.

Sau khi thay xong, Vân Hoàng từ trong không gian lấy ra vũ khí lão sư phát cảm trong tay, ngay sau đó xoay người hướng tới bên ngoài núi mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Không thấy Thập Thất

Edit by Diệp Y Vi

Vân Hoàng tốc độ không nhanh, lúc đi ra ngoài, ngẫu nhiên nhìn thấy một ít được liệu, Vân Hoàng đều sẽ ngắt lấy.

Kể từ đó, tốc độ chậm lại, thời điểm tới nửa đêm, Vân Hoàng còn chưa có rời núi.

Thời tiết ở núi hay thay đổi, sau nửa đêm đột nhiên khởi xướng mưa to.

Mưa to tới đột nhiên, Vân Hoàng nhìn một chút, đánh giá mưa to này một chốc một lát cũng không dừng được, liền đội mưa to tiếp tục lên đường.

Sáng sớm đã đến, mưa to như cũ tí tách rơi xuống, Vân Hoàng còn chưa có rời núi, rất xa liền thấy được người bên ngoài núi.

Vân Hoàng từ bên trong núi đi ra, còn không có tới kịp nói chuyện, một người lão sư chào đón, thần sắc sốt ruột nhìn Vân Hoàng, "Vân Hoàng, ngươi có nhìn thấy Thập Thất không?"

Thấy lão sư gấp như vậy, Vân Hoàng nguyên bản còn đang suy nghĩ xảy ra chuyện gì, nghe được hai chữ Thập Thất, Vân Hoàng mày đẹp lập tức nhíu lại, trên mặt lại không có cảm xúc biến hóa dư thừa, lạnh giọng hỏi, "Ta không có nhìn thấy Thập Thất, hắn không ở bên ngoài sao?"

Lão sư vốn lo lắng, sau khi nghe xong Vân Hoàng nói, càng thêm lo lắng.

"Đêm qua Thập Thất đều ở đây, hắn là cùng ta ở bên nhau, nhưng sau khi ta đi một chút, trở về đã không thấy tăm hơi Thập Thất đâu, chúng ta đã phái người đi vào núi tìm, nhưng hiện tại còn không có bất luận cái gì tin tức."

Nếu là lúc trước, lão sư cũng sẽ không sốt ruột.

Nhưng lúc này đây không biết vì cái gì, Từ Tranh lão sư muốn bọn họ trông chừng thật tốt Thập Thất.

Hiện tại Thập Thất không thấy, trở về làm sao giải thích với Từ Tranh lão sư?

Nghe xong lão sư nói, Vân Hoàng ánh mắt lạnh lẽo quét về những học sinh bên ngoài.

Sau khi nhìn một vòng, Vân Hoàng lại mới nhìn về lão sư trước mặt, "Học sinh sau nửa đêm hôm qua trở về có những ai?"

"Từ bỏ người cùng một ít người ở nhĩ viện không có trở về, tất cả mọi người đều đã trở lại."

Vân Hoàng ngưng mi, nàng trước khi rời đi đã cùng Thập Thất nói qua, bất luận cái gì cũng không thể tiến vào núi.

Thập Thất không có khả năng vô duyên cớ vô cớ biến mất.

Chỉ có hai khả năng.

Một là có người đem Thập Thất đánh ngất mang đi.

Một cái khác chính là có người cùng Thập Thất nói gì đó, Thập Thất chính mình rời đi.

Việc có thể khiến Thập Thất rời đi, chỉ có sự tình liên quan tới nàng.

Người dùng nàng lừa gạt Thập Thất, mặc kệ điểm nào, đều là vì hại nàng.

Người làm như vậy, chỉ có Lý Dững cùng Vân Thu Nguyệt nhân nhả không có việc gì làm kia.

Đông Vũ cũng không có ở chỗ này.

Từ lão sư một lần ra mặt xử lý chuyện giết người kia, Lý Dững nhất định bị lão sư tự mình giáo huấn qua.

Nàng giết người lại như cũ không có việc gì, lại còn không có truyền đi ra ngoài, Lý Dững có ngốc cũng sẽ biết sau lưng nàng có người chống.

Có thể đem chuyện giết người áp xuống, Lý Dững tự nhiên sẽ sợ hãi người phía sau nàng.

Lúc này mới qua đi không bao lâu, hắn sẽ không ngốc mà ngay lúc này động tới Thập Thất, Thập Thất một khi xảy ra chuyện, nàng khẳng định sẽ hoài nghi hắn.

Ngược lại, Vân Thu Nguyệt khả năng so với Lý dừng lớn hơn.

Bởi vì nữ nhân kia luôn luôn chỉ nghĩ như thế nào hành hạ nàng, hơn nữa nàng cũng không biết chuyện nàng giết người.

Ánh mắt lạnh nhạt nhìn về phía Vân Thu Nguyệt, bất quá trong nháy mắt, Vân Hoàng liền thu hồi tầm mắt chính mình.

"Lão sư, ta đi tìm Thập Thất." Vân Hoàng ném xuống một câu, không chờ lão sư nói cái gì, xoay người liền hướng tới bên trong núi đi đến.

Nếu thật là Vân Thu Nguyệt làm, nàng sẽ trước cùng nàng ta thu một chút lợi tức.

Lão sư thấy Vân Hoàng lại lần nữa tiến vào núi, tốc độ thực nhanh biến mất ở trong tầm mắt hắn, muốn ngăn trở đều không kịp.

Sau khi Vân Hoàng tiến vào núi, đi đến một dốc núi cao, cầm một mảnh lá cây thổi lên.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Nàng lại có thể tìm được người?

Edit by Diệp Y Vi

Mặc dù trời mưa rất lớn, nhưng khúc thổi của Vân Hoàng vẫn rõ ràng truyền lại đi ra ngoài.

Bởi vì lúc này đây, Vân Hoàng dùng linh lực.

Linh lực đem thanh âm khuếch tán ra ngoài, cũng đem ý tứ của Vân Hoàng truyền đến tai linh thú trong núi.

Một khúc kết thúc, Vân Hoàng đứng ở trên dốc núi, ánh mắt lạnh lẽo nhìn phía dưới.

Linh thú từ phía dưới chạy qua, ngay sau đó càng ngày càng nhiều linh thú bắt đầu xuất hiện.

Bên ngoài, những người bị phái đi tìm kiếm Thập Thất nhìn thấy đông đảo linh thú lui tới, trong lòng nghi hoặc đồng thời lại sợ hãi bị linh thú công kích, liền đồng thời chạy ra khỏi núi.

Vân Hoàng đứng ở dốc núi, môi đỏ mấp mấp, chờ đợi tin tức linh thú.

"Rống!"

Phurong xa một đạo âm thanh linh thú hô vang lên, Vân Hoàng thần sắc lạnh nhạt sau khi nghe linh thú hô khẽ buông lỏng một chút.

Từ trên dốc núi đi xuống, Vân Hoàng hướng tới nơi phát ra âm thanh mà đi.

Trên đường, phàm là linh thú nhìn thấy Vân Hoàng, đều đi theo Vân Hoàng.

Cũng may mưa tạnh rơi xuống, một ít người nhìn thấy nhiều linh thú xuất động như thế, đều sợ hãi rất nhiều rồi đi núi non, nếu bằng không, tình cảnh này khẳng định sẽ bị người nhìn thấy.

Thời điểm Vân Hoàng hướng tới nơi phát ra thanh âm mà tiến đến, linh thú bên kia cũng hướng tới Vân Hoàng bên này.

Hiển nhiên linh thú bên kia hành động càng nhanh chóng, Vân Hoàng đi không bao lâu, một đoàn linh thú liền tới trước mặt Vân Hoàng.

Trong đó trên lưng một con linh thú, Thập Thất nằm hôn mê bất tỉnh.

Vân Hoàng đang chuẩn bị đi qua, một con rắn đuôi quấn quanh thân thể Thập Thất, đem người đưa tới trước mặt Vân Hoàng.

Linh thú cầm đầu nhìn Vân Hoàng nói, "Lúc chúng ta tìm được hắn, hắn từ một chỗ trên sườn núi té xuống, lúc sau liền không có ý thức."

Vân Hoàng nhìn thoáng qua Thập Thất, ngay sau đó nhìn về phía những linh thú, "Cảm ơn các ngươi."

Dứt lời, Vân Hoàng đứng lên, cõng Thập Thất hướng tới bên ngoài núi đi đến.

Những linh thú thấy vậy, vốn định đưa Vân Hoàng rồi đi, nhưng Vân Hoàng đã nghĩ đến suy nghĩ của chúng nó, quay đầu lại nhìn những linh thú cười cười, "Các ngươi trở về đi, ta chính mình có thể đi ra ngoài."

Nếu để nhiều linh thú đi theo nàng cùng nhau đi ra ngoài, những người bên ngoài đó chỉ sợ sẽ xem nàng là quái vật.

Vân Hoàng nói như vậy, những linh thú đó cũng không có cưỡng cầu, đều đứng ở tại chỗ nhìn theo Vân Hoàng rời đi.

Cồng Thập Thất, Vân Hoàng tốc độ cực nhanh hướng tới bên ngoài núi mà đi.

Nếu không phải còn chưa có nghĩ ra vòng tay trên người hắn có liên quan gì tới nàng, nàng sẽ không lãng phí thời gian cùng tinh lực quản hắn.

Mưa to đổ xuống từ đêm qua, đến bây giờ như cũ không có dừng lại.

Vân Hoàng hiện tại, thân thể bởi vì tu luyện nên biến tốt lên, nếu là lúc trước, chính mình có thể đi nhanh như vậy đã không tới, càng miễn bàn công một người.

"Tỷ tỷ....." Thời điểm Vân Hoàng cồng Thập Thất hướng bên ngoài núi, Thập Thất từng tiếng nỉ non hai chữ tỷ tỷ.

Vân Hoàng dừng lại bước chân, nghiêng đầu nhìn Thập Thất liếc mắt một cái, không biết vì cái gì, nhìn đến bộ dạng này của Thập Thất, Vân Hoàng ngực có chút buồn.

Bất quá hắn không phải cô nhi sao?

Như thế nào lại kêu tỷ tỷ?

Tìm không thấy nguyên nhân, mưa lại vẫn luôn đổ xuống, Vân Hoàng cồng Thập Thất tiếp tục đi về phía trước.

Sau ba mươi phút, Vân Hoàng cồng Thập Thất ra khỏi núi.

Bên ngoài những lão sư lo lắng không thôi nhìn thấy Vân Hoàng cồng Thập Thất ra tới, đều đi ra đón.

Vân Thu Nguyệt nhìn thấy Vân Hoàng cồng Thập Thất ra, thần sắc kinh ngạc, Nàng lại có thể tìm được người?"

Vân Thu Nguyệt nào biết rằng, Thập Thất không phải do Vân Hoàng tìm được.

Mà là Vân Hoàng nhờ linh thú gần đó xuất động tìm được.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Ta biết sai rồi

Edit by Diệp Y Vi

"Đừng nói chuyện." Vân Lạc nghe được Vân Thu Nguyệt nói như vậy, lập tức kéo một chút ống tay áo Vân Thu Nguyệt, "Bị người nghe được liền phiền toái."

"Có cái gì quan hệ." Vân Thu Nguyệt không cho là đúng nói, "Một người mù mà thôi."

"Người có thể dùng đầu óc suy nghĩ được không?" Đông Mộc Thu nhìn Vân Thu Nguyệt, trong mắt mang theo chán ghét, "Nếu người mù kia thật sự chỉ là người thường, những lão sư kia làm sao lại lo lắng?"

Vừa rồi những học sinh ra tới nói không tìm được người, lão sư liền kém không có tự mình đi vào tìm.

Nếu là người bình thường, họ sẽ lo lắng như vậy sao?

Bất quá bọn họ cũng là chỉ là sau khi Vân Thu Nguyệt đem người lừa đi mới biết được người mù kia quan trọng với lão sư như vậy.

Nếu ngay từ đầu biết, bọn họ tuyệt không để Vân Thu Nguyệt đi lừa tên mù kia, nói với hắn Vân Hoàng xảy ra chuyện.

Nghe Tam hoàng tử nói như vậy, Vân Thu Nguyệt không dám nói thêm cái gì, ngoan ngoãn ngậm miệng.

Đông Viêm Duệ nhìn Vân Hoàng phía trước, trong mắt hiện lên một mạt suy nghĩ sâu xa.

Không thích hợp, vừa rồi những học viên đi ra ngoài tìm Thập Thất trở lại, nói bên trong núi không biết vì cái gì, rất nhiều linh thú lui tới.

Vân Hoàng công Thập Thất, thời điểm đông đảo linh thú lui tới, cư nhiên hoàn hảo không tổn hao gì đi ra, điểm này thật sự rất kỳ quái!

Các lão sư nhìn thấy Thập Thất trở về, cũng liền an tâm hơn rất nhiều.

Thập Thất hôn mê bất tỉnh, Vân Hoàng không yên tâm tình huống của Thập Thất, bởi vậy trên đường trở lại học viện, Vân Hoàng vẫn luôn bồi ở bên người Thập Thất.

Cũng may thời điểm buổi tối, Thập Thất tỉnh lại.

Vừa tỉnh lại đây, Thập Thất liền hô, "Vân Hoàng."

Người ngồi ở bên này đồng thời nhìn về phía Vân Hoàng, trong mắt còn mang theo thần sắc tìm tòi nghiên cứu.

Vân Hoàng là tân học viên mới tiến vào, Thập Thất đã sớm ở học viện, trước kia cũng không thấy Thập Thất cùng ai thân cận, như thế nào cùng Vân Hoàng mới tiến vào học viện quan hệ tốt như vậy?

Hôn mê đầu tiên tỉnh lại liền kêu tên Vân Hoàng, hai người này quan hệ không khỏi cũng thật tốt quá đi?

Cũng may những lão sư vì đặc biệt chiếu cố Thập Thất, thời điểm nghỉ ngơi ngồi ở bên này đều chỉ có lão sư, không có học viên.

Nếu để những học viên kia biết, không chừng lại khắp nơi nói cái gì đó.

Vân Hoàng mặt không biểu tình đứng lên, đi đến bên người Thập Thất, duỗi tay vỗ vỗ mặt Thập Thất, "Muốn ăn cái gì."

Nghe được thanh âm Vân Hoàng, Thập Thất sùng sốt một chút, ngay sau đó cao hứng nói, "Thật tốt quá, Vân Hoàng, ngươi không sao chứ? Có người cùng ta nói lúc bọn họ trở về thấy ngươi bị thương."

Vân Hoàng nghe vậy, ánh mắt tối sầm, quả nhiên là như thế này.

Đem đồ ăn trong ăn đưa cho Thập Thất, Vân Hoàng âm thanh lạnh lùng nói, "Đừng nói ta có nguy hiểm ngươi liền đi vào, ta trước khi rời đi đã nói gì với ngươi?"

"Ta....." Thập Thất dừng một chút, vốn định nói ta lo lắng cho ngươi, nhưng nghĩ đến Vân Hoàng ngay từ đầu đã dặn, Thập Thất cúi đầu, nhỏ giọng nói, "Ta biết sai rồi, về sau sẽ không."

Nhìn bộ dáng này của Thập Thất, Vân Hoàng có khí đều phát không ra.

Nàng có phải hay không kiếp trước mắc nợ gia hỏa này cái gì?

"Được rồi, ta không có việc gì, ngươi ăn một chút đồ trước đi.." Vân Hoàng nói xong, đứng lên hướng chỗ ban nãy đi tới.

Mưa cả ngày nàng đều không dám động vào mặt, đồ vật trên mặt tuy rằng còn, nhưng sau khi ướt nhẹp liền sẽ rớt dần.

Nhìn một ngày, quần áo hong khô cũng không động tới mặt, lần sau mưa phần nhất định phải mua loại tốt hơn.

Hơn nữa tóc nàng rơi tung, che khuất hai bên mặt, những người đó mới không có phát hiện.

"Vân Hoàng, ngươi đi đâu?" Thập Thất nghe được tiếng bước chân rời đi, hoảng loạn hỏi một câu.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Hấn đúng là đang ở đây

Edit by Diệp Y Vi

Vân Hoàng quay đầu lại, nhìn Thập Thất liếc mắt một cái, "Đi sửa sang lại chính mình một chút."

"Hào..... Tốt." Nghe được Vân Hoàng nói như vậy, Thập Thất có chút ngượng ngùng cúi đầu.

Vân Hoàng cong cong cánh môi, không có nói thêm gì, xoay người rời đi.

Tìm một chỗ, Vân Hoàng đem mặt lau chùi một chút, sau đó lại dùng phấn bôi lên.

Hết thủy chuẩn bị tốt, Vân Hoàng mới trở về địa phương nghỉ ngơi.

Thập Thất cảm đồ ăn vẫn luôn không ăn, nghe được Vân Hoàng trở về, Thập Thất mới bắt đầu ăn.

Vân Hoàng ngồi ở đối diện Thập Thất, nhìn đến bộ dạng này của Thập Thất, trong lòng mạc danh hiện lên một tia vui mừng.

Cảm nhận được điểm này, Vân Hoàng mày đẹp nhú chặt, trong lòng nghi hoặc lại lần nữa thẳng lên.

Vì cái gì đối với Thập Thất nàng lại có thể chịu đựng hơn bình thường một chút?

Xoa xoa ấn đường, Vân Hoàng không tiếp tục suy nghĩ, dựa vào một thân cây nghỉ ngơi.

Trở về tới Đông Hạ học viện mất năm ngày, Vân Hoàng lại không biết, trong năm ngày này, Đông Hạ học viện đã xảy ra sự tình rất lớn.

Đội ngũ rèn luyện từ núi Đông Hạ sau khi trở lại học viện, liền trực tiếp bắt đầu thống kê thành tích.

Chỉ là lúc này đây, trong núi, linh thú không hiểu sao lại cùng hợp sức, bọn họ không có biện pháp xuống tay, trên cơ bản không có người lấy được thú hạch của linh thú.

Thành tích này truyền ra, học viên của những viện khác đều chê cười.

Nếu là viện bình thường còn không nói, ngay cả trung đẳng viện thành tích cơ hồ cũng không có.

Thành tích này, làm lão sư cũng sầu không được, bất quá lần này tình huống trong núi xác thật có chút kỳ quái.

Cùng học sinh thảo luận một phen, lão sư mới cho học sinh trở về nghỉ ngơi.

Vân Hoàng bồi Thập Thất đi đến cửa sân, thời điểm Thập Thất chuẩn bị đẩy cửa đi vào, Vân Hoàng duỗi tay bắt lấy tay Thập Thất.

"Vân Hoàng, làm sao vậy?" Tay bị bắt lấy, Thập Thất nghi hoặc hỏi.

"Trong viện có người." Vân Hoàng đem Thập Thất kéo đến phía sau, chính mình duỗi tay đẩy ra cửa sân.

Đẩy ra cửa, Vân Hoàng liền thấy được nam nhân lần đầu tiên gặp mặt đã cản nàng một ngụm.

Ôn nhu dưới ánh mặt trời, nam nhân thân hình thon dài đứng trong viện, một bộ trường bào trắng non, sạch sẽ xuất trần, tóc dài màu bạc nhu thuận khoác ở sau người, nghiêng người mà đứng, ánh mặt trời ôn nhu chiếu trên người hắn, xua tan một chút hơi thở lạnh nhạt, có vẻ cực kỳ không chân thật, giống một bức họa khuynh tâm.

Nghe được thanh âm viện môn mở ra, nam nhân xoay người nhìn Vân Hoàng.

Ngũ quan tinh xảo, dung nhan tựa như được trời cao chế tạo hoàn mỹ nhất, cặp mắt đen, sâu thẳm như đêm, thâm thúy mê người.

Lần đầu tiên gặp mặt, đôi mắt hắn yêu dã đỏ như máu, nhưng Vân Hoàng liếc mắt một cái liền xác định, hắn chính là nam nhân bên trong núi công kích nàng.

Giờ phút này, vô luận đi đến nơi nào, đều sẽ tự thành một đạo phong cảnh nam nhân đang đứng ở trong viện nàng cư trú, tuy rằng cảm thấy có vài phần không chân thật, nhưng hắn đứng đang ở nơi này.

Tay nắm lấy Thập Thất hơi hơi buộc chặt, trong mắt sát ý không chút nào che dấu, Vân Hoàng thần sắc lạnh nhạt nhìn nam nhân, nếu không phải biết thực lực bọn họ kém nhau quá nhiều, Vân Hoàng hận không thể lập tức cùng hắn tới chiến đấu một hồi.

Thập Thất cánh tay bị Vân Hoàng nắm sinh đau, lại không rên một tiếng, chỉ là lo lắng hỏi, "Vân Hoàng, làm sao vậy?"

Vân Hoàng tay dùng sức như vậy, chứng minh tâm tình Vân Hoàng lúc này thật không tốt.

Trong viện rốt cuộc là ai a?

Đế Mặc Trần khoe miệng ngậm một nụ cười, cười như không cười nhìn Vân Hoàng, so sánh với sát khí mười phần của Vân Hoàng, Đế Mặc Trần có vẻ văn đạm phong khinh hơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Người có thể cho ta cắn một ngụm thử xem

Edit by Diệp Y Vi

Nghe được thanh âm của Thập Thất, Vân Hoàng phục hồi tinh thần lại, nhìn thoáng qua tay Thập Thất.

Y phục nơi đó đã bị nàng nắm hoàn toàn nhủ lại.

Buông tay ra, Vân Hoàng nhìn Thập Thất nói, "Thập Thất, đến trong phòng của mình đi."

"Không cần." Thập Thất lắc đầu, đứng ở bên cạnh Vân Hoàng, "Ta bồi người."

Vân Hoàng vừa rồi cảm xúc dao động rất lớn, người bên trong viện, khẳng định là người mà nàng thực không thích, hẳn nếu đi vào, lo lắng Vân Hoàng sẽ xảy ra chuyện.

"Người lại muốn ta nói lần thứ ba?" Vân Hoàng nhìn Thập Thất, tuy rằng thanh âm bình tĩnh như nước, nhưng ý tứ nói ra lại không phải.

Thập Thất tự nhiên biết Vân Hoàng là có ý tứ gì.

Trầm mặc một hồi, mới không lên tiếng hướng phòng chính mình đi đến.

Thập Thất cùng Đế Mặc Trần gặp thoáng qua trong nháy mắt, Thập Thất dừng một chút, mà Đế Mặc Trần cũng nhìn về phía Thập Thất.

Trong mắt chột lóe qua hàn quang, tựa như hàn băng ngàn năm, lạnh nhạt đến cực điểm.

Thập Thất chỉ là dừng một chút, liền tiếp tục hướng tới phòng chính mình đi đến.

Sau khi Thập Thất tiến vào phòng, Vân Hoàng mới nâng bước hướng tới Đế Mặc Trần đứng ở trong viện đi đến.

Bạch Hồ chết, là người nam nhân trước mắt này hại chết, Vân Hoàng rõ ràng nhớ rõ, nhưng lại không có biện pháp vì Bạch Hồ báo thù.

Đơn giản là, người nam nhân trước mắt này tu vi quá mức cao thâm.

Đi đến trước mặt Đế Mặc Trần, Vân Hoàng nhìn hắn, hắc mâu di chuyển, lập loè hàn mang, cánh môi khẽ mở, thanh âm lạnh băng tự trong miệng tràn ra, "Người vì cái gì lại ở chỗ này?"

Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, mắt đen sâu thẳm, trên mặt hiện ra một nụ cười, "Trên một lần nhìn đến người, bộ dáng cũng không phải là cái dạng này."

Trên một lần?

Vân Hoàng lạnh nhạt nhìn Đế Mặc Trần, không nói gì.

Lần trước người nam nhân này xuất hiện, cũng trời mưa, nàng còn chưa lau chùi mặt, thời điểm nào trên mặt đồ vật bị lau khô.

"Người xuất hiện ở chỗ này, chỉ sợ không phải vì cùng ta nói dung mạo của ta không giống nhau." Vân Hoàng âm thanh lạnh lùng nói.

"Không sai." Đế Mặc Trần câu môi cười, thanh âm trầm thấp lại tràn ngập từ tính, "Ta xuất hiện ở chỗ này, là bởi vì ta sắp trở thành lão sư của người."

Trở thành lão sư của nàng?

Vân Hoàng nhủ mảy, lạnh nhạt nhìn Đế Mặc Trần, "Ta mặc kệ người vì cái gì tới gần ta, cách ta xa một chút."

"Là bởi vì chuyện lần trước ở núi?" Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng sắc mặt lạnh băng hơi hơi nhướng mày.

Nhìn đáng vẻ, lần đầu tiên hắn thật quá đáng.

"Người cảm thấy?" Vân Hoàng hơi hơi ngẩng đầu nhìn Đế Mặc Trần, "Hay là nói, người sẽ cùng một người thiếu chút nữa giết người quan hệ tốt?"

Lần đó, nàng liền thiếu chút nữa bị người nam nhân này giết chết.

Nơi bị hắn cắn một ngụm tuy rằng đã tốt, nhưng còn để lại dấu vết.

Đế Mặc Trần rũ mắt nhìn về phía cổ Vân Hoàng, ngay sau đó nâng lên tay, hướng tới cổ Vân Hoàng mà đi.

Nhìn thấy hắn giơ tay, Vân Hoàng vốn định giơ tay đẩy tay hắn về, lại phát hiện thân thể của nàng không động đậy nổi.

Đáng chết, lại là loại tình huống này!

Vân Hoàng phần nộ nhìn Đế Mặc Trần, Đế Mặc Trần lại như là không có nhìn thấy Vân Hoàng phần nộ, liếc mắt một cái, ngón tay thon dài trắng nõn vuốt ve trên phần cổ bên phải Vân Hoàng, nơi đó còn có dấu vết hằn cắn qua.

"Lúc ấy, rất đau?" Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, sắc mặt tuy rằng trước sau như một lạnh nhạt, nhưng thanh âm lại mềm nhẹ rất nhiều.

"Người có thể cho ta cắn người một ngụm thử xem, như vậy người liền sẽ biết đau hay là không đau."

Nghe xong Vân Hoàng nói, Đế Mặc Trần khoe miệng gọi lên một nụ cười, "Có thể."

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Xích Tịch là thượng cổ ma thú

Edit by Diệp Y Vi

Nghe được hai chữ có thể, Vân Hoàng có chút kinh ngạc.

"Ta cho người cắn lại." Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, thu hồi tay chính mình, đem lực lượng rút về, nhìn Vân Hoàng cười nói, "Ta cho người cắn lại, lúc sau ngoan ngoãn làm đệ tử của ta."

Vân Hoàng nhìn Đế Mặc Trần trước mắt cánh môi mấp máy, không nói gì.

Mặc kệ người nam nhân này vì cái gì tới gần nàng, nhưng hắn đánh chết Bạch Hổ, thiếu chút nữa giết nàng, là sự thật.

Liên tính là hiện tại không có biện pháp cấp Bạch Hổ báo thù, nhưng có thể cắn hắn một ngụm, cũng coi như là trả thù nho nhỏ hắn một chút.

Một ngụm này, nàng tuyệt đối sẽ không khấu hạ lưu tình.

Nghĩ đến đây, Vân Hoàng nở nụ cười.

Tươi cười kia, dưới ánh mặt trời rõ ràng rất nhiều, tuy rằng trên mặt có chút khó coi, nhưng cặp con ngươi linh động kia, lại như là sao trời giữa đêm, xinh đẹp mê người.

Nhìn nụ cười của nàng, Đế Mặc Trần tâm lập bộp một chút, có một cảm xúc khác thường lóe qua.

"Nếu người có thành ý cho ta cắn một ngụm, ta đây liền không khách khí."

Dứt lời, Vân Hoàng nhón mũi chân, hai tay ôm cổ Đế Mặc Trần, ngay sau đó hung hăng cắn một ngụm.

"Tê....."

Cho dù là Đế Mặc Trần, sau khi Vân Hoàng một ngụm cắn xuống, cũng đau đớn hút một ngụm khí lạnh.

Nghe được thanh âm của Đế Mặc Trần, Vân Hoàng đôi mắt mị mị.

Hiện tại hắn biết rốt cuộc là đau hay là không đau!

Một ngụm cắn xuống có bao nhiêu năng, Vân Hoàng chính mình rất rõ ràng.

"Chủ nhân, chúng ta....." Phong Nhất cùng Phong Nhị từ bên ngoài đi đến cửa viện môn, vốn định nói chúng ta đã đem sự tình làm tốt, nhưng sau khi nhìn đến tình cảnh trong viện, Phong Nhị câu nói kế tiếp không có thể nói ra, toàn bộ nuốt ở yết hầu.

Phong Nhị đột nhiên trầm mặc, Phong Nhất còn nghĩ rằng lại làm sao vậy, vừa thấy, Phong Nhất cũng ngây ngẩn cả người.

Con mẹ nó, mắt bọn họ nhìn lầm rồi?

Cư nhiên có nữ nhân ôm cổ chủ nhân?

Chủ nhân ghét nhất nữ nhân tới gần, nhớ rõ lúc trước có một vị tiểu thư đại gia tộc muốn nắm lấy tay áo của chủ nhân, còn không có đụng tới tay áo đã

bị chủ nhân trực tiếp đánh bay đi ra ngoài.

Ảo giác, nhất định là ảo giác.

Vân Hoàng nghe được thanh âm những người khác, lúc này mới buông ra Đế Mặc Trần.

Một ngum này, Vân Hoàng là căn xuất huyết, sau khi buông ra Đế Mặc Trần, trên cánh môi Vân Hoàng đều lay dính máu đỏ tươi.

Đế Mặc Trần nhìn trên môi Vân Hoàng dính máu tươi, có chút bật cười, nhưong mày hỏi, "Hiện tại có thể?"

"Vân Hoàng." Lúc Vân Hoàng chuẩn bị nói chuyện, Thập Thất mở ra cửa phòng, về mặt lo lắng đứng ở cửa.

"Ta không có việc gì." Vân Hoàng nhìn Thập Thất nói một câu, ngay sau đó hung tợn trừng mắt nhìn Đế Mặc Trần liếc mắt một cái, nâng bước hướng tới Thập Thất đi đến.

Đế Mặc Trần đứng ở trong viện, trên mặt như cũ tươi cười, nhưng nếu là nhìn kỹ đôi mắt hấn, liền có thể nhìn thấy, trong mắt hấn không có bất luận cái gì cảm tình.

Vân Hoàng rời đi, Phong Nhất cùng Phong Nhị lúc này mới từ bên ngoài đi đến.

Phong Nhị đi đến bên người Đế Mặc Trần, nhìn chỗ miệng vết thương phần cổ Đế Mặc Trần, hận không thể một kiếm giết Vân Hoàng.

"Chủ nhân đây là tội gì?" Phong Nhị nhìn Đế Mặc Trần, "Chúng ta hoàn toàn có thể trực tiếp bắt nàng."

Tội gì phí tâm tư tới tiếp cận nữ nhân này.

Còn cho nữ nhân kia căn một ngum.

"Trực tiếp bắt nàng, nếu nàng đã chết, ngươi có thể lại tìm một người có thể áp chế độc sao?" Phong Nhất vừa nghe Phong Nhị nói, âm thanh lạnh lùng nói, "Ngày thường bảo ngươi động não nhiều chút ngươi không tin, chủ nhân sở dĩ tới gần nàng, chẳng những là vì máu, càng là vì điều tra rõ, vì cái gì máu nàng có thể áp chế độc Xích Tịch, ngươi cùng ta đều rõ ràng, Xích Tịch là thượng cổ ma thú."

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Nàng cùng Xích Tịch có quan hệ gì?

Edit by Diệp Y Vi

"Đúng vậy." Phong Nhị sau khi phản ứng lại, nhìn Phong Nhất, "Độc của Xích Tịch, mấy năm nay chúng ta đi qua không ít địa phương, tìm vô số phương thuốc đan dược, cũng đi tìm không ít bảo vật giải độc, nhưng đều vô dụng, vì cái gì máu nữ nhân kia có thể áp chế độc Xích Tịch, nàng cùng Xích Tịch có quan hệ gì?"

"Đúng là bởi vì không biết, chủ nhân mới đến bên người nàng, chính là vì điều tra rõ nàng cùng Xích Tịch có phải hay không có cái gì quan hệ." Phong Nhất vừa nghe Phong Nhị nói, vô ngữ không được.

Ở bên trong thị vệ thân cận của chủ nhân, tu vi của Phong Nhị là cao nhất.

Nhưng lại là người duy nhất không động não.

Cùng hấn nói, hấn lại nói chỉ muốn chiến đấu, không muốn động não.

Động não so chiến đấu vất vả hơn nhiều.

Phong Nhất từ bên trong nhẫn trữ vật lấy ra một viên đan dược, giao cho Đế Mặc Trần.

Sau khi Đế Mặc Trần ăn xong đan dược, nghiêng người nhìn thoáng qua Thập Thất trong phòng.

"Chỉ là ta không nghĩ tới, người chủ nhân lần trước bảo ta tìm lại là nữ tử kia." Phong Nhất mở miệng nói.

Phong Nhị vừa nghe, lập tức hỏi, "Chủ nhân khi nào bảo ngươi đi tìm nữ nhân kia?"

Phong Nhất nhìn Phong Nhị liếc mắt một cái, duỗi tay xoa xoa ấn đường, "Thời điểm vừa đến vương thành Đông Hạ Quốc, ngươi đi tìm địa phương đặt

chân, Phong Tam đánh xe, ta đi theo chỗ tối, lúc ấy nàng đi ngang xe ngựa, chủ nhân liền kêu ta đi tìm được nàng."

Tin tức chủ nhân tới vương thành Đông Hạ Quốc để lộ ra ngoài, thế lực Đông Hạ Quốc này đó cũng không tới quấy rầy chủ nhân, bọn họ cũng liền đem chuyện này gác xuống.

"Chủ nhân, người vì cái gì kêu Phong Nhất lúc ấy đi tìm nàng?" Phong Nhị nghi hoặc nhìn Đế Mặc Trần.

Đế Mặc Trần lạnh nhạt nhìn Phong Nhị, hơi hơi nhướn mày, "Vấn đề của người gần đây càng ngày càng nhiều."

Phong Nhị vừa nghe Đế Mặc Trần nói như vậy, lập tức ngậm miệng lại.

Đế Mặc Trần nghiêng đầu nhìn về phía Thập Thất ở cửa phòng, môi mím kín khản.

Vì cái gì sao?

Lúc ấy, độc của hắc phát không lâu, mới áp chế xuống.

Hắn nằm ở trong xe ngựa nghỉ ngơi, lúc nàng đi ngang, hắn ngửi thấy được hương vị của máu.

Mùi hương của máu thực đặc biệt.

Trong nháy mắt, độc trong thân thể hắn mới áp chế xuống thiếu chút nữa lại lần nữa phát tác.

Cho nên hắn mới kêu Phong Nhất lập tức đi tìm người kia.

Chỉ là lúc ấy, hắn cũng không biết nàng là một nữ tử.

Cũng không nghĩ tới, lúc đó người hắc công kích trên núi sẽ là nàng.

Sau khi độc áp chế xuống mới phát hiện. Bởi vì máu hương vị thực giống nhau.

Thời điểm Đế Mặc Trần nhìn Thập Thất, Vân Hoàng từ bên trong đi ra.

Phong Nhất cùng Phong Nhị nhìn thấy Vân Hoàng ra tới, đều không có nói chuyện.

Có lẽ người khác cảm thấy nữ nhân trước mắt này là người thực bình thường.

Nhưng Phong Nhị cùng Phong Nhất không như vậy cảm thấy.

Máu của một nữ nhân bình thường có thể áp chế độc của thượng cổ ma thú?

Không phải linh thú, là ma thú, hơn nữa là thượng cổ ma thú.

Vân Hoàng từ trong phòng ra tới, đi đến trước mặt Đế Mặc Trần, âm thanh lạnh lùng nói, "Ta vừa mới nghĩ đến người ở bên trong núi tập kích ta, là bởi vì máu, người tới gần ta, chẳng lẽ cũng là vì máu của ta?"

"Đây là nguyên nhân thứ nhất." Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, đôi mắt hơi liếm, "Nguyên nhân thứ hai là bởi vì ta đối với người có một chút hứng thú."

Đối mặt với hắn như vậy, lại không có chút nào sợ hãi.

Hoặc nhiều hoặc ít sẽ có điểm hứng thú.

"Là bởi vì ta không sợ người, cho nên có hứng thú?"

Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, không nói gì.

Hắn thực thích đôi mắt nàng, không có nguyên nhân, mặc danh thích.

Đôi mắt này, thật xinh đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Nàng nhất định cùng Xích Tịch có quan hệ

Edit by Diệp Y Vi

"Nếu là bởi vì như vậy, người tuyệt đối không cần đối với ta sinh ra cái gì hứng thú." Vân Hoàng nhìn Đế Mặc Trần, đậm nhạt cười cười, "Liên tính là đôi mắt của người là màu đỏ, cùng người thường không giống nhau, ta cũng sẽ không sợ hãi, bởi vì ta gặp qua người cùng người có đôi mắt bất đồng, cũng mang theo hai tròng mắt màu đỏ."

Đôi mắt của Lăng chính là màu đỏ.

Nhưng cùng đôi mắt màu đỏ của nam nhân này bất đồng.

Lăng trong ánh mắt màu đỏ giống như là một đóa hoa nở rộ, hoa lệ xinh đẹp.

Đôi mắt của nam nhân này, thần bí yêu dã, thị huyết.

Hai người là hoàn toàn bất đồng.

"Gặp qua người khác?" Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, khóe miệng hơi hơi gợn lên.

Quả nhiên không phải người bình phàm sao?

Nghĩ vậy, Đế Mặc Trần từ trong không gian lấy ra một bức họa.

Đem bức họa mở ra trước mặt Vân Hoàng, Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, "Nhận thức thứ trong bức họa không?"

Đó là một bức mặc họa.

Trên giấy trắng, chỉ dùng mặc họa vẽ ra thú.

Thú trong bức họa, có thân thể giống như xà, đầu cá sấu, ung trào hùng tráng khoẻ khoắn như điều hải, đầu có song giác, trên người che kín vảy đen tỏa sáng, giống như là mặc vào khôi giáp màu đen.

Chỉ là ở giữa đầu, nhiều một cái hoa văn ấn ký màu đen.

Ấn ký kia.....

Vân Hoàng nhìn ấn ký, đột nhiên đôi mắt trở nên mơ hồ.

Trong đầu mặt hiện một thân ảnh hư ảo.

"A Hoàng, ta trước nay đều không có muốn bức người, cho dù là hôm nay, cũng giống nhau."

Là ai?

Là ai đang nói chuyện?

"A Hoàng, người chỉ có một cơ hội lựa chọn."

"A!" Đại não kịch liệt đau đớn, làm Vân Hoàng có chút không chịu nổi.

Cùng với tiếng rống giận của Vân Hoàng, lực lượng cường đại từ Vân Hoàng bộc phát ra bốn phía.

Đế Mặc Trần thấy vậy, tuấn mi nhăn lại, thân hình một cái di động tới phía sau Vân Hoàng, giờ tay một dừng trên người nàng Vân Hoàng.

Bị Đế Mặc Trần đánh vào, Vân Hoàng thân thể liền hướng tới mặt đất ngã xuống.

Đế Mặc Trần duỗi tay, ôm vòng eo Vân Hoàng, lúc này mới tránh cho Vân Hoàng rơi đến trên mặt đất.

"Vân Hoàng." Trong phòng, Thập Thất nghe được âm thanh của Vân Hoàng, hoảng loạn hướng bên ngoài chạy tới.

Đế Mặc Trần nhìn thoáng qua bên người Phong Nhất cùng Phong Nhị, bẻ lên Vân Hoàng hướng tới phòng Vân Hoàng đi đến.

Phong Nhất cùng Phong Nhị còn lại là hướng bên người Thập Thất đi đến.

...

Mười lăm phút lúc sau, sau khi trấn an tốt Thập Thất, Phong Nhất cùng Phong Nhị có chút mệt mỏi tiến vào phòng Vân Hoàng.

Vân Hoàng nằm ở trên giường, sắc mặt trắng bệch, Đế Mặc Trần hai tay đặt ở sau người, đứng ở trước giường Vân Hoàng.

"Chủ nhân, chúng ta đã trấn an tốt hần." Phong Nhất vừa đi đến bên người Đế Mặc Trần, nhìn thoáng qua Vân Hoàng trên giường, nhíu mày nói, "Chỉ là bức họa của Xích Tịch, nàng như thế nào liên hôn mê?"

"Không phải hôn mê." Đế Mặc Trần nhìn thoáng qua Vân Hoàng trên giường, trên mặt hiện ra một mặt tà nịnh tươi cười, "Là thiếu chút nữa si ngốc."

Thiếu chút nữa si ngốc?

Một bức bức họa mà thôi, như thế nào sẽ khiến nàng ảnh hưởng lớn như vậy?

"Có ý tứ, không cần chứng thực, nàng nhất định cùng Xích Tịch có quan hệ."

"Ý tứ của chủ nhân là?"

"Nếu nàng cùng Xích Tịch có quan hệ, như vậy liền lưu tại bên người nàng."

Chỉ cần ở bên người nàng, Xích Tịch nhất định sẽ xuất hiện.

"Chủ nhân, chúng ta lưu lại nơi này không có chuyện gì sao?" Phong Nhất có chút lo lắng về tình huống bên kia.

"Hắn không gây nổi bao sóng gió, cho Phong Ngũ cùng Phong Lục nhìn chăm chăm hần là được."

Đế Mặc Trần đã nói như vậy, Phong Nhất cũng liền không có nói thêm nữa cái gì, cung kính lên tiếng, "Là."

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Không phải chỉ có linh thú sao?

Edit by Diệp Y Vi

Ba người ở trong phòng chờ Vân Hoàng tỉnh lại, Thập Thất một lát sau cũng tới phòng Vân Hoàng.

Tuy rằng sau khi Vân Hoàng ở đây, Thập Thất không có tiến vào phòng này, nhưng lúc trước, khi Thập Thất quét tước sẽ đến phòng này, trước kia hần cũng ở tại bên này, sau khi bước vào, liền tính là nhìn không thấy, cũng thực đi nhanh tới trước giường.

Ở mép giường ngồi xuống, Thập Thất cầm tay Vân Hoàng, ní non nói, "Vân Hoàng, ngươi nhất định phải không có việc gì."

Đế Mặc Trần đứng ở trước giường, trên cao nhìn xuống Thập Thất.

Một khắc nhìn thấy Thập Thất cầm tay Vân Hoàng, Đế Mặc Trần nhướng mày, thần sắc có chút ngạo mạn.

Quả nhiên cùng cảm giác vừa rồi thấy hần giống nhau.

Hần không thích người nam nhân này.

Nói là không thích người này, chi bằng nói là không thích khí tức phát ra từ trên người hần.

Vân Hoàng mở mắt, vừa mở mắt liền thấy được Đế Mặc Trần đứng ở mép giường, ngay sau đó nghiêng đầu thấy được Thập Thất.

"Thập Thất." Vân Hoàng rút ra tay bán thân, ngồi dậy, "Ngươi như thế nào lại ở chỗ này?"

"Ngươi ngắt đi, ta lo lắng ngươi." Thập Thất lui về phía sau một ít, ôn nhu hỏi, "Hiện tại khá hơn chút nào không?"

Vân Hoàng nhìn thoáng qua ba người trong phòng khác, nhíu mày nói, "Ta không có việc gì, chỉ là có điểm đói bụng, ngươi giúp ta nấu cháo đi."

"Hào, ta lập tức liền đi." Thập Thất nói xong, đứng lên liền hướng tới bên ngoài đi đến.

"Tuy rằng thân thể của ngươi thoát nhìn thực suy yếu, nhưng ngươi so với trong tưởng tượng của ta còn muốn nhu nhược hơn, xem một bức họa đều có thể xem đến ngất?" Đế Mặc Trần cười như không cười nhìn Vân Hoàng, biểu tình kia, ẩn ẩn có chút chế giễu.

Vân Hoàng nghe vậy nhìn về phía Đế Mặc Trần, "Ta ghét, chẳng lẽ không phải bởi vì ngươi cho ta một cái đánh sao?"

Tuy rằng ký ức trước đó có chút hỗn loạn, nhưng điểm này nàng vẫn là nhớ rõ.

"Ngươi nên cảm tạ ta." Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, khoe miệng khế nhếch, "Nếu không phải ta, ngươi sẽ không chỉ là ngất xỉu đi."

Một khi si ngốc, phải chịu ngoại lực tác động từ người khác mới có thể tỉnh táo lại, nếu nghiêm trọng một chút lâm vào si ngốc, sẽ chết.

Vân Hoàng nghe vậy hừ lạnh một tiếng, "Ta xác thật nên cảm tạ ngươi, nếu không phải ngươi lấy ra bức họa kia, ta lại như thế nào sẽ có việc, ngươi nói phải không?"

Nhìn Vân Hoàng, Đế Mặc Trần cười cười, "Thật đúng là tiểu miêu gương nanh múa vuốt không buông tha người."

"Đa tạ khích lệ."

Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, trên mặt ý cười dần dần gia tăng.

Nữ tử này, thật sự cùng hắc dĩ vắng nhìn thấy đều không giống nhau.

"Đúng rồi, bức họa kia vẽ thú, là long đấy?" Vân Hoàng nhìn về phía Đế Mặc Trần, "Một con hắc long."

"Àn." Đế Mặc Trần gật đầu.

"Nhưng con hắc long kia giữa trán màu đen ấn ký là cái gì?" Vân Hoàng có chút đề ý ấn ký kia.

Thời điểm vừa rồi nàng có biểu hiện không thích hợp, chính là bởi vì thấy được ấn ký kia.

"Đó là huyết thống cao quý, hơn nữa thân là ma thú cường đại mới có thể có được ấn ký, tượng trưng cho địa vị nó." Đế Mặc Trần đạm mạc nói.

"Ma thú?" Nghe xong Đế Mặc Trần nói, Vân Hoàng nhíu mày hỏi, "Không phải chỉ có linh thú sao?"

Như thế nào lại chạy ra ma thú?

"Trên thế giới này, không chỉ có linh thú, ma thú, còn có thần thú." Phong Nhị ngồi ở trên ghế bên cạnh, chống đầu nhìn Vân Hoàng, "Rốt cuộc là người của tiểu quốc gia, không biết cũng bình thường."

"Kia không biết các người người của đại quốc gia tới tiểu quốc gia có gì phải làm sao?" Vân Hoàng nhìn Phong Nhị, không khách khí nói móc một câu.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Là vì ngươi

Edit by Diệp Y Vi

"Ta....."

"Vân cô nương không cần đề ý, Phong Nhị đầu óc luôn luôn không tốt." Phong Nhất nhìn về phía Vân Hoàng cười cười, "Nói chuyện nếu có đụng chạm đến ngươi, còn thỉnh thứ lỗi."

Vân Hoàng nhìn Phong Nhất, sau đó nhìn về phía Đế Mặc Trần, "Người bên cạnh ngươi thật đúng là mỗi người mỗi vẻ."

"Không nói bọn họ." Đế Mặc Trần ở trên giường Vân Hoàng ngồi xuống, "Lúc trước ta đã nói với ngươi, ta sẽ là lão sư ngươi, xem ngươi còn có nhiều chuyện như vậy không biết, ta đều có thể nói cho ngươi, mặt khác, ta có thể vì ngươi bảo thủ bí mật."

"Bí mật?" Vân Hoàng nhướng mày nhìn Đế Mặc Trần, "Cái gì bí mật?"

Đế Mặc Trần nghe vậy, tới gần Vân Hoàng, ở bên tai Vân Hoàng thấp giọng nói, "Bí mật, nếu ta đoán không lầm, ngươi có thể cùng thú câu thông, hơn nữa có thể cho chúng nó nghe lệnh của ngươi."

Nghe được Đế Mặc Trần nói như vậy, Vân Hoàng đôi mắt hơi hơi tròn to, sắc mặt luôn luôn lạnh nhạt cũng có biến hóa.

Không có dừng lại, thanh âm Đế Mặc Trần tà mị trầm thấp tiếp tục vang lên, "Hon nữa người đối với thú, hẳn là giống như là đối với người nhà chính mình."

"Đừng lấy cái này tới uy hiếp ta." Vân Hoàng duỗi tay đẩy Đế Mặc Trần ra, "Người nếu không vui, có thể tùy tiện giết."

Không, tuyệt không có thể làm người nam nhân này cho rằng thú thật sự có thể uy hiếp đến nàng.

"Hon nữa nam nhân kêu Thập Thất thế nào?" Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, liếc liếc mắt phượng bên trong hiện lên một mặt hàn mang, "Thú ta không cần thiết giết, nhưng nam nhân kêu Thập Thất kia, ta lại là thật sự không thích."

Vân Hoàng nhìn Đế Mặc Trần, nàng biết người nam nhân này không phải nói giỡn, nhưng nàng rõ ràng hơn biết chính mình tuyệt không thể có nhược điểm.

Thần sắc khôi phục như thường, Vân Hoàng đạm mạc nói, "Người tùy ý."

Phong Nhất cùng Phong Nhị liếc nhau, đều có chút sai biệt trình độ lạnh nhạt của Vân Hoàng.

Nam nhân kêu Thập Thất có vẻ rất quan tâm nàng.

Vừa rồi chủ nhân ôm nàng tiến vào, lúc bọn họ đi theo Thập Thất nói nàng không có việc gì, Thập Thất luôn mãi muốn bọn họ bảo đảm.

"Người thật đúng là mềm cứng không ăn." Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, "Bất quá càng làm cho ta cảm thấy thú vị."

Lần đầu tiên gặp được nữ tử như vậy.

Thực hảo, xem ra những ngày về sau sẽ không quá nhàm chán.

"Ta kêu Mặc Trần, bắt đầu từ ngày mai, sẽ là lão sư của người." Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, tà mị cười, "Chỉ dạy một người là người."

Vân Hoàng nhìn gương mặt trước mắt, hận không thể một quyền đánh qua đi.

Gương mặt này, tuyệt sắc vô song, thiên hạ ít có ai dung nhan có thể cùng gương mặt này so sánh, nhưng giờ phút này nhìn qua, cũng thực đáng ghét.

Người nam nhân này, thật là không thể hiểu được.

Hon nữa hẳn đã cùng nàng nói như vậy, liền cho thấy lão sư bên kia đã chấp thuận.

Từ Tranh biết nàng thân phận đặc thù, nếu là người bình thường yêu cầu trở thành lão sư nàng, Từ Tranh nhất định sẽ ngăn trở.

Hoặc là, thân phận của người nam nhân trước mắt này làm Từ Tranh cảm thấy nàng ở bên người hẳn sẽ có chỗ lợi.

Hoặc là chính là Từ Tranh ngăn trở không được.

Nhưng mặc kệ là nguyên do nào, đều chứng minh người nam nhân này thân phận rất cường đại.

Khó giải quyết!

"Vì máu ta, cần thiết lao lực tâm tư như vậy?" Vân Hoàng thần sắc lạnh nhạt nhìn Đế Mặc Trần.

Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, gọi lên một mặt tà mị tươi cười, "Không phải vì máu người, mà là vì người."

Vân Hoàng nghe vậy, cười lạnh một tiếng, không hề nói thêm cái gì.

Cái gì gọi là vì nàng?

Người nghe câu này không biết sẽ nghĩ như thế nào?

Bất quá lưu tại bên người hẳn cũng hảo, liền tính là không thể vì Bạch Hổ báo thù, cũng có thể nhân lúc bình thường thử trả thù hẳn một chút.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Cái gì gọi là bị hấn đè dưới thân?

Edit by Diệp Y Vi

Vân Hoàng cam chịu, xem như đồng ý Đế Mặc Trần.

Một phòng bốn người, mỗi người tâm tư đều bất đồng.

Thời điểm Thập Thất tiến vào phòng, trong phòng thực an tĩnh.

Tuy rằng không có người nói, nhưng Thập Thất có thể cảm giác được, trong phòng chỉ có Vân Hoàng cùng Đế Mặc Trần, mặt khác hai người kia đã không còn nữa.

"Vân Hoàng, ta làm một ít ăn." Thập Thất đem đồ vật đặt ở trên bàn, nhẹ giọng nói.

Vân Hoàng nhìn thoáng qua những đồ ăn kia, sau đó nhìn về phía Thập Thất, "Chính ngươi cũng ăn một chút, sau đó đi nghỉ ngơi, ngày mai liền phải đi học."

Nói đến đi học, đã qua một tháng, ngày luận võ đã tới rồi.

Nàng cùng Đông Viêm Duệ ước định luận võ.

Thắng luận võ liền có thể từ hôn.

Thực hảo, cuối cùng là có chuyện để hài lòng.

Thập Thất lúc này đây thực nghe lời, sau khi ăn một chút đồ ăn, liền ngoan ngoãn rời đi.

Đế Mặc Trần ngồi ở một bên ghế, nghiêng đầu nhìn Vân Hoàng, "Đồ vật trên mặt ngươi lau đi không phải thực tốt sao?"

Tuy rằng trên mặt màu da chỉ có thể tính bạch, làn da không phải thực hảo, nhưng lần trước hẳn rõ ràng thấy được ngũ quan nàng.

Thật xinh đẹp, nếu là hoàn toàn nảy nở, làn da tốt một chút, liền tính là nữ tử khuynh quốc khuynh thành, dung mạo bất cứ nữ nhân nào cũng vô pháp cùng nàng so sánh.

Vân Hoàng nhìn Đế Mặc Trần liếc mắt một cái, không nói gì.

Thấy Vân Hoàng không nói lời nào, Đế Mặc Trần tiếp tục nói, "Thời điểm ta nói muốn nhận ngươi làm học trò, những lão giả kia cùng ta nói ngươi chỉ là võ giả, không phải Linh Sư, ta dạy cho ngươi thật sự là lãng phí thời gian, ngươi thấy thế nào?"

Vân Hoàng uống một ngụm canh, âm thanh lạnh lùng nói, "Những người đó đều là người mù."

Trừ bỏ điểm này, nàng không có cái nhìn khác.

"Bản tôn cũng cảm thấy như vậy." Đế Mặc Trần câu môi cười cười, "Rốt cuộc nếu không phải người mù, lại như thế nào sẽ nhìn không ra ngươi đã là Linh Sư tu vi lục cấp."

Vân Hoàng nghe vậy ngăn ra, đôi mắt nguy hiểm nheo lại, nhìn về phía Đế Mặc Trần, "Ngươi như thế nào lại biết?"

Dạ nói qua, hẳn có thể che dấu tu vi, cho dù là người có tu vi cao hơn, cũng không có khả năng nhìn thấy tu vi nàng mới đúng.

Trừ phi là thời điểm bộc lộ ra tu vi.

Lúc Vân Hoàng nghĩ như vậy, Đế Mặc Trần cười nói, "Ngươi đã quên, ở bên trong núi, lúc ngươi bị ta đè ở dưới thân, sử dụng linh lực muốn giải khai ta áp chế."

"Ngươi còn nói?" Vân Hoàng âm ngoan nhìn Đế Mặc Trần, "Câu nói vừa rồi, ngươi tốt nhất không cần lại nói."

Cái gì gọi là bị hắn đè ở dưới thân?

"Câu kia?" Đế Mặc Trần về mặt nghỉ hoặc nhìn Vân Hoàng, "Là câu " lúc ngươi bị ta đè ở dưới thân " sao?"

Vân Hoàng vừa nghe, hai tay đặt ở trên bàn nắm chặt thành quyền, luôn mãi cường điệu chính mình bình tĩnh.

"Là những lời này sao?" Đế Mặc Trần như là một chút đều không có nhìn ra tới Vân Hoàng đã lửa giận ngập trời, tiếp tục đùa với Vân Hoàng.

Vân Hoàng: "....." Nàng nhẫn.

"Tiểu Hoàng Nhi, là câu này sao?" Đế Mặc Trần nhìn bộ dáng Vân Hoàng ẩn nhẫn không phát, liền cảm thấy thú vị, tâm tình vốn dĩ có chút tối tăm tức khắc tốt lên.

Vân Hoàng đứng lên, đi bước một hướng tới mép giường đi đến.

Đế Mặc Trần nhìn đi tới Vân Hoàng, khoe miệng khê nhếch, nhìn đáng vẻ, lại muốn lạng ra móng vuốt sắc bén.

Đi đến trước mặt Đế Mặc Trần, Vân Hoàng không nói hai lời, giơ tay liền hướng tới mặt Đế Mặc Trần đánh đi.

"Ta khinh, lão nương kêu người đừng nói, người xem lão nương là đồ ngốc à?"

Đế Mặc Trần đầu lệch về một bên tránh đi tay Vân Hoàng, giơ tay bắt lấy tay nàng, tà cười, "Đây là thẹn quá thành giận?"

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Khẩu vị của chủ nhân cũng quá nặng

Edit by Diệp Y Vi

Bàn tay bị Đế Mặc Trần bắt lấy, Vân Hoàng môi mím mấp mấp, lạnh nhạt nhìn Đế Mặc Trần.

Vân Hoàng sắc mặt không tốt, nhưng Đế Mặc Trần khê nhếch khoe miệng, hiển nhiên giờ phút này hắn tâm tình cực tốt.

"Buông ra." Rất nhiều lần không có biện pháp tránh thoát tay Đế Mặc Trần, Vân Hoàng nhìn Đế Mặc Trần sắc mặt bất thiện nói.

"Có bản lĩnh, chính mình rút về đi."

Vân Hoàng nghe vậy, đôi mắt nhú lại, tiếp theo nháy mắt, trong tay toát ra một đoàn ngọn lửa.

Nhìn đến đoàn ngọn lửa kia, Đế Mặc Trần ánh mắt tối sầm lại, đem bàn tay thon dài lấy ra, ôm vòng eo Vân Hoàng.

Vân Hoàng còn không có phản ứng kịp, một cái quay cuồng, nàng lại lần nữa bị Đế Mặc Trần đè ở dưới thân.

Vân Hoàng: "....."

Con mẹ nó, nàng còn có thể lại xui xẻo một chút sao?

"Tiểu Hoàng Nhi, cho dù là không vui, người hiện tại cũng chỉ có thể bị ta áp đảo, hiểu chưa?" Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, tâm tình rất tốt.

Như thế nào sẽ có nữ tử thủ vị như vậy?

Vân Hoàng hung tợn nhìn Đế Mặc Trần, nhắc chân muốn đá Đế Mặc Trần.

Vân Hoàng tốc độ nhanh, nhưng Đế Mặc Trần tốc độ càng nhanh.

Cơ hồ trong nháy mắt Vân Hoàng nâng lên chân, Đế Mặc Trần liền dùng chân chính mình ngăn chặn chân Vân Hoàng, làm chân nàng không có cách nào nhúc nhích nửa phần.

"Chủ nhân, viện trưởng....." Phong Nhị đẩy ra cửa phòng, sau khi nhìn thấy tình huống trong phòng, lời nói còn lại trong miệng Phong Nhị hoàn toàn biến mất.

Phòng rất đơn giản, một cái bàn, mấy cái ghế, còn có một cái ngăn tủ, một chiếc giường.

Có thể nói, toàn bộ trong phòng, giường là thứ có thể thấy được hết thảy.

Giờ phút này, từ góc độ Phong Nhị nhìn lại, chính là chủ nhân nhà hắn đè Vân Hoàng xuống, đang chuẩn bị làm chút chuyện thiếu nhi không nên xem....

Đế Mặc Trần nghiêng đầu, đôi mắt lập loè hàn quang lạnh nhạt liếc về Phong Nhị.

Thấy Đế Mặc Trần nhìn qua, Phong Nhị lập tức nói, "Các người tiếp tục."

Dứt lời, Phong Nhị sấn sát đóng lại cửa phòng.

Phong Nhị đang cùng viện trưởng nói chuyện, nhìn thấy Phong Nhị mở cửa lại đóng cửa lại, có chút nghi hoặc, liền đi tới bên người Phong Nhị.

"Người như thế nào lại đem cửa đóng lại?"

Phong Nhị nhìn Phong Nhất, ở một bên tai Phong Nhất nói hình ảnh hắn nhìn thấy.

Nghe xong Phong Nhị nói, Phong Nhất nhăn nhó, Vân Hoàng khả năng tính cách cùng nữ tử khác không giống nhau, nhưng này thay đổi không được nàng lớn lên sự thật rất xấu, chủ nhân khẩu vị cũng quá nặng?

Khó trách trước kia những nữ tử xinh đẹp muốn tới gần chủ nhân, không phải bị chủ nhân đánh bay, chính là bị chủ nhân dọa lui, nguyên lai là bởi vì chủ nhân yêu thích như vậy a!

Trong phòng, Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng dưới thân, "Hắn nói tiếp tục, Tiểu Hoàng Nhi, muốn tiếp tục sao?"

Vân Hoàng nhìn Đế Mặc Trần, tức giận không nói nên lời.

Người nam nhân này nhìn qua lớn lên giống trích tiên không dính khói lửa phạm tục, thanh lãnh vô song, như thế nào chuyện làm ra cùng lời nói lại giống lưu manh như vậy?

"Tránh ra." Vân Hoàng tức giận nói.

Đế Mặc Trần nghe vậy, buông tay ra, đứng lên thấp giọng nở nụ cười, "Yên tâm đi, tuy rằng nhìn thấy dung mạo thật sự của người không phải như thế, nhưng ta đối với tiểu cô nương phát dục không tốt không có hứng thú, đặc biệt là loại giống như người thân không tới hai lượng thịt, trước sau đều giống nhau."

"Người mẹ nó mới phát dục không tốt." Vân Hoàng nhìn Đế Mặc Trần, trong lòng lửa giận như lửa lớn thật nhanh cháy lan ra đồng cỏ.

Nàng phát dục không tốt?

Không đúng, nàng như thế nào sẽ cùng hắn rối rắm vấn đề này?

Vân Hoàng phục hồi tinh thần lại, liền thấy được khuôn mặt Đế Mặc Trần phóng đại tuần tú.

Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, mắt phượng hẹp dài hơi hơi hé lên, mắt đen thâm thúy mê người, liếm hết mọi thứ phong hoa, thanh âm tà mị trầm thấp vang lên, "Tiểu Hoàng Nhi, ta phát dục được không, người muốn hay không thử xem?"

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Luyện được

Edit by Diệp Y Vi

Năng lực ấn nhẫn của Vân Hoàng, luôn là bị Đế Mặc Trần dễ như trở bàn tay đánh tan.

Đáy mắt áp ủ gió lốc càng ngày càng mãnh liệt, Đế Mặc Trần rõ ràng cảm giác được, nếu lại trêu đùa tiếp, khả năng sẽ thật sự đánh một trận.

Thời điểm Vân Hoàng đột nhiên không kịp dự phòng, duỗi tay xoa xoa đầu tóc Vân Hoàng, "Hảo, hôm nay là thời gian người nghỉ ngơi, chờ ngày mai, ta sẽ dạy cho người."

Dứt lời, Đế Mặc Trần liền xoay người hướng tới bên ngoài đi đến.

Đế Mặc Trần đi rồi, Vân Hoàng hít sâu một hơi, vừa mới vốn dĩ tính toán tu luyện, nhưng hiện tại tu luyện cũng tu luyện không được.

Nghĩ đến đây, Vân Hoàng nhớ tới trong không gian tùy thân có hai quyển sách thư.

Lúc trước không gian mở ra, cũng chỉ có hai quyển sách cùng cái đỉnh đan kia.

Nàng vẫn luôn vội vàng tu luyện, đều không có nhìn hai quyển sách kia rốt cuộc là cái gì.

Hiện tại không có gì chuyện gì, vừa lúc lấy ra tới nhìn thử.

Từ trong không gian đem sách lấy ra, Vân Hoàng mở ra nhìn lên.

Sau khi nhìn thấy nội dung trang đầu tiên, Vân Hoàng trên mặt hiện ra một mặt ý cười.

Phương pháp phối đan được.

Quyển sách này, thế nhưng ghi lại phương pháp phối đan được.

Vân Hoàng cầm quyển sách, trên bìa mặt có một chữ thượng.

Vân Hoàng nhìn thoáng qua trong không gian mặt khác một quyển sách, mặt trên viết chính là hạ.

Nguyên lai đều là đan thư, khó trách trong không gian cái gì cũng không có chỉ có hai quyển sách cùng đan đỉnh đồ như máu kia.

Vân Hoàng nhìn quyển sách, mở đầu ghi chép lại từ phương thức phối đan được đơn giản nhất.

Có người cũng biết phương pháp phối đan được, bất quá cùng người bình thường biết có hơi chút chút bất đồng, nếu nói mọi người biết đến phương pháp phối đan được đơn giản nhất, như vậy quyển sách trong tay Vân Hoàng cầm ghi lại, đó là phương pháp phối đan tốt nhất.

Nhìn vài tờ, Vân Hoàng phát hiện trong một ít dược liệu yêu cầu chế đan được nàng đều có, là lúc ở bên trong núi ngắt lấy đến.

Nàng hiện tại đã có được hòa hệ linh căn cùng một hệ linh căn, có thể luyện dược.

Đứng lên, Vân Hoàng đem sách đặt ở trên bàn, đi tới cửa mở cửa nhìn ra.

Trong viện, không có bất luận kẻ nào.

Vân Hoàng nghĩ đến lúc vừa rồi Phong Nhị tới tìm Đế Mặc Trần, nhắc tới viện trưởng.

Bọn họ hẳn là cùng viện trưởng cùng nhau rời đi.

Bất quá có thể khiến viện trưởng tự mình đến nơi đây tới tìm hắn, lúc trước Phong Nhị lại nói tiểu quốc gia, chẳng lẽ hắn là đại hoàng tử của quốc gia lớn gì đó?

Nhìn thoáng qua bốn phía, Vân Hoàng đóng cửa lại.

Đem sách trên bàn phóng vào trong không gian, Vân Hoàng từ trong không gian lấy đan đỉnh đem ra, nhìn chăm chăm đan đỉnh một hồi lâu, liền bắt đầu chuẩn bị.

Vân Hoàng ở 22 thế kỷ cùng động vật có thể câu thông. Lăng cũng đã dạy nàng một ít y thuật, hơn nữa từ động vật nơi đó học được, nàng có thể nói là một bác sĩ y thuật rất cao.

Cũng là bởi vì như vậy, thời điểm Vân Hoàng trên đường trở về, nhìn thấy những dược liệu kia mới có thể ngắt lấy, bởi vì nàng rõ ràng tác dụng của những dược liệu này.

Sau khi đem dược liệu đều chuẩn bị tốt, Vân Hoàng ngưng tụ một ngọn lửa nhỏ ở trong tay, ngón tay bắn ra, ngọn lửa kia liền tới phía dưới đan đỉnh, bắt đầu bốc cháy lên.

Vân Hoàng thấy vậy, nhắm hai mắt lại, phóng xuất ra tinh thần lực, khống chế toàn bộ tình huống đan đỉnh.

Ngọn lửa không ngừng thiêu đốt, tới thời gian riêng sẽ biến lớn, thời gian càng về sau, sẽ trở nên càng ngày càng nhỏ.

Cho đến cuối cùng, ngọn lửa thiêu đốt phía dưới đan đỉnh hoàn toàn biến mất.

Vân Hoàng mở mắt, trên trán tràn đầy mồ hôi.

Tinh thần lực quả nhiên so với linh lực càng tiêu hao thể lực một người.

Vân Hoàng thở dài một tiếng, nhìn về phía đan đỉnh phía trước.

Không có nổ đỉnh, hẳn là thành công.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Như thế nào ngay cả phế vật cũng nhận làm học sinh?

Edit by Diệp Y Vi

Mặc kệ, nếu không có thành công, cùng lắm thì làm lại.

Nghĩ đến này, Vân Hoàng vùng tay lên, mở ra đỉnh đan đình.

Đỉnh đan bị mở ra, một trận hương vị nhàn nhạt của dược phiêu tán lan ra.

Hương vị dược không nồng liệt, nhàn nhạt, rất dễ ngửi.

Người thấy hương vị dược, Vân Hoàng liền cảm thấy thần thanh khí爽 rất nhiều.

Có hương vị, liền đại biểu cho đan dược bên trong là thành công.

Nghĩ đến này, Vân Hoàng trên mặt luôn luôn lạnh nhạt hiện ra một mặt từ tâm ý cười.

Đúng rồi, bình đựng đan!

Vân Hoàng cao hứng qua đi, đột nhiên nghĩ tới cái này.

Nàng không có bình đựng đan.

Vân Hoàng nhăn nhăn mày, chỉ có thể trước dùng đồ vật khác đựng.

Nhìn khắp nơi, Vân Hoàng đem tách uống nước rửa sạch một chút, lại lau khô, tính toán dùng cái tách này đựng đan dược.

Sau khi rửa tất, Vân Hoàng liền thu hồi tinh thần lực chính mình, cũng không có dùng tinh thần lực kiểm tra đan dược có mấy viên, cho nên kể tiếp.....

Dùng linh lực nâng đan dược từ bên trong đan đình bay ra tới, Vân Hoàng cầm tách trà tiếp đựng đan dược.

Vốn tưởng rằng một cái tách trà là đủ rồi, nhưng sau khi tách trà chứa đầy, còn có đan dược.

Vân Hoàng nhìn nhìn tách trà trong tay, có chút vô ngữ, tách trà này cũng không ít, đựng tám viên, như thế nào còn có?

Nhìn nhìn đan dược dư lại, Vân Hoàng đành phải trước đem chúng nó thả lại đan đình.

Dùng tinh thần lực xem xét một chút đan dược bên trong dư lại, còn có bảy viên, Vân Hoàng lại rửa sạch một cái tách.

Sau khi đem đan dược đựng hảo, nghĩ đến trong phòng đệm chần đều không có, Vân Hoàng duỗi tay nhéo nhéo ấn đường.

Lúc trước vốn dĩ tính đi mua đệm chần, vẫn luôn không đi, hôm nay vừa lúc, thuận tiện đi hội bán đấu giá trong thành bán một ít đan dược, đổi một chút tiền tệ.

Thu thập một chút, đem đan đình cất lại không gian, Vân Hoàng vốn định cùng Thập Thất nói một tiếng nàng đi ra ngoài, bất quá nghĩ đến Thập Thất khả năng đang nghỉ ngơi, Vân Hoàng cũng liền không có quấy rầy Thập Thất, trực tiếp rời khỏi sân.

Từ Đông Hạ học viện đi ra ngoài, Vân Hoàng đi thẳng đến hội đấu giá bên kia.

Sở dĩ tính toán bán cho đấu giá hội, là bởi vì Vân Hoàng nghĩ đến, vương thành trong Đông Hạ, rất nhiều thương hội đều là của Hách Liên gia, bao gồm hội đấu giá lớn nhất trong vương thành.

Từ học viện đi đến hội đấu giá, yêu cầu một ít thời gian.

Vân Hoàng trên người chỉ có bảy đồng bạc, bởi vậy lúc đi ngang qua cửa hàng này đó, Vân Hoàng cũng không có đi vào.

Sau khi tới hội đấu giá, Vân Hoàng đang chuẩn bị đi vào, lại bị hộ vệ hội trường đấu giá bên ngoài ngăn cản.

"Tiểu cô nương, nơi này không phải nơi người tới chơi, mau trở về đi học." Hộ vệ kia nhìn thoáng qua y phục Vân Hoàng mặc, liền biết Vân Hoàng là học sinh Đông Hạ học viện.

Vân Hoàng nhìn hộ vệ liếc mắt một cái, không có nhiều lời, trực tiếp lấy ra lệnh bài Hách Liên Quân đưa.

Sau khi hộ vệ nhìn thấy lệnh bài, sắc mặt đổi đổi.

Hai hộ vệ liếc nhau, trong đó một người lập tức một sửa thái độ vừa rồi, cung kính đối với Vân Hoàng nói, "Cô nương, thỉnh chờ một lát."

Dứt lời, hộ vệ kia liền xoay người nhanh chóng hướng tới bên trong đi đến.

Vân Hoàng cũng không nói gì, đứng ở bên ngoài chờ người ra tới.

"Này không phải đại tiểu thư Vân Hoàng của tướng quân phủ sao?" Lúc Vân Hoàng chờ hộ vệ kia ra tới, phía sau một đạo thanh âm chanh chua vang lên.

Vân Hoàng xoay người, nhìn thấy hai vị phụ nhân quần áo hoa lệ.

Hai vị phụ nhân kia Vân Hoàng cũng không nhận thức, bởi vậy nhìn hai người liếc mắt một cái, liền xoay người nhìn hội đấu giá.

Phụ nhân nói chuyện thấy Vân Hoàng không để ý tới chính mình, nhìn thoáng qua quần áo trên người Vân Hoàng, cười nói, "Đông Hạ học viện thật là càng ngày càng kém, như thế nào ngay cả "phế vật" cũng nhận làm học sinh?"

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Cư nhiên nhục nhã các nàng như vậy

Edit by Diệp Y Vi

Hộ vệ canh giữ ở bên ngoài nghĩ đến Vân Hoàng vừa rồi lấy ra lệnh bài, lại nhìn nhìn hai phụ nhân kia, trong lòng đối với kia hai phụ nhân chỉ có một ý tưởng.

Đa dạng tìm đường chết.....

"Vân đại tiểu thư, hội đấu giá Hách Liên gia, cũng không phải là địa phương loại người như ngươi có thể tới." Một phụ nhân đi đến trước mặt Vân Hoàng, "Bất quá ngươi nếu thật sự muốn đi vào, ngược lại có thể cầu xin ta, nói không chừng ta tâm tình tốt một chút, liền mang ngươi đi vào."

Vân Hoàng nghe vậy, cười lạnh nhìn về phía phụ nhân kia, "Không cần, ngươi vẫn là lo lắng chính ngươi chờ một chút có thể hay không vào được thôi."

"Ta sao có thể sẽ vào không được?" Phụ nhân lấy một ánh mắt nhìn ngu ngốc nhìn Vân Hoàng.

Hộ vệ kia nén cười, không nói gì.

Vân Hoàng nhìn hộ vệ liếc mắt một cái, không để ý đến hai người ngu ngốc trước mặt.

"Vân đại tiểu thư, ngươi không phải là ngu đi?" Phụ nhân nhìn Vân Hoàng, thở dài một tiếng, "Không nghĩ tới nhị thúc ngươi đối với ngươi tốt như vậy, ngươi ngược lại phế vật, cư nhiên còn đưa ngươi đi Đông Hạ học viện."

"Vân cô nương." Thời điểm hai phụ nhân châm chọc chế nhạo Vân Hoàng, bên trong hội trường đấu giá, đi ra một người nam nhân.

Nam nhân kia, Vân Hoàng cũng không xa lạ.

Trước đêm nàng đi Đông Hạ học viện, đưa cho nàng huy chương chính là người nam nhân trước mắt này.

Nam nhân nhìn thoáng qua hai phụ nhân trước mặt Vân Hoàng, sau đó nhìn Vân Hoàng nói, "Vân cô nương, xin theo ta tới."

Vân Hoàng gật gật đầu, hướng tới nam nhân đi đến.

Nam nhân không nói thêm gì, mang theo Vân Hoàng xoay người hướng tới hội trường đấu giá bên trong mà đi.

Đi được hai bước, Vân Hoàng dừng lại bước chân, hai tay ôm ngực, quay đầu lại nhìn hai phụ nhân liếc mắt một cái, sau đó nhìn về phía nam nhân bên người, "Hai vị đại nương này có thể tiến vào hội trường đấu giá sao?"

Nghe được Vân Hoàng nói như vậy, nam nhân đầu tiên là sửng sốt một chút, ngay sau đó minh bạch ý tứ của Vân Hoàng.

Nhìn thoáng qua hộ vệ, nam nhân âm thanh lạnh lùng nói, "Người nào có thể đi vào, người nào không thể đi vào, các ngươi nhìn cẩn thận một chút."

Hai cái hộ vệ vừa nghe, lập tức lớn tiếng nói, "Là."

Vân Hoàng nhìn hai phụ nhân cười cười, theo sau cùng nam nhân cùng nhau xoay người rời đi.

Nhìn Vân Hoàng đi vào, hai phụ nhân sắc mặt đổi đổi, vốn tưởng rằng cái phé vật kia vào không được, không nghĩ tới người hội đấu giá bên trong cư nhiên thỉnh Vân Hoàng đi vào.

Vân Hoàng đi vào, nghĩ đến mục đích hôm nay tới, hai vị phụ nhân chịu đựng tức giận hướng hội trường đấu giá bên trong đi đến.

Thời điểm có thể đi tới cửa, hai vị phụ nhân bị ngăn cản.

Nhìn hai hộ vệ, trong đó một cái phụ nhân nhíu mày nói, "Người làm gì?"

"Vừa rồi quân sự hội trường đấu giá nói, các người không thể đi vào." Hộ vệ đơn giản nói.

Vừa rồi ra tới, tuy rằng là người bên cạnh trưởng lão, nhưng Hách Liên trưởng lão là bốn gia trưởng lão, ý tứ của người bên người ông, chính là ý tứ của trưởng lão.

Bọn họ như thế nào có thể để hai người kia đi vào.

Hộ vệ vừa nói như vậy, phụ nhân cũng nhớ tới lời nói vừa rồi của nam nhân kia.

Trong lúc nhất thời, khí không được.

Cái tiểu tiện nhân kia, khó trách vừa rồi nói cho các nàng lo lắng có thể hay không đi vào.

Cư nhiên nhục nhã các nàng như vậy!

"Người biết chúng ta là ai không?" Một phụ nhân khác giữ chặt phụ nhân tức giận, nhìn hộ vệ nói, "Chúng ta là người hoàng gia, cho dù hội đấu giá Hách Liên gia lớn, cũng không thể đối với người hoàng gia vô lễ."

Hộ vệ nghe vậy, nhìn hai người âm thanh lạnh lùng nói, "Chúng ta là hộ vệ Hách Liên gia, không phải hoàng gia."

Ngụ ý, chính là ý tứ của hoàng gia, chúng ta sẽ không nghe.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Không hổ là quý tài duy nhất của thiên cổ

Edit by Diệp Y Vi

Hai phụ nhân đứng ở cửa hội trường đấu giá, khí không được, cũng dẫn tới một ít người vây xem.

Bên trong hội trường đấu giá, nam nhân nghiêng đầu nhìn về phía Vân Hoàng, "Vân cô nương, không biết đến hội đấu giá có chuyện gì?"

"Trước hết, ta cảm thấy người hẳn là trước nói cho ta, người kêu gì." Vân Hoàng nghiêng đầu nhìn nam nhân, nhạt nhẽo cười, "Nếu không ta không biết như thế nào xưng hô người."

Nghe được Vân Hoàng nói như vậy, nam nhân ngượng ngừng cười cười, "Vân cô nương, người kêu ta Thanh Đồng là được, ta là hộ vệ bên người của trưởng lão."

"Có thể." Vân Hoàng lên tiếng, "Ta lần này tới, là tới bán đan dược."

"Bán đan dược?" Thanh Đồng vẻ mặt nghi hoặc nhìn Vân Hoàng.

Vân cô nương chính mình nếu có đan dược, đều là chuyện thực thần kỳ.

Sao có thể còn có bao nhiêu đan dược dư tới bán?

Nàng xác định không phải tới mua đan dược?

Trong lúc Thanh Đồng nghi hoặc, hai người đã đi tới hậu viện hội đấu giá.

Hậu viện là nơi hội đấu giá chuẩn bị đồ vật, trong đó có một sân, là địa phương các quân sự nghỉ ngơi.

Thanh Đồng mang theo Vân Hoàng trực tiếp đi đến sân Hách Liên Quân ở.

Tiến vào sân, đi đến sảnh ngoài, Vân Hoàng còn không có tiến vào sảnh ngoài, bên trong thanh âm của Hách Liên Quân liên vang lên.

"Vân nha đầu, đã lâu không thấy."

Vân Hoàng nghe vậy, khóe miệng hơi trều một chút, tiến vào phòng, nhìn Hách Liên quân cười cười, "Không tới hai tháng đi."

"Hai tháng cũng rất lâu." Hách Liên Quân buông tách trà trong tay, cười tủm tỉm nhìn Vân Hoàng, "Vân nha đầu, lần này đi ra ngoài rèn luyện, có thu hoạch gì không?"

Thu hoạch?

Xác định nàng có thể cùng linh thú câu thông hơn nữa có thể làm linh thú nghe lệnh với nàng này có tính thu hoạch không?

Nếu này không tính, nàng một chuyến này chẳng những không có thu hoạch, còn trên chộc phải một kẻ lưu manh.

Thấy Vân Hoàng không nói chuyện, Hách Liên Quân lại lần nữa hỏi, "Chẳng lẽ không có gì thu hoạch?"

Thanh Đồng pha hảo trà, đặt trên bàn gỗ tử đàn, "Vân cô nương, thỉnh dùng trà."

"Cảm ơn." Vân Hoàng nói một câu, nhìn về phía Hách Liên Quân, lắc đầu nói, "Thu hoạch là có, lúc này đây chính là tới bán thu hoạch."

Bán thu hoạch?

Hách Liên Quân có chút kinh ngạc, lúc đang chuẩn bị hỏi một chút Vân Hoàng nàng muốn bán thu hoạch là gì đó, Vân Hoàng đã từ trong không gian lấy ra kia hai tách trà.

Vân Hoàng từ một tách trà bên trong lấy ra ba viên, đựng vào bảy viên đan dược trong tách trà, nhìn về phía Hách Liên Quân, "Đây là thời điểm ta ở bên trong núi rèn luyện ngắt lấy dược liệu luyện chế ra được đan dược, gần đây thiếu tiền, tính toán đem chúng nó bán."

Hách Liên Quân nhìn thấy đan dược trong tách trà, xoát một chút đứng lên, khiếp sợ nhìn Vân Hoàng, "Vân nha đầu, đan dược này đều là ngời luyện chế?"

"Àn." Vân Hoàng gật đầu.

Nếu là người khác hỏi, Vân Hoàng sẽ không thừa nhận, nhưng Hách Liên Quân không giống nhau, Hách Liên quân ngay từ đầu đã biết bí mật nàng, nàng không cần thiết lại gạt.

Hách Liên Quân đi đến trước mặt Vân Hoàng, cầm lấy một viên đan dược cẩn thận nhìn nhìn, cuối cùng cười lớn nói, "Không hổ là quý tài duy nhất của thiên cổ, đan dược này, là cực phẩm a."

Có được siêu việt 10 tinh thuần tịnh độ linh căn luyện chế ra được đan dược, quả nhiên là tốt nhất.

Dung hợp cùng tinh thuần độ là thượng phẩm đan dược đều không thể so sánh cùng.

Dù chỉ là đan dược phục hồi như cũ, nhưng đan dược này, hẳn dám cam đoan, một khi bán đấu giá, khẳng định sẽ bị mua sạch.

Vân Hoàng nhướng mày, nhìn Hách Liên Quân nói, "Ta là dựa theo sách nhìn thấy phương pháp luyện chế ra, đan dược này thực tốt sao?"

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Có thể đừng nói vân đạm phong khinh như vậy không?

Edit by Diệp Y Vi

Nghe được Vân Hoàng hỏi như vậy, Hách Liên Quân bất đắc dĩ thờ dài một tiếng, "Vân nha đầu, ngời ngày thường có phải hay không chỉ lo tu luyện?"

Vân Hoàng gật đầu, chỉ lo tu luyện thì có vấn đề sao?

Hách Liên Quân cảm đan dược nhìn về phía Vân Hoàng, "Nha đầu, không phải lão phu nói ngươi, ngươi chính là toàn hệ Linh Sư a, ngươi có thể hay không không cần chỉ tu luyện, nhìn thêm nhiều sách khác?"

Người khác là bởi vì chỉ có Đơn Linh Căn, không có cách nào mới không thể không liều mạng tu luyện, rốt cuộc chỉ có thể là Linh Sư.

Nha đầu này ngược lại, toàn hệ Linh Sư, đa dạng lựa chọn, cùng người khác không giống nhau, lại liều mạng tu luyện.

Vân Hoàng nghe vậy, không nói gì.

Hách Liên Quân nhìn Vân Hoàng nói, "Phương pháp phối đan này phối ra đan dược phục hồi, lão phu cũng là luyện dược sư, bất quá trong phương pháp phối đan này, có dược liệu cùng bình thường không giống nhau, nhưng lão phu kiểm tra qua một chút, thêm dược liệu như vậy luyện chế ra đan dược phục hồi càng tốt, lão phu cũng không hỏi ngươi là từ nơi nào nhìn thấy phương pháp phối đan dược này, hiện tại lão phu liền cùng ngươi nói một chút tinh cấp của đan dược."

Vân Hoàng nâng chung trà lên uống một ngụm, nhìn về phía Hách Liên Quân, "Ngươi nói, ta nghe."

"Ngươi đem tới là tam tinh cực phẩm phục hồi đan, tam tinh không phải nói tinh cấp thấp, mà là nói đan dược phục hồi thuộc về tam tinh cấp thấp, nhưng ngươi lấy tới cái này, là tam tinh cấp đan dược cực phẩm, cũng chính là tốt nhất, dựa theo giá cả phòng đầu giá thu mua, so với đan dược bình thường thu mua giá cả nhiều ra gấp đôi, đan dược này nếu bán, là sáu trăm đồng vàng một viên, mười viên sáu thiên kim tệ."

Sáu thiên kim tệ, nghe thấy con số này, Vân Hoàng đột nhiên có một loại cảm giác lập tức muốn biến thổ hào.

Ai bảo nàng toàn thân trên dưới hiện tại cũng chỉ có bảy đồng bạc?

"Mặt khác, tu vi cấp bậc luyện dược sư phân biệt là dược đồ, dược sư, dược vương, dược thánh, dược thần, luyện dược sư tu vi tấn chức khó khăn, có cao thấp chi phân, đây là cấp bậc phân hóa của Thiên Điều đại lục, dược đồ luyện chế nhất tinh cấp đan dược, dược sư luyện chế nhị tinh đến tam tinh cấp đan dược, Dược Vương luyện chế bốn đến năm tinh đan dược, dược thánh luyện chế sáu bảy tám tinh đan dược, chỉ có dược thần, mới có thể luyện chế cửu tinh cùng mười tinh đan dược, dựa theo đan dược nha đầu ngươi luyện chế ra, ngươi hiện tại cấp bậc luyện dược sư là dược sư."

"Ngươi nói ta đều đã biết, đưa tiền đi." Vân Hoàng cười tủm tỉm nhìn Hách Liên Quân.

Hách Liên Quân nhìn về phía Thanh Đồng, Thanh Đồng lập tức rời đi sân.

Trở lại vị trí chính mình ngồi xuống, Hách Liên Quân nhìn Vân Hoàng, "Nha đầu, lúc trước lão phu đã nói qua, ngươi là bằng hữu Hách Liên gia, mặc kệ là đan dược, vũ khí hay là tiền tệ, chỉ cần ngươi yêu cầu, có thể trực tiếp đến thương hội danh nghĩa Hách Liên gia lấy."

"Thời điểm chân chính yêu cầu Hách Liên gia ra mặt ta sẽ không khách khí." Vân Hoàng nhìn về phía Hách Liên Quân, cười cười, "Cho nên ngươi không cần lo lắng cho ta không đem Hách Liên gia xem là bằng hữu."

Hách Liên Quân nghe vậy nở nụ cười, "Lão phu biết Vân nha đầu là người hiểu chuyện, là lão phu mạo muội, Vân nha đầu, lão phu có thể hỏi ngươi một vấn đề không?"

"Hỏi đi."

"Vân nha đầu, nếu ngươi có thể luyện chế đan dược, đã nói lên ngươi đã tu luyện ra hỏa hệ linh căn cùng mộc hệ linh cảm, lão phu muốn hỏi một chút, ngươi hiện tại là Linh Sư tu vi bao nhiêu cấp?"

"Linh Sư thất cấp." Vân Hoàng không chút nào dấu diếm nói, ngữ khí nhẹ nhàng băng quơ giống như là đang nói thời tiết hôm nay.

Hách Liên Quân mới uống đến trong miệng nửa chung trà, thiếu chút nữa phun ra.

Thật vất vả nuốt xuống, lại thiếu chút nữa sặc.

Nhìn Vân Hoàng, Hách Liên Quân bất đắc dĩ nói, "Nha đầu, lần sau có thể đừng nói vân đạm phong khinh như vậy không?"

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 73: Ta tạm thời không có nguy hiểm

Edit by Diệp Y Vi

"Làm sao vậy?" Vân Hoàng về mặt nghi hoặc nhìn Hách Liên Quân, "Ta nói có cái gì không đúng sao?"

"Không....." Hách Liên Quân sâu kín thở dài một tiếng, "Người nói không có gì không đúng, chỉ là quá nhẹ nhàng băng qua."

Không chờ Vân Hoàng nói chuyện, Hách Liên Quân tiếp tục nói, "Vân nha đầu a, người biết lão phu một trăm tuổi, tu vi bao nhiêu không?"

Vân Hoàng tuy rằng có thể che dấu cấp bậc chính mình, bắt quá người khác, một khi so với Vân Hoàng cao hơn ba cấp, Vân Hoàng liền thấy không rõ tu vi đối phương.

Tu vi của Hách Liên Quân, so với Vân Hoàng cao hơn ngàn trên ba cấp, bởi vậy Vân Hoàng cũng không thể nhìn ra tu vi của Hách Liên Quân.

" Bao nhiêu?" Nhìn không ra, Vân Hoàng cũng không tính toán cố sức đi đoán, trực tiếp mở miệng hỏi.

"Linh đem thất cấp." Thời điểm Hách Liên Quân nói lời này, cực kỳ bất đắc dĩ.

Linh đem thất cấp?

(Vì dịch từ tiếng trung sang là linh đem, ta lại tìm không ra đem này nghĩa là gì, đọc thì có chút hơi lạ lạ, linh đem, về sau ta sẽ cố gắng tìm hiểu rồi chỉnh sửa lại cho mọi người.)

Vân Hoàng nhú mày, "Người tu vi không phải rất cao sao?"

Tu vi Linh Sư qua đi, tiến vào giai đoạn linh đem.

Nàng mới Linh Sư thất cấp, Hách Liên Quân Linh đem thất cấp, kém suốt một cái giai đoạn.

"Nhưng ta một trăm tuổi." Hách Liên Quân nhìn Vân Hoàng nói, "Tu luyện tới linh đem thất cấp ở tuổi này, lão phu lúc trước vẫn luôn cảm thấy là thực không tồi, nhưng người không đến hai tháng biến thành Linh Sư thất cấp, cộng thêm thân phận luyện được sư, người biết ý nghĩa gì không?"

"Cái gì?"

"Đây là nghịch thiên a." Hách Liên Quân vẻ mặt vô cùng đau đớn nhìn Vân Hoàng, "Người bình thường, cả đời đều không thể đến Linh Sư thất cấp, người có điểm tu luyện thiên phú, có đan dược phụ trợ, mười năm đến Linh Sư thất cấp đều sẽ bị xưng là tu vi không tồi, nhưng người không đến hai tháng.....!"

Câu nói kế tiếp, Hách Liên Quân không nghĩ nói, càng nói càng tâm tắc.

Chủ yếu là Vân Hoàng vẻ mặt không cho là đúng.

Đối với người khác, thương tổn, đều là gặp bội.

Nghe xong Hách Liên Quân nói, Vân Hoàng cười cười, nói, "Ta biết chính mình tu luyện rất nhanh, bắt quá hiện tại ta cũng mười bốn tuổi, tính lên, tu luyện rất trẻ, cho nên mới càng nỗ lực tu luyện."

Linh Sư thất cấp thì có thể thế nào?

Nàng ở trước mặt nam nhân họ Mặc kia, liền nhúc nhích đều khó khăn.

Cũng không biết hẳn tu vi có bao nhiêu cao?

Hách Liên Quân không nghĩ lại tiếp tục đề tài này, hẳn dám cam đoan, nếu tiếp tục nói, đối với hắn khả năng sẽ tạo thành bạo kích thương tổn.

Hắn vẫn là đừng không có việc gì tìm việc, nhanh tránh đi cái đề tài này mới là chính xác.

"Đúng rồi, lão phu vừa rồi thu được tin tức Từ Tranh gửi cho ta." Hách Liên Quân nâng chung trà lên uống một ngụm, nhìn Vân Hoàng nói, "Từ Tranh cùng lão phu nói, trường học đột nhiên xuất hiện một nam nhân kêu Mặc Trần, nam nhân kia cùng viện trưởng yêu cầu làm lão sư người, viện trưởng đáp ứng rồi, người đã thấy qua người kia?"

"Đã gặp qua." Vân Hoàng mím môi, trầm mặc một hồi mới mở miệng, "Từ lão sư nếu biết chuyện này, chứng minh hẳn thử ngăn cản qua, viện trưởng hẳn là cũng biết Từ lão sư cùng Hách Liên gia có quan hệ, nếu đáp ứng, hẳn nói lên thân phận của Mặc Trần, khả năng không phải đối tượng Hách Liên gia có thể trêu chọc." Dừng một chút, Vân Hoàng tiếp tục nói, "Về hẳn, các người không cần quá để ý, nam nhân kia tới gần ta, là bởi vì một đồ vật, ta tạm thời không có nguy hiểm."

Hách Liên Quân nghe vậy, không hỏi đồ vật kia là cái gì.

Vân Hoàng nếu muốn nói, liền sẽ nói rõ ràng, mà không phải nói "đồ vật" như vậy.

Trên Thiên Diệu đại lục, đối tượng Hách Liên gia không thể trêu chọc trước mắt còn không có.

Chẳng lẽ nam nhân kia, không phải người của Thiên Diêu đại lục?

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Đây là nhận hay không nhận a

Edit by Diệp Y Vi

Nhưng người bên kia hẳn là sẽ không chạy tới Thiên Diêu đại lục mới đúng.

Đặc biệt là một quốc gia nhỏ như Đông Hạ Quốc.

Vân Hoàng nếu nói tạm thời không có vấn đề, hẳn cũng liền không cần quá lo lắng.

"Nha đầu, nếu có yêu cầu gì, có thể lập tức phái người tìm lão phu, lão phu một tháng sau phải tạm thời rời đi Đông Hạ Quốc, nhưng Thanh Đồng sẽ lưu tại Đông Hạ Quốc, ngươi có chuyện gì, có thể tìm Thanh Đồng."

"Ân." Vân Hoàng gật đầu, tỏ vẻ nàng đã biết.

Khi nói chuyện, Thanh Đồng từ bên ngoài đi đến.

Thanh Đồng trong tay cầm hai cái túi, cùng một tấm thẻ màu tím, một tấm thẻ màu đen.

Vân Hoàng nhìn lướt qua hai tấm thẻ, liền biết đó là cái gì.

Đại lục này đồng vàng là vàng ròng chế tạo, không giống như vàng ở hiện đại có thể nhẹ nhàng mang theo ở trên người.

Một ngàn đồng vàng mang theo đều nặng chết người, cổ tình không gian như nhấc trĩu vật, thiếu đến đáng thương, người thường căn bản không có được.

Dưới tình huống như vậy, thương hội Hách Liên gia chế tạo ra một loại thẻ cùng thẻ ngân hàng hiện đại giống nhau.

Tạp cùng tiền tệ cấp bậc là giống nhau, phân biệt hắc tạp, bạc tạp, kim tạp, bất quá tạp loại hình so với tiền tệ nhiều hơn một loại, đó chính là tím tạp.

Hắc tạp là người thường có thể giữ, bạc tạp là người có gia thế giữ, hoàng gia sẽ có được số ít kim tạp, mà tím tạp, nghe nói là không đối với bá tánh hoặc là người hoàng gia nào phát, bởi vì tím tạp tượng trưng cho một loại thân phận đặc biệt, chỉ có cùng Hách Liên gia quan hệ cực tốt hoặc là nói nhân tài có tu vi đặc biệt cường đại mới có được tím tạp.

Thanh Đồng đi đến trước mặt Vân Hoàng, nhìn Vân Hoàng cung kính nói, "Vân cô nương, một túi đựng chính là một ít bình đan, có thể dùng đựng đan dược, một túi khác, là một ít dược liệu, Vân cô nương có thể tùy tiện luyện chế một ít đan dược, mặt khác, tím tạp cùng hắc tạp cũng là cho Vân cô nương người."

Vân Hoàng nhìn thoáng qua tím tạp, theo sau nghiêng đầu nhìn về phía Hách Liên Quân, "Liền tính là bản gia trưởng lão, tím tạp cũng không thể dễ dàng được đến, nói vậy ngươi là lúc trước liền cùng thiếu chủ các người nói qua, mới lấy được tím tạp này đi?"

"Nha đầu, ngươi nói không sai." Hách Liên Quân cười cười, tiếp tục nói, "Nha đầu ngươi là bằng hữu đặc thù của Hách Liên gia, Hách Liên gia đối với bằng hữu đặc thù sẽ không kén, tím tạp này ngươi liền cầm đi, tím tạp có thể đến bất luận tiền trang gì của Hách Liên gia lấy đồng vàng, nha đầu, có tím tạp này, ngươi cũng không cần lo lắng vấn đề không có tiền, còn tấm tạp đen này, nha đầu ngươi ngày thường có thể lấy ra dùng, sáu thiên kim tệ cũng đã có bên trong."

Vân Hoàng nhìn Hách Liên Quân liếc mắt một cái, đuôi tay lấy qua tím tạp hắc tạp cùng hai cái túi.

Đều đã như vậy, lấy tím tạp là thiếu nhân tình, không lấy vẫn là thiếu nhân tình.

Ngay từ đầu nàng liền thiếu Hách Liên gia, về sau Hách Liên gia nếu thật sự có yêu cầu nàng chuyện gì, nàng sẽ ra mặt.

Thấy Vân Hoàng nhận lấy tím tạp, Hách Liên Quân cười càng thêm hòa ái.

"Đúng rồi, ta một chút nữa muốn đi mua một ít đồ vật, có đồng vàng lẻ cho ta không? Chẳng lẽ ta mới vừa bán đan dược liền phải đi tiền trang lấy?"

Thanh Đồng vừa nghe, từ trong lòng ngực lấy ra một cái túi tiền, "Vân cô nương, ở đây có một trăm đồng vàng, Vân cô nương cầm đi dùng đi."

Vân Hoàng từ trong tay Thanh Đồng trả lại túi tiền, ngay sau đó cầm một viên đan dược cấp Thanh Đồng, "Viên đan dược này, coi như cảm ơn ngươi

chuẩn bị binh đàn cùng được liệu."

Một ít đồ vật, nàng vẫn là có thể chính mình mua.

Thanh Đồng cầm đàn được, có chút không biết làm sao nhìn về phía Hách Liên Quân, lấy ánh mắt dò hỏi, "Trưởng lão, đây là nhận hay là không nhận a?"

Hách Liên Quân nhìn Vân Hoàng cười cười, không nói thêm gì, chỉ là kêu Thanh Đồng nhận lấy đàn được.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Chẳng lẽ là thái tử Đông Hạ Quốc, Đông Tề?

Edit by Diệp Y Vi

Kế tiếp, Vân Hoàng cùng Hách Liên Quân hàn huyên một hồi, liền đi ra ngoài hội đấu giá.

Sau khi tới địa phương không người, Vân Hoàng liền đem vài thứ kia toàn bộ phóng tới trong không gian.

Đi cửa hàng, sau khi mua một ít đồ vật cần thiết, liền hướng học viện mà đi.

Bởi vì hôm nay mới rèn luyện trở về, học sinh có thể nghỉ ngơi một ngày, mọi người liền đều ra ngoài.

Tiến vào học viện, thời điểm hướng Đông viện đi đến, Vân Hoàng gặp Đông Viêm Duệ, đám người Đông Mộc Thu.

Ở bên người bọn họ, còn có một người nam nhân.

Nam nhân kia Vân Hoàng cũng không có ấn tượng, cũng không nghĩ có ấn tượng gì.

Tùy ý nhìn nam nhân kia liếc mắt một cái, Vân Hoàng bước nhanh hướng đường nhỏ đi đến Đông viện bên kia.

"Vân Hoàng." Thời điểm Vân Hoàng đi ngang bọn họ, Đông Viêm Duệ hô một tiếng.

Nghe được thanh âm Đông Viêm Duệ, Vân Hoàng dừng lại bước chân, quay đầu lại nhìn hắn, "Có việc?"

Đông Viêm Duệ còn chưa mở miệng, nam nhân đứng bên cạnh Đông Viêm Duệ khẽ cười một tiếng, "Vân cô nương, người cùng trong lời đồn một chút đều không giống nhau."

Lời đồn?

Lời đồn nàng yếu đuối nhất gan, hay là phé vật, sao có thể giống nhau.

Vân Hoàng liếc mắt nhìn kỹ dung mạo nam nhân, cùng Đông Viêm Duệ có chút tương tự, trên người hắn, có kim sắc huy chương tạc, cho thấy hắn là học sinh cao cấp viện.

Cùng Đông Viêm Duệ tương tự, lại là học sinh cao cấp viện, cao cấp học viện yêu cầu hai điểm, một là người thân phận đặc thù, hai là có được hai hệ linh căn, Đông Vũ chính là hai hệ linh căn, hay là hắn là Đông Hạ Quốc Thái Tử, Đông Tề, nếu là Đông Tề, cũng chính là thân ca ca của Đông Vũ, nghe nói ca ca của nàng ta, cũng là song hệ linh căn, bất quá là hỏa hệ cùng thổ hệ.

"Vân Hoàng, đây là đại ca ta." Đông Viêm Duệ thấy Vân Hoàng không nói gì, lạnh giọng nói một câu, đồng thời cũng là ở nhắc nhở Vân Hoàng chú ý thân phận chính mình.

A, nguyên lai thật là Thái Tử điện hạ.

Bất quá, bọn họ nói chuyện phiếm kêu nàng làm cái gì?

Nhìn Đông Tề liếc mắt một cái, Vân Hoàng đạm mạc nói, "Thái Tử điện hạ, Nhị hoàng tử, nếu không có gì sự tình, ta trước cáo từ." Dứt lời, Vân Hoàng liền xoay người chuẩn bị rời đi.

Đối với thái độ Vân Hoàng lạnh nhạt, trong mắt Đông Tề ý cười dần dần dày.

Có ý tứ, Vân Hoàng này tính tình cùng nghe đồn quá không giống nhau.

"Vân Hoàng." Đông Viêm Duệ thấy Vân Hoàng muốn đi, lại lần nữa hô một tiếng, trầm giọng nói, "Người còn nhớ rõ một tháng trước chúng ta sự tình gì không?"

"Nhớ rõ." Vân Hoàng câu môi cười, "Ta nhớ rất rõ ràng, cũng thỉnh Nhị hoàng tử nhớ rõ, chúng ta không chỉ thi đấu, người thua, còn muốn vô điều kiện đáp ứng người thắng một cái yêu cầu."

"Ta tự nhiên nhớ rõ." Đông Viêm Duệ mỉm cười, "Năm ngày sau chính là thời gian luận võ đại tái, hy vọng người đến lúc đó đừng không dám tham gia."

Không dám tham gia?

Vân Hoàng lạnh nhạt cười, không có nói cái gì nữa, bước nhanh rời đi.

Đông Tề nhìn chăm chăm bóng dáng Vân Hoàng, sau đó nhìn về phía Đông Viêm Duệ, "Nhị đệ, Vân Hoàng đáp ứng dứt khoát như vậy, chính người cần thận một chút."

"Đại ca, người sợ nhị ca không thắng được nàng?" Đông Mộc Thu khinh thường cười cười, "Nàng liên tính là hiện tại không phải phế vật, là võ giả, cũng không có khả năng là đối thủ của nhị ca, nhị ca đã là Linh Sư ngũ cấp cường giả, nói không chừng lại qua mấy ngày, liền có thể đột phá đến Linh Sư lục cấp."

"Nhị đệ, năm ngày sau, đại ca đến lúc đó sẽ đến xem." Đông Tề vỗ vỗ bả vai Đông Viêm Duệ, ý vị thâm trường cười cười, "Người cố lên."

Từ bên người Đông Viêm Duệ đi qua, đưa lưng về phía Đông Viêm Duệ, Đông Tề trên mặt tươi cười biến mất không còn một mảnh.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Người không thích tu luyện?

Edit by Diệp Y Vi

Nhị đệ này của hần tướng thắng Vân Hoàng, sau đó từ hôn cưới nữ nhi Vân Thiên Lương, Vân Lạc.

Còn không phải là vì binh quyền trong tay Vân Thiên Lương sao?

Hắn đã là Thái Tử, lại vẫn có một ít người không cam lòng như vậy, muốn lớn mạnh thế lực chính mình.

Bất quá nhìn bộ dáng Vân Hoàng kia, căn bản không có đem nhị đệ đặt ở trong mắt.

Tuy rằng không biết nàng có cái gì để kiêu ngạo, nhưng lúc này đây, khả năng sẽ nhìn thấy một hồi trò hay.

...

Vân Hoàng tiến vào sân, liền nhìn thấy Thập Thất ngồi ở ghế đá trong viện.

Thập Thất vốn dĩ là ghé mặt vào trên bàn đá, nghe được thanh âm, lập tức ngẩng đầu lên.

Duỗi tay xoa xoa đôi mắt, Thập Thất mở miệng hỏi, "Vân Hoàng, người đã trở lại?"

"Àn." Vân Hoàng lên tiếng, đi qua, đồng thời đem mua đồ vật từ trong không gian đem ra, toàn bộ ôm ở trong tay.

Sau khi đi đến trước bàn đá, Vân Hoàng đem đồ vật toàn bộ đặt ở trên bàn đá.

Trong đó còn có một bao điểm tâm.

"Ta vừa rồi đi ra ngoài một chuyến mua ít đồ vật, thuận tiện mua một bao điểm tâm, người cầm đi ăn đi, ta đem mấy thứ còn lại đặt vào trong phòng."

"Hào." Thập Thất cảm lên mùi hương vị, sau khi sờ đến điểm tâm, trên mặt lộ ra một mặt tươi cười sáng lạn.

Vân Hoàng nhìn Thập Thất liếc mắt một cái, ôm đồ vật khác hướng phòng chính mình đi đến.

Chén trà, đệm chăn, một ít quần áo, còn có trăm bạch ngọc lúc trước bị nàng đem đi cầm, sau khi Vân Hoàng nhất nhất sửa sang lại hảo, mới ra khỏi phòng.

Đi đến bên người Thập Thất, Vân Hoàng nhìn Thập Thất nói, "Thập Thất, hôm nay xuất hiện nam nhân kêu Mặc Trần, học viện đã đồng ý hấn làm lão sư của ta, cho nên từ ngày mai bắt đầu, ta sẽ không đi đến tiểu viện bên kia đi học."

"Không có việc gì, ta có thể một người đi, chỉ là....." Thập Thất cắn một ngụm điểm tâm, nói, "Ta không yên tâm ngươi, cái nam nhân kêu Mặc Trần kia cho ta cảm giác rất nguy hiểm."

Hắn một chút đều không thích nam nhân kia.

Tuy rằng nhìn không thấy bộ dáng của hắn, nhưng bằng cảm giác, hắn cảm giác được nguy hiểm

"Hắn sẽ không đối với ta thế nào." Vân Hoàng cảm lấy một khối điểm tâm, nhìn Thập Thất, "Đúng rồi, ta từ trên người ngươi nhìn không thấy linh lực dao động, chẳng lẽ ngươi cũng không thể tu luyện?"

Nhận thức Thập Thất cũng có một tháng, lúc trước nàng vội vàng tu luyện, cũng không hỏi cái này.

"Không phải." Thập Thất cắn cắn môi, nhỏ giọng nói, "Là ta chính mình không tu luyện."

"Ngươi không thích tu luyện?"

"Không phải." Thập Thất lắc đầu, "Ta mỗi lần tu luyện, đầu đều sẽ đặc biệt đau, mặc kệ khi nào đều giống nhau, cho nên Hạ lão sư liền không cho ta tu luyện, nàng nói chỉ cần ta ở trong học viện, nàng sẽ bảo hộ ta, ta sẽ không có nguy hiểm."

Chỉ là hiện tại, Hạ lão sư đã không còn nữa, cũng liền không có biện pháp bảo hộ hắn.

Vân Hoàng nhìn Thập Thất, thở dài một tiếng, khó trách thời điểm bị Lý Dững khi dễ, căn bản là không thể đánh lại.

Bất quá nhìn cái dạng của hắn này, cho dù là có tu vi, chỉ sợ người khác khi dễ hắn, hắn cũng sẽ không đánh trả.

Rốt cuộc nàng lúc trước muốn cho Dạ ăn Lý Dững cùng những người đó, hắn đều thay bọn hắn cầu tình.

"Hảo, hôm nay buổi tối không cần làm cơm." Vân Hoàng nhìn Thập Thất nói một câu, liền hướng tới phòng chính mình đi đến.

"Ngươi buổi tối muốn tu luyện sao?"

"Ân."

Tiến vào phòng, Vân Hoàng đóng cửa lại, duỗi tay nhéo nhéo ấn đường.

Vừa rồi sao lại thế này?

Nhìn thấy dáng vẻ của hắn, nàng thiếu chút nữa theo bản năng nói ra "về sau ta bảo hộ ngươi" những lời này.

Nhất định phải biết rõ ràng lai lịch vòng tay kia.

Vì cái gì trước kia chưa từng gặp qua Thập Thất, khi nhìn thấy vòng tay kia nàng lại cảm thấy như là đã từng gặp qua ở địa phương nào.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Hắn là tới xem diễn hay là tới dạy học?

Edit by Diệp Y Vi

Nàng có một loại cảm giác, chỉ cần biết rõ ràng lai lịch vòng tay kia, nàng vì cái gì đối Thập Thất mềm lòng, cũng liền sẽ được giải thích.

Không có lại nghĩ nhiều như vậy, Vân Hoàng đi đến mép giường, khoanh chân ngồi ở trên giường, bắt đầu tu luyện.

Khi Vân Hoàng bắt đầu tu luyện, chung quanh linh khí đều điên cuồng hướng tới thân thể Vân Hoàng.

Sáng sớm hôm sau, Vân Hoàng từ trong phòng ra tới, múc nước rửa mặt sau đó ăn cơm, làm xong hết thấy lại đợi một hồi, đều không có thấy Đế Mặc Trần xuất hiện.

Thái dương dâng lên, Vân Hoàng ngồi ở ghế đá trong viện, môi mỏng mấp mấp, sắc mặt có chút khó coi, hôm nay liền phải đi học, nam nhân kia cứ nhiên còn chưa có tới.

Như vậy còn nói là lão sư nàng?

"Tiểu Hoàng Nhi, sắc mặt khó coi như vậy, là đang mắng ta?" Thời điểm Vân Hoàng ở trong lòng thầm hỏi Đế Mặc Trần, Đế Mặc Trần xuất hiện ở cửa sân.

Vân Hoàng ngược mắt, liền thấy được Đế Mặc Trần dựa cửa viện, khóe miệng ngậm một nụ cười.

Hôm nay hắc, như cũ ăn mặc y phục trắng sạch sẽ xuất trần, tóc dài nhu thuận màu bạc, chỉ dùng một sợi dây cột tóc cột lấy, có vài sợi tóc rơi rụng ở phía trước, dựa cửa viện, mặt nghiêng cực mỹ, ánh dương ấm áp chiếu xuống trên người hắn, vì hắn mặc lên một tầng đậm kim sắc, mỹ tựa như ảo mộng.

Vân Hoàng nhìn chằm chằm Đế Mặc Trần, trên mặt mặt không biểu tình, nhưng tâm lý lại rất kinh điển.

Ở hiện đại nàng nhận thức người tuy rằng không nhiều lắm, nhưng nàng vẫn luôn đều cho rằng, diện mạo của Lăng liền có thể nói tuyệt sắc, nhưng Lăng là ánh mặt trời ôn nhu cái loại này, đại đa số thời điểm, hắn đều đem một mặt âm ngoan giấu ở sau lưng tươi cười.

Nhưng Mặc Trần bất đồng, nàng kiến thức quá hắn tựa như một mặt tà thần, cũng thấy bộ dáng hắn ấm áp như ánh mặt trời.

Cũng mặc kệ nào giống nhau, chỉ cần người nhìn một cái, liền sẽ kinh điển, tựa như giờ phút này, thái dương trên cao, ôn nhu ánh mặt trời, lại không bằng một nụ cười nơi khóe miệng hắn,

Nếu nói ở núi nhìn thấy hắn, là tà thần.

Như vậy hắn hiện tại cái dạng này, là thiên thần.

Thiên thần cùng tà thần, bất quá một chữ khác nhau, nhưng đều có thể mang cho người cực cường khiếp sợ cùng kinh điển.

Người nam nhân này, tuấn mỹ tà thích, tuyệt sắc vô song, tuấn mỹ phạm quy.

Trời cao là có bao nhiêu hậu ái hắn, mới cho hắn một khuôn mặt như vậy làm người nhìn một cái, liền nguyện ý nhớ mãi?

"Tiểu Hoàng Nhi, đẹp sao?" Đế Mặc Trần thân hình một cái di động, tới đối diện Vân Hoàng, cúi người nhìn Vân Hoàng, trên mặt tươi cười, mang theo ba phần đùa ý vị bảy phần tà khí.

Vân Hoàng hoàn hồn, thân thể theo bản năng thối lui về phía sau, nhìn gương mặt phóng đại trước mắt, nhú mày nói, "Chính ngươi nhìn xem canh giờ, ngươi làm lão sư ta, ta sợ ta chẳng những lãng phí thời gian, còn cái gì đều không thể học được."

"Phải không?" Đế Mặc Trần mắt phượng nhẹ híp, ở đối diện Vân Hoàng ngồi xuống, "Ta xem ta không có làm lão sư ngươi, ngươi cũng không biết cái gì."

"....."

"Ngày hôm qua cùng ngươi nói ma thú, ngươi liền không biết." Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, "Học sinh, trước cấp lão sư chuẩn bị nước trà điểm tâm, ta sợ chờ một lát giảng bài liền khát đói bụng."

Hào, hắn là tới xem diễn hay là tới dạy học?

Còn muốn chuẩn bị nước trà điểm tâm?

Cắt khoát đi rửa bát đi.

Tĩnh, hắn nếu muốn nói ma thú, là thứ nàng muốn biết, nàng hẳn.

"Chờ một chút." Vân Hoàng ném xuống một câu, đứng lên liền hướng tới phòng bếp bên kia đi đến.

Ngày hôm qua chỉ mua một bao điểm tâm, không có nhìn xem Thập Thất ăn xong chưa.

Nếu còn có, tạm chấp nhận một chút, không có liền tìm cái khác.

Đế Mặc Trần nhìn bóng dáng Vân Hoàng rời đi, trên mặt ý cười gia tăng.

Cái loại biểu tình giận không thể nói này của nàng làm hắn tâm tình rất tốt.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Còn có thần thú tồn tại

Edit by Diệp Y Vi

Vân Hoàng ở phòng bếp nhìn một chút, không thấy được điểm tâm, chỉ pha trà đi ra ngoài.

Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng mang tới trà, lại nhìn về phía Vân Hoàng, "Ta nhớ rõ ta nói chính là hai loại khác biệt."

"Không có điểm tâm." Vân Hoàng trực tiếp âm thanh lạnh lùng nói.

"Ta đây tạm chấp nhận một chút." Đế Mặc Trần cầm lấy chén trà nhấp một ngụm, ngay sau đó nhìn về phía Vân Hoàng, "Ngồi xuống."

"Ta đứng là được." Vân Hoàng đạm mạc nói.

Hắn kêu nàng ngồi xuống nàng liền ngồi xuống?

Đế Mặc Trần ngẩng đầu nhìn về phía Vân Hoàng, "Người nếu thích loại cảm giác nhìn xuống xem ta, ta thành toàn ngươi, nhưng ta vẫn là nghĩ trước nhắc nhở ngươi một chút tương đối tốt, ta giảng bài là không có hạn chế thời gian, nếu ngươi nghĩ có thể đứng tới sáng mai, ngươi liền như vậy đứng đi."

Vân Hoàng: "....." Giảng đến buổi sáng ngày mai?

Hắn đầu bị nước vào đi?

Nói ma thú cần đến lâu như vậy sao?

"Cần đến." Thời điểm Vân Hoàng nghĩ như vậy, Đế Mặc Trần mở miệng, chậm từ từ nói, "Từ ấu tể đến thiếu niên lại đến thành niên, đến chúng nó tu luyện, huyết mạch, địa vị, những đặc điểm ma thú cùng với địa phương chúng nó sinh tồn, đừng nói giảng đến buổi sáng ngày mai, giảng đến buổi sáng ngày kia đều có thể."

Vân Hoàng nhìn Đế Mặc Trần, cái trán gân xanh đều mau áp chế không được nhô lên.

Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, đầy mặt tươi cười, phảng phất như đang nói, ta rất thích loại biểu tình giận không xong này của ngươi.

Vân Hoàng nắm tay, nàng nhăn!

Mặt không biểu tình ở đối diện Đế Mặc Trần ngồi xuống, Vân Hoàng nhìn Đế Mặc Trần liếc mắt một cái, âm thanh lạnh lùng nói, "Hiện tại có thể bắt đầu rồi sao?"

"Ân." Đế Mặc Trần gạt đầu, nhìn Vân Hoàng nói, "Linh thú, hạn chế tính, chỉ có một ít tiểu quốc mới có thể cho rằng chỉ có linh thú tồn tại, đại lục cường đại trên Thiên Diệu đại lục đều biết không chỉ có ma thú tồn tại, còn biết thần thú tồn tại."

"Thần thú?" Vân Hoàng nghi hoặc nhìn Đế Mặc Trần, trong lòng có chút kinh ngạc.

"Ân." Thấy Vân Hoàng nghi hoặc, Đế Mặc Trần tiếp tục nói, "Linh thú, thần thú, ma thú, linh thú giống như là thân phận nhân loại thế giới bình thường, thần thú so với linh thú lợi hại hơn, nhưng thần thú ở Thiên Diệu trên đại lục không có, đến nỗi địa phương nào có, về sau lại nói cho ngươi, thần thú so với linh thú lợi hại, cùng ma thú là một cấp bậc, nhưng chúng nó có một chút cùng ma thú bất đồng, chỉ cần nhân loại không xông vào địa phương chúng nó sinh hoạt, đối chúng nó tạo thành thương tổn, chúng nó sẽ không chủ động công kích nhân loại, ma thú chẳng những công kích nhân loại, còn sẽ ăn thịt nhân loại, đây là chỗ chúng nó bất đồng."

Vân Hoàng nhíu mày, ý tứ này đại khái chính là, một cái thiện, một cái ác.

"Thần thú cùng ma thú xác thực một chút, kia một phương nào lợi hại hơn?"

"Tiểu Hoàng Nhi, ngươi cảm thấy kia một phương nào lợi hại hơn?" Đế Mặc Trần không có trả lời Vân Hoàng vấn đề này, đem vấn đề này lại ném cho Vân Hoàng.

Vân Hoàng trầm mặc một hồi, đạm mạc nói, "Nếu là cùng đẳng cấp, dụ dỗ, không có hung mãnh thì lợi hại."

Ma thú bạo phát lực hẳn là siêu việt thần thú.

"Điểm này, không giả." Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng cười cười, "Linh thú thực lực một bậc tương đương với nhân loại thực lực Linh Sư nhị cấp, mà thần thú cùng ma thú một bậc, tương đương với nhân loại Linh Sư thập cấp."

Nghe xong Đế Mặc Trần nói, Vân Hoàng có chút khiếp sợ.

Thần thú cùng ma thú thực lực một bậc nếu tương đương với nhân loại Linh Sư thập cấp, nếu công kích, nhân loại ngược lại sẽ chịu đắng.

"Tiểu Hoàng Nhi, khiếp sợ sao?" Thấy Vân Hoàng không nói lời nào, Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng cười tà hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Nhất định sẽ hối hận

Edit by Diệp Y Vi

Có thể không khiếp sợ sao?

Ma thú cùng thần thú so với nhân loại lợi hại nhiều như vậy.

"Còn háo." Vân Hoàng nhàn nhạt lên tiếng.

"Ta đây nói cho ngươi một cái càng khiếp sợ." Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, "Cười một cái, ta liền nói cho ngươi ngọn nguồn của ma thú."

Cười một cái?

Vân Hoàng nhìn Đế Mặc Trần, khóe miệng trừu trừu, "Ra cửa quẹo phải đến quảng trường, ngươi hướng trên quảng trường đứng, muốn nhìn bao nhiêu người cười liền có thể nhìn đến bấy nhiêu người cười."

Hơn nữa vẫn là cái loại hoa si này đặc biệt sẽ cười nhiều.

Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, trong mắt ý cười gia tăng.

Như thế nào sẽ có nha đầu thú vị như vậy?

"Nếu ngươi không muốn cười, ta liền không nói." Đế Mặc Trần đứng lên, rũ mắt nhìn Vân Hoàng, "Lên, ta bồi ngươi luyện tập chiến đấu, năm ngày sau ngươi liền có thi đấu, nếu thua, sẽ mất mặt lão sư là ta."

Vân Hoàng đứng lên, nhìn Đế Mặc Trần đậm mặt nói, "Đối với các nàng, ta chính là phế vật, liền tính là thua, cũng không có gì quan hệ."

Một cái phế vật thua, kia không phải chuyện thực bình thường sao?

"Một khi đã như vậy..... Ta đây liền muốn ngươi tỏa sáng rực rỡ." Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, khóe miệng giờ lên một mặt mỉm cười.

Nhìn Đế Mặc Trần tươi cười, Vân Hoàng cảm thấy, đại khái trên đời này, không có mấy người tươi cười đẹp như nam nhân này.

"Nhàm chán." Nhìn Đế Mặc Trần, Vân Hoàng nói thẳng hai chữ.

"Cũng không phải thực nhàm chán." Đế Mặc Trần từ trong không gian lấy ra một cái khăn tay, sau khi dùng lực lượng ngăn chặn Vân Hoàng cử động, dùng khăn tay lau đi đồ vật trên mặt Vân Hoàng.

Nhìn tay hắn duỗi lại, Vân Hoàng sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, mắt đen gắt gao nhìn chăm chú vào Đế Mặc Trần, "Ta khó coi như vậy người trở thành học sinh ngươi, làm ngươi cảm thấy mất mặt sao?"

Nếu không phải, vì sao muốn lau sạch đồ vật trên mặt nàng?

Cho dù là hấn gặp qua bộ dáng thật của nàng, người khác không có gặp qua, hấn là muốn cho những người đó nhìn thấy, học sinh hấn không có xấu như vậy?

Vân Hoàng lời vừa ra khỏi miệng, tay Đế Mặc Trần ở trước mặt Vân Hoàng dừng lại.

Mắt phượng hẹp dài nhìn chăm chú vào Vân Hoàng, trong mắt mang theo điểm điểm hàn mang.

Thu hồi tay cùng linh lực, Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, đậm mặt nói, "Có đôi khi, nghĩ quá nhiều, không phải một chuyện tốt."

Vân Hoàng nhìn Đế Mặc Trần, trầm mặc không nói gì.

Ý tứ là hấn lau đồ cát trên mặt nàng, không phải vì làm mọi người cảm thấy nàng không xấu sao?

"Ta còn có một việc chưa có giải quyết, không có cách khôi phục." Trầm mặc một hồi lâu, Vân Hoàng mới mở miệng nói.

"Hôn ước của ngươi?"

"Ân." Vân Hoàng gật đầu, đối với chuyện Đế Mặc Trần biết hôn ước của nàng, Vân Hoàng cũng không cảm thấy kinh ngạc.

Loại chuyện này, một người tùy tiện đều biết.

Tướng quân phủ Vân gia phế vật đại tiểu thư Vân Hoàng cùng thiên chi kiều tử hoàng tử có hôn ước, này thực nổi danh.

"Chẳng lẽ ngươi muốn cũng chỉ là từ hôn?" Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, trong mắt hàn mang tuy rằng tan đi, lại lãnh không mang theo bất luận cái gì cảm tình.

"Vậy ngươi cảm thấy như thế nào?"

"Đông Viêm Duệ không muốn cưới ngươi, thứ nhất, là bởi vì ngươi là phế vật, thứ hai, là bởi vì dung mạo ngươi, nếu sau khi ngươi thi đấu, bày ra hai điểm này, ngươi đoán, hấn có thể hay không hối hận?"

"Không cần đoán, cái loại người như Đông Viêm Duệ, nhất định sẽ hối hận." Vân Hoàng âm thanh lạnh lùng nói.

"Một khi đã như vậy, có nghĩ xem biểu tình của bọn hấn đến lúc đó, làm chính mình tâm tình sung sướng một chút?"

"Ngươi có phương pháp gì tốt?" Vân Hoàng nhìn Đế Mặc Trần, ở trong lòng phun trào, người nam nhân này tâm trả thù hảo nặng.

"Buổi tối ta tới tìm ngươi, ngươi hiện tại chính mình tu luyện trước đi."

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Mỹ da đàn

Edit by Điệp Y Vi

"Ngươi có thể sáng mai tới." Vân Hoàng âm thanh lạnh lùng nói.

Buổi tối tới, hấn không nghỉ ngơi, nàng còn muốn nghỉ ngơi.

"Lo lắng ta nếu buổi tối lại đây nghỉ ngơi không đủ?" Đế Mặc Trần nhướn mày hỏi.

Vân Hoàng nhìn Đế Mặc Trần liếc mắt một cái, "Ta chỉ là lo lắng ta chính mình nghỉ ngơi không đủ."

Quý mới lo lắng hấn.

Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng cười cười, không có nói thêm nữa cái gì, xoay người hướng tới sân bên ngoài đi đến.

Chờ Đế Mặc Trần đi rồi, Vân Hoàng từ trong không gian đem Dạ ôm ra tới.

Nhìn Dạ trong lòng ngực nửa híp mắt, Vân Hoàng nhíu mày, "Ngươi gần đây sinh bệnh?"

Lúc trước Dạ có nhiều tinh lực, như thế nào hiện tại tùy thời đều như là ngủ không đủ?

"Không có." Dạ lên tiếng, "Gần nhất chỉ là tu luyện."

Khó trách cái dạng này.

"Dạ, ngươi biết ngọn nguồn ma thú sao?" Vân Hoàng nhìn Dạ hỏi.

Tuy rằng Mặc Trần chưa nói, nhưng Vân Hoàng đối với vấn đề này vẫn là có chút tò mò.

Dạ vốn dĩ không có gì tinh thần sau khi nghe đến Vân Hoàng hỏi như vậy, nửa mị con ngươi lập tức trợn to.

Kim sắc trong mắt hiện lên một đạo quang mang. Dạ thấp giọng nói, "Ta không biết cái gì ma thú."

Vì cái gì, sẽ đột nhiên hỏi ma thú?

Nghe được Dạ nói như vậy, Vân Hoàng tuy rằng có chút thất vọng, lại cũng cảm thấy bình thường.

Dạ đích xác sẽ biết một số chuyện nàng không biết.

Nhưng ma thú cùng thần thú tồn tại là đại đa số người không biết.

Huống chi là ngọn nguồn ma thú,

"Vân Hoàng, nếu không có sự tình gì, ta liền đến trong không gian tiếp tục tu luyện." Dạ ngửa đầu nhìn Vân Hoàng, "Người xem ta hiện tại tu vi nhị cấp đều không có."

Vân Hoàng nghe vậy, khóe miệng trừu trừu, nàng đều đem chuyện này đã quên.

Dạ tuy rằng biết nhiều, nhưng tu vi xác thật không cao.

"Hảo, ta đem người đưa vào." Vân Hoàng thờ dài nói một tiếng, đem Dạ đưa vào không gian.

Sau khi đưa Dạ vào không gian, Vân Hoàng liền về tới trong phòng của mình tu luyện.

Thời gian chậm rãi trôi đi, thời điểm hoàng hôn bắt đầu biến thành đêm tối, Vân Hoàng dừng tu luyện.

Sở dĩ sẽ dừng lại tu luyện, là bởi vì Đế Mặc Trần ban ngày nói qua, hấn buổi tối sẽ đến.

Dừng lại tu luyện, Vân Hoàng cũng không có khả năng chỉ chờ Đế Mặc Trần, liền từ trong không gian lấy ra đan thư lúc trước chưa xem xong tiếp tục xem.

Này vừa nhìn, liền nhìn hai canh giờ.

Thời điểm gần đến rạng sáng, cửa phòng Vân Hoàng bị đột nhiên đẩy ra.

Vân Hoàng cả kinh, ý niệm vừa động, lập tức đem đan thư đã xem xong đặt trên bàn phóng tới trong không gian.

Đế Mặc Trần đẩy ra cửa phòng, liền nhìn thấy Vân Hoàng nghiêng đầu nhìn ra.

"Trước khi đẩy cửa phòng người khác, có thể trước gõ cửa không?" Vân Hoàng nhìn Đế Mặc Trần, có chút sinh khí.

Tu vi nam nhân này cao hơn nàng quá nhiều, trước khi hấn đẩy cửa, nàng cứ nhiên không hề có phát hiện hấn tới gần.

Nếu người nam nhân này muốn giết nàng, thật là quá dễ như trở bàn tay.

"Ta cho rằng người đã nghỉ ngơi." Đế Mặc Trần tiến vào phòng, vẫn đạm pho khinh nói một câu.

Vân Hoàng vỗ trán, "Nếu cho rằng ta ngủ, người không phải càng hấn là gõ cửa sao?"

"Cái này cho người." Đế Mặc Trần đem hộp bạch ngọc trong tay đặt ở trước mặt Vân Hoàng, câu môi cười cười, "Người tu vi đối với bọn họ tới nói đã rất cường đại, người cần thay đổi, chỉ có dung mạo, người mặt thật xinh đẹp, chỉ là làn da có chút vấn đề, bên trong hộp có ba viên mỹ da đan, mỗi ngày buổi tối ăn một viên, ăn xong ba viên, làn da sẽ rực rỡ hấn lên."

Vân Hoàng nhìn chằm chằm hộp bạch ngọc nhìn một hồi, lại ngẩng đầu nhìn về phía Đế Mặc Trần, "Mỹ da đan? Thứ này người từ đâu lấy tới?"

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Chúng ta nhất định sẽ gặp mặt

Edit by Diệp Y Vi

Hấn lấy ra đan dược mỹ da đan loại này đưa tới, thật là thấy thế nào, thật quý dị a.

"Người đừng quan tâm ta từ địa phương nào lấy tới." Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng tà mị cười, "Tiểu Hoàng Nhi, ngũ quan người tuy rằng còn chưa hoàn toàn nảy nở, nhưng nhìn ngũ quan có thể thấy được, người lớn lên thật xinh đẹp, hiệu quả duy nhất của mỹ da đan, cũng chỉ là có thể làm người làn da biến trắng mà thôi, thay đổi không được ngũ quan người, kể tiếp mấy ngày ta sẽ không tới, chờ ngày người thi đấu ta lại đến, tin thi đấu này đó, ta sẽ xử lý, ngày thứ năm sáng sớm ta sẽ qua tới."

Đề cho hắn nhìn xem, sau khi Tiểu Hoàng Nhi thay đổi, sẽ có bao nhiêu kinh điển.

Vân Hoàng nhìn thoáng qua hộp trước mặt, gật đầu lên tiếng, "Ta đã biết, người trở về đi."

Lúc này đây, Đế Mặc Trần không có ở lại quấy rầy Vân Hoàng, trực tiếp ra phòng.

Đứng ở phòng bên ngoài, Đế Mặc Trần ngẩng đầu nhìn về phía trăng lạnh trên không trung, thâm thúy hắc mầu hiện lên một mặt u quang.

Xích Tịch, chúng ta nhất định sẽ gặp mặt.

Một trận gió thổi qua, thổi bay tóc dài ngân bạch của Đế Mặc Trần, phảng phất nhẹ nhẹ từng đợt từng đợt ngân bạch quang mang xẹt qua.

...

Trong phòng một phủ đệ ở Vương thành.

"Phong Tứ, người có khỏe không?" Phong Nhất cùng Phong Nhị hai người đứng ở trước mặt một người thanh y nữ tử, trên mặt tràn ngập lo lắng.

Ghé vào trên bàn Phong Tứ nghe được thanh âm ngẩng đầu nhìn Phong Nhất cùng Phong Nhị, "Ta bộ dáng thoát nhìn thực tốt sao?"

Không chờ Phong Nhất cùng Phong Nhị nói chuyện, Phong Tứ tiếp tục nói, "Thất tinh mỹ da đan, ba viên, ít nhất phải luyện chế hai ngày, chủ nhân ngược lại, áp bức ta không đến một ngày thời gian luyện ra tới, ta có thể tốt sao?"

"Ách." Phong Nhất chụp bả vai Phong Tứ, "Người vất vả."

"Đúng rồi, chủ nhân muốn mỹ da đan làm gì?" Phong Tứ đột nhiên nghĩ đến vấn đề này, nhìn Phong Nhất cùng Phong Nhị hỏi.

Buổi sáng sau khi chủ nhân trở về, không nói hai lời, trực tiếp nói nàng hôm nay trong vòng một ngày luyện chế ra ba viên mỹ da đan.

Nàng thấy chủ nhân gấp, liền lập tức đi luyện.

Sau khi luyện xong, chủ nhân liền cầm đi, nàng mệt thành cầu, cũng chưa kịp hỏi.

Nếu dựa theo thời gian ban đầu luyện chế ra, nàng không có gì, nhưng đem yêu cầu thời gian luyện chế hai ngày áp chế thành một ngày, nàng hiện tại thật mệt.

Phong Nhị không nói lời nào, Phong Nhất khóe miệng hơi trều.

Dùng đầu ngón chân đều biết chủ nhân muốn mỹ da đan làm gì.

"Ăn cơm." Phong Tam một khuôn mặt than bụng đói ăn tiến vào, đánh gãy ba người nói chuyện với nhau.

Phong Nhất vừa thấy Phong Tứ, thâm ý nói, "Không bao lâu, người liền sẽ biết chủ nhân vì cái gì muốn mỹ da đan."

"Người nói rõ ràng chút được không?" Phong Tứ nhú mày nhìn Phong Nhất.

"Ta đi giúp Phong Tam bày đồ ăn." Phong Nhất vừa nói một câu, liền hướng tới bên ngoài đi đến.

Phong Tứ không nói gì, nhìn về phía Phong Nhị.

Đối thượng tầm mắt Phong Tứ, Phong Nhị mặt vô biểu tình nói, "Ta cái gì cũng không biết."

Biết cũng không thể nói.

Phong Nhất cũng chưa nói ra.

Phong Tứ: "....."

Nhìn Phong Nhị, Phong Tứ cái gì cũng không nghĩ nói.

Tìm lý do có thể tìm cái tốt hơn một chút không?

Hắn vẫn luôn cùng Phong Nhất ở bên nhau, Phong Nhất là biết không nói, hắn cứ nhiên nói cái gì cũng không biết.

Hắn là ngu ngốc sao?

...

Đế Mặc Trần sau khi rời khỏi, Vân Hoàng mở ra hộp bạch ngọc, nhìn ba viên đan dược mượt mà tản ra ánh quang bên trong nhẩn lại mảy.

Thất tinh mỹ da đan, dược thánh cấp khác luyện dược sư mới có thể luyện chế đan dược.

Đông Hạ Quốc không có dược thánh, bán đấu giá cũng không có khả năng một lần liền có đến ba viên.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Ai làm?

Edit by Diệp Y Vi

Chỉ có có thể là người bên người Mặc Trần luyện chế ra.

Buổi sáng mới nói đến sự tình, buổi tối hắn liền lấy tới mỹ da đan.

Người luyện đan dược này, hiện tại rất mệt mỏi.

Lấy ra một viên đan dược, Vân Hoàng nhìn nhìn, cuối cùng vẫn là đưa vào trong miệng.

Tinh, đã lấy, không ăn cũng không được.

Hơn nữa nàng cũng rất muốn nhìn xem những người đó đến lúc đó biểu tình sẽ là cái dạng gì.

Ăn xong đan dược, Vân Hoàng đem hộp đóng lại, để vào không gian, ngay sau đó đứng lên hướng tới mép giường đi đến, nằm ở trên giường nghỉ ngơi.

Sáng sớm hôm sau, Vân Hoàng tỉnh lại, phát hiện chính mình trên người có điểm không thích hợp.

Giơ tay vừa thấy, liền nhìn đến trên tay một tầng đen.

Nhìn đến chỗ đen, Vân Hoàng đầu tiên là nhẩn nhẩn mảy, ngay sau đó minh bạch.

Hiệu quả mỹ da đan, tạp chất đều đẩy ra ngoài.

Vân Hoàng đứng dậy, sau khi tắm gội, rửa sạch sẽ, liền phát hiện làn da vốn dĩ thô ráp liền biến tinh tế, hơn nữa làn da cũng biến thực trắng.

Chỉ là nhìn tay, Vân Hoàng cũng không có xem mặt, sau khi rửa sạch sẽ không có lại hướng trên mặt bôi lên đồ vật.

Sau khi đem đồ vật trên giường lau sạch, Vân Hoàng liền ngồi ở trên giường tu luyện.

Ngày hôm sau, cũng là như thế.

Thời điểm ngày thứ ba đã đến, trên tay đã không có tạp chất, giống như là trứng gà vừa mới lột ra, trắng nõn tinh tế.

Vân Hoàng nhìn chăm chăm tay chính mình nhìn một hồi, nhượng mảy, thất tinh mỹ nhan đan, quả nhiên cường đại.

Bất quá loại dược này chỉ có dược thánh mới luyện chế ra được, một viên giá chỉ sợ cực quý.

Đối với người thường, một viên đều là cực quý, khó trách có loại đan dược này, thế giới này nhiều người làn da không tốt còn nhiều như vậy.

Tắm gội xong, Vân Hoàng lại bắt đầu tu luyện.

Chỉ là lúc này đây, Vân Hoàng tu luyện, linh hồn còn lại là ở trong không gian luyện dược.

Bởi vậy tu luyện, đồng thời năng lực luyện dược của Vân Hoàng cũng tăng lên.

Trong không gian những được liệu kia cũng bị luyện chế thành đủ loại tam tinh đan dược.

Thời điểm ngày thứ năm, Vân Hoàng sáng sớm liền dừng tu luyện, kiểm tra một chút.

Vẫn là Linh Sư thất cấp, về sau, tốc độ tấn chức cũng liền chậm lại.

Nghĩ đến Đế Mặc Trần lúc trước nói hôm nay sáng sớm sẽ tới, Vân Hoàng thay y phục học viện, sau khi rửa mặt xong an vị ở trên ghế đá trong viện.

Vân Hoàng ngồi xuống không bao lâu, Thập Thất mở cửa phòng ra tới.

Vân Hoàng quay đầu lại, nhìn về phía Thập Thất cửa phòng, này không xem còn tốt, vừa thấy Vân Hoàng trong tay chén trà trực tiếp bị bóp nát, mảnh sứ đâm vào lòng bàn tay.

Nghe được thanh âm, Thập Thất có lẽ là nghĩ đến cái gì, xoát một chút đem cửa phòng đóng lại, tránh ở phía sau cửa.

Vân Hoàng lúc trước giờ này không phải đều đang tu luyện sao? Như thế nào hôm nay sớm như vậy liền ở trong sân?

Hắn cái dạng này bị nàng thấy, nàng khẳng định lại muốn sinh khí.

Quả nhiên, thời điểm Thập Thất nghĩ, trong viện vang lên một đạo lạnh lẽo thanh âm, "Đi ra cho ta."

Thanh âm kia lạnh lẽo tức giận không khó nghe ra, Thập Thất tuy rằng không muốn đi ra ngoài, nhưng cũng biết, nếu hắn không ra đi, Vân Hoàng khẳng định sẽ tiến vào.

Mở ra cửa phòng, Thập Thất đi ra ngoài.

Vân Hoàng ném ra mảnh sứ trong tay, không quản trên tay miệng vết thương, đứng lên, hướng tới Thập Thất đi đến.

Sau khi đi đến trước mặt Thập Thất, Vân Hoàng dừng lại bước chân, nhìn trên mặt Thập Thất có một cái miệng vết thương, lạnh giọng hỏi, "Ai làm?"

Lúc này đây, Thập Thất trên mặt không phải ứ thương, mà là đao thương, dùng dao nhỏ vẽ ra thành miệng vết thương.

Miệng vết thương kia rất dài, ở trên má phải trắng nõn, nhìn qua thực dọa người.

Miệng vết thương đã kết vảy, lại như cũ dữ tợn.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Không bằng tự kết thúc chính mình, thế nào?

Edit by Diệp Y Vi

Nhìn miệng vết thương kia, Vân Hoàng sắc mặt cực kỳ khó coi.

Lúc này mới năm ngày, nàng năm ngày không có xuất hiện, trên mặt hắn liền nhiều một cái miệng vết thương.

"Người đừng nóng giận." Thập Thất nhìn Vân Hoàng, ngây ngốc cười cười, "Ta đã ăn đan dược, lão sư nói qua thực nhanh liền sẽ tốt."

"Ta hỏi người ai làm." Vân Hoàng không để ý đến Thập Thất ngây ngô cười, thanh âm lạnh lẽo tới cực điểm.

"Ta không biết." Thập Thất cảm giác được Vân Hoàng tức giận, lắc đầu nói, "Trên đường trở về bị đánh hôn mê, cho nên không biết là ai."

Vân Hoàng nhìn Thập Thất, lạnh nhạt nói, "Nếu người không muốn nói là ai, ta đây liền đi hỏi từng người, Thập Thất, ta muốn tìm ra người kia là ai, người giữ không nổi, kỳ thật cũng không khó đoán, trước kia những người đó tuy rằng đánh người, lại không có ở trên mặt người lưu lại vết thương như vậy, ở người trên mặt lưu lại là vết thương do đao, hẳn người hẳn hận là ta, Lý Dũng tận mắt nhìn thấy ta đã giết người, lão sư bên kia cũng đã xử lý, hẳn không dám lại đến trêu chọc ta, lần trước người mất tích, những lão sư kia gấp như thế, học sinh bình thường đều sẽ suy đoán người là người mà lão sư thực coi trọng, cũng không có can đảm đối với người thế nào, dư lại chính là người ở cao cấp viện cùng trung cấp viện bên kia, Đông Viêm Duệ cùng ta ước định thi đấu, Đông Mộc Thu luôn nghe Đông Viêm Duệ, bọn họ hai người không có khả năng, mà Vân Lạc thông thường thuộc về người sai sử, là loại người chính mình sẽ không động thủ, có thể để nàng sai sử lại cũng chỉ có Vân Thu Nguyệt, Vân Thu Nguyệt đã từng bị ta dùng mảnh sứ cắt qua mặt, nếu là những người khác, sẽ không ở trên mặt người lưu lại miệng vết thương, là Vân Thu Nguyệt đi?"

Nghe xong Vân Hoàng nói, Thập Thất ngẩn ra, có chút vô thức.

Vân Hoàng vừa thấy bộ dáng Thập Thất, liền biết nàng nói đúng.

Nghĩ đến Vân Thu Nguyệt gương mặt kia, Vân Hoàng khí không được.

Chuyện lần trước ở núi nàng không tính cùng nàng ta, nàng ta lại động tới Thập Thất, thực tốt, cực kỳ tốt, hay cho người Vân Thu Nguyệt.

"Vân Hoàng, ta không có việc gì, người không cần sinh khí." Thập Thất cái mũi giật giật, nghe thấy được nhàn nhạt mùi máu tươi.

"Vân Hoàng, người chảy máu sao?" Thập Thất thần sắc hoảng loạn nhìn Vân Hoàng, "Nơi nào đổ máu?"

Vân Hoàng cúi đầu nhìn thoáng qua tay chính mình, đem bàn tay đưa tới phía sau, nhìn Thập Thất âm thanh lạnh lùng nói, "Hôm nay là thời gian học sinh thi đấu, người không cần thi đấu, ở tại trong viện, địa phương nào đều không được đi."

Lúc này đây, nàng tuyệt đối sẽ không bỏ qua Vân Thu Nguyệt.

"Vậy người sẽ không đi tìm nàng đi?" Thập Thất nhìn Vân Hoàng, nhỏ giọng hỏi.

"Ta nói không đi tìm nàng người sẽ tin tưởng sao?" Vân Hoàng nhìn Thập Thất, lạnh nhạt cười, "Xem bộ dáng người cũng sẽ không tin tưởng, ta nói rồi, người sớm hay muộn sẽ vì sự thiện lương của người mà trả giá đại giới, nếu còn tiếp tục như vậy, một ngày nào đó người sẽ bị sự thiện lương của mình hại chết."

"Nhưng ta....."

"Người cái gì?" Đế Mặc Trần từ sân bên ngoài đi vào, cặp mắt phượng khi nhìn thấy tau Vân Hoàng đặt ở phía sau chảy máu, hiện ra một tầng hàn khí, "Người nếu thiện lương hư vậy, không bằng tự kết thúc chính mình thế nào?"

Đế Mặc Trần thân hình một cái di động, tới phía sau Vân Hoàng, nắm lấy tay Vân Hoàng, không cho Vân Hoàng phản kháng, lấy ra khăn tay đem máu trên tay nàng lau khô, lại uy Vân Hoàng ăn một viên đan dược mới buông ra tay nàng.

"Nếu người chết rồi, Vân Hoàng cũng liền không có cái gì phải lo lắng." Đế Mặc Trần nhìn Thập Thất, âm thanh lạnh lùng nói, "Nếu người đối với ai đều thiện lương như vậy, vì sao không đối với Vân Hoàng thiện lương một chút, làm nàng thiếu vì người lo lắng một chút? Hay là nói người chỉ biết đem sự thiện lương của người để lại cho những người khác, lại không đối với Vân Hoàng thiện lương?"

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Hắn không phải ngốc tử

Edit by Diệp Y Vi

"Không phải." Nghe Đế Mặc Trần nói, Thập Thất lớn tiếng nói, "Không phải như người nói. "

Hắn chỉ là..... Chỉ là không muốn ai bị thương.

Hắn chỉ là không muốn để Vân Hoàng vì hắn, bị người khác thương tổn.

Hắn không có giống như hắn ta nói.

Vân Hoàng nhìn về phía Đế Mặc Trần, nhẩn nhẩn mày, vốn định nói chuyện, lại phát hiện chính mình căn bản không mở miệng được.

Nima, lại bị ngăn chặn.

Có thể không lần nào đến đều là cái này sao?

Vân Hoàng nhìn Đế Mặc Trần đi đến trước mặt nàng, lấy ánh mắt dò hỏi, "Người muốn làm cái gì?"

"Người nhìn là được." Đế Mặc Trần không tiếng động nói, "Người không có khả năng vẫn luôn đều bảo hộ hắn, tuy rằng ta không biết người tâm lạnh như vậy vì cái gì muốn bảo vệ hắn, nhưng người xác thật muốn bảo hộ hắn."

Vân Hoàng nhấp môi, lạnh nhạt nhìn Đế Mặc Trần, "Không sai biệt lắm liền dừng lại."

Thập Thất thiện lương, đây là nàng ngay từ đầu liền biết đến.

Hơn nữa Thập Thất bị thương, cũng là vì nàng, cùng Thập Thất không quan hệ.

Đế Mặc Trần nhìn Thập Thất, âm thanh lạnh lùng nói, "Nếu người phản đối như vậy, vậy cường đại lên, có năng lực bảo hộ chính mình."

Như vậy, đã có thể bảo hộ chính mình, cũng có thể đối với người khác thiện lương.

Thập Thất đứng ở tại chỗ, trong cặp con ngươi thanh triệt, có nước mắt đảo quanh.

Nhìn đến Thập Thất cái dạng này, Vân Hoàng chỉ cảm thấy trái tim sinh đau.

Cái loại đau này, từ linh hồn truyền lại đến thân thể.

Lần đầu tiên, đối mặt với Thập Thất có cảm giác như vậy.

"Đủ rồi." Nhìn thấy Thập Thất cái dạng này, Vân Hoàng ngực đau không được, mở miệng, thanh âm vang lên.

Đế Mặc Trần quay đầu lại, nhìn Vân Hoàng, trong mắt hiện lên một mặt kinh ngạc chi sắc.

Bất quá thực nhanh, Đế Mặc Trần liền đem mặt kinh ngạc kia áp chế xuống, cũng ở cùng thời gian thu hồi linh lực chính mình.

Vân Hoàng cảm giác được thân thể thả lỏng, cũng không có nghĩ nhiều, chỉ là cho rằng nàng có thể mở miệng là bởi vì Mặc Trần thu lại lực lượng.

Đi đến trước mặt Thập Thất, Vân Hoàng dùng tay trái không có bị thương vỗ vỗ đầu Thập Thất, thanh âm cũng mềm nhẹ rất nhiều, "Thập Thất, người muốn thế nào, ta quản không được, giống như ta muốn thế nào, người cũng quản không được, vào phòng đi, đừng nghĩ quá nhiều."

Đế Mặc Trần nhìn bóng dáng Vân Hoàng, mắt đen sâu thẳm, vừa rồi hẳn không có thu hồi lực lượng, nàng lại nói lên thanh âm

Nam nhân giống tên gốc này đối với nàng quan trọng như vậy sao?

Thập Thất con ngươi lập lòe lệ quang, cho dù nhìn không thấy, lại vẫn là bằng vào cảm giác nhìn chăm chú vào Vân Hoàng.

"Vân Hoàng, ta thật sự không có nghĩ như vậy."

Tuy rằng Vân Hoàng đối với hắn thực lạnh nhạt, ngẫu nhiên cũng sẽ hung dữ với hắn.

Nhưng hắn có thể cảm giác được, Vân Hoàng đối hắn thực tốt.

"Ta biết." Vân Hoàng phóng nhẹ thanh âm, giống như nói với hài tử, "Đến trong phòng đi nghỉ ngơi đi, ta phải đi thi đấu, người không cần, cũng không cần đến sân thi đấu bên kia, bên kia người nhiều, người nhìn không thấy, không tiện."

"Ân, ta đã biết." Thập Thất gật gật đầu, xoay người hướng tới trong phòng đi đến.

Sau khi Thập Thất tiến vào phòng, Vân Hoàng cúi đầu nhìn thoáng qua tay chính mình, trên tay phải vừa rồi bị mảnh vỡ vẽ ra miệng vết thương đã khép lại, chỉ để lại một ấn hồng.

Vân Hoàng nghiêng đầu nhìn về phía Đế Mặc Trần, hỏi, "Người còn hay không đan dược vừa rồi cho ta ăn?"

Thập Thất miệng vết thương chỉ là kết vảy, nàng luyện chế ra chữa khỏi đan, khẳng định không có tốt bằng Mặc Trần.

Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng liếc mắt một cái, nhướn mày nói, "Là muốn cho tên gốc tử dùng?"

Nghe được Đế Mặc Trần nói như vậy, Vân Hoàng nhướn mày, "Hắn không phải gốc tử."

"Đó chính là người mù."

"Nếu người không còn thì thôi." Vân Hoàng lạnh giọng nói một câu, hướng tới sân bên ngoài đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Không phải là không dám xuất hiện đi

Edit by Diệp Y Vi

"Muốn thi đấu." Đế Mặc Trần nhìn bóng dáng Vân Hoàng, "Chẳng lẽ muốn bại lộ trước khi thi đấu sao?"

Nghe thế, Vân Hoàng hơi nghiêng người nhìn về phía Đế Mặc Trần, "Người yên tâm, ta không có ý định này."

Nàng xác thật phải thay Thập Thất báo thù, nhưng không phải hiện tại, Vân Thu Nguyệt sống không quá hôm nay.

Vân Hoàng không có lại dừng lại, bước nhanh hướng tới bên ngoài đi đến.

Đế Mặc Trần nhìn bings lưng Vân Hoàng rời đi, khóe miệng gọi lên một mặt tà mị tươi cười, từ trong không gian lấy ra một cái mặt nạ màu ngân bạch mang ở trên mặt.

...

Thi đấu tổ chức sau khi học sinh Đông viện mỗi kỳ tiến vào rèn luyện.

Sở dĩ sẽ có thi đấu này, chủ yếu là vì để nhìn thực lực của học sinh.

Học sinh cao cấp viện không cần tham gia, chỉ có ba tiểu viện trung cấp cùng học sinh hai tiểu viện bình thường tham gia.

Đông Viêm Duệ là viện trung cấp, Vân Hoàng là viện bình thường.

Trận thi đấu này, toàn bộ học sinh viện bình thường ở bên nhau, đối phó học sinh trung cấp viện.

Quy tắc thi đấu, học sinh viện bình thường chỉ cần thắng qua đối thủ chính mình, liền có thể lập tức tiến vào trung cấp viện, không cần chờ đến một kỳ này kết thúc.

Đông Viêm Duệ là hoàng tử điện hạ Đông Hạ Quốc, ở học viện vốn khiến người chú ý.

Đặc biệt là Vân Thu Nguyệt cái kia miệng rộng, đem chuyện Vân Hoàng muốn cùng Đông Viêm Duệ thi đấu truyền đi ra ngoài.

Đương nhiên, lời truyền ra chính là phế vật không biết tự lượng sức mình muốn cùng hoàng tử thi đấu.

Ngày thi đấu này, Đông Viêm Duệ đã sớm trước tiên cấp lão sư chào hỏi qua.

Ván thứ nhất, hấn đánh với Vân Hoàng.

Học sinh viện trung cấp thấy vậy cũng vui mừng, dù sao Vân Hoàng cũng là học sinh viện bình thường, ván thứ nhất để người bình thường viện bên kia thấy, thực lực giữa bọn họ chênh lệch như thế nào.

Lão sư tự nhiên sẽ không phản đối, lão sư bên viện bình thường lúc trước bởi vì chuyện của Từ Tranh, suy đoán thân phận Vân Hoàng, lúc sau tới viện trưởng lại nói Vân Hoàng có một vị lão sư đặc thù, lão sư bình thường viện cũng không dám chính mình quyết định, liền ngầm tìm Phong Nhất bên người Đế Mặc Trần.

Phong Nhất đem chuyện này nói cho Đế Mặc Trần, Đế Mặc Trần ngầm đồng ý lão sư bình thường viện an bài.

Rốt cuộc trận thi đấu này, hấn đã sớm biết được kết quả.

Bởi vì Vân Thu Nguyệt sáng sớm liền truyền đi ra ngoài tin tức, thời gian còn chưa tới thi đấu, trừ bỏ học sinh Đông viện bên ngoài, học sinh Nam Viện, Tây viện đều tới.

Học sinh duy nhất không có tiến đến sân, chỉ có Bắc viện.

Bất quá mọi người cũng tỏ vẻ lý giải.

Dù sao học sinh bên trong Bắc viện, đều là một ít quái nhân.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, lúc chuẩn bị thi đấu, Đông Tề mang theo mấy người xuất hiện ở địa phương mọi người thi đấu.

Nhìn thấy Đông Tề xuất hiện, trong đám người nổi lên không nhỏ oanh động.

Thái Tử điện hạ cũng tới.

"Đã đến giờ." Trong đám người người nhìn Đông Viêm Duệ đi lên đài, bộc phát ra thanh âm cực lớn, "Vân Hoàng đâu? Thời gian thi đấu đều tới rồi, như thế nào còn không có xuất hiện?"

"Không phải là không dám xuất hiện đi?"

"Khẳng định là không dám tới, nàng một phé vật sao có thể sẽ là đối thủ của Nhị hoàng tử."

Dưới đài luận võ, Vân Thu Nguyệt nghe người nào nói, hừ lạnh một tiếng, ngạo kiều nâng nâng đầu.

Nàng chính là muốn cho Vân Hoàng mất mặt.

"Thật không thú vị, nháo đến ồn ào huyên náo, dẫn tất cả mọi người đều lại đây xem, kết quả ngay cả dừng khi ra tới đều không có."

"Đúng vậy, sớm biết thế liền không tới đây xem."

Học sinh thi đấu bọn họ mỗi nửa năm liền có thể nhìn thấy một lần, không có gì hiếm lạ, nếu không phải nghe nói phé vật muốn khiêu chiến hoàng tử, ai sẽ đến xem.

Kết quả hiện tại người không tới.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Tràn đầy kinh diễm

Edit by Diệp Y Vi

"Học sinh của bốn tọa, sao lại sợ hãi không dám tới?" Một đạo thanh âm trầm thấp thanh lãnh ở phía sau đám người vang lên.

Thanh âm kia không tính lớn, lại rõ ràng truyền tới trong tai mỗi người.

Thế cho nên tất cả mọi người rõ ràng nghe được thanh âm kia, đồng thời quay đầu nhìn lại.

Mọi người vừa quay đầu lại, sau khi nhìn thấy người đến, đều ngây ngẩn cả người.

Học sinh tách ra đường, một nam nhân mang mặt nạ màu bạc chậm rãi đi đến.

Sợi tóc ngân bạch mềm mại rối tung ở sau người, một bộ vân văn áo bào trắng sạch sẽ như tuyết, nam nhân dáng người đỉnh bạt, đi lại trên đường, khí thế tôn quý tấn hiện.

Tuy rằng khuôn mặt bị mặt nạ che khuất, nhưng hai con ngươi sâu thẳm như đêm lãnh trầm, mọi người lại nhìn thấy rất rõ ràng.

Nam nhân khí thế phi phạm tôn quý như vậy, vừa thấy liền không phải người bình phàm.

Bất quá hắn vừa rồi nói câu kia là có ý tứ gì?

Thời điểm mọi người còn không có suy nghĩ cẩn thận câu nói kia, liền nhìn thấy phía sau nam nhân đi theo một nữ tử.

Nữ tử một đầu mặc phát đơn giản búi một cái búi tóc, tóc đen còn lại thõa dờng ở phía sau.

Tùng con gió nhẹ thổi qua, tóc đen phi dương.

Ngũ quan còn có chút non nớt, dù chưa hoàn toàn nảy nở, lại tuyệt sắc khuynh thành.

Trong da thịt trắng lộ hồng, trắng nõn tinh tế, dáng người tinh tế, váy trắng nữ tử của học viện kẻ sát thân mình, eo nhỏ thon thon một tay có thể ôm hết, con ngươi linh động thanh triệt, lại sâu thẳm như nhìn không tới để hồ sâu, lạnh nhạt xa cách, giống như là tinh linh đi ra từ ám dạ rừng rậm.

"Vân Hoàng?"

"Ngọa tào, các ngươi nhìn huy chương nàng, mặt trên viết chính là Vân Hoàng."

"Cái kia xấu nữ thêm phé sài Vân Hoàng?"

"Đây là chuyện gì xảy ra?"

"Không phải nói Vân Hoàng thực xấu sao?" Một học sinh ở Nam Viện tới xem diễn mở miệng, "Cái này kêu xấu, vậy không có người nào đẹp."

"Đúng vậy, cùng đồn đãi không thật a."

"Mỹ mạo này, đệ nhất mỹ nữ Đông Hạ Quốc đều phải bị vớt ra một trăm con phố."

Tất cả mọi người sôi trào.

Trước không nói Vân Hoàng tu vi như thế nào, liền hướng về phía dung mạo Vân Hoàng này, người nào cũng phục.

Rốt cuộc chỉ cần là người, đều thích nhìn cái đẹp.

Đế Mặc Trần nghe bên tai này đổ thanh âm, thấy ánh mắt mọi người cực nóng nhìn Vân Hoàng, đột nhiên có chút bực bội.

Sớm biết như vậy liền không nên để nàng khôi phục.

Vừa rồi lúc nhìn thấy nàng, bởi vì nhìn thấy trong tay nàng đồ máu, đều không có nhìn kỹ dung mạo nàng.

Trên đường đi qua, hấn đi ở phía trước, nàng ở sau người, hấn cũng không có thể nhìn kỹ diện mạo nàng.

Không nghĩ tới hiện tại trước bị những người này nhìn cẩn thận.

Trên đài Đông Viêm Duệ nhìn Vân Hoàng đi tới, tuấn mi hung hăng nhấn lại.

Đó là Vân Hoàng?

Sao có thể, nàng chỉ là năm ngày không có xuất hiện mà thôi, như thế nào sẽ biến xinh đẹp như vậy?

Nhìn đôi mắt Vân Hoàng, Đông Viêm Duệ tâm mãnh cả kinh.

Nàng thật là Vân Hoàng.

Dưới ánh nhìn chăm chú của mọi người, Vân Hoàng mặt không biểu tình đi lên luận võ đài.

Đứng ở trên luận võ đài, Vân Hoàng tầm mắt không dấu vết đảo qua Vân Thu Nguyệt, cánh môi hoa anh đào nhẹ dương, gọi lên một mặt cười nhạt.

Nhưng trừ bỏ Đế Mặc Trần, không người nào biết sau lưng nụ cười nhạt đại biểu cho sự tàn nhẫn như thế nào.

Đông Tề nhìn Vân Hoàng đứng ở trên đài luận võ, trong mắt có khiếp sợ cùng kinh diễm.

Lần trước mới gặp, nàng còn xấu xí bất kham, mà lúc này đây, nàng đứng ở trên đài cao, bề ngẩng nhìn xuống mọi người, tựa như thần cao cao tại thượng.

Khí chất thanh lãnh tuyệt trần, dung mạo tuyệt mỹ tươi cười đậm mạc tự nhiên, mặt mày lạnh nhạt, người như vậy, sao có thể sẽ là phế vật đồn đãi, yếu đuối!

Kinh diễm, tràn đầy kinh diễm.

Nàng đứng ở chỗ nào, liền làm cho người đời không được tầm mắt.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Nên dưỡng tốt

Edit by Diệp Y Vi

Không riêng Đông Tề có cảm giác như vậy, ở đây tất cả mọi người đều có.

Đế Mặc Trần đi đến vị trí lão sư đã sớm chuẩn bị tốt ngồi xuống, một tay chống đầu, mắt phượng hẹp dài nửa mí, nhìn Vân Hoàng trên đài, khóe miệng khẽ nhếch, lộ ra một mặt tà nịnh tươi cười, lại bởi vì mặt nạ che đầy, không người thấy.

Bên trong con ngươi nửa mí hiện ra ánh sáng, giống như là sao trời trong đêm đen, nhỏ vun mê người, lộng lẫy loá mắt.

Khuôn mặt nhỏ, mày đẹp tự nhiên, không cần miêu tả, duỗiw mày đẹp, là một đôi mắt đào hoa hơi hơi giơ lên, không dài không ngắn, vừa vặn tốt, linh

động trong mắt lạnh nhạt xa cách rõ ràng, lại càng thêm hấp dẫn người, lông mi trường mà cong vút ở chớp mắt, giống như là hai thanh cây quạt nhỏ, dưới đỉnh kiêu ngạo, cánh môi hoa anh đào bởi vì nói chuyện khe khẽ mở, lộ ra răng trắng muốt, mỹ điểm động lòng người, tuyệt sắc khuynh thành, bốn chữ này đều không đủ để hình dung nàng.

Xem xong mặt, Đế Mặc Trần nhìn về phía thân thể Vân Hoàng, thời điểm nhìn đến trước ngực, Đế Mặc Trần trong mắt hiện lên một mặt suy nghĩ sâu xa, nên đường tốt.

Vân Hoàng đứng ở luận võ trên đài, cảm thấy được một tầm mắt khác so với người khác, nhìn nàng đánh giá toàn thân.

Theo phương hướng tầm mắt nhìn lại, Vân Hoàng liền thấy được Đế Mặc Trần một bộ thái độ lười biếng ngồi ở vị trí.

Nhìn Đế Mặc Trần liếc mắt một cái, Vân Hoàng liền thu hồi tầm mắt.

Đế Mặc Trần nhìn chăm chăm vào Vân Hoàng đánh giá, tự nhiên cũng thấy được Vân Hoàng nhìn về phía hắn.

Mắt phượng hẹp dài hơi hơi nhướng lên, Đế Mặc Trần ngồi thẳng thân thể, trắng trợn nhìn Vân Hoàng.

Toàn bộ học sinh đứng ở nơi này đều nhìn Vân Hoàng trên đài, mà Vân Thu Nguyệt cùng Vân Lạc nhìn Vân Hoàng, sắc mặt khí đỏ lên.

Vân Hoàng cái kia tiện nhân như thế nào sẽ trở nên đẹp như vậy?

Đáng chết, chỉ là năm ngày không thấy nàng, nàng như thế nào liền trở nên đẹp như vậy?

Đông Mộc Thu nhìn Vân Hoàng, trong mắt lập loè kinh diễm tham lam, thật giống như nhìn thấy bảo vật gì.

Đông Vũ đứng ở bên cạnh, sau khi nhìn đến Vân Hoàng trên đài cao, sắc mặt cũng cực kỳ thay đổi, nhưng trong mắt ghen ghét lại chưa biến mất.

Xoay chuyển ánh mắt, Đông Vũ nhìn về phía Đế Mặc Trần ngồi ở vị trí lão sư.

Lúc nhìn thấy Đế Mặc Trần một đầu tóc bạc, Đông Vũ sững sốt một chút.

Tóc bạc, chẳng lẽ là vị công tử kia?

Sư phụ cùng nàng nói qua, vị đại nhân vật kia đến Đông Hạ Quốc, có một đầu tóc bạc cực kỳ xinh đẹp, cũng là sư phụ người tra được hấn tiến vào Đông Hạ Quốc.

Hấn quả nhiên cùng Vân Hoàng có quan hệ.

Chỉ là nàng không rõ, lúc ấy công tử này cho người tìm kiếm tung tích Vân Hoàng, hiển nhiên là không quen biết Vân Hoàng, nàng cũng vẫn luôn cho rằng công tử kia tìm Vân Hoàng là có ích lợi gì.

Nhưng hấn như thế nào thành lão sư Vân Hoàng?

Nhăn nhăn mày, Đông Vũ tính toán chờ một chút qua đi chào hỏi một cái, đến lúc đó lại hỏi, nhìn xem có thể hay không hỏi ra tới cái gì.

Trận thi đấu này, còn chưa bắt đầu, liền khiến cho người phía dưới chờ mong.

Nữ học sinh nhìn thấy nam học sinh giống như sói đối nhìn Vân Hoàng, bất mãn nói, "Có gì đặc biệt hơn người, còn không phải là lớn lên xinh đẹp chút sao? Giống như hồ ly tinh."

"Đúng vậy, cho dù lớn lên đẹp lại là phế vật có ích lợi gì."

"Lớn lên còn không phải như vậy."

"Cũng không phải nhìn thật tốt."

Nam học sinh nghe được lời nói này đó, nổi giận, "Vân Hoàng tuy rằng không phải Linh Sư lại là võ giả, Lý Dững viện bình thường các người không phải bị nàng đã thương sao? Đây chứng minh Vân Hoàng tu vi không tầm thường, sao có thể là phế vật."

"Nói Vân Hoàng là hồ ly tinh, các người nhìn lại diện mạo chính mình, kém hơn cả hồ ly tinh."

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Lần này Vân Hoàng xong rồi

Edit by Diệp Y Vi

"Trước khi nói đến người khác có thể trước nhìn xem diện mạo chính mình không?"

Nữ học sinh này đó vừa nghe nam học sinh nói như vậy, lập tức tức giận mắng lên.

Lão sư trên luận võ đài thấy vậy, dùng linh lực đem thanh âm chính mình khuếch tán ra ngoài, làm những học sinh đang khắc khẩu ngừng lại.

"Viêm Duệ, Vân Hoàng, các ngươi chuẩn bị tốt chưa?" Lão sư nhìn hai người hỏi.

"Đã chuẩn bị tốt." Vân Hoàng câu môi cười, nhìn Đông Viêm Duệ, "Lão sư, trước khi luận võ ta cùng Nhị hoàng tử có chuyện tình muốn thỉnh các ngươi làm chứng kiến."

"Sự tình gì?" Lão sư cùng học sinh phía dưới nhìn hai người trên đài, đều nghi hoặc không thôi.

"Ta cùng Nhị hoàng tử có một vụ đặt cược, người luận võ thua, phải đáp ứng yêu cầu của người thắng, bất luận yêu cầu gì đều có thể." Vân Hoàng nhìn về phía lão sư, thanh âm thanh lãnh vô song, "Cho nên ta muốn cho lão sư cùng mọi người ở đây làm chứng, để tránh người thua không thừa nhận."

Nghe xong Vân Hoàng nói, học sinh đều trầm mặc nhìn Vân Hoàng.

Vân Hoàng tuy rằng là võ giả, nhưng Đông Viêm Duệ cũng đã là Linh Sư tu vi ngũ cấp.

Võ giả cùng Linh Sư vốn là có chênh lệch, huống chi là chênh lệch lớn như vậy.

Vân Hoàng rốt cuộc suy nghĩ cái gì?

Lão sư nghe vậy, nhìn về phía Đông Viêm Duệ.

Đông Viêm Duệ nhìn Vân Hoàng, môi mỏng mấp mấp, nữ nhân này cư nhiên sợ hãi hần không đáp ứng nên muốn cho mọi người làm chứng?

Nếu nàng không yên tâm như vậy, hần đáp ứng nàng cũng được.

Nghĩ vậy một chút, Đông Viêm Duệ hướng về phía lão sư gật gật đầu.

Lão sư thấy vậy, cười nói, "Nếu hai bên đều đồng ý, ta đây liền cùng ở đây lão sư và học sinh cùng nhau làm chứng cho các ngươi."

"Cảm ơn lão sư." Vân Hoàng khước miệng gọi lên một mặt cười mỏng lạnh, nhìn Đông Viêm Duệ trong mắt lập loè nhỏ vụn tinh quang, xinh đẹp mê người.

"Hiện tại bắt đầu luận võ." Lão sư một câu rơi xuống, liền xuống luận võ đài, trên đài chỉ còn Vân Hoàng cùng Đông Viêm Duệ.

Đông Viêm Duệ nhìn Vân Hoàng, âm thanh lạnh lùng nói, "Tuy rằng hiện tại trở nên thật xinh đẹp, nhưng ngươi vẫn là trước sau ngu xuẩn, ngươi cho rằng ngươi có thể thắng ta?"

Linh Sư ngũ cấp, ở hần cái tuổi này, có thể nói là cực hảo thiên phú mới có thể tu luyện đến.

"Có thể hay không thắng ngươi, ngươi thực nhanh liền sẽ biết." Vân Hoàng lạnh lùng nói ra.

"Một khi đã như vậy, vậy đừng trách ta đối với ngươi không khách khí." Đông Viêm Duệ thấy Vân Hoàng vẻ mặt bình tĩnh, sắc mặt có vài phần khó coi.

Hai tay ngưng tụ ra ngọn lửa, bàn tay Đông Viêm Duệ hướng tới Vân Hoàng tung ra một chưởng, hai luồng ngọn lửa hướng tới Vân Hoàng bay đi.

Tốc độ ngọn lửa kia, đối với người có tu vi thấp hơn Đông Viêm Duệ mà nói thực nhanh, nhưng đối với Vân Hoàng mà nói, ngọn lửa tốc độ rất chậm.

Thời điểm ngọn lửa mới đến một nửa, Vân Hoàng liền lắc mình rời khỏi chỗ.

Ngọn lửa tắt ở trên đài, không có thương tổn mấy may đến Vân Hoàng.

Vân Hoàng đứng ở một bên, nhìn Đông Viêm Duệ đạm nhiên cười, "Tiếp tục."

Đông Viêm Duệ thấy Vân Hoàng hoàn hảo không tổn hao gì đứng đó, sắc mặt càng thêm khó coi, cũng không hề thủ hạ lưu tình, trực tiếp sử dụng hỏa hệ pháp thuật vây khốn toàn bộ luận võ đài.

Ngọn lửa quay chung quanh luận võ đài thiêu đốt, độ ẩm cực nóng, làm cho học sinh ở phía dưới tu vi thấp hơn đứng đều nhìn không được lui về phía sau.

"Lần này Vân Hoàng xong rồi, không nghĩ tới Nhị hoàng tử tu luyện hỏa hệ pháp thuật tốt như thế, cư nhiên có thể lợi dụng ngọn lửa quay chung quanh toàn bộ luận võ đài."

"Đúng vậy, cũng không biết Vân Hoàng nơi nào có tự tin khiêu chiến cùng Nhị hoàng tử."

"Không đúng." Thời điểm thanh âm khinh thường rơi xuống, mặt khác một đạo thanh âm vang lên, "Vân Hoàng vừa rồi tránh đi công kích của Nhị hoàng tử, chứng minh Vân Hoàng vẫn là có chút thực lực, trận luận võ này, kết quả khả năng có thay đổi."

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Hiện tại có thể ngậm lại miệng các người không?

Edit by Diệp Y Vi

"Ta vẫn cảm thấy là Nhị hoàng tử sẽ thắng."

Chỗ bậc thang quảng trường, hai nam một nữ đứng ở nơi đó, nhìn vị trí luận võ đài.

"Đừng nói, nữ nhân trên luận võ trên đài kia đích xác rất xinh đẹp." Một người nam nhân cười hi hi nhìn Vân Hoàng trên đài luận võ.

"Xinh đẹp?" Nữ nhân nghe vậy hừ lạnh một tiếng, "Còn không phải là lớn lên đẹp một chút, có gì đặc biệt hơn người?"

"Thất Nguyệt, không nên nói như vậy, nhân gia lớn lên đẹp, không thể phủ định dung mạo nhân gia a."

"Dễ Thần, bớt tranh cãi." Đứng ở bên người Thất Nguyệt một nam nhân mở miệng.

Dễ Thần nhún nhún vai, không có nói nữa.

Thất Nguyệt nhìn Vân Hoàng trên luận võ đài, hừ lạnh một tiếng, xoay người hướng tới chỗ khác vừa đi đi.

Dễ Thần cùng nam nhân liếc nhau, bắt đầu đi đi theo.

Trên đài luận võ, ngọn lửa vây khốn luận võ đài, Vân Hoàng đứng ở bên trong ngọn lửa, sắc mặt bình tĩnh, không thấy chút thần sắc hoảng loạn nào.

Đông Viêm Duệ nhìn Vân Hoàng, chỉ cần Vân Hoàng còn ở trên đài, những ngọn lửa kia không ngừng bay về phía Vân Hoàng.

Vân Hoàng nhìn những ngọn lửa kia, thân thể mấy cái di động, liền tránh đi ngọn lửa.

Những ngọn lửa rơi trên mặt đất thực nhanh liền tắt, Vân Hoàng giật giật tay, nhìn Đông Viêm Duệ, châm chọc cười cười, "Nhị hoàng tử điện hạ, người cũng chỉ có chút bản lĩnh này sao?"

Đông Viêm Duệ không phải đã từng thực khinh thường nàng sao?

Nàng hiện tại liền đem hấn khinh thường.

Nhìn thần sắc Vân Hoàng tràn đầy châm chọc, Đông Viêm Duệ sắc mặt trở nên càng thêm khó coi, nhìn thoáng qua địa phương để vũ khí trên luận võ trên đài, Đông Viêm Duệ trực tiếp cầm một thanh trường kiếm, liền bay nhanh hướng tới Vân Hoàng đâm tới.

Nhìn Đông Viêm Duệ bay tới, Vân Hoàng khòe miệng gọi lên một mặt cười lạnh, chịu kích thích?

Sau khi Đông Viêm Duệ tới trước mặt Vân Hoàng, phía trên trường kiếm toát ra ngọn lửa, trực tiếp huy kiếm hướng Vân Hoàng.

Trong chiến đấu, trường kiếm Đông Viêm Duệ dùng nói đã thương đến Vân Hoàng, ngay cả quần áo của Vân Hoàng đều không có đụng tới.

Vân Hoàng đứng ở phía trước Đông Viêm Duệ, thân hình một cái di động tới phía sau hất, giờ tay một chương trực tiếp vỗ vào trên lưng Đông Viêm Duệ.

Một chương này, Vân Hoàng là dùng linh lực.

Một chương của Linh Sư thất cấp, Đông Viêm Duệ nơi nào chịu nổi, cả người bị đánh bay ra vài mét, rơi xuống đất.

"Khụ....."

Đông Viêm Duệ rơi trên mặt đất, một khu, đó là một ngụm máu tươi phun ra.

Ngon lửa quay chung quanh luận võ đài, cũng bởi vì Đông Viêm Duệ bị thương mà tan đi.

Người dưới luận võ đài sau khi nhìn thấy ngọn lửa biến mất, nhìn thấy tình huống trên luận võ trên đài, đều kinh hô ra tiếng.

"Nhị hoàng tử thua?"

"Nhưng ta cái gì cũng chưa nhìn thấy a."

"Sao có thể." Một người học sinh la lớn, "Nhị hoàng tử là Linh Sư ngũ cấp tu vi, Vân Hoàng một võ giả sao có thể thắng Nhị hoàng tử? Khẳng định là sử dụng quỷ kế."

Học sinh kia vừa nói như vậy, những người khác vốn là không tin Vân Hoàng có thể thắng, cũng lập tức cảm thấy Vân Hoàng là sử dụng quỷ kế.

Vân Hoàng nhìn về phía những học sinh đó, một đôi mắt đào hoa nửa眯, cánh tay mảnh khảnh như ngó sen khẽ nâng, dưới ánh nhìn của mọi người nhìn chăm chú, một đoàn ngọn lửa ở bàn tay Vân Hoàng ngưng tụ ra.

Một cỗ lực lượng động, Vân Hoàng sợi tóc bay lên, váy áo cũng vũ động.

Nhìn phía dưới đám học sinh kia khiếp sợ không thôi, Vân Hoàng âm thanh lạnh lùng nói, "Hiện tại có thể ngậm lại miệng các ngươi không?"

Ngon lửa kia, ở trong tay Vân Hoàng càng lúc càng lớn, độ ẩm của ngọn lửa cực nóng, cao hơn độ của ngọn lửa Đông Viêm Duệ vừa rồi.

"Linh Sư thất cấp." Một người lão sư bá đứng lên, kinh ngạc nhìn Vân Hoàng, "Như thế nào lại, năng cư nhiên là Linh Sư tu vi thất cấp."

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Cùng người giải trừ hôn ước

Edit by Diệp Y Vi

Lời này vừa nói ra, phía dưới học sinh lập tức im lặng.

Vân Lạc cùng Vân Thu Nguyệt đôi mắt đều trở nên đỏ.

Linh Sư thất cấp, khó trách nàng từ lúc bắt đầu liền tự tin có thể thắng Nhị hoàng tử.

Đông Viêm Duệ ngã trên mặt đất, nhìn Vân Hoàng, trong mắt thần sắc đen tối không rõ.

Thời điểm một chương của Vân Hoàng dừng ở trên lưng hán, hán liền biết Vân Hoàng tu vi khẳng định cao hơn hán.

Chỉ là hán không nghĩ ra, rõ ràng thời điểm năm ngày trước gặp mặt nàng xấu như vậy, năm ngày sau trở nên xinh đẹp không nói, lại là Linh Sư tu vi thất cấp.

Chẳng lẽ nói nàng xấu xí cùng phế vật đều là giả, nàng vẫn luôn đều nguyên trang?

Nghĩ như thế, Đông Viêm Duệ miễn cưỡng chống đỡ thân thể đứng lên, nhìn Vân Hoàng, "Ngươi lừa gạt chúng ta? Ngươi căn bản không phải là phế vật?"

Nghe được thanh âm Đông Viêm Duệ, Vân Hoàng thu hồi tay, nhìn về phía Đông Viêm Duệ, "Nhị hoàng tử, ngươi nói chuyện cũng thật có ý tứ, ta khi nào đối với các ngươi nói qua ta là phế vật? Kia bất quá là các ngươi chính mình cho rằng như vậy."

"Vậy ngươi trước kia vì cái gì không nói?"

"Nhị hoàng tử, sống ở Vân gia, ngươi cảm thấy ta nên nói sao?" Vân Hoàng nhìn Đông Viêm Duệ, giống như là đang nhìn một kẻ ngu ngốc.

Đừng nói là nàng trọng sinh mà đến mới bắt đầu tu luyện, liền tính là nguyên chủ lúc trước, đều hiểu được điều này nên che lấp dung mạo chính mình.

Liền tính là nguyên chủ có thể tu luyện, cũng sẽ che dấu.

Chỉ là cái loại này che dấu sẽ khó khăn, liếc mắt một cái liền sẽ bị người nhìn ra, nàng sở dĩ có thể che dấu tốt không bị phát hiện, cũng là vì cùng nhân quan hệ.

Đông Viêm Duệ nhìn Vân Hoàng, môi mím giật giật, lại không nói ra lời.

Đúng vậy, nếu Vân Hoàng có thể tu luyện, không phải phế vật, không phải xấu nữ, chỉ sợ đã sớm bị Vân Thiên Lương giết.

Nàng làm như vậy, là vì bảo hộ chính mình.

Tại đây, học sinh bên trong học viện có rất nhiều người là một ít đệ tử thế gia cùng quan gia tiểu thư thiếu gia, tự nhiên cũng biết những chuyện đó, lập tức liền minh bạch, ánh mắt nhìn Vân Lạc cùng Vân Thu Nguyệt cũng liền càng thêm cổ quái.

Rốt cuộc các nàng đều biết, vì Đông Hạ Quốc lập chiến công hiển hách chính là phụ thân Vân Hoàng, không phải phụ thân Vân Lạc cùng Vân Thu Nguyệt.

Phụ thân Vân Hoàng vừa chết, Vân Hoàng tự nhiên không ngày lành qua đi.

Vân Lạc cùng Vân Thu Nguyệt bị ánh mắt mọi người nhìn, trong lòng cực kỳ phẫn nộ, lại không cách nào nói ra.

Sớm biết rằng sẽ biến thành như vậy, lúc trước nên giết chết Vân Hoàng tiện nhân này.

Vân Lạc cùng Vân Thu Nguyệt trong lòng hối hận không thôi, đặc biệt là dưới ánh nhìn chăm chú của những người đó, càng làm cho các nàng cảm thấy khó khăn.

Vân Hoàng nhìn Đông Viêm Duệ, âm thanh lạnh lùng nói, "Nhị hoàng tử, ngươi là chính mình nhận thua, hay là muốn ta đem ngươi đánh xuống luận võ đài? Nếu ngươi lựa chọn cái thứ hai, ta rất vui lòng hỗ trợ."

Đông Viêm Duệ nhìn Vân Hoàng, tuy rằng nhận thua sẽ làm hắn không có mặt mũi, nhưng hiện tại tu vi của Vân Hoàng tất cả mọi người đều đã biết, hắn thua cũng bình thường, cùng với để Vân Hoàng đánh tiếp trở nên càng thật mất mặt, còn không bằng thống thống khoái khoái nhận thua.

"Ta nhận thua." Đông Viêm Duệ nhìn Vân Hoàng, một chữ một chữ nói, "Ta nhận thua."

Nghe được Đông Viêm Duệ chính miệng nói raba chữa ta nhận thua này, Vân Hoàng khóe miệng giờ lên một nụ cười, "Nếu ngươi nhận thua, luận võ chính là ta thắng, ta hiện tại liền có thể đối với ngươi yêu cầu bất cứ thứ gì."

Đông Viêm Duệ nhìn Vân Hoàng, trong lòng có chút bồn chồn, không biết Vân Hoàng sẽ nói yêu cầu gì.

"Đông Viêm Duệ, yêu cầu của ta chính là cùng ngươi giải trừ hôn ước." Vân Hoàng nhìn Đông Viêm Duệ, một chữ một chữ nói, "Nghe cho rõ, là ta lui ngươi, không phải ngươi lui ta."

Đông Viêm Duệ nhìn Vân Hoàng, biểu tình khiếp sợ không thôi, sắc mặt thay đổi liên tục.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91: Hôn ước giải trừ

Edit by Diệp Y Vi

Nàng nói giải trừ hôn ước?

Vẫn là nàng lui hắn?

Hắn đường đường là hoàng tử Đông Hạ Quốc bị một nữ nhân từ hôn, về sau còn như thế nào làm người?

"Chuyện này, ta không thể đáp ứng ngươi." Đông Viêm Duệ nhìn Vân Hoàng, môi mím mân khẩu.

Phía dưới Vân Lạc vừa nghe, sắc mặt trong nháy mắt biến tái nhợt.

Sao lại thế này?

Tuy rằng là Vân Hoàng từ hôn, nhưng Nhị hoàng tử vì cái gì không đáp ứng?

Hắn không phải vẫn luôn đều muốn từ hôn Vân Hoàng sao?

"Không thể đáp ứng?" Vân Hoàng câu môi cười, âm thanh lạnh lùng nói, "Nhị hoàng tử, đừng nói hạ chỉ gì đó, nhớ kỹ trước khi luận võ chúng ta đã đặt cược là cái gì, người thua phải đáp ứng người thắng một cái yêu cầu, bất luận yêu cầu gì, để người thỉnh chỉ từ hôn, đến lúc đó vì mặt mũi hoàng thất, thánh chỉ khẳng định sẽ viết là người lui ta, người mất mặt chính là ta, cho nên ta hôm nay liền ở chỗ này đem sự việc nói rõ ràng, hôn ước giải trừ, là ta lui người, học sinh cùng lão sư ở Đông Hạ học viện đều có thể làm chứng, hay là nói, Đông Viêm Duệ người muốn chơi xấu không thừa nhận?"

"Chơi xấu?" Vân Hoàng vừa nói xong, Đế Mặc Trần liền đứng dậy, từng bước đi hướng luận võ đài.

"Bản tôn muốn nhìn xem, ai dám ở trước mặt bản tôn chơi xấu."

Vân Hoàng nhìn Đế Mặc Trần đi tới, bất đắc dĩ xoa xoa trán.

Nhảy xuống luận võ đài, Vân Hoàng hướng tới Đế Mặc Trần đi đến.

Đứng ở bên người Đế Mặc Trần, Vân Hoàng nhìn Đế Mặc Trần, "Sự tình ta đã giải quyết, hôm nay cũng không có chuyện gì, chúng ta đi thôi."

"Hắn còn không có đáp ứng." Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng nhú mày nói.

Vân Hoàng nghe vậy, quay đầu lại nhìn về phía Đông Viêm Duệ trên luận võ đài, "Nhị hoàng tử, nếu không muốn để mọi người thật sự đem người coi như người nói không giữ lời, liền lập tức đáp ứng."

Đông Viêm Duệ nhìn về phía những học sinh kia, trong lòng khí không được.

Hắn không nghĩ tới yêu cầu của Vân Hoàng là từ hôn.

Hắn càng không nghĩ tới, Vân Hoàng sẽ sau khi thi đấu xong liền lập tức nói ra.

Hiện giờ nhiều người như vậy đều nhìn hắn, hắn nếu không đáp ứng, mọi người không dám ở trước mặt hắn nói, sẽ ngậm nói.

Hiện giờ, không có cách nào, chỉ có trước đáp ứng từ hôn, chờ thêm một đoạn thời gian lại hướng phụ hoàng thỉnh chỉ từ hôn.

Dù sao Vân Hoàng hiện tại mới mười bốn tuổi, trốn không thoát lòng bàn tay hắn.

Nghĩ đến đây, Đông Viêm Duệ hít sâu một hơi, ần ần tức giận, mở miệng nói, "Ta lấy danh nghĩa hoàng tử, tại đây đáp ứng cùng Vân Hoàng hôn ước giải trừ, hai bên về sau không liên quan."

Vân Hoàng, một ngày nào đó, ta sẽ đem sỉ nhục hôm nay phải chịu trả lại cho người.

"Hiện tại có thể đi rồi?" Vân Hoàng thu hồi tầm mắt, nhìn về phía Đế Mặc Trần bên người.

Đế Mặc Trần nhìn lướt qua Đông Viêm Duệ trên luận võ đài, cùng Vân Hoàng cùng nhau hướng tới phía trước đi đến.

Đông Vũ vừa thấy Đế Mặc Trần muốn đi, lập tức đuổi theo.

"Mặc công tử." Đông Vũ đuổi theo Đế Mặc Trần, hô một tiếng.

Đế Mặc Trần không để ý đến nàng ta, tiếp tục hướng tới phía trước đi đến.

Vân Hoàng quay đầu lại nhìn thấy Đông Vũ lại đi theo, nghĩ đến địa phương chính mình kế tiếp muốn đi, không thể để nàng ta theo sau, liền nhìn Đế Mặc Trần nói, "Mặc Trần, có người tìm người."

Nghe được Vân Hoàng kêu hắn, Đế Mặc Trần cười cười, Tiểu Hoàng Nhi cho rằng hắn họ Mặc danh Trần, cả tên lẫn họ kêu hắn, nếu nàng về sau biết tên thật hắn, lại nghĩ đến vẫn luôn kêu tên của hắn, biểu tình sẽ có cái dạng nào?

Nhất định sẽ rất thú vị.

"Có người kêu người." Vân Hoàng dừng lại bước chân, nhìn Đế Mặc Trần, "Người nghe không thấy sao?"

Đế Mặc Trần dừng lại bước chân, âm thanh lạnh lùng nói, "Nghe thấy, không nghĩ lý."

Hắn họ Đế, lại không họ Mặc, kêu Mặc công tử lại không phải kêu hắn, hắn vì sao phải dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Ta cùng hắc không có quan hệ khác

Edit by Diệp Y Vi

Đế Mặc Trần vừa dừng lại bước chân, Đông Vũ liền đuổi theo.

"Mặc công tử." Đông Vũ đứng ở trước mặt Đế Mặc Trần, nhìn Đế Mặc Trần cười cười.

"Ngươi là ai?" Nhìn Đông Vũ trước mắt, Đế Mặc Trần hắc mầu hiện lên một mặt không vui.

"Mặc công tử, ta là Tử công chúa Đông Hạ Quốc, cũng là đồ nhi của Dược Vương điện chủ phân điện Đông Hạ Quốc, ta theo sư phụ nghe nói qua Mặc công tử, cũng biết Mặc công tử tới Đông Hạ Quốc, không nghĩ tới hôm nay có thể nhìn thấy Mặc công tử, không biết Mặc công tử có nguyện ý đến trong hoàng cung làm khách không?"

Trước đem Mặc công tử này đưa tới trong hoàng cung, lại thỉnh sư phụ đến.

Nếu kết giao được vị Mặc công tử này, sư phụ đối với nàng khẳng định sẽ càng thêm yêu thương.

Đế Mặc Trần vốn dĩ không nhớ rõ lời Đông Vũ nói, thời điểm nghe thấy ba chữ Dược Vương điện, Đế Mặc Trần trong mắt hiện lên một mặt hàn mang, giây lát lướt qua, nhanh đến không có bất luận kẻ nào thấy.

Vân Hoàng nghe xong Đông Vũ nói, đột nhiên nghĩ tới một việc lúc trước Dạ nói cho nàng.

Nói Đông Vũ sở dĩ tới gần nàng, là bởi vì một vị công tử muốn tìm nàng.

Đông Vũ hiện tại nói này đó, chẳng lẽ lúc trước phái người tìm nàng chính là Mặc Trần?

Nghĩ đến đây, Vân Hoàng hơi hơi nhíu mày nhìn về phía Đế Mặc Trần, lúc trước chuyện ở núi non, trước đó nàng căn bản là không quen biết hắc, hắc phái người tìm nàng làm gì?

Cảm thấy được tầm mắt Vân Hoàng, Đế Mặc Trần nghiêng đầu nhìn về phía Vân Hoàng, "Làm sao vậy?"

Như thế nào đột nhiên nhìn chăm chăm vào hắc?

"Không có gì." Vân Hoàng lạnh nhạt nói một câu, thu hồi tầm mắt chính mình.

Đông Vũ nhìn Vân Hoàng, có chút không vui, lại không có biểu hiện ra ngoài.

Đông Vũ lại không biết, nàng không vui đã sớm bị Vân Hoàng thu vào trong mắt.

Đế Mặc Trần nhìn Đông Vũ, âm thanh lạnh lùng nói, "Bản tôn không có ý muốn cùng người Dược Vương điện kết giao, hiện tại không có, về sau cũng sẽ không có."

Dứt lời, Đế Mặc Trần liền hướng phía trước đi đến.

Vân Hoàng xoa xoa ấn đường, đang chuẩn bị nâng bước theo sau, Đông Vũ đứng ở phía trước lại ngăn cản Vân Hoàng.

"Có việc?" Vân Hoàng thần sắc lạnh nhạt nhìn Đông Vũ.

"Vân Hoàng, ngươi cùng vị Mặc công tử kia là quan hệ gì?" Đông Vũ nhíu mày nhìn Vân Hoàng hỏi.

Sư phụ lúc trước nói qua, vị công tử kia lãnh ngạo tôn quý, luôn luôn không thân cận với người khác.

Nhưng hắc cùng Vân Hoàng ở chung thực hảo, cái này làm cho nàng không cam lòng.

Vị công tử kia là người sư phụ muốn kết giao, có thể thấy được vị công tử này thân phận có bao nhiêu tôn quý.

Dựa vào cái gì hắc có thể cùng Vân Hoàng đi gần như vậy, lại không muốn cùng nàng kết giao.

"Ngươi chẳng lẽ không nghe sao?" Vân Hoàng lạnh nhạt nhìn chằm về hướng đông vũ, "Vừa rồi hắc không phải nói sao?"

Đông Vũ nghe vậy, cẩn thận nghĩ nghĩ, lúc này mới nhớ tới lời nói của Đế Mặc Trần.

"Ta hỏi không phải là loại quan hệ hắc là lão sư ngươi, mà là quan hệ khác, nếu không quan hệ khác, người giống công tử thân phận tôn quý như vậy,

sao có thể sẽ làm lão sư người?"

Quan hệ khác?

Chẳng lẽ nàng muốn nói Mặc Trần ở bên người nàng, thuần túy là bởi vì máu nàng?

Việc này đừng nói Mặc Trần không nghĩ nói, nàng cũng không nghĩ nói.

"Khả năng phải cho người thất vọng rồi." Vân Hoàng câu môi cười, "Ta cùng hắn không có quan hệ khác."

"Nếu không có, kia lúc trước hắn....." Người của hắn như thế nào sẽ tìm người.....

Câu nói kể tiếp, Đông Vũ ý thức được không đúng, không có nói ra.

Vân Hoàng lại đoán được Đông Vũ kể tiếp muốn nói cái gì.

Đông Vũ tò mò, nàng cũng tò mò.

Quay đầu lại hỏi hắn một chút, lúc trước vì cái gì phải người tìm nàng.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Chúng ta làm giao dịch, như thế nào?

Edit by Diệp Y Vi

"Người như thế nào còn đứng một chỗ?" Đế Mặc Trần đi được một khoảng cách, phát hiện Vân Hoàng không có theo kịp, quay đầu nhìn lại, liền nhìn thấy Vân Hoàng còn đứng ở địa phương vừa rồi.

Vân Hoàng ngược mắt nhìn Đế Mặc Trần liếc mắt một cái, trong lòng có chút buồn bực.

Hắn nhìn không thấy sao?

Không phải nàng không đi, có người ngăn cản đường nàng

"Tứ công chúa, người muốn biết cái gì có thể đi hỏi hắn, hỏi ta vô dụng, với ta mà nói, cùng hắn quan hệ chính là quan hệ giữa lão sư cùng học sinh." Vân Hoàng đối với Đông Vũ nói một câu, ngay sau đó từ bên người Đông Vũ đi qua.

Đông Vũ xoay người nhìn bóng dáng Vân Hoàng rời đi, sắc mặt có chút khó coi.

Vân Hoàng đi đến bên người Đế Mặc Trần, nhìn Đế Mặc Trần liếc mắt một cái, tiếp tục hướng phía trước đi đến.

Đế Mặc Trần thấy vậy, cong cong môi, đi theo Vân Hoàng cùng nhau rời đi.

Sau khi rời khỏi quảng trường thi đấu, Vân Hoàng liền về tới sân ở.

Vân Hoàng mới tiến vào sân, liền nhìn thấy Thập Thất ghé vào trên bàn đá trong viện, nhìn qua không có chút tinh thần.

Nhìn Thập Thất, Vân Hoàng thờ dài, nâng bước hướng tới Thập Thất đi qua.

Đế Mặc Trần đứng ở cửa viện môn không có tiến vào sân, thân thể nghiêng dựa vào viện môn, cười như không cười nhìn Vân Hoàng.

Vân Hoàng mới đi đến bàn đá phía trước, nguyên bản nằm bò Thập Thất lập tức ngẩng đầu lên, trên mặt lộ ra một nụ cười, "Vân Hoàng, người đã trở lại?"

"Ta trở về cùng người nói một chút, buổi tối ta sẽ trở về, người không cần lo lắng."

"Người muốn đi chỗ nào?" Thập Thất nghi hoặc hỏi.

"Cái này người không cần phải xen vào." Vân Hoàng nhàn nhạt nói, Thập Thất nghe vậy, cũng liền không có hỏi lại.

Cùng Thập Thất nói một tiếng, Vân Hoàng liền xoay người hướng tới sân bên ngoài đi đến.

"Cái này....." Thời điểm Vân Hoàng đi ngang qua bên người Đế Mặc Trần, Đế Mặc Trần lấy ra một cái bình sứ.

Vân Hoàng nghiêng đầu nhìn về phía Đế Mặc Trần, sau khi nhìn đến bình sứ trong tay Đế Mặc Trần, Vân Hoàng hơi hơi nhướn mày, "Như thế nào hiện tại đưa ta?"

Lúc trước nàng hỏi hần, hần không phải không muốn đưa sao?

"Không muốn lấy sao?" Đế Mặc Trần thấy Vân Hoàng không muốn nhận, nhướn mày nói một câu.

Vân Hoàng nghe vậy, nhìn Đế Mặc Trần liếc mắt một cái, từ trong tay Đế Mặc Trần lấy qua đan dược.

Mở ra đan dược nhìn nhìn, Vân Hoàng nhìn Đế Mặc Trần cười cười, "Cảm ơn."

"Người có thể dùng đồ vật khác tới cảm tạ ta." Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, một đôi con ngươi nửa眯 bên trong lập loè nhỏ vụn quang.

Dùng đồ vật khác?

Hần có thể coi trọng, còn không phải là máu nàng sao?

Liếc về phía hần một cái, Vân Hoàng cầm đan dược đi tới trước mặt Thập Thất, đem đan dược cấp Thập Thất, sau khi dặn dò hần nhất định phải ăn, Vân Hoàng lại mới rời khỏi sân.

Đế Mặc Trần cùng Vân Hoàng cùng nhau rời đi, sau khi đi được một khoảng, mới mở miệng hỏi, "Tính toán hiện tại đi tìm nữ nhân kia tính số?"

"Ân." Vân Hoàng gật đầu, "Nếu hiện tại không đi, kế tiếp liền không có thời gian."

Sau khi tu vi nàng bộc lộ ra, Vân Thiên Lương nhất định sẽ nghĩ cách diệt trừ nàng, nói không chừng trong hoàng cung vị kia Kỳ Quý Phi nương nương còn sẽ đến đúc kết một chút, rốt cuộc nàng hôm nay chính là ở trước công chúng đánh bảo bối nhi tử của nàng ta, còn trước mặt mọi người lui hần.

"Vân Hoàng." Đế Mặc Trần dừng lại bước chân, ánh mắt chuyên chú nhìn chăm chú vào Vân Hoàng.

Nghe được Đế Mặc Trần lên tiếng, Vân Hoàng dừng lại bước chân, quay đầu lại nhìn Đế Mặc Trần, "Chuyện gì?"

Cư nhiên không có kêu nàng Tiểu Hoàng Nhi, nhìn dáng vẻ hần có chuyện rất trọng yếu muốn cùng nàng nói.

"Chúng ta làm giao dịch, như thế nào?" Đế Mặc Trần nhìn Vân Hoàng, thanh âm tà mị trầm thấp vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Không có bất luận quan hệ gì

Edit by Diệp Y Vi

"Giao dịch?"

Vân Hoàng nhìn Đế Mặc Trần, nhướn mày hỏi, "Người muốn cùng ta làm giao dịch gì?"

"Việc hôm nay ngươi nếu làm, nếu là lè loi một mình còn tốt, nhưng ngươi cố tình còn muốn che chở cái gốc tử kia, tình huống của ngươi ta rất rõ ràng, người Vân gia sẽ không bỏ qua ngươi, cùng ta làm giao dịch, trước khi ngươi chưa trở nên lớn mạnh, ta có thể vì ngươi hộ tống, đảm bảo ngươi bình an."

Vì ngươi hộ tống, đảm bảo ngươi bình an?

Nói như vậy, thật sự thích hợp nói lúc giao dịch sao?

Nàng đã có một bằng hữu như Hách Liên gia, không cần lại thêm một đối tượng giao dịch.

Thiếu hạ nhân tình nhiều, liền khó trả hết.

Huống chi, Mặc Trần muốn, là máu nàng.....

Dùng máu đổi bình an, nghĩ như thế nào đều không phải một chuyện tốt.

Huống chi, một con chim được bảo hộ, không phải cùng động vật bị nhốt ở trong vườn bách thú giống nhau sao?

Trước sau đều sẽ không có trải qua nguy hiểm tại dã ngoại để trưởng thành trở nên lợi hại.

Nàng không yêu cầu người khác bảo hộ tư vàng điều, nàng muốn, là hùng ung tự do bay lượn phía chân trời.

"Ta cự tuyệt." Vân Hoàng nhìn Đế Mặc Trần, cánh môi khẽ mở, nói ra đáp án chính mình.

Đế Mặc Trần nghe vậy, sắc mặt dưới mặt nạ trở nên lạnh nhạt.

"Vân Hoàng, ngươi thật sự cho rằng ngươi không gì là làm không được sao?"

Một người Linh Sư thất cấp mà thôi, gặp kẻ mạnh hơn đều sẽ bại.

Hắn lúc trước xác thật cảm thấy nàng có điểm ý tứ, cũng muốn điều tra rõ nàng cùng Xích Tịch có hay không quan hệ, nhưng hắn trước nay không nghĩ tới nàng cố chấp như thế.

Rõ ràng nhỏ yếu như vậy, lại không muốn yếu thế, cũng không muốn để người bảo hộ.

"Ta chưa từng nghĩ tới ta không gì làm không được." Vân Hoàng đậm mặt nói, "Mặc Trần, ngươi so với ta rõ ràng hơn, vũ khí tốt luôn là phải trải qua nhiều lần rèn, mới có thể chế tạo ra, hay là nói, ngươi hy vọng ta cùng những nữ tử khác giống nhau, trở thành một đóa kiều hoa?"

Không chờ Đế Mặc Trần nói chuyện, Vân Hoàng tiếp tục nói, "Ta chưa từng có ý muốn trở thành kiều hoa, trước kia không có, hiện tại không có, tương lai cũng sẽ không có."

Dứt lời, Vân Hoàng không hề nói thêm cái gì, nâng bước hướng tới phía trước đi đến.

Đế Mặc Trần đứng ở tại chỗ, nhìn bóng dáng Vân Hoàng rời đi, mắt phượng hẹp dài xinh đẹp hiện lên một mặt ánh sáng, khóe miệng khẽ nhếch, trên mặt có nhàn nhạt ý cười.

Tiểu Hoàng Nhi, nếu lại tiếp tục bị ngươi hấp dẫn như vậy, ta nên như thế nào buông tay?

Giây tiếp theo, Đế Mặc Trần ý cười liền biến mất vô tung vô ảnh.

Cảm giác trái tim kịch liệt nhảy lên ở trong thân thể, làm Đế Mặc Trần thống khổ bụng kín vị trí trái tim.

Độc phát rồi.....

Đáng chết, cách ở lần trước độc phát kia một lần, đã hơn nửa tháng, dựa theo tốc độ trước kia, sớm nên độc phát rồi, lúc này đây, là hắn chủ quan.

Đau đớn càng ngày càng mãnh liệt, Đế Mặc Trần ánh mắt tối sầm lại, nhanh chóng biến mất ở tại chỗ.

Sau khi Vân Hoàng đi được một khoảng cách, dừng bước chân.

Cánh môi anh đào mằn khản, trăm mặc hồi lâu, Vân Hoàng vẫn là xoay người quay đầu lại nhìn thoáng qua.

Phía sau không có bất luận thân ảnh kẻ nào.....

Không theo kịp, nhìn dáng vẻ là sinh khí.

Chờ nàng đem những việc này xử lý xong, lại tìm hắn hảo hảo nói chuyện.

Loại người thân phận lớn như hắn, không thích hợp lưu tại bên người nàng.

Người kiều ngạo như Đông Vũ còn vì hắn mà tới tiếp cận nàng, như vậy người khác nào không thể?

Lúc này đây tới chỉ là một Đông Vũ, nàng tránh đi, nhưng nàng không có khả năng mỗi lần đều trừu tình lực đi ứng phó những người vốn dĩ cùng nàng không có quan hệ.

Dù sao nàng cùng hắn, không có bất luận quan hệ gì.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sùng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Ta tới tiền người một đoạn đường

Edit by Diệp Y Vi

Trung cấp viện cùng bình thường viện thi đấu thực nhanh liền so xong rồi.

Công bố thành tích, một phen lẫn lộn, trực tiếp tới buổi chiều.

Vân Thu Nguyệt cùng Vân Lạc một khuôn mặt lạnh trở lại sân, hai người tâm tình đều kém đến cực điểm.

Sau khi Vân Lạc trở lại trong phòng, đem đồ vật trong phòng đều quăng ở trên mặt đất.

Vân Thu Nguyệt đứng ở bên ngoài phòng Vân Lạc, nghe trong lòng run sợ, cũng không dám ngay lúc này đi trêu chọc Vân Lạc, liền hướng tới phòng chính mình đi đến.

Sân trung cấp viện học sinh ở cùng sân Vân Hoàng ở cũng không giống nhau, có hai viện lớn, ở hai bên học sinh.

Vân Lạc cùng Vân Thu Nguyệt cũng không có ở cùng một viện lớn, cách xa nhau vẫn là có chút khoảng cách.

Sau khi Vân Thu Nguyệt trở lại trong đại viện, đẩy cửa ra tiến vào phòng chính mình

Tiến vào phòng, Vân Thu Nguyệt trực tiếp đổ một chén nước uống.

Nhưng uống xong, không một hồi, Vân Thu Nguyệt liền phát hiện không thích hợp.

Thân thể của nàng đột nhiên một chút sức lực đều không có, ngay cả mở miệng nói chuyện đều không được.

Nước có vấn đề.....

Là ai?

Vân Hoàng từ sau bình phong đi ra, nhìn bộ dáng Vân Thu Nguyệt, trên mặt hiện ra nhàn nhạt tươi cười.

"Vân Thu Nguyệt, cảm giác thế nào?"

Nhìn thấy Vân Hoàng xuất hiện ở trong phòng, Vân Thu Nguyệt có chút sợ hãi, lại bởi vì thân thể vô lực, muốn động đều không thể động.

Vân Hoàng tiến lên, đỡ Vân Thu Nguyệt tới mép giường, hơn nữa giúp Vân Thu Nguyệt cởi giày, để nàng nằm ở trên giường.

Vân Thu Nguyệt phần nộ nhìn Vân Hoàng, muốn hỏi Vân Hoàng muốn làm gì, lời nói đều nói không nên lời.

Vân Hoàng lấy ra một thanh tiểu đao, thân đao lạnh lẽo dán lên khuôn mặt Vân Thu Nguyệt, Vân Hoàng câu môi cười, "Vân Thu Nguyệt, ngươi lừa Thập Thất ta không có cùng ngươi tính sổ, ngươi lại làm mặt hăn bị thương, ngươi thật sự cho rằng ta không dám đối với ngươi làm gì sao?"

Nghe được Vân Hoàng nhắc tới Thập Thất, Vân Thu Nguyệt hai mắt mở to, trong mắt có sợ hãi cùng khẩn cầu.

"Ta từ trước đến nay không thích vô nghĩa, trước kia không giết ngươi, chỉ là bởi vì ngươi cùng Vân Lạc trước kia tra tấn ta, ta muốn tra tấn trở lại. mới không có đối với các ngươi động thủ, nhưng ngươi một hai tìm chết, ta muốn lưu mệnh ngươi cũng không được, cho nên hôm nay ta tới tiền ngươi một đoạn đường"

Nghe xong Vân Hoàng nói, Vân Thu Nguyệt sợ hãi không được, há mồm muốn nói, lại như thế nào đều phát không ra thanh âm.

Vân Hoàng mỉm cười nhìn Vân Thu Nguyệt, trong tay đao nhỏ dựng thẳng lên, mũi đao áp sát mặt Vân Thu Nguyệt, dùng sức đâm vào giữa da thịt, chậm rãi kéo xuống.

Một cái miệng vết thương liền như vậy xuất hiện ở trên mặt Vân Thu Nguyệt.

Kịch liệt đau đớn làm Vân Thu Nguyệt nước mắt lập tức chảy xuống, Vân Hoàng rút đao ra, đem máu dính vào trên quần áo Vân Thu Nguyệt lau khô, nhìn Vân Thu Nguyệt ôn nhu cười, "Cảm giác như thế nào?"

Vân Thu Nguyệt hoảng sợ sợ hãi nhìn Vân Hoàng, lại nói không ra một câu.

"Quên mất, ngươi trong nửa canh giờ đều không thể nói chuyện, thân thể cũng không có sức lực, càng đừng nói sử dụng linh lực." Vân Hoàng đứng lên, cười tủm tỉm nhìn Vân Thu Nguyệt, "Ngươi chỉ cho Thập Thất một đao, ta cho ngươi một đao là đủ rồi."

Vân Thu Nguyệt nhìn Vân Hoàng, càng thêm sợ hãi.

Vân Hoàng vừa rồi nói, muốn đưa nàng đoạn đường, không có khả năng sẽ bỏ qua nàng, nàng kế tiếp muốn làm cái gì?

Trong lúc Vân Thu Nguyệt hoảng sợ, Vân Thu Nguyệt nhìn thấy Vân Hoàng từ trong không gian lấy ra một túi lớn.

Đồ vật trong túi phát ra thanh âm, làm Vân Thu Nguyệt sắc mặt vốn là tái nhợt lập tức biến thành trắng bệch, đôi mắt mở to cực lớn, trong mắt tràn đầy sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Cố ý cho người nên tìm mọi nơi bắt được

Edit by Diệp Y Vi

Chẳng lẽ Vân Hoàng phải dùng cái này tới đối phó nàng sao?

Không, nàng không cần.....

Vân Hoàng thấy Vân Thu Nguyệt sắc mặt trở nên trắng bệch, khóe miệng tươi cười gia tăng, nhìn Vân Thu Nguyệt nói, "Đừng sợ, đây là cố ý cho người nên tìm mọi nơi bắt được."

Vân Hoàng nói chưa dứt lời, vừa nói xong, Vân Thu Nguyệt sắc mặt càng thêm trắng.

Sắc mặt tái nhợt, thần sắc hoảng sợ, cùng máu đỏ tươi chảy xuôi ở trên mặt, thấy thế nào cũng đều quý dị.

Vân Hoàng từ trong không gian lấy ra một cái bình sứ nhỏ, mở ra bình sứ, đem bột phấn bên trong đổ xuống trên người Vân Thu Nguyệt.

Vân Thu Nguyệt nằm ở trên giường, thần sắc hoảng sợ, cổ tình còn không thể nhúc nhích.

Sau khi đem bột phấn đổ vào trên người Vân Thu Nguyệt, Vân Hoàng liền mở túi, đem đồ vật bên trong túi toàn bộ đổ xuống trên mặt đất.

Túi vào đảo xuống, từng con rắn màu sắc khác nhau bò ra.

Những con rắn so với ngón tay cái thô một ít, giờ phút này đây đưa ở bên nhau, nhìn qua đặc biệt khủng bố.

Sau khi những con rắn đó rơi xuống trên mặt đất, liền hướng tới trên giường bò đi.

Vân Hoàng đem túi ném đến trong không gian, thông thả ung dung hướng tới cái bàn đi qua.

Xà này xà độc rất mạnh, nhưng cũng không đến mức lập tức liền muốn mệnh người.

Đương nhiên, cũng không có khả năng làm người sống lâu lắm, nhiều nhất mười lăm phút liền sẽ bị mất mạng.

Tuy rằng chỉ có mười lăm phút, nhưng có thể làm Vân Thu Nguyệt cảm thụ mười lăm phút tra tấn cũng đủ.

Nàng đổ vào trên người Vân Thu Nguyệt chính là một ít phấn chuột, bất quá vì để càng hấp dẫn xà, nàng còn bỏ thêm một ít cái khác.

Giờ phút này đối này đó xà mà nói, Vân Thu Nguyệt không phải người, mà là đồ ăn chúng nó thích nhất.

Trên giường, vô số rắn bò lên trên giường, rậm rạp che đầy Vân Thu Nguyệt, không ngừng cắn xé, máu tươi không ngừng lưu lại, Vân Thu Nguyệt liền như vậy nằm ở trên giường, vẫn không nhúc nhích.

Vân Hoàng hai tay ôm ngực, lạnh nhạt nhìn trên giường.

Đau như vậy, cũng đủ làm Vân Thu Nguyệt trước khi chết hảo hảo thể nghiệm một phen.

Xà vẫn luôn ở trên người Vân Thu Nguyệt, từng khối thịt bị cắn xé xuống.

Hình ảnh cực kỳ huyết tinh ghê tởm, Vân Hoàng lại chỉ là mặt vô biểu tình nhìn một màn kia.

Mười lăm phút sau, Vân Thu Nguyệt không còn hơi thở, Vân Hoàng đứng lên, hướng tới mép giường đi qua.

Sau khi đi đến mép giường, Vân Hoàng nhìn tình huống trên giường mặt vô biểu tình dùng lực lượng nâng chân đạp lên người Vân Thu Nguyệt.

Đắp lên chăn, Vân Hoàng liền hướng tới bên ngoài phòng đi đến.

Trước khi đi, Vân Hoàng thuận tay cầm giải được, đem giải được thả vào ấm nước, cũng cấp Vân Thu Nguyệt uống qua cái ly thả giải được, cuối cùng mới rời đi.

Vân Hoàng sau khi rời khỏi, Vân Lạc tới bên ngoài phòng Vân Thu Nguyệt.

Vân Lạc sờ dĩ đến Vân Thu Nguyệt bên này, thuận túy là bởi vì muốn cho Vân Thu Nguyệt đi quét tước vài thứ nàng đánh vỡ kia.

Ai bảo tại đây trong học viện không có hạ nhân, cái gì cũng đều chính mình quét tước.

Chỉ là Vân Lạc đứng ở ngoài cửa, gõ vài lần, đều không có người trả lời.

Vân Lạc nhăn nhăn mày, chẳng lẽ nàng không ở đây?

Nhưng nàng ta cùng nàng cùng nhau trở về, sao có thể vừa trở về liền đi ra ngoài.

Nhất định là không muốn gặp nàng mới không có mở miệng nói chuyện.

Nghĩ vậy một chút, Vân Lạc trong lòng lửa giận mới áp xuống lại lần nữa dâng một chút thẳng lên.

Không có lại gõ cửa, Vân Lạc trực tiếp đẩy cửa ra đi vào.

Đẩy ra cửa phòng, Vân Lạc nhìn một vòng, ở bên ngoài không có nhìn thấy người, đi thẳng đến sau bình phong.

Đi qua bình phong, Vân Lạc nhìn chằm, tức giận nói, "Vân Thu Nguyệt, giả bộ cái gì? Ta đều thấy người động, ngồi dậy nhanh lên."

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thú Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Đây là mệnh lệnh của chủ nhân

Edit by Diệp Y Vi

Vân Lạc nói xong, trên giường vẫn là không động tĩnh, chỉ có chấn từ bên ngoài thoát nhìn đang động.

Thấy một màn như vậy, Vân Lạc tức giận.

Hôm nay Vân Hoàng nổi bật, nàng vốn là có khí, hiện tại kêu Vân Thu Nguyệt, còn dám cùng nàng giả bộ không có nghe được.

"Vân Thu Nguyệt, ngươi cho rằng ngươi không trả lời liền không có việc gì sao?" Vân Lạc tức giận nói xong, vươn tay liền nắm lấy chăn.

Bắt lấy chăn, Vân Lạc dùng sức kéo ra.....

"A!"

Xốc lên chăn, Vân Lạc sợ tới mức hét to một tiếng, đồng thời buông tay ra, hoảng sợ hướng phía sau lùi đi.

Chỉ thấy trên giường đệm, một huyết thi thể nằm ở trên, giờ phút này đã hoàn toàn thay đổi, còn có thịt bị cắn xé xuống rớt ở một bên, xà ở trên thi thể bò qua lại, màu sắc sặc sỡ cùng thi thể huyết nhục trên giường, xem thấy Vân Lạc trực tiếp nôn mửa.

Nôn mửa vài lần, Vân Lạc không rảnh lo cái khác, vội vàng hướng tới bên ngoài phòng chạy đi.

...

Vân Hoàng trở lại trong viện, sắc trời còn không có hoàn toàn tối đêm.

Tiến vào sân, Vân Hoàng liền nhìn thấy Thập Thất đang quét tước sân.

Tuy rằng nhìn không thấy, nhưng ở chỗ này sinh hoạt lâu rồi, Thập Thất đối với sân địa phương này có cái gì, bày cái gì đều rất rõ ràng.

Nghe được thanh âm, Thập Thất ngừng đầu, xoay người đối với cửa viện mỉm cười, "Ngươi đã trở lại."

Nhìn Thập Thất tươi cười, Vân Hoàng mỉm môi, mở miệng nói, "Người đến trong phòng đi nghỉ ngơi đi, ta quét tước là được."

"Không có việc gì, ta có thể cùng người cùng nhau quét tước." Thập Thất cười nói.

Vân Hoàng nghe vậy, nhìn Thập Thất liếc mắt một cái, động thủ bắt đầu sửa sang lại vài thứ kia, không có nói nữa.

Hai người sửa sang lại tốc độ thực mau, sau khi Vân Hoàng thu thập xong, liền về tới trong phòng của mình tu luyện.

Nàng đã dừng lại ở Linh Sư thất cấp thật nhiều ngày, cần thiết gia tăng tu luyện.

Đêm tối, vương thành bị đêm tối bao phủ, bên trong một gian phủ đệ, thanh âm đồ vật vỡ vụn không ngừng vang lên.

Trong viện to như vậy, Phong Nhất thấy Đế Mặc Trần thống khổ đến không ngừng dùng lực lượng đập đồ vật, lo lắng không thôi.

"Chủ nhân." Phong Tứ nhìn bộ dáng Đế Mặc Trần, nghiêng đầu nhìn về phía Phong Nhất, "Người còn nhìn làm gì, mau đem máu lúc trước chuẩn bị lấy ra."

Phong Nhất đứng tại chỗ, gắt gao nhìn chăm chú vào Đế Mặc Trần, phảng phất giống như không có nghe được Phong Tứ nói.

Phong Tứ thấy Phong Nhất nhất điểm động tĩnh đều không có, tức giận nắm lấy quần áo Phong Nhất, "Người người mù sao? Không thấy được chủ nhân thống khổ sao? Nhanh lên đem máu lúc trước chuẩn bị lấy ra tới."

Đáng chết, Phong Nhất hôm nay là cọng dây thần kinh nào không đúng?

Chủ nhân thống khổ như vậy, cư nhiên còn chỉ nhìn.

"Phong Tứ." Phong Nhị bắt lấy tay Phong Tứ, đem tay Phong Tứ bỏ ra, nhú mày nói, "Đây là mệnh lệnh của chủ nhân, thời điểm chủ nhân trở về nói, vô luận hãn như thế nào thống khổ, biến thành bộ dáng gì, đều không thể lấy máu cho hãn, Phong Nhất là nghe theo mệnh lệnh hành sự."

Phong Tứ nghe vậy sững sốt một chút, hiển nhiên không nghĩ tới là như thế này.

Nhìn Phong Nhất, Phong Tứ giật giật chuẩn bị đang muốn mở miệng, lại là phịch một tiếng vang lên.

Phong Tứ quay đầu nhìn lại, liền nhìn thấy trên tường nhiều thêm một cái động lớn.

"Máu....." Đế Mặc Trần thần sắc thống khổ ghé vào trên bàn, thanh âm trầm thấp nghẹn ngào.

Cặp mắt kia, không hề là đen thâm thúy, mà là màu đỏ tươi.

Giống như là hai viên hồng bảo thạch tuyệt thế, long lẫy xinh đẹp, rồi lại quý dị yêu dã.

Nhìn thấy Đế Mặc Trần cái dạng này, Phong Tứ có chút nhìn không được.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Hệ Linh Sư: Ma Đế Thích Sủng Thần Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.